

“ကျနော် ပန်းချီဆရာမလေး ....”

အကြင်သူသည်စာပေဂီတအစရှိသည်တို့အားဝါသနာထုံသော် မိန်းမတစ်ယောက်နှင့်ရေရှည်ချစ်ကျွမ်းမဝင်နိုင်..
သို့သော် မိန်းမတစ်ယောက်ဘေးတစ်ဖက်တွင်မရှိပဲ တစ်ကိုယ်တည်း
ကာလကြာရှည် မနေနိုင်ပြန်။

(channko၏ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းမှ)

ကျနော်ခွင့်တင်တာမရဘူးလို့ မန်နေဂျာကောင်ကဖွတ်ငြင်းဆန်နေတော့
စိတ်ကတော်တော်လေးတိုစပြုလာတယ်။
အေပရယ်လဆန်နှစ်တိုင်း ကျနော်ခွင့်တစ်လယူပြီးပြန်နေကြဖူး။ အရင်မန်နေဂျာကုလားဖြူမ
လက်ထက်ကအေးဆေးပဲ။ ၂ခါပြောစရာမလိုဘူး။ ခုတရုတ်ကောင်ကတော်တော်လက်ပေါက်ကတ်ပြော
ရဆိုရခက်နေတယ်။ သောက်ပုံမလာတဲ့ မီးကျိုးမောင်းပျက် ကုလားဖြူစကားထစ်အထစ်အနဲ့ ရုံးခန်းထဲမှာ
လုံးဝခွင့်မပေးနိုင်ဘူးဆိုပီးအော်ကြီးဟစ်ကျယ်လုပ်နေတယ်လေ။ တခြားရုံးသူရုံးသားတွေ
ပိုင်းကြည့်နေတော့ ပိုပီးခံရခက်လာပီ။ ပိုဆိုးတာက ပိုင်းကြည့်နေတဲ့အထဲမှာ ကျနော်ခခလေး ၂ယောက်ပါနေတော့
နောက်ဆုတ်လို့ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာသေချာနေပီလေ။ ဒီနိုင်ငံကချယ်နယ်တော်
တော်များများကိုထုတ်လွှင့်ပေးနေတဲ့ ရုပ်သံဌာနတစ်ခုမှာ ကျနော်အလုပ်လုပ်နေတာ ၄-၅နှစ်လောက်ရှိပီဗျ။
မြေအောက်ကိုရှထပ်လောက်တူးပီးဆောက်ထားတဲ့ စတူဒီယိုတွေမှာ ဆက်တင်တွေဆင်ပီး
ရိုက်ကူးရေးလုပ်တဲ့နေရာမှာပေါ့။ အလုပ် လုပ်နေတယ်လို့ မထင်ရပဲ.. ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေးနေလာတာကြာလာပီ။
ခုအသစ်ရောက်လာတဲ့မန်နေဂျာကောင်နဲ့ အဆင်မပြေ
လာတော့ စိတ်ကကုန်စပြုလာပီဗျ။ အဆက်မပြတ် ပူညံပူညံလုပ်နေတဲ့ တရုတ်ကောင်ကိုလက်ဝါးကာပြလိုက်ရင်း
ဘောင်းဘီနောက်အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကိုဆွဲထုတ်၊ အလုပ်သမားမှတ်ပုံ
တင်ကဒ်ပြားကို သူ့ ရှေ့ကစားပွဲပေါ်ပစ်တင်ပေးလိုက်တယ်။ လည်ပင်းမှာဆွဲထားတဲ့ ဝန်ထမ်းကဒ်ပြားကိုပါ
ပစ်ပေးလိုက်ရင်း ငါထွက်တယ်ကွာလို့အပြတ်ပြောလိုက်တယ်။ တစ်ခုခုဆက်ပြောဖို့
ပြင်နေတဲ့ သူ့မျက်နှာရှေ့မှာ လက်ညှိုးလေးရမ်းပြပီး အောင်နိုင်သူအပြီးနဲ့ရုံးခန်းထဲကထွက်လာခဲ့ပီး
တစ်ဖက်ခန်းမှာရှိတဲ့ စားသောက်ခန်းထဲမှာ သတင်းစာတစ်စောင်ကောက်ဖတ်ပီး အအေး
ထိုင်သောက်နေလိုက်တယ်။

နာရီပက်လောက်နေတော့နေ့လည်ထမင်းစားချိန်ရောက်လာလို့ ထမင်းစားခန်းထဲ
လူတွေအများကြီးဝေါ့ကန်ဝင်ချလာတယ်။
အားလုံးတစ်ယောက်တစ်ပေါက်နဲ့ကျနော်ကိုစကားပိုင်းပြောနေကြတာ ထမင်းစားဖို့တောင်မေ့နေကြသလားမှတ်ရ။
တချို့ကနမြောသလိုတချို့ကတော့ ဟိုကောင့်ကိုကျနော်သောက်ကြောတင်း
တင်းပြောခဲ့တာကိုသဘောတွေကျနေကြတယ်လေ။ တူညီတာတစ်ခုကတော့ အားလုံးကစိတ်မကောင်းကြပါဘူး။
ကျနော်မိတ်ဆွေတွေ.. အသားဝါ..အသားညို..အသားဖြူအားလုံးကတချိန်လုံး
ပြီးချိပီး နောက်ပြောင်ပျော်ရွှင်နေတတ်တဲ့ ကျနော်အလုပ်ထွက်ပီးပြန်မယ်ဆိုတော့ ဝမ်းနည်းနေကြတာပေါ့။

မပြန်ခင် ဘာဘီကျူးပါတီကမ်းခြေတစ်ခုခုမှာလုပ်ပီး သောက်ဖို့တိုင်ပင်နေကြသေး
တယ်။ သိမ်းစရာရှိတာလေးတွေကိုသိမ်းဖို့ အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပီး အောက်ထပ်ကိုဆင်းလာခဲ့တယ်။ ရုံးခန်းထဲက
ကျနော်စားပွဲမှာ ပစ္စည်းလေးနည်းနည်းပါးပါးသိမ်းနေတုံး ခုနကလူအုပ်ထဲမှာ
ပါတဲ့ ကောင်မလေး ဥယျောက်ကျနော်စားပွဲနားကပ်လာလို့ ဟိုင်း...အချစ်ကလေးတွေ.. လို့ပြောင်ချော်ချော်
နှုတ်ဆက်လိုက်တော့ ဥယျောက်လုံးက မျက်နှာသေလေးတွေနဲ့ဖြစ်နေတာသတိထား
မိတယ်။ အဲ့ဒါကျနော်ခခလေးတွေဗျ။ မေရီလို့ခေါ်တဲ့တစ်ယောက်ရယ်၊ ကြာပန်းဖြူ လို့ခေါ်တဲ့တစ်ယောက်ရယ်..
ရုံးကစာရင်းအင်းတွေကိုင်တဲ့ တရုတ်မလေးတွေပေါ့။ သူတို့မျက်နှာလေးတွေ
ကြည့်ပီး ကျနော်ဆွေးသလိုလိုတောင်ဖြစ်လာတယ်။

ခခလေးတွေလို့ကျနော်ပြောလိုက်တော့ခင်ဗျားတို့စိတ်ထဲသိချင်စိတ်ဖြစ်လာတယ်မလား။
အတိုချုံးပြောရရင်... ဒီရုံးမှာကျနော်ရောက်ရောက်ချင်းခင်မင်ခဲ့ရတဲ့မိတ်ဆွေတွေပေါ့။
မေရီဆိုတာက ပိန်ပိန်ပါးပါးဖြူဆွတ်ဆွတ်ကောင်မလေး၊ အသက် ၂၃-၂၄ လောက်တော့ရှိပီ..
စကားပြောရင်ဗလစ်ဗလစ်နဲ့ခပ်သွက်သွက်ကလေး.. ဘော်ဒီဂိတ်တက်မှာစိုးလို့ ရေလုံပြုတ်ပဲအမြဲ
စားပီးဒုက္ခစရိယာကျင့်နေတဲ့ ဆံပင်နက်နက်ခါးလည်လောက်ရှိတဲ့ချစ်စရာ ကောင်မလေးပါ။ ကြာပန်းဖြူလို့ခေါ်တဲ့
တစ်ယောက်ကတော့ အိုမီဂါဆံပင်ပုံနဲ့ ခပ်ထွေးထွေးအသက် ၂၅-၂၆လောက်ရှိ
ပီဗျ။
ခါးလေးကသေးသေးကျင်ကျင်လေး..ဒါပေမယ့်ရင်ကတအားကြီးထွေးလွန်းတာရယ်၊ တင်ကကော့ကော့ကြီးဖြစ်လွန်း
တာရယ်ကြောင့် အမြဲအစခံနေရတဲ့ ခပ်ချောချောတောင့်တောင့်အမျိုး
သမီးတစ်ယောက်ပေါ့။ ဒီရုပ်သံဝင်းထဲက စတူဒီယိုတွေဆက်တင်တွေကြားထဲ အလုပ်အတူတူလုပ်ရင်း
တော်တော်လေးခင်မင်ခဲ့ရတဲ့သူငယ်ချင်းလေးတွေပေါ့။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုသူ့ဖွာကိုယ်
ဖွာ၊ အအေးဗူးတစ်ဗူးကိုတစ်ယောက်တစ်လှည့်မော့တဲ့အထိရင်းနှီးခဲ့ရတာလေ။ ခခတွေဘာတွေမဟုတ်ခဲ့ပါဘူးဗျာ။
ဖြစ်ချင်တော့ အဲ့ဒီ၂ကောင်ချောက်ကျတာ မနှစ်ကပေါ့။ ကျနော်ကိုရုံးခန်းထဲ
က လျှပ်စစ်ပန်နယ်လ်တစ်ခုပြင်ခိုင်းလို့သွားဝင်ပြင်နေတာ နေ့လည်စာစားချိန်ရောက်တဲ့အထိအဆင်မပြေဘူးဖြစ်လို့
ထမင်းမစားသေးပဲထိုင်ပြင်နေတာဗျ။ အဲ့ဒီမှာ မမ ဥယျောက်ကအသာလေး
ရုံးခန်းထဲဝင်လာပီး ဘယ်သူမှမရှိဘူးအထင်နဲ့ ကွန်ပြူတာလေးခိုးဖွင့်ပီး အောက်ကားတွေဖိမ့်နဲ့ကြည့်နေတာလေ။
ဒင်းတို့ဥယျောက်က သေးငယ်လောက်ဆို ထမင်းသွားစား၊ ရုံးကလူတွေထမင်းစား
ထွက်ပီဆိုအမြန်ပြန်လာပီး အဲ့လိုနာထနေကြတဲ့ဟီးဟီး။ ကြည့်ရင်းနဲ့လည်း ပါးစပ်ကအငြိမ်နေတာမဟုတ်ဘူး..
ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေဆက်တိုက်ပြောနေသေးတာ။ သူတို့အနောက်မှာတိုင်ကို
ကွယ်ပီး အလုပ်များနေတဲ့ကျနော်ကတော့ ရယ်ချင်လိုက်တာဗျာ။

နည်းနည်းကြာလာတော့မှ အဟမ်းဟမ်း! ဆိုပီးအကွယ်ကနေသွားကန်ထွက်လာတော့ မျက်နှာတွေနီရဲပီး
ခြေတုန်လက်တုန်နဲ့ကျနော်ကိုဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေရော။
ငါ့ကိုဘီယာအဝမတိုက်လို့ကတော့ နင်တို့ဘဝပျက်ပီသာမှတ်.. အကုန်လျှောက်ပြောပစ်မယ်ဆိုပီးခြောက်လိုက်တာ
ဥယျောက်စလုံးက မလုပ်ပါနဲ့ဖိုးသက်ရာ ဘာညာနဲ့ဟားဟား။ ကျနော်အကျင့်
မပုတ်တတ်ပါဘူးဗျာ။ သူတို့ကိုနောက်လိုက်တာပါ။ နောက်ပိုင်းကြတော့ သူတို့ဥယျောက်လုံးကျနော်ကိုဆက်ဆံတာ
မူပျက်လာတယ်။ အရင်ကလည်း စတိုခန်းသော့ကိုင်တဲ့ သူတို့ဥယျောက်နဲ့

ပစ္စည်းသွားထုတ်တိုင်းကြုံရင်ကြုံသလိုထိကပါးရိကပါးပြောနေကြပါ။ ဒါပေမယ့်အဲ့ဒီအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပီးတော့
လစ်ရင်လစ်သလို ခြေဆော့လက်ဆော့လေးတွေ(အတို့အမြုပ်လေးတွေ) ပါပါလာ
တယ်ဗျ။(ကျနော်အရင်သွားစတာမဟုတ်ရပါဘူးဗျာ) ဂေါက်ကွင်းထဲမှာမောင်းတဲ့
ကားအဖြူလေးတွေနဲ့သွားလာရတဲ့အထိ ကျယ်လွန်းလှတဲ့ဒီဝန်းကြီးထဲမှာ မှောင်ကြောင်ကြောင်စတူဒီယိုခန်း
တွေအများကြီး.. ဆိုတော့တိုတိုပြောရရင် ငြိကုန်တာပါပဲ။ ဟိုလိုသမီးရည်းစားမျိုးမဟုတ်ဘူးနော်။
၂ယောက်လုံးနဲ့ဗီးလ်လာရင်လာသလို ဖြစ်ကုန်ရောဗျာ။ တစ်မင်္ဂလာကို တိုင်ပင်ပီးကျနော်ကိုကြံနေ
တဲ့အတိုင်းပဲဗျ။ သူတို့မျက်နှာတွေကိုကြည့်ရင် စပ်ပြီးပြီးနဲ့ကျနော်သိတယ်ဗျ..
တစ်ယောက်နဲ့လုပ်တာနောက်တစ်ယောက်ကိုပြန်ပြန်ပြောပြနေတယ်နေမှာ။ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံတွေကိုကျနော်သေသေ
ချာချာနောက်ပိုင်းမှပြောပြမယ်ဗျာ။ လောလောဆယ်ပြောလက်စ ဆက်ပြောရအောင်လား။

စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတဲ့ကျနော်မိတ်ဆွေကောင်မလေး ၂ယောက်ကို
ချော့မော့ရင်းပစ္စည်းတွေသိမ်းနေလိုက်တယ်။
ဗိုးသက်! ငါတို့၂ယောက်နင်မရှိရင်နေရခက်ပီဟာတဲ့.. မျက်နှာသိပ်မကောင်းဖြစ်နေတဲ့
မေရီကပြောတာကိုကြာပန်းဖြူက ခေါင်းတငြိမ်ငြိမ်နဲ့ထောက်ခံနေတယ်။ တူတူပါပဲသူငယ်ချင်းတို့ရာ...
ငါလည်းမနေတတ်မတိုင်တတ်ဖြစ်တော့မှာသေချာတယ်...သွားရခါနီးဆိုတော့နင်တို့၂ယောက်ကိုမခွဲနိုင်လို့
ငါ့မျက်နှာကိုကြည့် ဝမ်းနည်းနေတာဆိုပီး ပြီတီတီလုပ်ပြလိုက်တော့ ကျနော်ကျောကို
တပုန်းပုန်းလက်သီးဆုတ်ကလေးတွေနဲ့ပိုင်းထုကြတာ အောင့်သွားတာပဲ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျနော်ပျော်ခဲ့ဖူးတဲ့နေရာတစ်ခုကိုနှုတ်ဆက်ခဲ့ရပါတယ်။
ချစ်သူတွေအများကြီးနဲ့မုန်းသူတချို့ကိုကျနော်ထားရစ်ခဲ့ရပီ။
အေပရယ်လတိုင်းကျနော်သွားနေကြနေရာလေးကိုသွားဖို့အတွက်
ဝင်ငွေကောင်းတဲ့အလုပ်တစ်ခုကထွက်ခွါလာခဲ့တယ်။ လေယဉ်ပေါ်တက်လိုက်တာနဲ့စိတ်ရောကိုယ်ပါ
ပေါ့ပါးသွားတယ်။

တခါတလေကြတော့ လုပ်ချင်တာလုပ်လိုက်ရတာမျိုးက လူ့ဘဝကြီးကိုပိုလေးနက်စေသလိုပဲလို့ တွေးရင်း ပြုံးရင်း
လေယဉ်မယ်ချောချောလေးကိုလက်ပြပီး ကျနော်စကားလှမ်းပြောလိုက်တယ်။

ကျနော်ကိုပိုင်အနီတစ်ခွက်လောက်ယူလာပေးလို့ရမလားခင်ဗျ!!

ဒီနေ့တော်တော်ပင်ပန်းတယ်ဗျ။

ရိုက်ကူးရေး၂ခုရှိတယ်လေ။ ပိုဆိုးတာက စတူဒီယိုအမှတ် ၃၊၅၊၇
တွေမှာနက်ဖန်ဖော်လမ်း၃ခုဆက်တိုက်ရိုက်ဖို့ပင်လာမှာဆိုတော့ အကုန်ရှုပ်ရှက်ခတ်နေတာပဲဗျာ။ လောလောဆယ်
တရုတ်တန်းမှ

လင်မယား ၂ယောက် ဆိုတဲ့ဖော်လမ်းတွေ ကို အပြင်ကအတိုင်းဆက်တင်ဆင်ပီးရိုက်နေကြပီဆိုတော့

ကျနော်တို့အဖွဲ့ကလူ ၂ယောက်ပေးထားလိုက်ပီး ပစ်ထားလိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့လူတွေနဲ့နက်ဖန်

ရိုက်မဲ့ဟာတွေအတွက် Drawing ကားချပ်တွေဝေပီး indoor ရိုက်မှာဆိုတော့

အလင်းအမှောင်အတွက်စတူဒီယို၃ခုစလုံး(၂ခုက မြေပေါ်မှာ ၁ခုကမြေအောက် ၅ထပ်မှာ) ဟိုပြေးဒီပြေးနဲ့

ကျနော်ဗျာ

များနေတာပေါ့။ ဒီဩဇာထဲ Drawing ကားချပ်တချို့ မှားပေးလိုက်မိတော့ Lighting:

စမ်းတဲ့အခါသောက်တလွဲတွေဖြစ်ကုန်လို့ စတူဒီယို ၃ ကဟာနဲ့ ၅ ကဟာဟိုဖက်ဒီဖက်လွှဲတော့ ပြဿနာတွေ တက်ရှုပ်ကုန်ရောလေ။ ဆက်တင်ဆင်တဲ့အဖွဲ့ကလည်းကလော်ဆဲ။

ကျနော်တို့မီးဆရာအချင်းချင်းလည်းဒေါသထွက်ထွက်နဲ့ပေါက်ကွဲ၊ စတိုခန်းလုပ်ထားတဲ့ဂိုထောင်အဝေးကြီးဆီ ကားသေးသေး

လေးနဲ့မောင်းသွားပီး မီးစလောင်းအမျိုးမျိုးထုတ်လိုက်သွင်းလိုက်လုပ်နေတော့ စတိုစာရင်းကိုင်တဲ့ ကြာပန်းဖြူဆိုတဲ့ တရုတ်မလေးကလည်း စိတ်တိုလို့မျက်နှာက စူပုပ်နေပီ။ နောက်ဆုံးမိုးချုပ်ခါနီး

မှအားလုံး အိုကေသွားတယ်။ နေ့လည်စာတောင်မစားလိုက်ရမှန်းခုမှသတိရလိုက်တယ်။

ခုနကလူသတ်တော့မလိုမျက်နှာတွေနဲ့ အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ လူအယောက်၃၀လောက်က ခုတော့ပြုံးရွှင်

နောက်ပြောင်လို့ တဟားဟားနဲ့ပစ္စည်းတွေသိမ်းပီးပြန်ဖို့ပြင်နေကြပီ။

ကျနော်တို့အလုပ်ကဒီလိုပါပဲဗျာ..ပျာယာခတ်ချင်စွတ်ခတ်ပီးခုလိုပီးသွားပီဆိုတာနဲ့ နက်ဖန်ရိုက်ကူးရေးဝင်ပီဆိုတာနဲ့ ဝေလေလေ

ဖြစ်သွားရော သူတို့ရိုက်နေတဲ့အချိန်ဆို ဘာအလုပ်မှကိုမရှိတာ ၂-၃ရက်တော့ဆက်တင်တွေပြန်မဖြုတ်မချင်း

အေးအေးဆေးဆေးနေလို့ရနေတာကိုး။

နေဝင်ရီတရောမှာအားလုံးပြန်ကုန်ပီ။

ကျနော်ကတော့ စတိုခန်းဖက်သွားရဦးမယ်။ ဂေါက်ကွင်းမောင်းတဲ့ကားအဖြူလေးရဲ့ထွေလာနောက်တွဲပေါ်ကို

ပူးသီးခရမ်းသီးနဲ့တူတဲ့မှားပီးထုတ်လာတဲ့မီးစလောင်းတွေတင်ပီး ဒီရုပ်သံဝန်းကြီး

အနောက်ဖက်အခြမ်းမှာရှိတဲ့ ဂိုထောင်တွေဖက်ကိုမောင်းလာခဲ့တယ်။ ပစ္စည်းလက်ခံဖို့ထိုင်စောင့်နေတဲ့

ကြာပန်းဖြူဆိုတဲ့ကောင်မလေးတော့ မနက်ကထဲကငုတ်တုတ်လေးဒီစတိုခန်းမှာစောင့်နေ

ရတော့ စိတ်တော်တော်တိုနေလောက်ပီ။ ကားလေးကိုရပ်ပီး စတိုထဲပစ္စည်းသွင်းနေတော့

အဝင်ဝမှာစာရင်းထိုင်မှတ်နေတဲ့ ကျနော်ဘော်ဒါ ကြာပန်းလေးက နှုတ်ခမ်းလေးစုတူတူဖြစ်နေပီးခပ်

တည်တည်လေးဖြစ်နေတာဗျ။ အားလုံးပီးသွားတော့ သူစာရင်းမှတ်နေတဲ့ ခုံနားသွားရပ်ပီး အချစ်ကလေးရေ! လို့

နောက်တောက်တောက်ခေါ်လိုက်တော့ ချီးအချစ်ကလေးလား! လို့ပြန်ကလော်

ဆဲလာတယ်။ အပြန်နောက်ကျလို့ဒေါသထွက်နေတာနေမှာဗျ။ ကွန်ပြူတာပိတ်နေတဲ့သူကိုစောင့်ရင်း

အပြင်ကအအေးရောင်းတဲ့စက်မှာ အကြွေစေ့နဲ့အအေး ၂ပူးဝယ်လိုက်တယ်။ စတိုပိတ်ပီးအ

ပြင်ထွက်လာတဲ့ ကြာပန်းဖြူ ရဲ့လက်ထဲကိုအအေးတစ်ပူးထိုးပေးပီး ပင်ပန်းသွားပီငါ့သူငယ်ချင်းလေးဆိုပီး

ချော့လိုက်တော့ နည်းနည်းပြုံးလာတယ်။ ကားလေးနောက်မှာတွဲထားတဲ့ထွေလာကို

ဖြုတ်ချလိုက်ပီး ကြာပန်းနဲ့ကျနော်တက်ထိုင်ရင်းဖြေးဖြေးလေးမောင်းထွက်လာခဲ့တယ်။

ပင်မအဆောက်အအုံကြီးဖက်ကို မောင်းလာရင်းစကားတွေဖောင်ဖွဲ့လာကြတာပေါ့လေ။ လမ်းမှာမီးမောင်း

တွေဆင်ပီး ညဖက်လေ့ကျင့်ရေးဆင်းနေတဲ့ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တွေလို့ ကားခဏရပ်ပီး အအေးပူးတွေမော့ရင်း

ကျနော်တို့ယောက်ထိုင်ငေးနေလိုက်သေးတယ်။ ကာယလေ့ကျင့်တဲ့

ဆရာတွေက မင်းသားမင်းသမီးတွေကိုကျင့်ပေးနေတာဗျ။ ရံပုံငွေရှာတဲ့အနေနဲ့မင်းသားမင်းသမီးတွေနောက်လကုန်

မြို့လည်ခေါင်မှာ စတန့်စွန့်စားမှုတွေလုပ်ပြမယ်လို့ကြေငြာထားတာလေ။

အဲ့ဒါခု အပြင်းအထန်ကျင့်နေကြတာနေမှာ။ ရေကူးဝတ်စုံလေးဝတ်ထားပီး ဟိုဖက်ဒီဖက်အပြေးကျင့်နေတဲ့

မင်းသမီးမိုက်မိုက်လေးက ကျနော်နဲ့ကြာပန်းဖြူကို တွေ့တော့ လျှာထုတ်ပြလာတယ်။
 လစ်ရင်လစ်သလိုကျနော်တို့ဆီက စီးကရက်တောင်းသောက်တတ်တဲ့ မင်းသမီးတော့ တိုင်ပတ်နေပီဗျ။
 အသားကုန်အမောင်းခံနေရတာ။ ထရိန်နာက အသားကုန်ဟိုဖက်ဒီဖက်ပြေးခိုင်းနေတော့
 မင်းသမီးလေးရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်က အသားစိုင်းတွေက
 တုန်ခါနေတဲ့အပြင်ဘီကီနီလေးနဲ့မီးမောင်းတွေအောက်မှာဆိုတော့ ကြည့်ရတာ ဂလုဂလုပေါ့။ ကျနော်တော့
 အအေးလေးမော့လိုက်၊စီးကရက်

လေးဖွာလိုက် ငေးလိုက်နဲ့သာယာနေတာလေဟိ။ ကျနော့်ပုခုံးကိုမှီပီးရပ်နေတဲ့ ကြာပန်းဖြူက
 ဖိုးသက်ငါ့ကိုစီးကရက်တစ်လိပ်လောက်လို့ပြောမှသတိဝင်လာ
 တယ်။ စီးကရက်ဖွာရင်းကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေးက စကားစပြောတယ်...

ဖိုးသက်.. နင့်မျက်လုံးကြီးကလည်း မီးတွေတောက်နေသလိုပဲခပ်ခပ်..

အာ! ကြာပန်း.. သောက်ကောင်မလေး..

အမလေး.. နင်မကြိုက်ဘူးလား..ပိန်ပါးပါးလေး...

ရင်ကလေးကလည်းထွားပေမယ့်အနေတော်လေး..ဟိဟိ

ကြိုက်ပါပူးဟာ...ငါကြိုက်တာကဒီလိုမျိုးမဟုတ်ဘူးဟ..

ဘယ်လိုမျိုးလဲပြောစမ်း.. ငါစိတ်ဝင်စားလို့ဟိ

ဒီမင်းသမီးက တင်ပါးမရှိဘူးဟာ... ငါ့အမြင်က

ဖင်မရှိတော့အားမရဘူး..တောင့်တောင့်ထွားထွားမှစိတ်ယားစရာကောင်းတာလေ..

.....

အဲ့ဒီလိုလျှောက်ပြောပီးမှအားနာသလိုဖြစ်သွားတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ..တောင့်တောင့်ထွားထွားဆိုတာသူ့ကိုပြောသလိုဖြစ်မနေဘူးလား။

ကျနော်ပြောသလိုပဲဒီကောင်မလေးက ခါးလေးကသေး

သေးကျင်ကျင်လေး၊ တစ်ကိုယ်လုံးအဆီပိုလုံးဝမရှိပေမယ့် နို့ကြီးတွေက ဆူဖိုးဖိုး၊

ဖင်ကလည်းအနောက်ကိုအယ်ထွက်နေတော့ တစ်ရုံးလုံးကဝိုင်းစနေကြတယ်။ ရုပ်ကလေးကမျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း

လေး နဲ့ပြောင်တင်းတင်းလေးချစ်စရာကောင်းပေမယ့် ခုနကပြောသလို

အထက်အောက်ပစ္စည်းတွေကကြီးလွန်းတော့ လူတွေကမျက်နှာအရင်မကြည့်ပဲ

အဲ့ဒါတွေကိုကြည့်တာခံနေရတော့ရက်

ရှာမှာပေါ့လေ။ ခုမရည်ရွယ်ပဲကျနော်ပြောလိုက်တာ သူ့ကိုပြောသလိုဖြစ်သွားလို့အားနာသွားတယ်။ ခါတိုင်းလည်း

သားပြောမယားပြောတွေနောက်ပြောင်နေကြပါ.. ဥပမာ..ဖိုးသက်နင်တစ်ရက်

ကိုမာစတာဘိတ်ဘယ်နှစ်ခါလုပ်လဲဟီးဟီး ဘာညာအဲ့လိုတွေပြောနေကြပေါ့..ဒါပေမယ့်ခုဟာက

လူပုံအလယ်မှာမဟုတ်ဘူးလေ။ တစ်ဖွဲ့လုံး ဥယျာဉ်ပဲကျန်တော့တဲ့အချိန်ဆိုတော့စိတ်ကတစ်

မျိုးဖြစ်သွားပီ။

နင်ကငါ့လိုဘော်ဒီမျိုးကိုသဘောကျတာမျိုးလား...

ခုနကလိုရယ်သံမစွက်တော့တဲ့ လေသံတိုးတိုးနဲ့ ကျနော့်ပုခုံးပေါ် သူ့မေးစိလေးတင်ပီး

နားရွက်နားကပ်ပြောလာတော့ ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲမှာဗလောင်ဆူစပြုလာတယ်။ လုံးဝသူ့မျက်နှာကိုစောင်း

ငဲ့မကြည့်ပဲ..

ဟားဟား... ဟုတ်ပဲ၊အဲ့လိုမျိုးကြီးမှအိပ်ယာပေါ်မှာ ဖိမ်ကျတာလေ..ကြာပန်းဖြူလေးရ..
မိန်းမပီသတယ်လို့ခေါ်တယ်..နင်ကမှတကယ်လှတာ..
နောက်သလိုပြောင်သလိုလုပ်ပီးလျှောက်သာပြောနေရပေမယ့် ကျနော်တော့ အသားချင်းထိထားရင်း
သွေးတွေတဖျင်းဖျင်းဖြစ်လာပီ။ အားပေးတာကျေးဇူးသူငယ်ချင်းလို့ တိုးတိုးလေးပြောပီး
ဘေးတိုက်အနေထားနဲ့ကျနော်ပုခုံးကိုတင်းတင်းဖက်လာတော့
သူနို့ကြီးနဲ့ကျနော်လက်မောင်းထိအိကနဲအိကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဖူး.....!! ဒုက္ခသစ္စာ။
မကောင်းပါဘူးလေဆိုပီး..ကြာပန်းငါတို့လစ်
စို့နောက်ကျနေပီလို့ပြောရင်း ကားလက်ကိုင်နောက်မှာတက်ထိုင်ရင်း သော့ဖွင့်လိုက်တယ်။
နီယွန်မီးရောင်အောက်မှာ အဆီပြန်နေတဲ့မျက်နှာလက်လက်ကလေးနဲ့သူမကျနော်ကိုတစ်ချက်စိုက်
ကြည့်လာတယ်။ မျက်လုံးတွေထဲမှာ မီးတောက်တွေကျနေတဲ့.နေသလိုလိုပဲ။ သက်ပြင်းလေးခိုးချပီး
ကျနော်ဘေးမှာဝင်ထိုင်လိုက်တော့ ကျနော်လည်းမောင်းထွက်လာခဲ့တယ်။ ရုံးခန်းဘေး
မှာကားလေးကိုရပ်ပီး ကျနော်အဝတ်သွားလဲလိုက်တယ်။ ကျောပိုးအိတ်ကလေးလွယ်ပီး
ကားပါကင်မှာရပ်ထားတဲ့ကျနော်ဆိုင်ကယ်လေးဆီလျှောက်လာတော့ အနောက်ကလှမ်းအော်သံကြား
တယ်။ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကြာပန်းဖြူ လက်ပြနေတာတွေတွေ့ပြန်လျှောက်လာခဲ့တယ်။

စတူဒီယိုမှာငါစာရွက်တွေကျန်ထားသလားလို့သွားကြည့်ချင်တာ တစ်ယောက်ထဲသရဲ
ကြောက်လို့လိုက်ကူပေးဦး..
ဆိုပီးကျနော်မျက်နှာကိုမကြည့်ပဲပြောလာတယ်။ စတူဒီယိုဆိုတာမြေအောက်၍ထပ်မှာရှိတာဗျ။
အရင်ကတရုတ်သင်းချိုင်းနေရာကိုတူးထားတာဆိုတော့သရဲတအားခြောက်တယ်လို့နာမည်ကြီး
ဆိုတော့တစ်ယောက်ထဲဘယ်သူမှမသွားရဲဘူး။ ခုချိန်ဆိုအဲ့ဒီစတူဒီယိုထဲမှာ လူသူရှင်းပီးအေးစိမ့်နေတော့
လမ်းလျှောက်ရင်တော့ကိုယ့်ခြေသံကိုယ်ပြန်ကြားရတာခြောက်ခြားစရာလေ။ ဒါပေမယ့်
ဒီကောင်မလေးဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိနေတဲ့ကျနော်တော့ တစ်ခုခုဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာသိနေတယ်။
ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ခုနကသွေးအေးသလိုဖြစ်သွားတဲ့စိတ်ကပြန်ကြွတက်လာပြန်
ပီ။ မထူးတော့ဘူးမီးစင်ကြည့်ကတာပေါ့ဆိုပီး လာသွားမယ်လို့ခေါ်ရင်း
မြေအောက်ထပ်ဆင်းတဲ့ခါတ်လှေကားထဲ ၂ယောက်သားဝင်လိုက်တယ်။ ခါတ်လှေကားထဲရောက်တော့
ခလုတ်နှိပ်နေတဲ့
သူလက်ချောင်းဖြူဖြူလေးတွေတုန်ခါနေတာ ကျနော်မြင်နေရတယ်။ ခါတိုင်းဆိုစပ်ဖြူဖြူနေတတ်တဲ့သူမျက်နှာက
ခုကျနော်ကိုမကြည့်ရဲပဲမျက်လွှာလေးချထားတယ်။ အနက်ရောင်စပို့ရှပ်လေး
အောက်က ရင်အုံမောက်မောက်လေးက နီမ့်တုန်မြင့်တုန်နဲ့စိတ်လှုပ်ရှားနေမှန်းသိသာနေပီ။
အောက်ထပ်ကိုဆင်းနေတဲ့ ခါတ်လှေခါးထဲမှာ သူ့အသက်ပြင်းပြင်းရှူသံခပ်ပြင်းပြင်းက လွှမ်းမိုးနေ
တော့တယ်။

တင်းတောင်!! ဆိုတဲ့အသံနဲ့ခါတ်လှေကားတံခါးပွင့်ပီး စတူဒီယို၍ အထပ်မှာရပ်သွားတော့
၂ယောက်လုံးတုန်သွားတယ်။

ခုမှသတိဝင်လာမီး ၊ယောက်စလုံးတစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်လှမ်းကြည့်ရင်းရှက်ပြီးလေးတွေ
မလုံမလဲပြီးလို့ပေါ့။

စတူဒီယိုရဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံကဒီလိုဗျ။

တကယ်တမ်း လုပ်တဲ့ရိုက်ကူးရေးက စင်တင်ပြဇတ် ဒါမှမဟုတ် ဇတ်လမ်းတို၊ မြူးဇစ်concert: အစရှိသဖြင့်ကို
အနိမ့်ဆုံးအပိုင်းက ကွက်လပ်မှာလုပ်တာမျိုးပေါ့။ လောလောဆယ်နက်ဖန်ရိုက်မယ့်
ဟာသဇတ်လမ်းတိုလေးအတွက် အိမ်တစ်အိမ်ရဲ့ ဧည့်ခန်း ပုံစံဆက်တင်တွေဆင်ထားတယ်။ လိုက်ဖ်
လွှင့်မှာဖြစ်တဲ့အတွက်လာကြည့်မယ့် ပီရိတ်သတ်တွေ ထိုင်ဖို့ခုံတွေက ပစောက် ပုံစံအတန်း
လိုက် အပေါ်ကိုမြင့်တက်သွားတဲ့ပုံစံမျိုး။ (RC2 မှာကျောင်းတက်ဖူးတဲ့လူတွေသိပါလိမ့်မယ်
အဲ့ဒီစာသင်ခန်းတွေလိုပုံစံမျိုး)

မြေအောက်မှာဆောက်ထားတော့ အေးစိမ့်စိမ့်ဖြစ်နေတယ်။ ဓာတ်လျှောက်ထဲက ထွက်တာနဲ့
မှောင်နေလို့လားမသိဘူး ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေးက ကျနော့်လက်မောင်းကိုဆတ်ကနဲဖမ်း
ကိုင်လာတယ်။ ဒီအချိန်မပြောနဲ့ နေ့ခင်းကြောင်တောင် တောင်မှတစ်ယောက်ထဲ စတူဒီယိုရဲ့
ကိုဘယ်သူမှမလာရဲဘူးဗျ။ ကျနော်ပြောသလို အောက်ဆုံးက ကွက်လပ်ကျယ်ကျယ်ဆိုတာနဲ့ပတ်ပတ်
လည်မှာ လှိုက်ခေါင်းတွေလို လျှောက်လမ်းတွေ ၄-၅ခုနဲ့ဆက်ထားတဲ့
ပစ္စည်းသိမ်းတဲ့စတိုခန်းတွေကလည်းရှိသေးတယ်ဗျ။ ဂရင်းပီယာနိုကြီးတွေ အလုံး ၂၀လောက်၊
ဂစ်တာတွေအလက် ၄-၅၀၊

အဲ့လိုတူရိယာတွေထားတဲ့အခန်း၊

လိုက်ကာစတွေအိမ်တစ်အိမ်ရဲ့ အသုံးဆောင်ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေထားတဲ့အခန်းအစရှိသဖြင့်အခန်းတွေကို
LED မီးလုံးလေးတွေပဲထွန်းထားတဲ့ လူတစ်ကိုယ်

လျှောက်စာ လှိုက်ခေါင်းလေးတွေနဲ့ဆက်ထားတာပေါ့။ ပြဿနာက

သရဲတအားခြောက်တယ်လို့နာမည်ကြီးတယ်ဗျ။ တခါကဆိုတော်တော်ရှုပ်ထွေးတဲ့ ဆက်တင်တစ်ခုကို
ဒီဇိုင်းနာအလိုကျပိုင်းဆင်

ကြရင်း မိုးချုပ်သွားလို့ မပြန်ပဲဒီထဲမှာ စုအိပ်ကြတာ မနက်လင်းအားကြီးမှာကျိပ်တက်ရောလေ။ ခုနကပြောတဲ့
လှိုက်ခေါင်းတွေထဲကနေ ကျနော့်တပည့်တရုတ်၄ကောင်

အာခေါင်ခြစ်အော်ပီး ပြေးထွက်လာတာဗျ။ ဆောက်ထားတဲ့ ဇတ်စင်ပေါ် မှာကတ္တီပါစတွေခြုံပီး အိပ်နေတဲ့

ကျနော်နဲ့တခြားလူတွေဆီပြေးလာတာလေ။ ၄ကောင်စလုံးငိုလို့ယိုလို့ဗျ။ နှပ်ချေးတွေ

ကောမျက်ရည်တွေကော အကုန်ထွက်နေတာ။ သေချာချော့ပီးမေးတော့မှ သရဲခြောက်တာတဲ့ဗျ။

အေးတော့မွှေးပွကော်ဇောတွေခင်းထားတဲ့ လှိုက်ခေါင်းအဆုံးက စတိုခန်းတစ်ခုထဲ လိုက်ကာစ

လေးတွေခြုံပီးသွားအိပ်တာ ၄ယောက်လုံးအကန်ခံရတော့မှအားလုံးပြိုင်တူနီးလာတယ်..

သရဲကအုပ်လိုက်ကြီးတဲ့ဆရာရေ။ ထလို့မရအောင် ရင်ဘတ်တွေကိုတက်နင်းထားသေးတယ်တဲ့။

ပီးမှ.. မင်းတို့ကောင်တွေနောက်ထပ်ဒီထဲလာဝင်အိပ်ရင် မီးရှိ၊ ပီးသတ်ပစ်မယ်လို့ခြိမ်းခြောက်တယ်ဆိုလား။

အတင်းရုန်းပီးထပြေးလာကြတာတောင်မှနောက်ကနေ အဲ့ဒီလူအုပ်ကြီးက ဖင်ပိတ်

ကန်၊ဇက်ပိုးအုပ် လိုက်လုပ်သေးတယ်တဲ့။ ဒါမျိုးဒီတစ်ခါပဲကြားဖူးသေးတယ်။ မယုံရအောင်လည်း

ကိုယ့်ကောင်တွေက မကြည့်ရက်စရာဖြစ်နေတော့ ကျနော်နဲ့သတ္တိကောင်းတဲ့ဆက်တင်အဖွဲ့က
လူ့ယောက်သွားဝင်ကြည့်သေးတယ်..ဘာမှမတွေ့ပါဘူးဗျာ။ မနက်ရောက်တော့
အရေးပေါ်အစည်းဝေးတွေဘာတွေခေါ်ပီး ဒီကိစ္စကိုအပြင်မပေါက်ကြားပါစေနဲ့ဆိုပီး တာဝန်ရှိသူတွေကသတိ
ပေးသေးတယ်။ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းတော့ စတုဒီယိုရဲ့ ဆိုတဲ့အသံကြားရင် အလိုလိုအကုန်လန့်ကုန်တာဗျ။
ချင်းချက်ကတော့ အီဖေကို မောင်ဖိုးသက်မပါဘူးလေ။ မယုံဘူးဆရာ.. လုံးဝကိုမယုံတာ..
တခါတလေ ဘာမှလုပ်စရာမရှိတဲ့ရက်တွေဆို ဒီအောက်ကိုဆင်းလာပီး ပီယာနိုထိုင်ဆော့၊
တန်ဖိုးကြီးလျှပ်စစ်ဂစ်တာတွေ ထိုင်တီးနဲ့ တစ်ယောက်ထဲနောက်ယှက်မယ့်လူမရှိပဲ သာယာနေတာဗျ။
ခပ်မိုက်မိုက်ခပ်ရွတ်ရွတ်ကောင်မို့သရဲတွေလက်ရှောင်နေတာမှတ်တယ်ဟီး။ ဟာ... ဆောရီးဗျာ..
ကျနော်ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမိပါလိမ့်... ဘယ်တွေရောက်ကုန်မှန်းမသိတော့ဘူး။

လူရှင်းပီး ဘယ်သူမှမလာရဲတဲ့ ဒီအောက်ထပ်ကို ကျနော်သူငယ်ချင်းလေးက ဘာလို့ခေါ်လာတာလဲဆိုတာ
ကျနော်ရိပ်မိပါတယ်လေ။
မိန်းမတစ်ယောက် ဘယ်လိုအမူအရာဆိုရင် ဘာသဘောလဲဆိုတာ သဘောပေါက်ရတာမခက်ပါဘူး။ ခက်တာက
တော်တော်ကြီးကို ရင်းနှီးချစ်ခင်ရတဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေဗျ။ စာရွက်လာရှာ
တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပြချက်က မခိုင်လုံမှန်းသူရောကျနော်ပါသိသားပဲ။ ဘယ်သူမှအနားမှာ
မရှိဘူးဆိုတာနဲ့ဖောက်ပြန်လာတဲ့စိတ်က ၂ယောက်စလုံးကိုကြီးစိုးထားလို့ ဒီလိုနေရာကိုစိတ်တူကိုယ်
တူ(ဖွင့်မပြောပဲ) ရောက်လာခဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား။ ရိုးရိုးသားသားပြောရရင်.. ကျနော်အသားကုန်တွယ်ချင်နေပီဗျ။
ချစ်သူနဲ့ကွဲပီးတာ ၂နှစ်လောက်ကြာလာပီ ဘယ်မိန်း
မနဲ့မှအိပ်ဖြစ်ခဲ့တော့ ခုသွေးတွေပွက်ပွက်ကိုဆူဝေနေတယ်။
ကျနော်သူငယ်ချင်းတရုတ်မလေးကိုလည်းကြည့်လိုက်ပါဦး.... ၁၀% ပစ်မှားချင်စရာကိုယ်လုံးပိုင်ရှင်လေး။
ပီးတော့အရင်ကထဲက

လစ်ရင်လစ်သလို(သူကော မေရီပါ) ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုလက်ချောင်းလေးတွေနဲ့စသလိုနောက်သလိုပွတ်လိုက်၊
ဟေးအချစ်ဆိုပီး အနောက်ကနေကျနော်ကျောပြင်ကို နို့နို့မထိတထိဖိကပ်လိုက်
လုပ်ပီး မီးမွှေးထားခဲ့ဖူးတော့ ခုလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ၂ယောက်ထဲကျန်ခဲ့တဲ့ နေ့ရောက်လာတော့
လူ့သဘာဝအတိုင်း ပေါက်ကွဲဖောက်ပြန်ချင်လာတာမေ့တာပဲပေါ့ဗျာ။
ကျနော်တွေဝေနေတာက အကယ်လို့များ သူ့ဖက်ကရိုးရိုးသားသားဖြစ်နေရင်ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်စိတ်ဗျ။
အချင်းချင်းတွေအရှက်ကွဲကုန်မယ်ဆိုပီး ဘယ်ကဘယ်လိုစရာမှန်းကိုမသိတာ။

ကျနော်လက်ကိုဆွဲပီး စတိုခန်းတစ်ခုထဲကို လှိုက်ခေါင်းတစ်ခုထဲကနေ ဦးဆောင်ပီး ကြာပန်းဖြူ(ဝင်သွားတယ်။
စတိုခန်းထဲရောက်သွားတော့ မီးခလုတ်တွေဖွင့်လိုက်တယ်။
ဆိုဖာခုံရှည်တွေ၊တစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာတွေထားတဲ့အခန်းဗျ။ အေးစိမ့်လွန်းတော့ချမ်းသလိုတောင်ဖြစ်လာတယ်။
အခန်းဝနားက...

စာရွက်ဖိုင်တွေထားတဲ့ စင်ကလေးနားမှာ ကြာပန်းတစ်ယောက်ရပ်ပီး ဟိုရှာဒီရှာလုပ်နေတယ်။ ကျနော်ကတော့
သူ့ကိုစောင့်သလိုနဲ့ အခန်းထဲကဆိုဖာခုံရှည်တစ်ခုပေါ် ပက်လက်လှဲပီးအိပ်ရင်း
သူ့ကိုလှမ်းအကဲခတ်နေလိုက်တယ်။ သူ့မျှောလည်း မလုံမလဲနဲ့တစ်ချက်တစ်ချက်
ကျနော်ဖက်ကိုမသိမသာစောင်းငဲ့ကြည့်ကြည့်လာတယ်။ ရင်တွေတုန်လိုက်တာဗျာ။ ဖြူဆွတ်ဆွတ်အသားအ

ရည်လေးနဲ့စပိုရှုပ်အနက်ကလေးဝတ်ထားတဲ့ကောင်မလေး ကိုဘေးတိုက်မြင်နေရတဲ့
ကျနော်အာခေါင်တွေခြောက်လာပီ။ ဂျင်းပန်အဖြူကျပ်ကျပ်လေးဝတ်ထားတော့ စွင့်ကားတဲ့တင်ပါးကော
ကော့ကြီးတွေက အားရစရာ။ လေးဖက်ထောက်ပီး အနောက်ကနေအားရပါးရိုး လိုက်ရလို့ကတော့
ဆွေမျိုးမေ့သွားမှာပဲလို့ ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေးနေမိတယ်။ ဂြမ်နစ်လောက်နေတော့...သူစိတ်
မလုံတော့ဘူးနေမှာဗျ။ ဖိုင်တစ်ခုကိုစင်ပေါ်ကဆွဲချပီး...တွေ့ပီဟ...လို့လှမ်းပြောလာတယ်။
ဖိုင်အဝါလေးကိုကိုင်ထားရင်း ခပ်တည်တည်ပဲ စတိုခန်းတံခါးမ ကြီးကိုဆွဲပိတ်ပီးကလန့်ထိုးလိုက်ပီ။
ပီးတော့မှတံခါးကို ကျောမှီရင်း ဖိုင်ကိုရင်ခွင်ထဲအပ်ထားပီး ကျနော့်ကိုစိုက်ကြည့်နေတယ်။ ၁စက္ကန့် ... ၂စက္ကန့်
...၃စက္ကန့် ...

ကြာပန်း.. နင်ဘာလုပ်နေတာလဲဟာ!! အထစ်ထစ်အငဲ့ငဲ့နဲ့ ကျနော်စကားစပြောလိုက်တယ်။
အဲ့ဒီတော့မှ ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေးက တစ်လှမ်းချင်း ကျနော့်အနားတိုးကပ်လာပီး လှဲအိပ်နေတဲ့ကျနော့်ဘေးမှာ
တင်ပလွှဲဝင်ထိုင်လာတယ်။ ဘာမှစကားမစသေးပဲ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့
လက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေနဲ့ ကျနော့်မျက်နှာကိုလှမ်းကိုင်ပီး ပါးပြင်တွေကိုခပ်ရွရွပွတ်လာတယ်။
သူငယ်ချင်း ငဲ့ကိုအထင်မသေးနဲ့ဟာ .. ဆိုပီးရှက်ပြီးလေးနဲ့တိုးတိုးပြောတော့
ကျနော်ကသူ့လက်ချောင်းတွေကိုဆုပ်ကိုင်လိုက်ပီး ဘာလို့သေးရမှာတုံးလို့အူကြောင်ကြောင်ပြန်မေးလိုက်
မိသေးတယ်။

နင်..နင်...ငဲ့ကိုယ်လုံးကိုကြိုက်တယ် သဘောကျတယ်ဆို..

.....

မေရီနဲ့ ငါလည်းနင့်ကိုကြည့်ပီး စိတ်ယားနေတာသိလား ..

.....

ကျနော်ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲ မုန်တိုင်းထန်နေတဲ့ ကျနော့်စိတ်ကိုလွှတ်ပေးလိုက်မိပီဗျာ။
ခါးကျင်ကျင်လေးကိုဆတ်ကနဲထထိုင်ပီးဆွဲဖက်လိုက်တယ်။ မီးရောင်အောက်မှာ ရှက်ပြီးလေးနဲ့နီမြန်း
နေတဲ့ ကြာပန်းဖြူရဲ့မျက်နှာလေးကို ကျနော့်မျက်နှာ နားဆွဲကပ်ပီး တလှုပ်လှုပ်တရွရွနဲ့ဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့
သူ့လေးကင်းလိုကွေးနေတဲ့ထူအမ်းအမ်း နှုတ်ခမ်းချိုလေးကို
ဆွဲစုပ်ပေးလိုက်တယ်။

အွန်းးးး !! ဆိုပီး ညည်းလိုက်တဲ့သံရှည်ဆွဲသံလေးက
ကျနော့်ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းခရီးဆက်ပေးဖို့တိုက်တွန်းနေတယ်လို့ထင်မှတ်မှားသွားစေတယ်ဗျာ။

မွတ်သိပ်နေတဲ့ အနမ်းတွေဟာ ပြတ်ကနဲပြတ်ကနဲမြည်သံတွေထွက်လာတဲ့အထိ ပြင်းထန်ပေါက်ကွဲလွန်းခဲ့တယ်။
တိတ်ဆိတ်အေးစိမ့်လွန်းတဲ့ အလုံပိတ်စတိုခန်းလေးထဲမှာ ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်ကောင်မလေးနဲ့ကျနော်
အသားကုန်လောင်မြို့က်နေကြပါပီလေ။ ဒေါသကြီးနေတဲ့ ပင်ဒါဝက်ဝံပေါက်စလေးနဲ့တူ
တဲ့ ကြာပန်းဖြူ... ကျနော့်နှုတ်ခမ်းကို
မလွှတ်တမ်းခဲထားရင်း..ကျနော့်ဘောင်းဘီကြယ်သီးတွေကိုဆက်တိုက်ဖြုတ်နေပီဆိုတာ
အထိအတွေ့အရသိလိုက်ရတယ်။ လိင်စိတ်အင်မတန်ထကြွနေပီဖြစ်
တဲ့ကျနော်ကလည်း ဆိုဖာပေါ်လှဲနေရာက ထထိုင်လိုက်ပီး သူ့ဂျင်းပန်ဖြူလေးကို

ခက်သွက်သွက်ချွတ်ဖို့ကြိုးစားလိုက်တယ်။ ဘေးမှာဘယ်သူမှမရှိဘူး လုံခြုံစိတ်ချရတယ်ဆိုတဲ့အသိက ဥယျာဉ်လုံးမှာရှိနေတော့ အရှက်တရားလုံးဝကုန်ခန်းစေခဲ့ပီ။ ခု ဥယျာဉ်လုံးမှာ အတွင်းခံလေးတွေကိုယ်စီဖြစ်ကုန်ပီ။ တုန်လှုပ်မောဟိုက်နေတဲ့ ဥယျာဉ်သား နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နှမ်းနေရာကခွါပီး ကျန်နေတဲ့ကိုယ်ပေါ်က အတွင်းခံတွေကို တုန်တုန်ရီရီချွတ်ချပလိုက်ကြတယ်။ ဘွားကနဲ၊ အိကနဲထွက်ကျလာတဲ့ သူနို့ဝိုင်းစက်စက်ကြီး ၂လုံးကို ကျနော်တပ်မက်စွာငေးနေသလို၊ ဖြောင်းကနဲလေထဲကိုတန်းမတ်စွာထွက်ကျလာတဲ့ အကြောအပြိုင်းပြိုင်း တဆတ်ဆတ်ခါနေတဲ့ ကျနော်ဦး ကြီးကိုလည်း သူ့မျက်လုံးလေးတွေက ငုံ့ကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းထူထူလေးကိုလျှာနဲ့သပ်နေပြန်တယ်။ အချိန်သိပ်ဆွဲမနေတော့ပဲ ပန်းသွေးရောင်ထဲနေတဲ့ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ဆွဲစို့ဖို့ကျနော် ရှေ့ကို တိုးအကပ် ...

ကြာပန်းဖြူရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကကျနော်ထက်ပို မြန်ဆန်လွန်းနေရောဗျ။ ခုနက အဝတ်တွေချွတ်ချရင်း မတ်တပ်ကိုယ်စီရပ်နေရာကနေ သူမကျနော်ရှေ့မှာဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပီး လေထဲကိုထောင်မတ်နေတဲ့ ကျနော်ဦးကိုလက် ၂ဖက်နဲ့စုံဖမ်းကိုင်လိုက်ရင်း အားရပါးရသူနှုတ်ခမ်း ၂လွှာကြားထဲကိုစုပ်ယူပလိုက်တော့ နွေးကနဲအရသာနဲ့အတူ ကောင်းလွန်းလို့ ကျနော်ခြေဖျားထောက်ပီးကော့ထားပေးမိတယ်ဗျာ။

ခပ်ကြမ်းကြမ်း အရင်းနားရောက်ခါနီးအထိ ပါးစပ်ထဲဦး အစုပ်ခံနေရတော့ ကျနော်လေဟာနယ်ထဲရောက်နေသလိုပဲ။ ဟားးးး ဟားးးးး ဆိုပီးအသံထွက်ညည်းနေမိတဲ့အပြင် တချက်တချက်စိတ်က လွှတ်လွှတ်သွားတော့ ကျနော်ဆီးစပ်နားက ကြာပန်းဖြူရဲ့ အုံကောင်းကောင်း ဆံပင်လေးတွေကို တအားဆွဲဆုတ်ကိုင်ပီး မညှာမတာ ဆောင့်သွင်းသွင်းနေမိပီဗျ။

ဤမိနစ်လောက်ပဲကြာမယ်ထင်တယ်... မိန်းမဆိုတာနဲ့မထိတွေ့တာကြာနေပီဖြစ်တဲ့ ကျနော် ဘယ်လိုမှမထိန်းနိုင်တော့ပဲ.. တဟင်းဟင်းတရိုးရိုး..ညည်းညူရင်း သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ ပီးချင်သလိုလိုဖြစ်လာတော့ သတိရှိရှိအမြန်လေး ကျနော်ဦး ကိုအတင်းဆွဲဆုတ်လိုက်တာ နည်းနည်းတောင်နောက်ကျသွားတော့ ပထမဆုံးအရှိန်ပြင်းပြင်း ပန်းထွက်လာတဲ့ တစ်ချက်မှာ သူ့နဖူးလေးပေါ်ကို ဖတ်ကနဲပန်းမိသွားတယ်။ ဇုတ်ကနဲကျနော်ဆွဲဆုတ် လိုက်တဲ့ မာတင်းနီရဲနေတဲ့ ကျနော်ဦး ကိုကြာပန်းက ညာလက်နဲ့ပြောင်းပြန်ကိုင်ပီး အသားကုန်ွင်း ထုသလိုတပြောင်းပြောင်းဆောင့်ပေးနေရင်း ရင်ကလေးကော့လို့ဆက်တိုက် ထွက်ကျလာတဲ့ ကျနော်သုတ်ရည်ပူပူတွေကို သူ့ရဲ့ပါးစပ်ထဲထွေးကြိုင်းလှတဲ့ နို့ကြီး ၂လုံးပေါ်ကိုဆက်တိုက် ပက်ဖြန်းစေလိုက်တယ်။ ရေပိုက်က အားနဲ့ဆောင့်ထွက်လာတဲ့ ရေတွေလို သူ့နို့တွေပေါ် ကျနော်ပန်းထုတ်လိုက်ရတော့ အင်မတန်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုရယ် တစ်စစ်စစ်နေအောင်ကောင်းလွန်းလှတဲ့ကျင်ဆိမ့်ဆိမ့်အရသာရယ်ရောမြှန်းနေတဲ့ခံစားမှုမျိုးကြောင့် ကောင်းလိုက်တာ သူငယ်ချင်းရာ လို့ပါးစပ်က မြည်တမ်းရေရွတ်မိပြန်တယ်။

နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ထားတာကလွဲလို့ ဘာမှအလုပ်မခံရသေးတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးကတော့ တလက်လက်ထဲနေတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ကျနော်ကိုမော့ကြည့်ရင်း...

ပျော့စိစိပြန်ဖြစ်စ ပြုနေတဲ့ သူ့လက်ထဲကကျနော်ဦး ကိုလွှတ်မပေးသေးပဲ သူ့နို့သီးခေါင်းထိပ်ကလေးတွေနဲ့ ပွတ်ပေးနေသေးတယ်။ ဆောရီးဟာ! လို့ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ သူ့ကိုတောင်းပန်လိုက်ရင်းဆွဲထူမလိုက်တော့ မာန်တက်နေပီး ဘာမှအလုပ်မခံရသေးတဲ့ ကြာပန်းက ကျနော်ရင်အုံနားမျက်နှာကပ်လာပီး ကျနော်နို့သီးခေါင်းကို ငုံ့ခဲသလိုလုပ်ပီး မနာအောင်တဆတ်ဆတ်ကိုက်နေပြန်တယ်။

၃-၄ချက်လောက်အံ့လိုလုပ်ပီးမှ အံ့ကြိတ်ထားတဲ့လေသံနဲ့စကားစပြောတယ်။

ဖိုးသက်... နင်ဟာကလဲ.. ဘာမှမလုပ်ရသေးပဲနဲ့ ... ငါစိတ်တအားထနေတာနော်.. ဒီတိုင်းမပြန်ဘူးဒါပဲ..

အာ.. သူငယ်ချင်းလေး.. ငါဘယ်မိန်းမနဲ့မှအိပ်တာ နှစ်ချီနေပီဟ.. ဘယ်လိုလုပ်ခံနိုင်မှာလဲ..

နင်လုပ်တာကလည်းဒီလောက်ကြမ်းတာ..ဟီးဟီး

အမ်! ဘယ်သူကကြမ်းတာလဲဟွန်း.. ငါ့ပါးစပ်ထဲကိုများ သူ့ဟာကြီးနဲ့အသားကုန်ဖွတ်ဆောင့်သွင်းပေးတာ.. လည်ချောင်းထဲထိဝင်တယ်.. နားထဲကလည်းလေတွေတောင်ထွက်တယ်..

ဟိ... ချောဒီး ချောဒီး ... ငါစိတ်လွတ်သွားလို့ပါဟာ..

ကဲ.. ငါ့တစ်ကိုယ်လုံးပေကုန်ပီနင့်ဟာတွေကလည်း ထွက်လာတာအများကြီး..

သန့်ရှင်းရေးသွားလုပ်မယ်..လာလိုက်ခဲ့

အဝတ်တွေကော..ထားခဲ့မှာလား..ဖင်တုံးလုံးကြီး...ခပ်ခပ်..

လျှာမရှည်နဲ့ ...ခုချိန်ဒီအောက်ကိုဘယ်သူမှမလာရဲဘူးဆိုတာ နင်အသိဆုံး.. ငါစိတ်တိုလာပီနော်..လာစမ်း..

ဆိုပီးကျနော်လက်ကိုဆွဲကိုင်ထားရင်း စတိုခန်းတံခါးကိုဖွင့်ပီး အပြင်လျှောက်လမ်းထဲကိုထွက်လိုက်တယ်။

စတိုခန်းကနေခြေလှမ်းဝလှမ်းလောက်လျှောက်လိုက်ရင်လော့ကာတွေပါတဲ့

ဆက်တင်ဆင်တဲ့အလုပ်သမားတွေ အတွက်လုပ်ထားပေးတဲ့ ရေပန်းဝလှလောက်ပါတဲ့

ရေချိုးခန်းထဲရောက်သွားတယ်။ စတုဂံ ပုံစံရေချိုးခန်းထဲရောက်သွားတော့ မီးချောင်းတွေအကုန်ဖွင့်

လိုက်တော့ လင်းထိန်သွားတာပဲဗျ။ ကျနော်လက်ကိုလွှတ် လိုက်ပီး နံရံကပ်ရေပန်းကို ဖွင့်ချပီး

ကြာပန်းဖြူရေချိုးသန့်စင်နေတာကို ရေချိုးခန်းအလယ်မှာ ရှိတဲ့ အုတ်ခုံလေးပေါ်ဆောင့်ကြောင့်

ထိုင်ရင်း ကျနော်ပြီးရင်းငေးကြည့်နေမိတယ်။ တော်တော်ကို ကိုယ်လုံးလှတဲ့ကောင်မလေးဗျ။ လှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း

ကျနော်ကိုကျောပေးထားတော့ ခုနက သတိမထားမိတဲ့ တင်ပါးအိုးအိထွား

ထွားကြီးက တုန်ခါနေတာပဲ။ ခါးနေရာလေး ကြတော့ သိမ်ပီးသေးသေးလေးဖြစ်သွားတာ ရယ်၊

ရင်ဘတ်နေရာမှာကြတော့ နို့အကြီးကြီး ၂လုံးက တွဲကျခြင်းလုံးဝမရှိပဲ စုထွက်နေတာဗျ။ အဲ့လို

သူ့ကိုထိုင်ငေးနေရင်းနဲ့ကို ကျနော်မှာ(အဖုတ်ငတ်နေတာကြာခဲ့ပီမိလားမသိဘူး) ချက်ချင်းကို အောက်က

အငယ်ကောင်ကပြန်ထစပြုလာပြန်ပီဗျ။

ရေပန်းအောက်မှာ ဆံပင်တွေရေစိုနဲ့ကပိုကရိုနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကိုဆပ်ပြာတိုက်ဆေးကြော(ဆပ်ပြာတွေက

ဒီအခန်းထဲမှာ ဖာလိုက်ထားပေးထားတယ်) နေရင်းအဲ့ဒီခပ်မိုက်မိုက်သွေးဆူစ

ရာကောင်းလွန်းလှတဲ့ကျနော် သူငယ်ချင်းမလေးက ကျနော်ကိုလှမ်းကြည့်ပီး...

ဖိုးသက်!! နင်အဲ့ဒီမှာဘာထိုင်လုပ်နေတာလဲ.. ချီးပဲကွာ.. ဆိုပီး ရေပန်းအောက်ကနေမျက်နှာတင်းတင်းနဲ့ အော်ဆဲလာမှသတိဝင်လာပီး

လာပီလာပီ... အချစ်ကလေး .. လို့နောက်တောက်တောက်ပြန်အော်ရင်း အိထွေးထွေးဝတ်လစ်စလစ်

ကိုယ်လုံးလေးကိုပြေးပွေ့ရင်း ရေပန်းကကျနေတဲ့ရေစက်တွေအောက်ကိုတိုးဝင်

လိုက်တယ်။ အားးး... အေးအေးမွှေးမွှေးလေးပါလားဗျာ။ လင်းထိန်နေတဲ့ မီးရောင်အောက်မှာ ရေစက်တွေနဲ့

စိုလက်နေတဲ့ နို့ကြီးတစ်လုံးကိုဘယ်ဖက်လက်က သူ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုဆွဲဖက်

ထားရင်းတပြွတ်ပြွတ်စိုလိုက် လျှာနဲ့အပြားလိုက်လျှက်လိုက်လုပ်ပေးရင်း ညာဖက်လက်ကတော့

ကျန်တဲ့နို့ကြီးတစ်လုံးကို အားရပါးရဆုပ်ချေလိုက်.. နို့သီးခေါင်းစုတူတူကြီးကိုလက်ညှိုးလက်မ

ကြားထဲညှပ်ပီးလိုမ့်ပေးလိုက်နဲ့ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖတ်လမ်းစလိုက်ပြန်ပီ။ ခုမှစပီး

ကျနော်အပြုအစုအယူအယကိုခံရတဲ့ကြာပန်းဖြူလေးကတော့ ကျနော်ဆံပင်တွေကို လက် ၂ဖက်နဲ့ ဆွဲကိုင်ရင်းရေ
ပန်းက ကျနေတဲ့ရေသံတဖြောက်ဖြောက်ကိုလွှမ်းတဲ့အထိ အား.....

အား.....ဆိုတဲ့အသံလေးနဲ့ညည်းစပြုလာတယ်။ ရုတ်တရက်ရေပန်းအောက်ကနေ ကျနော်သူ့ကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပီး
ခုန်က

ကျနော်ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခဲ့တဲ့ အလယ်က အုတ်ခုံလေးနားကိုဆွဲခေါ်သွားတယ်။

သူ့ကိုအုတ်ခုံပေါ်ကိုခြေချပီးထိုင်ခိုင်း လိုက်တယ်။ ကျနော်ကမတ်တပ်ရပ်လျက်ကနေဒူးထောက်ထိုင်ချ လိုက်
ရင်း နို့စို့တာကိုဆက်လုပ်တယ်။ စိတ်တအားထနေဆဲဖြစ်တဲ့ ကြာပန်းဖြူက လက် ၂ဖက်စလုံးနဲ့
သူ့နှို့ကြီး ၂လုံးစလုံးကိုအောက်ကနေပင့်ပီးမ ထားပေးရင်းတရိုးရိုး ဖီးလ်တက်နေတယ်။

လျှာနဲ့လျှက်တာ မကြိုက်ဘူး... ရှိး... .. စို့တာ စုပ်တာ ခပ်ပြင်းပြင်းလုပ်ပေးသူငယ်ချင်းလို့ ....

သူမတောင်းဆိုလာတော့ ကျနော်လည်းခပ်ပြင်းပြင်းသူ့နှို့သီးခေါင်းရှည်ရှည်ပန်းသွေးရောင်
လေးတွေကိုစို့ပေးနေရင်းက သူ့အောက်ပိုင်းကိုတိုက်စစ်စဖို့ပြင်တယ်။ ချက်အောက်ဖက်ကို
လက်နဲ့တဖြေးဖြေးပွတ်ရင်းဆင်းချသွားတာနဲ့ ခြေဆင်းထားတဲ့ ကြာပန်းက ချက်ချင်းခြေထောက် ၂
ချောင်းလုံးကိုဒူးထောင်ပေါင်ကားအနေအထားဖြစ်အောင်နေပေးလိုက်တယ်။ ဟာ.. ဘယ်လောက်တောင် အိုး
ခံချင်နေမှန်းမသိဘူးဗျာ။ ရေပန်းအောက်ကခုမှထွက်လာတာတောင်သူ့ အဖုတ်
တပြင်လုံးခွဲကျကျနဲ့ ဘက်ရည်တွေစိမ့်ကျနေတာဗျ။ ကျနော်လက်ချောင်းတွေက သူ့ အဖုတ်ပြင်ပေါ်မှာ
တရွရွကစားရင်းမထိတထိပွတ်လိုက်၊ ဘက်စိလေးပေါ်မှာ လက်ညှိုးလက်ခလယ် ၂
ချောင်းကို ဘယ်ညာဘယ်ညာဖိလိုက်ဖွလိုက်လုပ်ပေးနေတော့ တရုတ်မလှလှလေးခမျာ
ကော့ပြန်လှန်တက်စပြုလာပီး ပါးစပ်ကလည်း ပေါက်ကရတွေညည်းညူပီးဖီးလ်တွေတက်လာတာပေါ့
လေ။ အဲ့လိုလုပ်နေရာကနေ ဆတ်ကနဲအလစ်ချောင်းပီး အပေါ်ကနို့စို့နေတာကို အားနဲ့အစို့... အောက်ကလဲ
လက်ခလယ်နဲ့ ဘက်ဖုတ်ထဲနို့က်ပလိုက်တော့..

အာဟာ... ဆိုတဲ့အော်သံလေးထွက်လာရောဗျ။

ဝါဝင်းဝင်းနို့ကြီး ၂လုံးကိုဘယ်ညာပြောင်းစို့ရင်း အောက်က အဖုတ်ကိုလက်ချောင်းနဲ့မွှေ၊အထက်အောက်
ပွတ်ဆွဲတာခံနေရတော့ အသံလုံတဲ့ရေချိုးခန်းထဲမှာ ကြာပန်းဖြူရဲ့ပါးစပ်ကစိတ်
လွှတ်ကိုယ်လွှတ်အော်သံတွေကဆူညံကုန်ပီ။ အဲ့ဒီလိုအဆက်မပြတ်လုပ်ပေးနေရင်းနည်းနည်းကြာလာတော့
ကျနော်အောက်က ကောင်လေးကလည်းပြန်ထောင်မတ်စပြုပီး တိုက်ပွဲစဖို့အသင့်ပြန်
ဖြစ်လာပီမို့ အုတ်ခုံအစွန်းမှာဒူးထောင်ပီးထိုင်နေတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းကောင်မလေးကို
အုတ်ခုံပေါ်ပက်လက်လှန်အနေထားဖြစ်အောင် တွန်းလှဲချလိုက်တယ်။ ကြမ်းပြင်ကနေ ၂ပေလောက်အမြင့်
ရှိတဲ့ အုတ်ခုံလေးပေါ်မှာ ကြာပန်းတစ်ယောက်ပက်လက်ကလေးဖြစ်သွားတော့မှ မီးရောင်အောက်တည့်တည့်မှာ
သူ့ဘက်ဖုတ်ကိုသေသေချာချာ ကျနော်အကဲခတ်လိုက်တော့ တံတွေးတွေဂလုဆို
မျိုချမိတဲ့အထိရင်တုန်သွားတယ်။ နည်းတာကြီးမဟုတ်ဘူးဗျ။ ခန္ဓာကိုယ်တင်တောင့်တင်းတာမကဘူး... ဇ-
ဘက်ဖုတ်ကြီးကလည်းအကွဲကြောင်းနေရာလေးတင် ဟက်တက်ကွဲကလေးနီရဲနေပီးဘေး
တစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာတော့ ဖောင်းကားပီး မီးကျိုးခဲရဲရဲနဲ့ အကင်ခံထားရတဲ့
ရှမ်းခွက်ပုတ်အဖြူဖောင်းကားကားလေးလိုဖြစ်နေရတဲ့ အထဲအရည်ပျစ်ပျစ်တွေက

အပြင်ကိုတတောက်တောက်စိမ့်ကျ

ထားတော့ တလက်လက်နဲ့မီးရောင်အောက်မှာ ဖိတ်ခေါ်နေသလိုပဲဗျာ။

အချိန်သိပ်ဆွဲမနေတော့ဘူး... ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ခုနကပြောသလို

အားရပါးရမိန်းမနဲ့မတွေ့ရတာကြာတော့ စိတ်အရမ်းလှုပ်ရှားနေပီမဟုတ်လား။

မာတင်းပီးထောင်မတ်မာန်ဖီနေတဲ့ ကျနော်ဦး ကိုအရင်းက ကိုင်ပီး ကြာပန်းဖြူရဲ့ ဇောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းအနံ့

အချောင်းလိုက် တဖြန်းဖြန်းရိုက်ပီး စိတ်ပိုကြွလာအောင်၄-၅-၁၀ချက်လောက်ခပ်ဆတ်

ဆတ်လေးရိုက်ပေးလိုက်တော့ ကျွတ်...ရိုး...ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ...

သူငယ်ချင်း... ငါ့ကိုအားရပါးရမြန်မြန်လေးဦး ပေးပါတော့ဟာ ဆိုတဲ့တောင်းဆိုသံလေးကြားလိုက်ရတယ်..

အိုကေ..အိုကေ !!

လို့ပြောရင်းမတ်တပ်ရပ်လျက်က ခူးကိုကွေး၊ ကျနော်ဦး ကိုသူ့ဇောက်ဖုတ်အဝမှာ

နည်းနည်းလေးဝလုံးဝိုင်းသလိုမွှေရင်း ဖိထည့်လိုက်ကြည့်တော့ -စ် မြုပ်အောင်ပလွတ်ဆိုဝင်သွားတယ်။ ရှေ့

ဆက်မတိုးသေးပဲ ကြာပန်းဖြူရဲ့ခါးကျင်ကျင်လေးကို လက်၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ထားရင်း အကဲခတ်လိုက်တယ်။

သွင်းပလိုက်တော့ဟာ... နင့်ဟာကြီးနဲ့အဆုံးထိဆောင့်ပီး အသားကုန်လုပ်ပလိုက်...

ငါ့ဟာထဲမှာရွှစိစိဖြစ်နေပီ..မြန်မြန်လုပ်တော့ .. လို့မျက်လုံးစုံမှိတ်ထားတဲ့သူမအော်တော့မှအားရပါး

ရဆောင့် သွင်းပလိုက်တယ်။

ရိုး..... ပြွတ်..ပလွတ်ဆိုပီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းအဆုံးထိဝင်သွားတာနဲ့ချက်ချင်းဆွဲပြန်ဆွဲထုတ်ပီး

အားနဲ့ပြန်ဆောင့်ချလိုက်တော့ ကြာပန်းဆီက အာခေါင်ခြစ်ပီးအော်သံထွက်လာ

တယ်။ ကျနော်မရပ်တော့ဘူးဗျာ။ ခုနကမှတစ်ချိပီးထားတာဆိုတော့ ခပ်မြန်မြန်ခပ်ကြမ်းကြမ်း

အသားကုန်ခါးကျင်ကျင်လေးကို အားပြုပီး ဆောင့်ဦးတော့တာပဲ။ ဒီလောက်တောင်အသားကုန်

ဆောင့်နေတာတောင်မှာ ကြာပန်းဖြူက အောက်ကနေပြန်ကော့လိုက် ခါးလေးကိုရမ်းပီး

မွှေထိုးလေးပြန်ထိုးလာလိုက်လုပ်လာပြန်တယ်။ အဲ့ဒီလိုလုပ်လေလေ ကျနော်ကပိုကြမ်းလေပေါ့။ အသံ

လှိုက်သံတွေထွက်နေတဲ့ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ရန်ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်နေသလားထင်မှတ်မှားရအောင်ကို

၂ယောက်စလုံးရဲ့မာန်သွင်းသံတွေ၊ ကောင်းလွန်းလို့အော်ညည်းသံတွေဆူပွက်နေတော့တာပေါ့လေ။

ခူးကွေးပီးဆောင့်ရတာအားမရလာတော့လို့ အုတ်ခုံပေါ်ကျနော်တက် ပီးကြာပန်းရဲ့

ခူးခေါက်ကွေး၂ခုကိုသူ့မျက်နှာနားရောက်

အောင်တွန်းတင်လိုက်တော့ သူ့ဖင်ဖွေးဖွေးကြီးက အောက်ကအုတ်ခုံနဲ့လွှတ်ထွက်သွားတယ်။

ခူးခေါက်ကွေး၂ခုကိုကျနော်လက်၂ဖက်နဲ့တွန်းတင်ထားရင်းဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေတဲ့အနေအထား

နဲ့ကျနော်ဆောင့်ဆောင့်ချပီးဦး နေပြန်တယ်။ ရိုးရိုးဦး ဆောင့်တာမဟုတ်ပဲ တစ်ကိုယ်လုံးအားကိုဦး ထိပ်ပိုပီး လူရော -

ဦး ပါဆောင့်ဆောင့်ချတာဆိုတော့ နင့်နင့်သီးသီး အားပါးတရရှိလွန်းနေတယ်။

ဟား..... ဟား..... ရတော့မယ်ရတော့မယ်.. ဆိုပီးအောက်က

ကြာပန်းတစ်ယောက်တွန့်လိမ်တက်လာပီး ကျနော်ကိုအတင်းကုတ်တွယ်တက်လာတော့ သူမတစ်ချိပီးသွားမှန်း

သိလိုက်တဲ့ကျနော် ဆောင့်ချနေတာကိုရေခုံတိုင်နိပ်သလို တဖန်းဖန်းမြန်မြန်လုပ်ပေးလိုက်တော့

ငြိမ်ကျသွားတယ်။ တွန်းတင်ထားတဲ့သူမရဲ့ခြေထောက်တွေကို ချပေးလိုက်ပီး မျက်လုံးလေးမှိတ်

ပီးမှိန်းနေတဲ့ သူ့လည်ပင်းလေးတွေ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို လျှာဖျားလေးနဲ့ လျှက်ပေးရင်းကျနော်ဦး ကို

ပြန်ဆွဲမထုတ်ပဲ အဝင်အထွက်ကိုမြန်မြန်လေးလုပ်ရင်းဆက်ိုး နေလိုက်တယ်။ အသား
ကုန်စိတ်မထိန်းပဲ အားကုန်ဆောင့်ိုးထားတာမိနစ် ၂၀လောက်ရှိနေပြီဆိုတော့ ကျနော့်ိုး
တစ်ချောင်းလုံးလည်းတင်းမာ ပီးပေါက်ကွဲချင်လာပြန်ပြီ။ ဒါပေမယ့်ဒီလိုပုံနဲ့မပီးချင်သေးလို့ရပ်ပီး မျက်
လုံးလေးမှိတ်ပီးတစ်ချက်တစ်ချက်တွန့်တွန့်နေရင်း ပီးဆုံးမှုအရသာကိုဖိမ်ခံပီးမှိန်းနေတဲ့ ကြာပန်းကို...
သူငယ်ချင်းငါနင့်ရဲ့အရမ်းလှတဲ့ ဖင်တုံးကြီးကိုလေးဖက်ထောက်ပီး အနောက်ကနေဆောင့်ပီး
ပီးချင်တယ်ဟာလိုပြောလိုက်တော့...

အင်း...နင့်စိတ်ကြိုက်ဆောင့်လို့ရတယ်..ဒါပေမယ့်ပီးခါနီးဆွဲထုတ်ပီး အပြင်မှာသုတ်ရည်တွေထုတ်တာ
မလုပ်နဲ့နော်.. ငါကပန်းထုတ်တဲ့အရသာနွေးကနဲနွေးကနဲကိုကြိုက်လို့
ဆိုပီးချက်ချင်းလေးဖက်ထောက်ပေးတယ်။ မီးရောင်အောက်မှာ ဖွေးဆွတ်နေတဲ့
ကြာပန်းဖြူရဲ့တင်ပါးအယ်အယ်ကြီး ၂လုံးက ဂျယ်လီတုံးကြီးလိုပဲတုန်ခါတင်းကားနေတယ်။ ချက်ချင်းပဲသူ့အ
နောက်မှာနှူးထောက်လိုက်ပီး ဖင်ဖွေးဖွေးကြီး ၂ခုကိုလက်မ ၂ခုနဲ့ ဆွဲဖြီပီး သူ့ခေါက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်း ၂ခုအလယ်က
နီရဲရဲအကွဲကြောင်းထဲ ကျနော့်ိုးကိုထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ အဝင်ချောအောင်
အနေအထားမှန်အောင် ခပ်ဆဆလေး ၂-ခုချက်လောက် အသွင်းအထုတ်လုပ်ပီးတာနဲ့ ခါးလေးကော့ထားတဲ့
ကြာပန်းဖြူရဲ့ပုခုံးကျော်ရုံအိုမီဂါပုံဆံပင်လေးကို ညှာလက်နဲ့လှမ်းကိုင်ဆွဲလိုက်တော့
အားးး ဆိုပီးကော့တက်လာတယ်။

သူငယ်ချင်း ငါနည်းနည်းကြမ်းလို့ရမလားလို့ သူ့ဂုတ်ကလေးကိုဖွဖွကိုက်ရင်း ဘယ်ဖက်လက်က
နို့တစ်လုံးကိုဂျိုင်းအောက်ကနေလျှိုပီး ဆွဲဆုတ်ချေရင်းမေးလိုက်တော့..

နင်ကြမ်းလေးငါကြိုက်လေဆိုပီး အံ့ကြိတ်ထားတဲ့လေသံလေးနဲ့ပြန်ဖြေလာရော။
မီးစိမ်းပြလိုက်ပီဆိုတာနဲ့ အကြမ်းတမ်းဆုံး ကျနော့်ဆောင့်ချက်တွေစတော့တာပေါ့။ ဆံပင်ဆွဲနို့ကိုလှမ်းဆွဲရင်း
ဖင်တုံးကြီးတွေလှိုင်းထပီး တုန်ခါသွားတဲ့အထိအားနဲ့ဆောင့်။ ပိုပိုပီးအားထည့်လာ
အောင်လည်း ကြာပန်းရဲ့ငယ်သံပါအောင် အော်သံလေးတွေက အားပေးအားမြှောက်ပြုနေတာကိုး။
နောက်ဆုံးကျနော်မခံနိုင်လာတော့ လို့ လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို တင်ပါး ၂ခြမ်းစလုံးကိုပြောင်း
ကိုင်ထားပီး တဖန်းဖန်းတခိုင်းခိုင်းဆောင့်ိုး ရင်း သုတ်ရည်ပူပူတွေကို အရမ်းလှပီးအိထွားလှတဲ့
ကြာပန်းဖြူရဲ့ဖင်ကြီးထဲပန်းထုတ်လိုက်တာ ကောင်းလွန်းလို့ ကျနော့်နားထဲကနေ တစီစီမြည်သံ
တွေတောင်ထွက်လာတယ်ဗျာ။ လူတစ်ကိုယ်လုံးလဲ ကောင်းလွန်းတာရယ် နာရီပက်လောက်အားကုန်
အဆက်မပြတ်ိုး လိုက်ရတာရယ်၊ မရတာကြာနေပြီဖြစ်တဲ့ကာမအရသာကိုခံစားလိုက်ရ
တာရယ်ပေါင်းပီး ကြာပန်းဖြူရဲ့ကျောပေါ်မှောက်လျှက် ထပ်ကျသွားပီးဖိမ်နဲ့မှိန်းနေလိုက်တယ်လေ။

နားထဲက တစီစီမြည်နေသံမပျောက်သေးလို့မှိန်းနေရာက ကျနော်မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကျနော်ဟာ
ပြည်တွင်းလေကြောင်းလိုင်းတစ်ခုက လေယဉ်ပေါ်မှာရောက်နေမှန်းသတိ
ထားလိုက်မိတယ်။ အိပ်ပျော်သွားပီးအိပ်မက် မက်နေတာကိုးဗျ။ ရန်ကုန်ရောက်ပီးနောက်နေ့ မနက်မှာ
လေယဉ်လက်မှတ်ရတာနဲ့ ချက်ချင်းထွက်လာတာ။ မန်းလေးလေယဉ်ကမနက်၄နာရီ
လောက်ကွင်းချိန်းခေါ်တော့ မနက်ကအိပ်ရေးပျက်ထားတာလေ။ အင်း..ငါ့မှာလည်း
ပြန်လာတာ ၂ရက်လောက်ရှိသေးတယ်... ခခလေးတွေကို စိတ်စွဲနေမှန်းသိသာနေပီ ခဏလေးအိပ်ပျော်
သွားတာတောင် အိပ်မက် မက်မိသေးတယ်။ ဟို၂ကောင် ကြာပန်းဖြူနဲ့မေရီလည်း ငါမရှိတော့ လောလောဆယ်

ငတ်ပီပေါ့လို့တွေးရင်း တစ်လနှစ်လစိတ်ပြေလက်ပျောက်အနားယူပီး နင်တို့ဆီ
ငါလာတွေ့မှာပါလို့သူတို့ကို ဂတိပေးရင်း ဥယျာဉ်စလုံးကိုဖက်နှမ်းခဲ့တာသတိရလို့ တစ်ခပ်တစ်ယောက်ထဲ
ရယ်နေမိတယ်။

လေယဉ်ဆိုက်တော့ ပစ္စည်းတွေများလွန်းလို့ ကားစင်းလုံးငှါးလိုက်ရတယ်။
မန်းလေးမြို့ရဲ့ လေကိုအားရပါးရရှုလိုက်မိတော့ ကျနော်ဟာအဆမတန်ပြန်လည်နုပျိုသွားသလိုပဲဗျာ။
ကားဆရာကို စီးကရက်တစ်လိပ်ထုတ်တည်လိုက်ရင်း နန်းရှေ့ကိုမောင်းဗျာ... လို့ပြောပီး
စိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖိလင်လေးနဲ့ကြည့်နူးနေမိတယ်။

နန်းရှေ့ကခြံပန်းကျယ်ကျယ်နဲ့လူခြေတိတ်တဲ့ရပ်ကွက်တစ်ခုက
တစ်ထပ်တိုက်အဖြူလေးရှေ့ရောက်တော့ကားဆရာကို
အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အမိုးလေးအောက်ထိမောင်းဝင်သွားခိုင်းလိုက်တယ်။
ကားပေါ်ကဆင်းလိုက်ရင်း အိမ်ရှေ့ကနေ ဟေးဗေးဗေး !! ကျီးကန်း... ဗျိုင်းလေး.. ငါလာပီဟေ့..
ဘယ်သူမှမရှိကြဘူးလားလို့
အော်ခေါ်လိုက်တယ်။ ငှက်တွေမဟုတ်ပါဘူးဗျာ.. အဲ့ဒါအိမ်ရှင်
ကျနော်ဘော်ဒါလင်မယား ဥယျာဉ်ရဲ့နာမည်တွေပေါ့။ ပြောမနာဆိုမနာ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းတွေ။
အသားမဲမဲနဲ့ အသားဖြူဖြူ
စုံတွဲမို့ကျောင်းတက်တုံးက ကျနော်တို့ဝိုင်းပေးထားတဲ့နာမည်တွေလေ။ ဟိုင်းလတ်ကားနောက်ခန်းက
ပစ္စည်းတွေဆွဲချနေတုံး.. ဟယ်! သောက်ကောင်မိုးသက်.. ဆိုပီးကလေးပွေထားတဲ့ အသားအ
ရည်တအားလှတဲ့ အသက် ၂၅နဲ့၃၀ကြား အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကလေးလေးပွေထားရင်း
ဝမ်းသာအားရပြေးထွက်လာတယ်။ ပစ္စည်းတွေအထဲသွင်းကူပေးတဲ့ကားဆရာကို ကားခအပြင်စီးကရက်
တစ်ဖူးအသစ်လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပီးပြန်လွှတ်ပီးတာနဲ့ ပါလာတဲ့သူတို့လင်မယားအတွက်
လက်ဆောင်ထုပ်ကြီးကိုပြုံးစိစိနဲ့ထိုးပေးလိုက်တော့ ဟာ..သူငယ်ချင်းနင့်လက်ဆောင်တွေကလည်းများ
လိုက်တာဟယ်လို့ ဗျိုင်းလေးကအားနားနေဟန်နဲ့ပြောတော့...
နင်တို့ကိုချစ်လို့ဝယ်လာတာဟလိုပြန်ပြောရင်းသူ့လက်ထဲက ၂နှစ်အရွယ်လောက်ရှိနေတဲ့သမီးလေးကို
လေးလေးဆီလာပါဦးကွာဆိုပီး
ဆွဲပွေချီရင်း မြူနေလိုက်တယ်။

ကျနော်ပေးလိုက်တဲ့အထုတ်ကိုဖောက်ပီး လက်ဆောင်တွေကိုပြုံးချိုနေတဲ့မျက်နှာနဲ့ငုံ့ကြည့်နေတဲ့
ဗျိုင်းလေးကို... ဟိုကောင်ကျီးကန်းကောလို့မေးလိုက်တော့မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားတာ
သတိထားမိတယ်။ ဘာမှပြန်မဖြေဘူး။ လက်ဆောင်တွေကိုကြည့်နေရင်း...

စုံစိနေတာပဲနင့်ဟာတွေက... ဒီလောက်သဘောကောင်းတဲ့ငှါသူငယ်ချင်း မိန်းမ မရတာတော့
ထူးဆန်းတယ်ဟဲ့ လို့နောက်ပြောင်ပီး တဟားဟားရယ်နေသေးတယ်။
ကလေးထိန်းထား..ဒေါ် မူရွာပြန်သွားတယ်..နင့်ကိုငါသေချာ
ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးမယ်စားချင်တာမှာလိုက်လို့ပြောတော့...နဂိုက သောက်စားမက်တဲ့ကျနော်က တဟိဟိနဲ့
ကြိုက်ပီဟာဆိုပီး

ဝက်သားဟင်းလေးကိုချဉ်ချဉ်လေးချက်၊ပဲကြီးဟင်းရည်၊ငံပြာရည်ဖျော်နဲ့သရက်သီးတို့စရာများများဖင်ပြွန်းသီးအရ
ညသောက်ချက်၊ထမင်းကိုရှမ်းဆန်စီးစီးလေးဝယ်လာခဲ့ဟာ ရေခွေးဖျောပီး

ငါ့ကိုယ်တိုင်ပေါင်းချက်ချက်မယ်လို့သွားရည်ယိုနေတဲ့အသံနဲ့အဆက်မပြတ်မှာလိုက်တော့.. အေးအေးဆိုပီး
အိမ်ထဲက ဆူပါကပ်မိန်းမစီးဆိုင်ကယ်လေးထုတ်ပီး ဗျိုင်းလေး ဈေးထွက်သွားရော။

ကျနော်လည်း ချစ်စရာသမီးလေးကိုပွေပီးဆော့ကစားလိုက်စကားပြောလိုက်လုပ်နေရင်း..

ဒီလိုအခြေတကျသားနဲ့မယားနဲ့တသက်လုံးမနေရတော့ဘူးနေမှာလို့တွေးရင်းခပ်ဆွေးဆွေးဖြစ်သွား

သေးတယ်။ ကျနော်ခွင့်ယူပီး ပြန်လာတာဒီနေရာကိုလာချင်တာ အဓိကမဟုတ်သေးဘူးဗျ။ ဒီအိမ်မှာ

ငှက်ပျော်သလောက်နေ..ငယ်ငယ်ကခြေရာလေးတွေပြန်ကောက်ပီးတာနဲ့ တစ်ဖက်ကမ်း

ကဘုရားရိပ်တရားရိပ်ကိုသွားမှာဗျ။ စစ်ကိုင်းချောင်တစ်ချောင်ပေါ့...

ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေနေတစ်နှစ်တစ်ခေါက်တော့ကျနော်ရောက်အောင်သွားတယ်။

မြင့်မြတ်တဲ့အဝတ်ကိုဝတ်ထားပေမယ့်ကျနော်

ကိုသံယောဇဉ်ရှိနေဆဲဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က မျှော်နေတော့မှာဗျ။ အင်း..မန်းလေးရောက်နေပီဆိုတဲ့အကြောင်းလေးတော့

လှမ်းကြားလိုက်ဦးမှဆိုပီး ဧည့်ခန်းက တယ်လီဖုန်းကိုကလေးပွေထားရင်း

ကောက်ကိုင်လိုက်တယ်။

ဟလို... စစ်ကိုင်းကလား.. တင်ပျံ.. တပည့်တော် တရုတ် ဦးပင်း နဲ့ပြောချင်လို့ပါ...

.....

၃-၄မိနစ်လောက်ကြာတော့ မှတ်မိချင်စရာကောင်းလွန်းတဲ့အသံအောအောတစ်ခုကြားလိုက်ရတယ်။

ဘယ်သူလဲဟာ!!

ဦးပင်းရွှေဘလား ဘုရား ... တပည့်တော်မိုက်ကန်းတဲ့ရှမ်းသူပုန်လေးပါ..ဟီးဟီး ...

ဟာ... ဒကာဖိုးသက်လား.. ဘယ်မှာတုံးခု.. ဆိုတဲ့ဝမ်းသာအားရလေသံကိုကြားလိုက်ရတယ်။

မန်းလေးရောက်နေပီဘုရား ... ဂုဏ်နေရင်ဦးပင်းဆီ ဆွမ်းလာကပ်စားမလို့ ကြွလာမယ်နော်ခပ်ခပ်..

တင်ပျံဘုရား.. အာ..ဒီဒကာ..ပေါက်ကရလျှောက်ပြောမနေနဲ့မြန်မြန်လာခဲ့ မင့်မျှော်နေတာငါက....

ဆိုပီးဖုန်းချသွားတယ်။

ကဲ..အေပရယ်လတိုင်းကျနော်ဘယ်ကိုသွားတယ်ဆိုတာသိပီမလား။

အသက်ထက်ဝက်နီးပါးကွာပေမယ့် သွေးသားရင်းချာတွေထက်ပိုပီးချစ်ခင်ရတဲ့သူ ဥယျာန်ရဲ့သံယောဇဉ်ဟာ

ခုလိုလူ့ဝတ်ကြောင်နဲ့ရဟန်းဆိုပီး ဘဝချင်းခြားတာတောင်ဖြတ်မရပါဘူးလေ။

ခင်ဗျားတို့သိထားတဲ့ လူပျော်လူနောက်လူဆိုးကြီး ကိုရွှေဘတစ်ယောက်

အဲ့ဒီမှာအပီးအပိုင်ဆိုပီးသင်္ကန်းဝတ်သွားတာကြာပေါ့ဗျာ။ လူဆိုတာ အဲ့လိုပဲအမြဲမဆိုးနိုင်ဘူးဆိုတာ

ကျနော်တို့ဖတ်လိုက်ကြီး

ကိုရွှေဘက ဥပမာပေးသွားသလိုပဲဗျာ။ ကျနော်တို့မြို့လေးက သူ့ကိုမေ့တောင်မေ့သွားလောက်ပါပီ။

ကျနော်ကတော့ ကျနော်ချစ်တဲ့သူဆီ အမြဲရောက်နေတုံး။ တောင်

တွေကြားထဲက အဲ့ဒီတောရချောင်လေးမှာ ဥပတ်ဥပတ်လောက်တော့ တစ်နှစ်တစ်ခါသွားနေဖြစ်တာပဲလေ။

ဘာမှအထူးတလည်မဟုတ်ပေမယ့်..ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာလေးမှာ စာအုပ်ထူထူကြီး၄-၅

အုပ်နဲ့သောကကင်းကင်းအနားယူရင်း ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်ကလေး

ဦးပင်းရွှေဘနဲ့လျှောက်ပြောရင်းကုန်ဆုံးစေတာမျိုးပေါ့။ (ကိုရွှေဘ၏စွန့်စားခန်းများဆိုတဲ့ဇာတ်လမ်းကိုစထားမိပြီးကျနော်ဘာ

လို့ဆက်မရေးရဲတော့တာလဲဆိုတာခင်ဗျားတို့ခုသဘောပေါက်မိမလား

ရေးစရာမရှိတာ၊ရေးရခက်နေတာမျိုးမဟုတ်ဘူးနော်..

ကျနော်အကုသိုလ်တွေရတော့မယ်ဆိုပြီးကြောက်လာလို့ရပ်ပလိုက်ခဲ့တာပါဗျာ..နောက်ပိုင်းမှာဟာသဆန်ဆန်ပေမယ့် ပက်ပက်စက်စက်တွေ

ရေးပြရတော့မှာမို့ စိတ်မလုံတော့ဘူးဗျာ)

ကလေးပွေထားရင်းဟိုတွေးဒီတွေးလျှောက်တွေးပြီး ခြံထဲလမ်းလျှောက်နေတဲ့ ကျနော် ဆိုင်ကယ်ဟွန်းသံတတိတိကြားမှ ဗျိုင်းလေးဈေးကပြန်လာမှန်းသတိထားလိုက်မိတယ်။

လူပျိုကြီး! ဘယ်လိုလဲဟ..ကလေးပွေပြီးစိစိနဲ့ မိန်းမရချင်နေပီလား

ဟီး..ဗျိုင်းလေး.. ဒီသမီးလေး ငါ့ကိုပေးမလား မွေးစားမယ်ဟာ..

မပေးနိုင်ဘူး.. နင့်ဖာသာအဖြစ်မရှိတိုင်းသူများကလေးကိုလိုက်တောင်းနေတယ်..မသာကောင်..

ခါးလေးထောက်ပြီး ဈေးခြင်းတောင်းကိုင်လို့ ကျနော်ကိုရန်တွေ့သလိုလုပ်နေတဲ့

ဗျိုင်းလေးကိုသေချာကြည့်လိုက်တော့ ပန်းပွင့်အဝါတွေပါတဲ့ထမီလေးနဲ့ ဘလောက်စံလက်ပြတ်အပြာရောင်ကိုတွဲ ဝတ်ထားတော့ နုပျိုနေသလိုပဲ၊ လက်မောင်းကဆင်စွယ်နှစ်ရောင်လေးမျက်နှာက

အရင်အတိုင်းဖူးဖူးလေးနဲ့ချောတုံးလှတုံးဗျာ။ နဂိုက အရပ်ပုံပြတ်ပြတ်ပေမယ့်ခုလိုအဆင်ပြေပြေဝတ်စားထား

တော့ သူ့ရှိရင်းစွဲအသက် ၂၆-၂၇လို့တောင်မထင်ရဘူး။ ဟိုခွေးမသား ကျီးကန်းမိန်းမရတာ ကံကောင်းလိုက်တာ။

သူများမိန်းမတွေဆို ကလေးရပီဆိုတာနဲ့ ဘုတ်အီးကြီးတွေဖြစ်ကုန်တာလေ။

ကျနော်ကသူ့လက်ထဲက ဈေးခြင်းကိုကူဆွဲပြီး အိမ်ထဲလှမ်းဝင်လိုက်တယ်။

.....

မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ချက်ပြုတ်ရင်း ကျနော်နဲ့ဗျိုင်းလေး ကျောင်းတုံးကသူငယ်ချင်းတွေအကြောင်းစမြုံပြန်ရင်း

တဝါးဝါးတဟားဟားဖြစ်နေကြတာပေါ့ဗျာ။ ဒီကောင်က သူဌေးသမီးဗျ။ ဟိုကောင်ကျီး

ကန်းက အညာသား..ဒီလိုပဲဘော်ဒါတွေဖြစ်ကြပြီးကြိုက်သွားကြတာ။

ဗျိုင်းလေးမိဘတွေရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆုံးသွားတော့မှ ကျီးကန်းလည်းကန့်ကွက်သူမရှိ

သူဌေးသမီးချောချောလေးနဲ့ညား

လေသတည်းပေါ့လေ။ ချက်ပြုတ်စားသောက်ပြီးတာနဲ့ ကျနော်လည်းပြင်ထားပေးတဲ့အခန်းထဲဝင်ပြီး

ဗိုက်ကားကားနဲ့ထိုးအိပ်ပလိုက်တယ်။ ညနေစောင်းမှထပြီး အတိတ်ခြေရာတွေလိုက်ကောက်

ပြီးလွမ်းဆွေးလိုက်ဦးမယ်ဗျာ။

.....

ညနေစောင်းတော့အိပ်ယာထပြီး ရေမိုးချိုးအဝတ်လဲပြီး ဗျိုင်းလေးငါ့အပြင်ထွက်ဦးမယ်ဟာဆိုပြီး

ဆိုင်ကယ်လေးနဲ့အပြင်ထွက်လာပြီး လျှောက်မောင်းနေမိတယ်။ မန်းလေးမြို့ဟာကျနော်ကိုမမှတ်

မိချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်။

မြောက်ပြင်ကဇရပ်တွေနားရောက်လာတော့..တခါကကျနော်ပါးပြင်ကိုဖျောင်းကန်ပိတ်ချပြီး

ငါ့ဘဝမှာအမှန်းဆုံးကနင်ပဲဖိုးသက်လို့ပြောသွားဖူးတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်

နဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကိုလွမ်းလာလို့နာနာကျင်ကျင်ပြီးလိုက်မိသေးတယ်။

မန်းလေးတောင်ပေါ်ကိုဆွေးရီရီငေးကြည့်ရင်း သေမှခွဲမယ်လို့ဘုရားမှာတူတူဆုတောင်းခဲ့ဖူးတဲ့ချစ်သူကောင်မလေးတစ်ယောက်ဘယ်ဆီရောက်သွားခဲ့လဲလို့ ရော်ရမ်းမှန်းဆမိပြန်တယ်။ မနက်လင်းပီဆို ဂေါ်ဂိန်ဟာ

ခိုတောင်မုန့်တိနှစ်ပွဲစား

တယ်လို့ရေးခဲ့ဖူးတဲ့ ကျနော်ဘော်ဒါမော်ဒန်စာရေးဆရာကြီးကောရိုသေးရဲ့လား...ဆိုပီးသူနဲ့အောင်ပင်လယ်ကန်မှာ အရက်မူးပီးအငြင်းသန်ရန်ဖြစ်ခဲ့တာတွေ ပြန်လွမ်းဆွတ်မိလာပြန်တယ်။

မြစ်တစ်ခုမှာရေနှစ်ခါချိုးလို့မရဘူးဆိုပီး ဂရိကြီးတစ်ယောက်ပြောသွားသလိုပဲ ကျနော်ဟာ သူတစ်ပါးတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေခဲ့ပီဗျာ။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညနာရီကျော်လောက်ရှိသွားပီ။

အိမ်ရှေ့သံဘာဂျာတံခါးကိုလာဖွင့်ပေးရင်း ဗျိုင်းလေးက ထမင်းစားနောက်ကျနေပီ

မြန်မြန်လုပ်လို့လောဆော်လာတာနဲ့ အေးအေး!! လို့ပြောရင်းဆိုင်ကယ်ကိုအိမ်ထဲမြန်မြန်သွင်းပီး ရေမိုးချိုးအဝတ် အစားလဲပီးမီးဖိုချောင်ဖက် ထွက်လာခဲ့တယ်။ ထမင်းစားပွဲမှာဝင်ထိုင်ရင်းဆာဆာနဲ့အားပါးတရစားနေတဲ့ ကျနော်ကို ထမင်းဟင်းခူးခပ်ပေးနေတဲ့ သူငယ်ချင်းဗျိုင်းလေးက မသာကောင်..အစာတွေ

နင်ပြန်တော့မယ်..ဖြေးဖြေးစားဟ ဆိုပီးရယ်ရယ်မောမောနဲ့ပြောလာမှ ကျနော်သတိတစ်ချက်ဝင်လာတယ်။ ခုနက ကိုယ့်ဖာသာအတိတ်ခြေရာတွေသွားကောက်ရင်း ဆွေးနေလို့သတိမထားမိတာ။

ခုမှဖျတ်ကနဲသတိဝင်လာတယ်။ ကျီးကန်း..ကျနော်ဘော်ဒါဗျိုင်းလေးယောက်ျားကျီးကန်းကိုခုထိ မမြင်ရသေးပါလားဗျ။ အိမ်ပြန်နောက်ကျနေတာလား.. ဒီကောင်ဆောက်လုပ်ရေးကန်ထရိုက်လုပ် ပီးတအားထောနေတယ်လို့ကြားတယ်။ အလုပ်များနေလို့ပြန်မလာသေးတာလားမသိဘူး။

ဗျိုင်းလေး!!

အေး... ဘာလဲဟ..

ကျီးကန်းကော.. သေနေပီလား..အလုပ်ကိစ္စအကြောင်းပြပီး ဒီလောက်နောက်ကျနေတာ..

ကိပ်ဆွဲနေမယ်နော်ကြည့်လုပ်..ဟီးဟီး..

အေး... ကျောင်းဆောက်ဖို့ ပရောဂျက်တစ်ခုရလို့ --- မြို့မှာလေခု..ပြန်မလာတာ ၂လပြည့်တော့မယ်.. ဟမ်!

.....

နင်ဘာလို့စောစောက မပြောတာလဲ ဗျိုင်းလေးရာ..

ငါဒီမှာအိပ်လို့ဘယ်အဆင်ပြေပါ့မလဲဟ..မကောင်းဘူးထင်တယ်နော်

ဘယ်သူကမကောင်းဘူးပြောတာလဲ... နင်ရှူးနေသလားဖိုးသက်..

ငါတို့ကတသက်လုံးမောင်နှမတွေလိုနေလာတာလေ.. သောက်ပိုတွေမပြောနဲ့..စားသောက်ပီးသွားနားချေတော့..

စိတ်ထဲမှာတစ်မျိုးဖြစ်သွားလို့ စားလက်စထမင်းတောင်အရသာမဲ့သွားသလိုလိုဖြစ်သွားတယ်ဗျာ။

ဟိုကောင်ဘာတွေလုပ်နေတာလဲမသိဘူးဗျာ။ ဒီလိုကြီးလာတည်းနေတာတော့ မသင့်တော်ဘူးလို့ထင်တယ်။

သူငယ်ချင်းမိန်းမနဲ့တစ်အိမ်ထဲမှာဘယ်သူမှမရှိပဲနေ နေတာမျိုးကပတ်ဝန်းကျင်အ

မြင်လည်းမကောင်းဘူးထင်တာပဲ။ ဖူး... စိတ်အိုက်သွားပီ။ စားသောက်ဆေးကြောပီးတာနဲ့

ထမင်းစားပွဲမှာကျနော်ဆက်ထိုင်နေလိုက်သေးတယ်။ အိမ်နေရင်းအိုက်လို့နေမှာ စွပ်ကျယ်လက်စက
လေးနဲ့ထမီတစ်ပတ်နှင်းဝတ်ထားပြီး ဆံပင်တွေကိုထုံးထားတဲ့ လည်တံရှည်ရှည်နဲ့ဗိုင်းလေး က
ကျနော့်မျက်နှာကိုသေချာမကြည့်တော့ပဲသိမ်းဆည်းနေတယ်။ ဒါဟာတစ်ခုခုတော့မှားယွင်းနေပီ
ဆိုတာ လူကဲခတ်မည့်တဲ့ကျနော်ချက်ချင်းရိပ်မိနေပီဗျ။ ဘေစင်မှာဆေးကြောနေတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်းမရဲ့
ကျောပြင်ကတသိမ့်သိမ့်တုန်ခါလာမှန်းကျနော် သတိထားမိလိုက်တယ်။

ဟေ့ကောင်... ဗိုင်းလေး..ဘာဖြစ်တာလဲဟ..

လို့ကျနော်အံ့ဩနေတဲ့လေသံနဲ့လှမ်းမေးတာကိုပြန်မဖြေပဲ ကျနော့်ဖက်လှည့်ကြည့်လာတော့
သူ့မျက်နှာခပ်သွယ်သွယ်လေးတစ်ခုလုံး ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်နေပီး ပါးပြင်ပေါ်မှာလည်းမျက်ရည်တွေနဲ့ဗျာ။

နင့်ကောင် ကျီးကန်းလေ.. အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်နေတာ ဒီသမီးလေးကိုယ်ဝန်ရှိစကထဲက..နင်ဘာသိလဲ..

.....

ငါ့မှာဖေဖေမေမေတို့မရှိတော့ ကထဲကသူ့မျက်နှာတစ်ကမ္ဘာမှတ်ပီး ပုံအပ်ခဲ့ရတာနင်သိပါတယ်..

.....

မယားငယ်ပေါင်းဘယ်နှစ်ယောက်မှန်းတောင်မသိတော့ဘူး... နင့်လူကငွေပေါပေါသုံးနိုင်သွားပီလေ..

ငါ့ကိုလောကမှာရှိတယ်လို့တောင်ထင်သေးရဲ့လားမသိတော့ဘူး..

အင်း..ဗိုင်းလေးတော့ သနားပါတယ်ဗျာ။

ဘာမှမထူးဆန်းတဲ့ဖတ်လမ်းမျိုးပဲလေ။ ငွေပေါတော့အချစ်ပေါတာပေါ့။ ကျနော့်သူငယ်ချင်းလူရိုးလေး ကျီးကန်းလေး
သွားရှာပီပေါ့။ သက်ပြင်းရိုးချပီး ကျနော်လည်းငြိမ်နေမိတယ်။ ဒါမျိုးကိစ္စဆို
တာဘာမှဝင်မပါတာ အကောင်းဆုံးပဲမဟုတ်လား။ မိဘတွေမရှိတော့တဲ့
တစ်ကောင်ကြွက်ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေးတော့ ဘဝပျက်ရှာပီပေါ့..ပိုဆိုးတာက ကလေးကရထားပီ။
ဟိုသကောင့်သား

ကလည်းမွေးထားတာက သမီးလေးဆိုတာ သတိတောင်ထားတော့တဲ့ပုံမပေါ်။ ညစ်ညူးနောက်ကျသွားတဲ့စိတ်နဲ့
ကျနော်ထမင်းဝိုင်းက ထပြီးတိတ်တဆိတ်ပဲ အိပ်ယာဝင်ခဲ့မိ
တယ်။ မိန်းမသားတွေဘဝဟာ သနားစရာအတော်ကောင်းပေါ့.. အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပီဆိုတော့လည်း အပျိုဘဝက
ပြန်မရနိုင်... ဒုက္ခတွေခါးစည်းခံပေရောပဲနော်။ ဟိုတွေးဒီတွေးနဲ့အိပ်ပျော်သွား
ခဲ့တယ်။

.....

.....

.....

မနက်မိုးလင်းအိပ်ယာနိုးတော့ ဂေလီဂေလင်းပဲရှိသေးတယ်။

ရေမိုးချိုးသန့်စင်ပီးတော့ အဝတ်အစားသပ်သပ်ရပ်ရပ်ဝတ်လိုက်ပီး အပြင်ထွက်ဖို့ပြင်တယ်။ ပါလာတဲ့
ပစ္စည်းလေးတွေအမျိုးအိမ်လိုက်ပေးပီး.. ဒီနေ့တော့ ဒီအိမ်ကနေ အမျိုးအိမ်တစ်အိမ်အိမ်
ကိုလစ်မှကောင်းမယ်နဲ့တူတယ်လို့တွေးပီး အခန်းပြင်ထွက်လာတော့ ဝတ်ကောင်းစားလှနဲ့ညှော်ခန်းထဲမှာ
သမီးလေးကို ပွေထားတဲ့ဗိုင်းလေးဗျ။ အဝါရောင်ပါတိတ်ဝမ်းဆက်ကလေးနဲ့သူ့ဖြူဝင်း
ဝင်းအသားအရည်နဲ့ဟပ်နေတော့ ကြည့်လို့ကောင်းလိုက်တာ။ ခပ်သွယ်သွယ် မျက်နှာကိုတစ်ခြမ်းအုပ်ထားတဲ့
သူ့ဆံပင်တွေကိုပုခုံးတစ်ဖက်မှာချထားတယ်။ ကျနော့်ကိုမြင်တာနဲ့ ပြုံးပြပီး..

သူငယ်ချင်း.. ငါတို့ငယ်ငယ်တုံးကလို မုန့်တီသုတ် သွားစားမယ်လေ.. လိုက်ပို့နော်..
 ငါလည်းပြန်ငယ်ချင်လာလို့.. စားပီးရင် ဘုရားကြီးသွားရအောင်ဟာ..
 ဆိုပီးပြောလာတော့ ကျနော်ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိတော့ဘူးဗျာ။ ကြောင်တောင်တောင်ကြည့်နေတဲ့
 ကျနော်လက်ထဲကို ဆိုင်ကယ်သော့ထိုးထည့်လာပီး လာလေဟာ.. ဘာလဲမုန့်တီသုတ်ဆိုတာ
 နဲ့နင့်ရည်းစားဟောင်း မုန့်တီကြိုက်တဲ့ဟာလေးကိုသတ်ရလို့ဆွေးသွားပြန်ပီလား...လုပ်မနေနဲ့ ...
 မေမြို့မှာကလေးယုယောက်ရနေပီတဲ့ဆရာ.. ဆိုပီးတခပ်ခပ်အော်ရယ်နေပြန်ပီဗျာ။ ဘယ်လိုမှ
 ငြင်းဆန်ဖို့မလွယ်တော့လို့ ကျနော်ဗျိုင်းလေးတို့သားအမိကို တင်ပီးဆိုင်ကယ်လေးနဲ့အပြင်ထွက်လာခဲ့တယ်။
 မုန့်တီသုတ်ဆိုင်မှာ စားသောက်ကြရင်း.. ချစ်စရာကောင်းပီးချောလွန်းတဲ့ ဗျိုင်းလေးရဲ့သမီးလေးကို
 လူတွေကချစ်စနိုးနဲ့တရွတ်ရွတ်နမ်းလိုက်.. အဖေတူအမေတူလေးနော်ဖြူဖွေးဖွေး
 ချစ်စရာလေးဆိုပီးပြောကြတော့ ကျနော်စိတ်အိုက်လာပီဗျာ။ ဗျိုင်းလေးကတော့ ကျနော်ကိုကြည့်ပီး
 ပြုံးစိစိပဲလုပ်နေတယ်ဗျာ။ ဘုရားကြီးရောက်သွားတော့လည်း လိုက်ဖက်တဲ့သားအမိသားအဖ
 အတွဲလေးဆိုတဲ့အကြည့်မျိုးနဲ့ လူတွေက အားကျသလိုပိုင်းပိုင်းငေးနေကြတာ
 ကျနော်လည်းမသိချင်ယောင်ပဲဆောင်နေမိတော့တယ်။ အပြန်မှာဈေးဝင်ဝယ်ပီး
 အိမ်ရောက်တော့ ချက်ပြုတ်ဖို့ ကလေးတစ်ဖက်ဖြစ်နေတဲ့ ဗျိုင်းလေးကို ကူပေးရပြန်တယ်။ ချက်ပြုတ်ရင်း
 ဒီကောင်ကျနော်ကို စနောက်နေပြန်တယ်..

ဖိုးသက်!! နင်တော်တော်ရှက်နေတယ်ပေါ့လေ.. တလမ်းလုံးမျက်လွှာလေးချလို့ဟားဟား..
 လူပျိုကွ.. ရှက်တာပေါ့..ချီး
 အမှန်တိုင်းဖြေကွာ... နင့်မှာမိန်းမ
 မရှိ..ကလေးမရှိ..အဲ့လိုကြီးတသက်လုံးနေသွားတော့မှာလား...အခြေတကျဘဝမျိုးနင်မလိုချင်တော့ဘူးလား..

.....

ဟေ့ကောင်...မောင်သက်ကလေး..ဘာလို့တိတ်နေတာလဲ..
 ငါလိုကောင်မျိုးက တသက်လုံးလမ်းပေါ်မှာနေသွားမယ့်ကောင်ပါ ဗျိုင်းလေးရာ..လိုချင်တာက
 လိုချင်တာပေါ့... မိန်းမယူတယ်ဆိုတာကလည်းခက်သားသူငယ်ချင်းရာ..ဖူးနဲ့

.....

ကျနော်ကိုတစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပီး ဗျိုင်းလေးဘာမှဆက်မမေးတော့ဘူး။ ကျနော်လည်းချက်စရာရှိတာချက်ပြုတ်ပီး
 တိတ်တိတ်ကလေးနေလိုက်တော့တယ်။

စနေနေ့က နေ့ဝက်ပိတ်တယ်ဆိုတော့ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ရိုက်ကူးရေးဘာညာသာမရှိလို့ကတော့
 ရုံးရောက်ပီးမနက်ပိုင်းဝင်နာရီလောက်ထိ အလုပ်ကလေးဘာလေးဟိုတို့ဒီတို့နည်းနည်း
 လုပ်ပီးတာနဲ့ပြန်ချင်တဲ့လူကပြန်ဖို့ပြင်တော့တာပေါ့လေ။ တချို့ကတော့ မပြန်ပဲ ရုံးခန်းအပေါ်ထပ်
 စားသောက်ဆိုင်တွေနဲ့တွဲထားတဲ့ အားကစားခန်းမထဲသွားပီးလေ့ကျင့်ခန်းလေးဘာလေးလုပ်
 (လေ့ကျင့်ရေးပစ္စည်းတွေက အစုံရှိတယ်) ... စားပွဲတင် တင်းနစ်လေးဘာလေးရိုက်နဲ့တစ်ပတ်လုံးစာ
 အပန်းဖြေကြတာပေါ့။

အဲ့ဒီမနက်က ကျနော်စောစောစီးစီးရုံးရောက်ပီး ဒီဇိုင်းနာ(ဆက်တင်ဒီဇိုင်းထုတ်တဲ့) ဂျီပုန်းတစ်ကောင်နဲ့
 ကန်တင်းမှာ အာရိုက်နေတာ ရုံးခန်းထဲတောင်မဝင်ဖြစ်လိုက်ဘူးဗျာ။

သခွဲလောက်မှလူတွေလှုပ်လှုပ်ရှားရှားနဲ့ပြန်ဖို့ပြင်နေတာမြင်မှ ရုံးခန်းထဲက ကျနော့်စားပွဲကိုထွက်လာခဲ့တယ်။
 ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး.. အချစ်စုဗူး ဆိုပီးကွန်ပြူတာထဲထည့်ထားတဲ့ အောစာအုပ်တွေကို
 ကူးပီးအိမ်ယူသွားမလို့လေ။ (ပါသနာကိုးဗျ..ဟီးဟီး နက်ဖန် အလုပ်ပိတ်တော့ ခုဒီကအပြန်
 အသားစိုတွေရောင်းတဲ့တရုတ်တန်းဈေးဝင်ပီး ဘာလေးညာလေးဝယ်သွား၊ အိမ်ရောက်မှသေသေချာချာ
 စိတ်ရှည်လက်ရှည်ကြော်လှော်ချက်ပြုတ်ပီးမှ ရေခဲတုံးလေးတွေဖန်ခွက်ထဲထည့်
 ဂီစကီလေးလက် ၂လုံးစာလောက်လောင်းချ။ ကွန်ပြူတာခုံရှေ့မှာဂီစကီလေးကျိုက်လိုက်၊ အမြည်းတစ်ဖတ်လောက်
 တပျတ်ပျတ်ကောက်ဝါးလိုက်၊ စီးကရက်လေးဖွာလိုက်... ခုနကပြောတဲ့ အချစ်စုဗူးဖိုင်ထဲက
 အောဇတ်လမ်းလေးတွေဖတ်လိုက်နဲ့သာယာလှပတဲ့ စနေနေ့ညနေခင်းလေး
 ပေါ့ဗျာ။ (အဲ့ဒီအချိန်က မောင်မောင်ရဲ့ရဲ့ ဘဝဇာတ်ကြောင်းဆိုတာပေါ် နေပီခင်ဗျ။
 ရေးသူတပ်ကြပ်ကြီးဆိုလားပဲဟီးဟီး။) မောင်မောင်ရဲ့ရဲ့ဘေးထွက်ဇာတ်လမ်းဆိုပီး စိစိချန်းဆိုလားဘာဆိုလား
 အဲ့ဒီနေရာရောက်နေပီဖတ်နေတာ..ဒီနေ့ညနေဆက်ဖတ်ပီး ဖီးလ်လေးနဲ့ဂီစကီလေးရောပီးငြိမ်မလို့ဆရာရေ။

ရုံးခန်းထဲဝင်သွားတော့ ဟို၂ကောင်မပြန်သေးဘူးဗျ။

ဟို၂ကောင်ဆိုတာ ကြာပန်းဖြူနဲ့မေရီ ကိုပြောတာလေ။

ဟေး..အချစ်ကလေးတွေလို့ထုံးစံအတိုင်းအော်ပီးနောက်လိုက်တော့.. ၂ယောက်သားတွတ်ထိုးနေရာက

ဘာတုံးချစ်ချစ်ဆိုပီးပြိုင်တူပြန်

အော်လာတယ်။ ဟိုနေ့က ကြာပန်းနဲ့ကျနော် အသားကုန်စတူဒီယိုမှာပွဲကြမ်းခဲ့တာခင်ဗျားတို့ကိုပြောပြပီးပီမလား။

အင်း ... အဲ့ဒီနေ့က ကောင်းလိုက်တာဗျာ..ဟို..သူကောကိုယ်ပါ အားရပါးရ

တွယ်လိုက်ရတော့ လူကိုတစ်ကိုယ်လုံးနဲ့ခွဲသွားတဲ့အထိဟိုက်သွားတာပဲ။ သူလည်းကျနော်

ခပ်ကြမ်းကြမ်းလုပ်ချက်တွေကိုတော်တော် သဘောကျသွားပုံရပါတယ်။ အချိန်မတော်ဖြစ်နေလို့အဲ့

ဒီညက ပြန်သွားရပေမယ့် ပြန်ခါနီးကျနော့်နှုတ်ခမ်းကို အကြိမ်ကြိမ်စုပ်နမ်းပီး

နောက်လည်းထပ်လုပ်ရအောင်နော်လို့၃-၄ခါပြောသွားသေးတယ်။ ကျနော်လည်းဒီလိုတက်ကြွလွန်းတဲ့ကောင်မ

လေးမျိုးကို သဘောကျပါတယ်ဗျာ။ အရှက်အကြောက်ကြီးလွန်းတဲ့ မိန်းမသယောကနဲ့အိပ်တာထက်

ကြာပန်းဖြူလိုကောင်မလေးမျိုးနဲ့တစ်ခါလောက်ချစ်ပွဲဝင်ရတာကို ပိုကြိုက်တယ်ဆိုတာ

ဝန်ခံချင်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းရက်တွေမှာလည်း အလစ်ချောင်းပီး ဖို့ပြင်သေးတယ်။ မှတ်မှတ်ရရပစ္စည်း

ထားတဲ့ ဂိုထောင်ထဲကချောင်တစ်ခုမှာ မလွတ်မလပ်တစ်ခါပဲထပ် လုပ်လိုက်ရသေးတယ်။ ဟိုညကလိုတော့

အာသာမပြေလိုက်ခဲ့ဘူးပေါ့။ အဝတ်တွေတောင်ကောင်းကောင်းမချွတ်ပဲ လုပ်ရတာ

မျိုးက ဖီးလ်သိပ်မရှိပါဘူးဗျာ။

ကျနော့်ကွန်ပြူတာထဲက အောစာအုပ်တွေကိုမန်မိုရီစတစ်ထဲကူးပီးလို့ပြန်ဖို့ပြင်တော့...

ကြာပန်းဖြူကစကားလှမ်းပြောတယ်....

ဖိုးသက်.. ဘာအစီအစဉ်ရှိသလဲဒီနေ့..

ဘာမှရှိပါဘူး.. အိမ်ပြန်ပီးကောင်းကောင်းချက်ပြုတ်ပီး သောက်မလို့လေ.. နင်ကဘာလုပ်မလို့လဲဟ

ငါနဲ့မေရီ နှင့်အိမ်လိုက်လည်မလို့ ...ရမလား..အိမ်မှာနင်နဲ့ဘယ်သူရှိသလဲ..

ကျနော့်ရင်ထဲမှာဒိန်းတလိန်း နတ်ဝင်ပူးသွားတယ်။ အိမ်မှာကခုယောက်နေတာလေ။

တစ်ယောက်ကခွင့်ပြန်နေတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က စနေနေ့ဆိုရင် အလုပ်ပီးတာနဲ့ ဖဲပိုင်းရှိတဲ့အိမ်

လိုက်ရှာပီးလိုက်ရိုက်တာ ပြန်မလာတတ်ဘူးလေ။ ဒီတော့ ဘုန်းမောင်တစ်ယောက်ထဲဖြစ်နေမှာသေချာနေပီ။

အိမ်မှာတစ်ယောက်ထဲ..ဘယ်သူမှမရှိဘူး..ဒါပေမယ့်ငါက သောက်မှာနော်ကြိုပြောထားမယ်..

ခုတရုတ်တန်းဈေးဝင်ပီးချက်ပြုတ်စရာတွေဝင်ဝယ်မယ်..အိမ်ရောက်တာနဲ့သောက်ရင်း

ချက်ပြုတ်မှာ..ဒါပဲ..

ဟဟ..ကြိုက်တယ်..ငါတို့ပါ

ဘီယာတွေဝယ်ပီးလိုက်သောက်မယ်..နင့်အချက်အပြုတ်တွေမြည်းကြည့်မယ်...ဝွင်ပဲ..ခပ်ခပ်

နင့်တို့၂ယောက်မူးပီးငါ့ကို အတင်းဟိုဟာမလုပ်ဘူးလို့ ဂတိပေးလားဒါဆို..

ဟားဟား... ဖိုးသက်ဒါတော့မသိသေးဘူး အခြေအနေအရပဲ..

.....

.....

ကျနော့်ဆိုင်ကယ်လေးရုပ်သံဝင်းထဲကထွက်လာတော့ အနောက်ကနေ

ကြာပန်းနဲ့မေရီကားအဖြူလေးနဲ့လိုက်လာတယ်။ တရုတ်တန်းဈေးထဲဝင်ပီး

အသားလုံးကြော်လုပ်ဖို့ဝက်သားဝယ်တယ်။

အမွှေးအကြိုင်တွေကောအသီးအရွက်တွေနဲ့ ပုစွန်ထုတ်နည်းနည်းထပ်ဝယ်လိုက်တယ်။

ဒီလောက်ဆိုအမြည်းကောင်းကောင်းရပီ။ ဟို၂ကောင်လည်း ဘီယာ၂ကဒ်ဝယ်ချလာတယ်။တော်တော်

သောက်လုံးကြီးမယ့်ဟာလေးတွေတစ်ယောက်တစ်ကဒ်သောက်မလို့တဲ့ဗျာ။ ကျနော့်သောက်စရာကတော့

ဖွင့်ပီးသားစကော့ဂီစကီတစ်ပိုင်းအိမ်မှာရှိသေးတယ်။

အိမ်ရောက်သွားတော့ ... မေရီကောကြာပန်းဖြူပါ

သန့်သန့်ရှင်းရှင်းသပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်နေတဲ့ကျနော်တို့အခန်းလေးကိုသဘောတွေကျနေကြတယ်။

ယောက်ျားလေးဥယောက်နေတဲ့အိမ်ကလည်း သန့်ရှင်းပီးပြောင်လက်နေပါလား ငါတို့အိမ်တွေထက်တောင်

သန့်သေးတယ်ဆိုပီးချီးကျူးနေသေးတယ်။

ထိုင်ကြဟာဆိုပီး ကျနော်အိပ်ခန်းထဲဝင်ပီး အဝတ်အစားလဲရင်း

တီရှပ်အသစ်၂ထည်ဗီရိုထဲကထုတ်ပီးအပြင်ထွက်လာခဲ့တယ်။

ရော..နင့်တို့ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြစ်အောင် အဝတ်လဲထားလိုက် ဒါအသစ်တွေဆိုပီး ပစ်ပေးလိုက်တယ်။

ချက်ပြုတ်ရေးစမယ်အဝတ်လဲပီး မီးဖိုချောင်ထဲလိုက်ခဲ့ဆိုပီး ဝယ်လာတဲ့ဟာတွေမရင်း

ကျနော်မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ခဏနေတော့ အဝတ်လဲပီး လိုက်လာတဲ့ကျနော့်သူငယ်ချင်း

ကောင်မလေး၂ယောက် မီးဖိုချောင်ထဲရောက်လာပီး ကျနော်ချက်ပြုတ်ဖို့ပြင်ဆင်နေတာကို

လာထိုင်ကြည့်နေကြတယ်။ သူတို့ဝယ်လာတဲ့ ဘီယာတွေကိုအအေး

ခံဖို့ရေခဲသေတ္တာထဲထည့်ရင်း ဘတ်ပိုင်ဇာဘီယာ၂ပုလင်းတွေတာနဲ့အတော်ပဲဆိုပီး

တစ်ယောက်တစ်ပုလင်းထုတ်ပေးလိုက်ရင်း ကျနော့်ဂီစကီပုလင်းကိုပါထုတ်ပီး ဖန်ခွက်ထဲထည့်လိုက်တယ်။

ချက်ပြုတ်ရင်းစကားပြောရင်း သောက်ဖို့လေ။ ဧည့်ခန်းထဲကစီဒီစက်က ကြာပန်းဖြူဖွင့်လာတဲ့

ဂျိုးပက်ရဲ.ဂျတ်ဖ်တီးလုံးသံခပ်တိုးတိုးက ပျံ့လွှင့်လာတယ်။ စိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်နဲ့ပျော်နေပုံရတဲ့

ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေး၂ယောက်နဲ့ကျနော်ပုလင်းတွေဖန်ခွက်တွေကို မြှောက်ရင်း သံပြိုင်အော်လိုက်ကြတယ်။

ချီးယားစ်စ်စ် !!!

ဖန်ခွက်ထဲက လက် ၂လုံးလောက်ပီစကီကိုတစ်ကျိုက်ထဲကောက်မော့လိုက်တာ နားထင်တွေတောင်ပူသွားတယ်ဗျ။
မော့ပီးတာနဲ့အသင့်လှီးထားတဲ့ သံပုရာသီးလေးတစ်စိတ်လောက်ကောက်ဝါးလိုက်မှခံတွင်းရှင်းသွားတယ်။
အေပရွန်ကိုခါးမှာပတ်ပီး ချက်ပြုတ်ဖို့ပြင်တယ်။ ဟို ၂ယောက်ဘီယာနဲ့မြည်းစရာမြန်မြန်
ရအောင် ပုဖွန်ထုတ်၃-၄ကောင်လောက်ကို အခွံချွတ်ပီး ဂျုံမှုန့်ကြက်ဥအနှစ်တွေလူးပီး
ခပ်သွက်သွက်ကောက်ကြော်ပီးချထားပေးလိုက်တယ်။ သွက်သွက်လက်လက်မြန်မြန်ဆန်ဆန် လုပ်ကိုင်နေ
တဲ့ကျနော်ကိုကြည့်ပီး သဘောတွေကျနေကြတာပေါ့လေ။
လိမ္မော်သီးနဲ့ပုဖွန်ထုတ်ကြော်ဆိုသူတို့လောလောဆယ်မြည်းလို့ရပီဆိုမှ ဟင်းတွေထပ်ချက်ရင်း
သောက်လိုက်စကားလှမ်းပြောလိုက်နဲ့
ကျနော်လည်းအာသွက်လာတယ်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်သင်ကူနေရင်း အဲ့ဒီနှစ်ကောင်ကလည်း
ရုံးကအတွင်းသတင်းလေးတွေ လေပစ်ပီး တဟီးဟီးနဲ့ဆိုတော့ သာသာယာယာဖြစ်နေကြတာပေါ့ဗျ။
ဟင်းတွေအကုန်ကျက်တဲ့အချိန်ရောက်တော့ ကျနော်လည်းတော်တော်ကိုရေချိန်မှန်နေပီဗျ။
အဲ့ ၂ကောင်လည်း ပါးစပ်စည်းကမ်းမရှိတော့တဲ့အခြေနေထိရောက်စပြုလာပီ။
ဘီယာတစ်ကဒ်လောက်ပြောင်သွားပီလေ။ အသံတွေကအော်ကျယ်အော်ကျယ်ဖြစ်လာရုံတင်မကဘူး
ရယ်လိုက်ရင်လည်း
တဟီးဟီးတဟားဟားနဲ့ဆူညံစပြုလာပီ။ ကျနော်ကတော့ ဘယ်လောက်သောက်သောက်မူ မပျက်တတ်တော့
မသိသာဘူး။ ကဲ..သောက်ရင်းစားကြစို့လို့ကျနော်က ပြောလိုက်
ပီး ထမင်းစားပွဲမှာပိုင်းထိုင်လိုက်တယ်။ ဟင်းပွဲတွေကိုစိတ်ကြိုက်နှိုက်ပီး ဝါးလိုက်သောက်လိုက်၊ စကားပြောလိုက်နဲ့
မိုးချုပ်စပြုလာပီ။ အီကွေတာပေါ်တည့်တည့်ကျတဲ့တိုင်းပြေမို့ ညနေစောင်းရင်မိုးရွာနေ
ကြပေမယ့် ဒီနေ့ညနေ မိုးမရွာတော့ အိုက်စပ်စပ်ဖြစ်လာလို့ ကျနော်လည်းဝတ်ထားတဲ့စွပ်ကျယ် အင်းကျိုကို
ချွတ်ထားလိုက်ပီး ကိုယ်တုံးလုံးအောက်က ရှေ့ပန်နဲ့
ဆက်ထိုင်ပီး သောက်လိုက်စားလိုက်လုပ်နေလိုက်တယ်။
ဖိုးသက် အင်းကျိုချွတ်ပြပီး ငါတို့ ၂ယောက်ကို မြူဆွယ်နေတာမလားဟီဟီ .. ဆိုပီး
မေရီကရီသဲ့သဲ့စကားစလာတယ်။
ကျနော်ဘာမှပြန်မပြောပဲ လက်ဝါးလေးကာပြပီး မချိုမချဉ်မျက်နှာပေးနဲ့ နှုတ်ခမ်းကိုစုပီး ပြတ်စ်
ဆိုလုပ်ပြလိုက်တော့... ကြာပန်းဖြူကောမေရီပါ တခွံခွံဖြစ်ကုန်တယ်။ ဒါမျိုးက အရင်ကလည်းပြောနေ
ကြပါလေ။ ခုဟာက သွေးကြွစေတဲ့အရည်လေးတွေကိုယ်စီသောက်ထားတော့ ပိုပီးအရှက်မရှိတာရယ်...
ခုဟာကရုံးမှာမဟုတ်ဘူးလေ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကျနော်အိမ်
မှာကိုး။ ပီးတော့ ဘယ်လောက်မူးမူး အေးအေးဆေးဆေးရှိတတ်တဲ့ကျနော်အတွက်
ခုကောင်မလေး ၂ယောက်ကိုကြည့်ရတာရယ်ချင်လာပီဗျ။ လွတ်ချင်နေပီလေ ၂ယောက်လုံးတော်တော်လည်းများ
ကုန်ပီကော သောက်ချက်တွေက။
ကဲဗိုက်လဲပြည့်ပီ.. အိုက်လည်းအိုက်လာတယ်..ဧည့်ခန်းထဲသွားစို့ဆိုပီးကျနော်ခေါ်တော့
ထလာတဲ့သူတို့ပုံစံတွေက ရှိင်တိုင်တိုင်ဖြစ်နေပီ။
၁၂ထပ်မှာရှိတဲ့ကျနော်တို့ဧည့်ခန်းက ကျယ်လည်းကျယ်သလို လေကလည်းတပူပူတိုက်တော့
အတော်လေးနေလို့ထိုင်လို့ကောင်းသွားတယ်။ စီဒီစက်ထဲက ဂျတ်ဖ်ဇာတ်ပြားကိုထုတ်ပီးခပ်မြူး

မြူး ဖလာမင်ဂို စပိန်ဂစ်တာဓာတ်ပြားကိုကျနော်လဲဖွင့်လိုက်တော့ သောက်ထားတဲ့အရှိန်နဲ့ ကြာပန်းဖြူနဲ့မေရီ ထပီးဒန့်.စ်ကုန်ရောဗျ။ ဧည့်ခန်းဆိုဖာပေါ်မှာ ကျနော်လဲအိပ်ပီး ပြုံးစိစိနဲ့သူတို့ကနေ တာကိုထိုင်ကြည့်နေလိုက်တယ်။

ကျနော်ပေးထားတဲ့တီရှပ်အပြာက ကြာပန်းဖြူနဲ့ဆိုကြပ်ထုတ်နေတော့ သူနို့ကြီး ၂လုံးက စုထွက်နေတာဗျ။ ဂျင်းစကပ်အပြာလေးအောက်ကတင်ပါးထွားထွားကြီးကလည်း ကခုန်နေတော့ တုန်တုန်တုန်တုန်နဲ့။ သူရာရည်တွေသောက်ထားတဲ့အရှိန်နဲ့နီမြန်းနေတဲ့ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းလေးကချစ်စရာလေး။ ကျနော်တံတွေးကို ဂလုကနဲ့မြို့ချလိုက်မိတယ်။ ဟိုကောင်မေရီသာ ပါမလာဘူးဆိုရင်ခုချိန်ပွဲကြမ်းနေလောက်ပီ။ ခုတော့ဒုယောက်ပူးကြီးဆိုတော့ခက်နေပီကောဗျ။ ဘာလုပ်ရမှန်းကိုမသိတော့ ဘူး။ စိတ်ကလည်းထစပြုလာလို့- ကတောင်သလိုလိုဖြစ်လာပီ။ မေရီကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့လည်း ကောင်မလေးက ဆံပင်ရှည်လေးတခါခါနဲ့ကလို့ခုန်လို့ကောင်းတုံး။ ပိန်ပါးပါးနဲ့ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးပါ။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က ကြာပန်းဖြူလို မဖြိုးပေမယ့် သူ့ဟာနဲ့သူအနေတော်လေးတော့ရှိပါတယ်။ အထူးသဖြင့်ဘောင်းဘီတိုအဖြူလေးဝတ်ထား တော့ ပေါင်တံသွယ်လျလျလေးက ဝါဝင်းဖြောင့်စင်းနေတာအတော်ကြည့်ကောင်းတယ်။ ခုကိုကခုန်နေရင်း ကျနော်ကိုလျှာထုတ်ပြပီးပြောင်ပြောင်ပြနေတဲ့ဟန်ပန်လေးက ချစ်စရာကောင်းလွန်း နေပြန်တယ်။ ကျနော်နဲ့ကြာပန်းညှိနေတာ သူသိသလားမသိဘူးလား ကျနော်မသေချာဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့်ခုတလော ကျနော်ကို ဖိုးသက်နှင့်ဟာကြီးကတော်တော်ရှည်တယ်ဆိုဘာညာနဲ့လာလာစ တော့ ကျနော်ကဘယ်လိုသိတာလဲလို့မေးလိုက်ရင်.. နင်ကအရပ်ရှည်တော့ငါခန့်မှန်းကြည့်တာပါဆိုပီး ပြုံးစိစိနဲ့လျှောလျှောချသွားတတ်တော့ သိချင်လည်းသိနိုင်တယ်လို့တော့ ကျနော်စိတ်ထဲ သံသယဝင်မိနေတာဗျ။

နည်းနည်းလေးကြာတော့ ၂ယောက်စလုံးကရတာမောသွားဟန်နဲ့ကျနော်လဲအိပ်နေတဲ့ဆိုဖာပေါ် တင်ပါးလွှဲတက်ထိုင်ပီး ကျနော်ကိုလာမှီထားကြတယ်။

ဂိုး... မောလိုက်တာဟာ ဆိုပီး မေရီက ဆက်တီစားပွဲပေါ်က လက်ကျန်ဘီယာဗူးကိုကောက်မော့ပီး ကျနော်ရင်ခွင်ထဲ ဝင်လဲချပလိုက်ရော။

ခပ်တည်တည်နဲ့လာပီး ပူးကပ်ထားတော့ မေရီ.ဆံပင်ရှည်လေးတွေဆီက မွှေးပျံ့ပျံ့.ရနံ့လေးရယ် ချွေးစိုစိုအနံ့လေးရယ်က ကျနော်နှာဝကိုလာချူနေတဲ့အပြင် တင်ပါးအိအိလေးက ကျနော်အောက် မာတောင့်တောင့်ဟာနဲ့ထောက်ထားသလိုဖြစ်သွားတယ်။ တစ်ချက်လောက်တွန့်သလိုဖြစ်သွားပီး ချက်ချင်းဘာမှမဖြစ်သလို ပြန်ဖိကပ်ထားတယ်ဗျ။ ကျနော်ရင်ခွင်ထဲကနေ အငြိမ်နေပဲ ကြာပန်းဖြူကိုစကားလှမ်းပြောရင်း တင်ပါးနဲ့ ကျနော်- ကိုပွတ်လိုက်ခွါလိုက် ကပ်ဆောင့်လိုက်လုပ်သလိုလို တမင်လုပ်နေတယ်လို့ထင်ရတယ်။ ကျနော်အသက်ရှူသံကမမှန်ချင်သ လိုလိုတောင်ဖြစ်လာတယ်ဗျ။

အိုက်လိုက်တာ ဖိုးသက်ရာလို့ .... ကြာပန်းက ကျနော်ကိုစကားလှမ်းပြောလိုက်တော့မှကျနော်ဖီးလ်တက်နေရာကသတိဝင်လာတယ်။

ငါရေချိုးလို့အဆင်ပြေမလား..

ရပါတယ်ဟ... အပြင်မှာကော... ငါ့အခန်းထဲက ရေချိုးခန်းကော ကြိုက်တဲ့နေရာမှာချိုးလို့ရတယ်..

ဒါဆိုထဟာ.. ငါ့ကိုလိုက်ပြပေး..

အေးအေး..

ဆိုပီးကျနော်လွဲနေရာက ထထိုင်လိုက်ပီး ကျနော့်အိပ်ခန်းထဲက ရေချိုးခန်းဆီ ကြာပန်းဖြူကိုခေါ်လာခဲ့လိုက်တယ်။

တဘက်တစ်ထည်ထုတ်ပီး ကြာပန်းကိုဆပ်ပြာတွေဘာတွေစီစဉ်ပေးနေတုံး

ကျနော့်အခန်းတံခါးကို အသာတွန်းပိတ်ပီး

လော့ချလိုက်သံကြားလိုက်ရတော့မှရေချိုးခန်းတံခါးဝမှာရပ်နေတဲ့ကျနော်က လှမ်းကြည့်လိုက်တော့

အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားတဲ့ ကျနော့်

သူငယ်ချင်းမလေးက တီရှပ်အပြာလေးကိုဆွဲချွတ်လိုက်ပီး ဘရာချိတ်ကိုဖြုတ်ဖို့ကြိုးစားရင်း

ကျနော့်ဆီတစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာနေပီဗျ။

ရေတူတူချိုးရအောင်ဟာ.. ဆိုပီးရမ္မက်လွှမ်းနေတဲ့အံ့ကြိတ်ထားတဲ့လေသံ

ကြာပန်းဖြူကျနော့်အနားကိုတိုးကပ်လာရင်းပြောလာတယ်။

သူမရဲ့ချိတ်ဖြုတ်ထားတဲ့ အနက်ရောင်ဘရာလေးအောက်က အိကျလာတဲ့

မပေါ်တပေါ် ဝါဝါဝင်းဝင်းအသားဆိုင်တွေက ကျနော့်စိတ်ကိုပိုပီးလှုပ်ရှားလာစေတယ်။ ခက်တာက

ကျနော်မလုပ်ရဲဘူးလေ။

အပြင်မှာ မေရီ တစ်ယောက်လုံးရှိနေတာဗျာ..တော်ကြာနေ ကျနော်ပြန်ထွက်မလာရင်ဘာလုပ်နေတာလဲဆိုပီး ...

အရက်ကွဲမှာပေါ့။

ကြာပန်း... အပြင်မှာ ဟိုကောင်မလေး မေရီ ရှိနေတယ်.. မဖြစ်ဘူးထင်တယ်..

ဖိုးသက်နှင့် မလုပ်ချင်လို့လားခု ... ငါအရမ်းစိတ်ထနေပီ..ဟင်း

ရှု... တိုးတိုးပြောစမ်းပါ.. ငါလည်းအားရပါးရရင်နဲ့ မလုပ်ရတာကြာလို့ အတူတူပဲ..

ခုဟာကမကောင်းဘူးထင်တယ်ဟာ..

အဲ့လိုကျနော်စကားပြောလို့မှမဆုံးသေးဘူး။ ခြေလှမ်းမမှန်ချင်တော့တဲ့ ကြာပန်းဖြူ...

ဆတ်ကနဲသူ့ဘရာစီယာလေးကိုဆွဲချွတ်ပီး ကျနော့်ကိုလှမ်းဖက်ပီးအသားကုန်သောင်းကျန်းတော့တာပဲဗျ။

ရင်ချင်းအပ်လိုက်တော့ ဆူဖျိုးလွန်းတဲ့သူ့ရင်အစုံကြောင့်

ကျနော့်ရင်ဘတ်မှာအထိအတွေ့ကအိအိလေးဖြစ်သွားတော့ နဂိုက ဧည့်ခန်းထဲမှာမေရီနဲ့ထိတွေ့ထားတဲ့ အောက်က

ကျနော့်အကောင်က

ဖြောင်းကနဲတင်းမာပီထောင်မတ်သွားတယ်။ ကျနော်ဝတ်ထားတဲ့ ရှော့ပန်ကို

ကြာပန်းဆွဲချွတ်ပလိုက်တာမြန်လွန်းလို့ ဘာလုပ်လိုက်မှန်းတောင်မသိလိုက်ဘူး။

အောက်ခံဘောင်းဘီပါအလိပ်လိုက်

ပါသွားတော့ ကျနော့်ဆာလောင်နေတဲ့ အောက်ကကောင်က နီရဲပြောင်တင်းပီး ခုံးပျံ့တစ်စင်းလိုထွက်ကျလာတယ်။

ဘာမှမလုပ်ရသေးပဲ တဟင်းဟင်းပါးစပ်

ကအသံတွေထွက်နေတဲ့ကြာပန်းဖြူက ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပီး

ခုံးပျံ့ထိပ်ဖူးကိုပလွတ်မြှတ်ဆိုတဲ့အသံတွေမြည်သွားတဲ့အထိ စုပ်ပေးလိုက်တာ

ကောင်းလွန်းလို့ကျနော်ခြေဖျားထောက်ပီးအား

ဟားဟားဆိုတဲ့အသံမြည်တဲ့အထိညည်းလိုက်မိတယ်။ အရမ်းတင်းနေတဲ့စိတ်ကြောင့် ကျနော်ကြာကြာ အစုပ်မခံနိုင်တော့ဘူးဆိုတာသတိထားမိလို့ ကြာပန်းဖြူရဲ့ခေါင်းကိုလက် ၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပြီး တွန်းထုတ်လိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့သူမကိုဆွဲထူပြီး ကျနော်အိပ်ခန်းနဲ့ဆက်လျက်ရေချိုးခန်းထဲဆွဲခေါ်သွားလိုက်တယ်။

ရေချိုးခန်းတံခါးကိုဆွဲပိတ်လိုက်ပြီး ၂ယောက်သားစိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်ကြမ်းတော့တာပါပဲလေ။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်တယ်။ ဝါဝင်းပီးဆူဖြိုးလွန်းတဲ့ ကြာပန်းဖြူရဲ့နို့ကြီး ၂လုံးကို အသားကုန်ဘယ်ညာပြောင်းပီး အားနဲ့စို့ပေးတယ်။ အသံလုံတဲ့ရေချိုးခန်းထဲမှာ ကြာပန်းဖြူရဲ့အော်ညည်းသံက ဆူညံ နေပီ။ အပြင်ကကြားသွားနိုင်တယ်လို့တွေးမိတဲ့ကျနော် သူမအတွင်းခံလေးကိုဆွဲချွတ်ချလိုက်ရင်း နံရံက ရေပန်းကိုဖွင့်ချလိုက်တော့ ရေကျသံတရဲရဲကဆူညံသွားတယ်။ အော်ချင်သလောက်သာ အော်ပစေတော့ကိစ္စမရှိတော့ဘူးလေ။

ရေပန်းအောက်မှာ ၂ယောက်စလုံးတုန်တုန်ရီရီနဲ့တက်ညီလက်ညီဆက်ချီတက်ကြတယ်။

ဖိုးသက်...ိုး တော့ဟာ... ငါမနေနိုင်တော့ဘူး..တအားရွံစိမဖြစ်လာပီ..

အိုကေ..

ကြာပန်းဖြူကိုနံရံကိုကျောကပ်ပြီး ရပ်ခိုင်းထားရင်းပေါင်တစ်ချောင်းဆွဲမလိုက်တယ်။

ပီးတာနဲ့ကျနော်ခါးနည်းနည်းမတ်...ဒူးကွေးပီး ကျနော်ဒုံးပျံနဲ့ သူ့အဖုတ်တည့်အောင်တော့လိုက်တယ်။ ဟိုချော်

ဒီချော်ဖြစ်နေလို့သူမကိုယ်တိုင်လက်နဲ့ကိုင်ပီးတော့ထားပေးရင်း သွင်းတော့မြန်မြန်ဆိုပီးပြောလာမှ

ညာလက်ကပေါင်တစ်ချောင်းမထား၊ဘယ်လက်ကတင်ပါးတစ်ခြမ်းကို ဆွဲဆုပ်ချေထားရင်းခါး

ကော့ပီးိုး သွင်းလိုက်တော့နွေးတေးတေးစီးတီးတီး အရသာလေးနဲ့ပင်သွားပီ။ နူးညံ့တဲ့ ဝေ-

ဘက်ဖုတ်အတွင်းသားတွေနဲ့ ကျနော်ထိပ်ဖူးပွတ်တိုက်မိတဲ့အရသာက ကျင်စိမ့်နေတာပဲ။ အားးး

ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ မညော့တော့ပဲခါးအားနဲ့အဆုံးထိရောက်အောင် ဖြေးဖြေးချင်းဖိပီးသွင်းလိုက်တာ

ခုဆီးခုချင်းရိုက်မိထိမိနေပီဗျ။ အချိန်သိပ်ဆွဲမနေတော့ဘူး ကျနော်အသားကုန်ကြမ်းတော့မှ

ဆိုတဲ့အသံက ဝင်လာလို့ ကျနော်ပင့်ပင့်ပီးအသားကုန် ကော့ိုး နေတာ ကိုကြာပန်းဖြူက

မျက်လုံးလေးမှိတ်ခြေဖျားလေးထောက်ပီး ကော့ရင်းခံနေရှာတယ်။

တချက်တချက် ကျနော်ကော့ကော့ိုး နေတာ

သူမတစ်ကိုယ်လုံးလေထဲရောက်သွားတော့မလားလို့တောင်ထင်ရတယ်။ ၁၀မိနစ်လောက်နေတော့ အားးးးးးးး

ကောင်းတယ် အားးးးးးးကောင်းတယ်

လို့ဆူညံအောင်အော်ရင်းကြာပန်းပီးသွားတယ်။ ကျနော်ကတော့ တန်းလန်းကြီးဖြစ်နေတယ်။

ဘီယာအရှိန်ကော ပီးသွားတာကောပေါင်းပီး ပျော့ခွေကျလာတဲ့ ကြာပန်းကိုယ်လုံးတစ်ထွေးကြီးကို

ကျနော်ဆွဲပွေထားလိုက်တော့ သူမကျနော်ကိုမှီတွယ်ထားရင်း ကျနော်လည်ပင်းကို

စုပ်နမ်းရင်းအမောဖြေနေတယ်။ ၂ယောက်လုံးကရေတွေစိုရွှဲနေတယ်။ သူ့အဖုတ်ထဲက ကျွတ်ထွက်လာတဲ့

ကျနော်နီရဲရဲဒုံးပျံကတော့ ခရီးဆုံးမရောက်သေးတော့ မိုးပေါ်တက်တော့မဲ့အတိုင်း

ထောင်မတ်ပီးတဆတ်ဆတ်ခါနေတုံးပဲ။ ဖလက်ပြသွားတဲ့(တော်တော်လေးလည်း မူးနေတာကိုး)

ကြာပန်းဖြူကိုကျနော်အိပ်ခန်းထဲ ပြန်တွဲခေါ်လာပီး ရေတွေခြောက်အောင်သုတ်ပေးပီးတာနဲ့

ကုတင်ပေါ်တင်ပေးလိုက်တော့ လှဲချပီးမှိန်းနေတယ်။ အီကွေတာမိုးကလည်း မိုးချုပ်လာမှအပြင်မှာ

တဝေါဝေါရွာချလာတာ ချက်ချင်းအေးစိမ့်မိမ့်ဖြစ်လာတာနဲ့ အဝတ်မပါ ဖင်တုံးလုံးပုံစံနဲ့ကျနော်

ကုတင်ပေါ်မှာမှောက်နေတဲ့ကြာပန်းဖြူကို စောင့်အပါးလေးတစ်ထည်ချီပေးလိုက်တယ်။ သူကတော့မှောက်သွားပီ။
ပြဿနာတက်နေတာက ကျနော်။ အောင့်တောင့်တောင့်ဖြစ်လာတယ်။

ခုနက ပီးမှမပီးတာကိုးဗျ။ အပြစ်ကင်းတဲ့ကလေးလေးလို(ခုနကသူမဟုတ်သလိုပဲ) အိပ်ပျော်စပြုသွားတဲ့
ကျနော်ဘော်ဒါလေးကို နဖူးလေးပွတ်ပီး အိပ်ပါစေတော့လို့ထားလိုက်တယ်။

အခန်းအပြင်ကိုထွက်လာတော့ မေရီ.ကိုကျနော်သေချာတောင် မကြည့်ရဲဘူးဗျာ။

ကြာပန်းဖြူကော.. ဘယ်မှာလဲဗိုးသက်

အိပ်ပျော်သွားပီ.. ရေချိုးပီးတာနဲ့မှောက်သွားတာ...ခုငါ့ကုတင်ပေါ်မှာနီးလို့မရတာနဲ့ပစ်ထားခဲ့တယ်...

အင်း...ဒီကောင်များသွားတယ်သောက်တာ...

နင်ကောရေမချိုးတော့ဘူးလား... အိမ်ပြန်မှာလားခု..

ချိုးတော့ဘူးဟာ..မိုးရွာလာတော့အေးလာပီ...

အိမ်လည်းမပြန်တော့ပါဘူး..ငါ့ကြာပန်းကိုတစ်ယောက်ထဲဘယ်လိုထားခဲ့ရမလဲ...

နင်ကြာပန်းနဲ့သွားအိပ်လေ...ဒါဆို..သွား... ငါ့ဧည့်ခန်းမှာအိပ်မယ်..

အာ... အိပ်ချင်သေးပါပု... ခုခေါင်းကိုက်သလိုဖြစ်လာတယ်...

ထပ်သောက်စရာကလည်းကုန်ပီ..ဇက်တွေလေးလိုက်တာဟာ..

နှိပ်ပေးရမလားသူငယ်ချင်း..

အင်း... ကောင်းသားပဲ.. မိုးပက်တယ်...နင်တံခါးမကြီးပိတ်လိုက်ဦး..

အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို ကျနော်သွားပိတ်လိုက်ပီး လော့ချလိုက်တယ်။ ဆိုဖာပေါ်မှာလှဲအိပ်နေတဲ့ မေရီက ထထိုင်ပီး
ဇက်ကျောအဆွဲခံဖို့ပြင်နေပီ။

အပေါ်ပိုင်းဗလာဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ရင်အုံကို ငေးနေတာသတိထားမိတော့ ခပ်တည်တည်နဲ့

ဘာလဲလို့ပြောလိုက်တော့ ရှက်သွားတဲ့ဟန်နဲ့ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး နင့်ရင်ဘတ်ကြီးက မာတောင့်တောင့်

ကြီးလားမသိဘူးနော်လို့ပြုံးစိစိပြောရင်းမျက်နှာလွှဲသွားတယ်။ သူမဘေးမှာဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ....

ကဲ...နှိပ်ပေးမယ် ..ဟိုဖက်လှည့်စမ်း ..

လို့ပြောလိုက်တော့ ဆံပင်ရှည်လေးတွေကို လက်နဲ့သပ်ပီး လည်တိုင်ဝင်းဝင်းလေးပေါ်လာအောင်လုပ်ရင်း

ဖြေးဖြေးနော်လို့ခပ်တိုးတိုးပြောလာတယ်။ ကျနော်လက်ချောင်းတွေသူ့ဇက်ပိုးလေးပေါ်

တရွရွပြေးလွှားရင်းနှိပ်ပေးနေတာကို တအားအား..တအင်းအင်းလုပ်ရင်း..

ကောင်းလိုက်တာလို့ပါးစပ်ကညည်းညူလာတယ်။ ဒါပေမယ့်သူ့ညည်းတာကြီးက နှိပ်ပေးလို့ညည်းတာမျိုးမဟုတ်ပဲ
ဟို

ဟာလုပ်ရင်ဖီးလ်တက်တဲ့အသံလိုမျိုးတွေဗျ။ အားနည်းနည်းစိုက်ပီး နှိပ်ပေးလိုက်ရင် အဟင်းဟင်းဆိုပီး

သူ့ဘယ်လက်ကကျနော် ပေါင်ပေါ်ရောက်ရောက်လာတယ်။ ခုနက အခန်းထဲကပြန်ထွက်

လာတော့ အလောသုံးဆယ်နဲ့ ကောက်ဝတ်လာတဲ့ရှော့ပန်အောက်က အတွင်းခံဝတ်မလာခဲ့တော့ခုနက

ကိစ္စမပီးခဲ့တဲ့ ကျနော်အောက်ကကောင်က အစာတောင်းလာပြန်ပီ။ စိတ်ကလည်း

ဒီလိုကိုယ်လုံးသွယ်လျလျလေးကို အရှေ့ကဆက်တီစားပွဲပေါ်တင်ပီး အားရပါးရိုး လိုက်ရရင်ဆိုပီး ဖောက်ပြန်

စပြုလာပြန်တယ်။ မလွယ်ပါဘူးဗျာ ထိန်းနေရပြန်ပီ။

မေရီ...နင့်လည်တိုင်လေး၊ဇက်ပိုးလေးတွေက အရမ်းပျော့အိအိလေးနဲ့လှလိုက်တာဟာသိလား..

အင်း... လှတော့နှင်က ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ..

.....

ဖိုးသက်..ပြောလေ...ဘာလို့တိတ်နေတာလဲ..ဟွန်း..

အဟီး...နမ်းကြည့်ချင်တာစိတ်ကိုယားနေတာပဲ..

အင်း...နင့်ကိုဘယ်သူက မနမ်းနဲ့လို့ပြောလို့လဲ.. ငါ့ကိုနှင့်ရင်ဘတ်ကိုပွတ်ခွင့်ပေးရင်..နမ်း..ဘယ်လိုလဲ..

ကျနော်စိတ်ကဖျင်းကနဲဖြစ်သွားပီဗျာ။

ဘာမှဆက်မပြောနိုင်ပဲ စိတ်လှုပ်ရှားလာလို့အသက်ရှူသံခပ်ပြင်းပြင်းဖြစ်လာမီး ငြိမ်ကျသွားတဲ့ ကျနော့်ကိုစိတ်မရှည်တော့တဲ့ ဟန်နဲ့ ဆတ်ကနဲလှည့်ပီး မေရီ ကျနော်နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက် တော့ မျက်နှာ ၂ခုက နီးကပ်လွန်းသွားတယ်။ သူရာရည်တွေအရှိန်နဲ့ပန်းသွေးရောင်ထနေတဲ့ မေရီရဲ့မျက်နှာလေးက ချစ်စရာသွယ်လျလျလေးဗျာ။ နှုတ်ခမ်းစိုစိုလေးတွေကလည်းတဆတ်ဆတ်တုန် ခါနေတာ နှင်းဆီပန်းပွင့်လေးနဲ့တောင်ဆင်တူနေပြန်ရော။ ရက်ပေါင်းများစွာသိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ရပီး ထိကပါးရိကပါးပြော၊ အတို့အထိလေးတွေနဲ့စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေးကခုပြင်း ပြင်းပျူ့ ဆန္ဒတစ်ခုရှိနေတယ်ဆိုတာသိသာနေပီလေ။

ဖိုးသက်... နင်..နင်..ဘာလုပ်ချင်နေတာလဲ..ငါ..ငါသိတယ်နော်..ဟင်း.....

မေရီ.. နင်ကအရမ်းလှတယ်ဟာသိလား.. နတ်သမီးကလေးလိုလှတယ်..

ဖိုးသက်.. ငါလေ..

စကားမဆုံးသေးဘူး။ ကျနော့်ကိုလှမ်းဖက်ပီး နှုတ်ခမ်းချင်းပြတ်ထွက်မတတ်စုပ်ယူလိုက်တာ ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးကျင်တက်သွားလောက်အောင်နူးညံ့တဲ့အထိအတွေ့တွေခံစားလိုက်ရတယ်။ သူ့ကိုယ် လုံးသွယ်ကျစ်ကျစ်ကလေးကို ကျနော်လည်းပြန်ဖက်ထားမိတယ်။ ဘာမှမလုပ်ရသေးပေမယ့်... အရမ်းလှပီးစိတ်ထဲမှာကြိတ်ပစ်မှားခဲ့ရတဲ့ တရုတ်မချောချောလေးနဲ့နှုတ်ခမ်းချင်းဂဟောဆက်ပီးထွေး ဖက်ထားရတာနဲ့တင် လူကိုရင်ထဲတလုပ်လုပ်နဲ့ဗျာ။ စိုအိနေတဲ့နှုတ်ခမ်းလေးက မျှော့လေးတစ်ကောင်လိုပဲ..ကျနော်အောက်နှုတ်ခမ်းကို စုပ်လိုက်၊အပေါ်နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်လိုက်၊ နှုတ်ခမ်းတစ်ပြုံလုံးကိုစုပ်ယူလိုက်၊ လျှာကလေးထိုးထည့်ပီးမွှေလိုက်နဲ့ လုပ်နေတာကို ကျနော်မှာသူ့ကိုယ်လုံးလေးကိုတအားဖက်ထားရင်း ရှိန်းတိမ်းဖိမ်းတိမ်း ဖြစ် ပီးဖီးလ်တက်နေတာပေါ့။ အားရပါးရပြန်လောက် သူစိတ်တိုင်းကျန်းမီးတော့မှ လူချင်းခွဲသွားတယ်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားစွယ်ဖွေးဖြူဖြူလေးနဲ့ ကိုက်ထားရင်းကျနော့်ကိုစိုက်ကြည့် နေတယ်။ သူသာနဂါးမလေးဆို ကျနော်ပြာဖြစ်သွားတော့မယ်လို့တောင်ထင်မှတ်မှားရတယ်ဗျာ။

ကြာပန်းအိပ်နေပီမလား ခု...

အင်း... ..

ငါနင့်ကိုသဘောကျတယ်ဆိုတာနှင့်သိတယ်မလား ဖိုးသက်..

အင်း..

ခုခပ်ကြမ်းကြမ်းချစ်မယ်..နင်ခံနိုင်လားပြော..

ငါနင့်ကိုစိတ်ကူးထဲမှာ ဘယ်နှစ်ခါကြမ်းပီး ပီလဲဆိုတာနှင့်မသိပါဘူးမေရီရာ..

ပြောနေရင်းအံတစ်ချက်ကြိတ်ပီး မေရီကျနော်ရင်ဘတ်ကိုလက်ဖဝါးနဲ့ဖိပီး တွန်းလှဲချလိုက်တော့
ကျနော်ဆိုဖာခုံရှည်ပေါ်မှာပက်လက်ကလေးဖြစ်သွားရောဗျ။
ကျနော်အဲ့လိုဖြစ်သွားတာနဲ့ မေရီတစ်ယောက်မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပီး တီရှပ်လေးကိုဆွဲချွတ်ချလိုက်တယ်။
အနီရဲရဲဘရာစီယာလေးကိုပါ ချိတ်ဖြုတ်လိုက်ပြန်ပီ။ အောက်ကရင်းပန်အတိုလေးကိုလေး
ချွတ်ချလိုက်တယ်။ ခုမေရီဆိုတဲ့ဖြူဆွတ်ဆွတ်ကောင်မလေးကိုကြည့်လိုက်ပါ။ တအားကြီးမဆူဖြိုးပေမယ့်
ကျစ်လစ်ပီးအနေတော်အရွယ်ရှိတဲ့ ရင်သားဝင်းလက်လက်ကလေးနဲ့ဆံပင်ရှည်လေး
တခါခါ..အောက်ကပင်တီအဖြူရောင်လေးကိုတော့မချွတ်ချသေးဘူး။
ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ကျနော်ဘေးနားကိုဒူးထောက်ထိုင်ချပီး လက်တစ်ဖက်က
ကျနော်ရင်ဘတ်ပေါ်ကိုခပ်ရွရွကိုင်တွယ်ပွတ်
သပ်ပေးနေသလို၊ ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်က ကျနော်ရှော့ပန်ကြယ်သီးကိုထောက်ကနဲဖြုတ်ပီး လက်ကိုလျှိုနှိုက်ပီး
အောက်ခံဘောင်းဘီမဝတ်ထားတဲ့
တင်းမာပေါက်ကွဲလုနီးပါး ဒုံးပျံထိပ်ဖူးကိုအားရပါးရဆုပ်ကိုင်ကြည့်နေတယ်။
နင့်ဟာက တုတ်တုတ်ရှည်ရှည်ကြီးနော်..မာတောင့်နေတာလဲ
သံချောင်းကြီးကျနေတာပဲ..စိတ်ယားလိုက်တာ..ဟင်းဗူး
ကျနော်လက်တွေကလည်းဒူးထောက်ထိုင်ချထားတဲ့ မေရီရဲ့လုံးကျစ်ကျစ်(ဒါပေမယ့်နို့သီးခေါင်းတွေကခပ်ရှည်ရှည်)
ရင်သားတွေပေါ် ပြေးလွှားနေတယ်။

နင့်ရင်ဘတ်ကတင်းတင်းကြီးနော်ဖိုးသက်...ငါစိတ်အရမ်းယားခဲ့တာကြာပီ...ခုနင်ငြိမ်ငြိမ်နေငါလုပ်ချင်သလိုလုပ်မှာ
နော်...

ကျနော်ဘာမှမပြောပဲသူနို့တွေကို ဆုပ်ချေရင်းအိစက်စက်အရသာကိုခံစားနေလိုက်တယ်။
မျက်လုံးမှိတ်ရင်းနို့သီးခေါင်းရှည်ရှည်လေးတွေကိုချေပေးရင်း အောက်ကသူ့လက်ချောင်းတွေတရွရွပွတ်
သပ်နေတာကို တဟင်းဟင်းအသံထွက်ညည်းရင်း ဖီးလ်ယူနေလိုက်တယ်။ ခဏနေတော့
စိုစိစိအေးစက်စက်အရသာကျနော်ရင်ဘတ်ပေါ်မှာရလာပီး
မွှေးတေးတေးကိုယ်နဲ့လေးပါရလာတယ်။ မျက်လုံးဖွင့်မကြည့်ပေမယ့် မေရီကျနော်ရင်ဘတ်ကို
နမ်းလိုက်စုပ်လိုက်လျှက်လိုက်လုပ်နေမှန်းအထိအတွေ့အရကျနော်ခံစားမိနေပီ။ ရင်ဘတ်ပေါ်ကို
လာထိနေတဲ့ဆံပင်ရှည်လေးတွေရဲ့အထိအတွေ့ကြောင့်ကျနော်ဖီးလ်အတော်တက်လာပီး ... ရှိုးဗူး
ကနဲအသံထွက်အောင်ညည်းလိုက်မိတယ်။

မေရီ..မေရီ.. ဟားဗူး

ဆိုပီး သူနို့တွေကိုကိုင်နေတဲ့ကျနော်လက်တွေက ယောင်ယမ်းပီး သူ့ဆံပင်တွေကိုဆွဲကိုင်ဆုပ်မိသွားတော့
မေရီခမျာ.. အခု ဆိုတဲ့အသံလေးတောင်ထွက်ကျလာတယ်ဗျာ။
အဲ့ဒီလိုဖီးလ်တက်နေတုန်း မေရီရဲ့ညည်းသံလေးကြားရလို့ကျနော်မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့...

.....
.....
.....
.....

ဘာမှမမြင်ရဘူးပျ။ မှောင်ရီဝိုးတဝါးလိုလိုဖြစ်နေတယ်။ ခုနကမီးချောင်းတွေထွန်းထားတာပဲဟာ။
ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။ ကျနော်အူကြောင်ကြောင်တောင်ဖြစ်သွားသလိုပဲ။
မဟုတ်သေးပါဘူး။ အပြင်မှာမိုးရွာသံတဖျောက်ဖျောက်တော့ကြားနေရတာပဲ။
ကျနော်လက်ချောင်းတွေကြားထဲမှာဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ မေရီရဲ့ဆံပင်တွေကပိုပီးရှည်လာသလိုလို။ အမှောင်ထဲမှာ
ကျင့်သားရလာတော့ ကျနော်အိပ်နေတာဧည့်ခန်းထဲမှာမဟုတ်ဘူးပျ။ ကုတင်တစ်ခုပေါ်ရောက်နေပါလား။
ပီးတော့ကျနော်ရနေတဲ့မွှေးရနံ့က စံပယ်ပန်းအစိမ်းရဲ့လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် အနံ့ပါ
လား။ ဘုရားဘုရား... ကျနော်ရင်ခွင်ထဲကမိန်းမဟာတခြားသူမဟုတ်ဘူး။ ကျနော်ခုနက အိပ်မက် မက်နေတာပျ။
လောလောဆယ်ကျနော်ရင်ခွင်
ထဲရောက်နေတာက..

ဗျိုင်းလေးးးး !!!

ညနေက စံပယ်ပန်းပန်ထားတဲ့ကျနော်သူငယ်ချင်းဗျိုင်းလေး။
ကျီးကန်းရဲ့မိန်းမ၊ကျနော်ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းမ။
ဒါကြောင့်ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်လေးဖြစ်တဲ့မေရီလိုထင်နေမိတာ။ ကျနော်ခု
ရောက်နေတာမန်းလေးမှာလေ။ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ပီလဲဗျာ။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေတဲ့
ကျနော်ချက်ချင်းနားကိုမလည်နိုင်ဘူးဖြစ်ပီးနဂေတိမ်တောင်နဲ့ထထိုင်လိုက်မိတယ်။
ရင်ခွင်ထဲက ဗျိုင်းလေးကိုတော့ပွေထားလျှက်ကြီးရှိနေတုံးပဲ။

မူလပကတိစိတ်အခြေနေပြန်ရောက်လာမှကျနော်အသိဝင်လာတယ်။
ကျနော်မန်းလေးရောက်ပီး ဒီအိမ်မှာတည်းခိုနေတာပါလား။ မနက်ကချက်ပြုတ်စားသောက်ပီး တော့ဧည့်ခန်းမှာ
ကလေးကိုချော့သိပ်ပီးကျနော်တနေကုန်စာထိုင်ဖတ်နေခဲ့တာမှတ်မိပီ။ အိမ်သန့်ရှင်း
ရေးလုပ်နေတဲ့ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေး ဗျိုင်းလေးကို သူတစ်ခုခုအကူအညီလိုတိုင်းထထလုပ်ပေးခဲ့တာပေါ့။
တစ်အိမ်လုံးရှင်းလင်းသုတ်သင်နေရင်း ဗျိုင်းလေးနဲ့မတော်တဆ ဟိုထိဒီထိတွေဖြစ်ခဲ့
တာတမျိုးကြီး။ ပိုဆိုးတာတစ်ချက်ကပြောရမှာတောင်မျက်နှာပူတယ်ဗျာ။ ဒီကောင်အိမ်နေရင်း
အင်းကျီအနွမ်းဝတ်ထားတာပါးလျလျဖြစ်လွန်းတော့ အထဲကိုအတိုင်းသားမြင်ရတော့မတတ်ပဲ။ ပီးတော့
အတွင်းကအခုအခံဘာမှဝတ်ထားပုံမရဘူး။ အလုံးအထည်ကောနို့သီးခေါင်းစုတူတူပါ ဖုဖုလေးဖြစ်နေတာလေ။
တံမြက်စည်းလဲ့ရင်းတစ်ချက်တစ်
ချက်ကုန်းကွကွလုပ်လိုက်တိုင်း ခပ်ဟိုက်ဟိုက်အင်းကျီကြောင့် အကုန်လုံးအတိုင်းသားမြင်နေရတယ်။
စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့မျက်နှာလွဲနေရတယ်ဗျာ။ ကျနော်နဲ့သူကတော်တော်ကြီးရင်းနှီးခဲ့တဲ့ ကျောင်းနေ
ဖက်တွေပျ။ သူ့ယောက်ျားကျီးကန်းဆိုတာ ဘယ်မှာနေမှန်းမသိခင်ကထဲကပြောမနာဆိုမနာတွေ။
ကျနော်လွယ်အိတ်ထဲက ကွန်ဒုံးတွေ၊ရတနာဝင်းထိန်တွေဆို သူတို့ခဏခဏမွေ့လို့မိ
နေကြပျ..ကျောင်းတက်ခဲ့စဉ်ကာလက တခါတလေဆို(သူရည်းစားမရခင်)
လက်ချင်းချိတ်၊ပုခုံးဖက်ပီးလျှောက်သွားချင်သွားနေတတ်တာကိုး။ ဒါကြောင့်
ကျနော်ပါးစပ်ကမအောင့်နိုင်တော့ပဲသူ့ကို
အော်လိုက်မိသေးတယ်ဗျ။

ဗျိုင်းလေး... ငါ့မျက်စိစူးလာပီဟာ..သောက်ကောင်မလေး..

ဘာတုံးဟေ့ကောင်ရ..

နင်အတွင်းခံလေးဘာလေးမဝတ်ထားဘူး.. ချီး..

ဖိုးသက်.. ငါကအအိုဟဲ့ ... ပီးတော့နင်ကငါ့သူငယ်ချင်း.. နင့်ဖာသာမျက်စိစူးစူးမစူးစူး..

အာကွာ..တော်ပီ

အဲ့လိုပြောရင်းကျနော်မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်။ ဘယ်နှယ်မှန်းမသိပါဘူးဗျာ။ ဒီကြားထဲစတိုခန်းထဲက

မီးခလုတ်တစ်ခုပျော်ကျနေတာ အသစ်လဲပေးဆိုလို့သွားလုပ်ပေးရင်းစိတ်အ

နောက်ယှက်ဖြစ်ခဲ့သေးတယ်။ မီးခလုတ်ကအသစ်အပိုတော့ရှိပါရဲ့.

စတိုခန်းကမှောင်မဲနေတာရယ်ခလုတ်တပ်တဲ့နေရာက ထောင့်မှာဆိုတော့ ကျနော်ခလုတ်တပ်ပေးနေတာကို

ဗျိုင်းလေးကဘေးကနေ

ဓာတ်မီးလာထိုးပြနေတာပေါ့။ အဲ့ဒီလိုလုပ်နေတုံး ကျနော်တို့ခြေထောက်တွေပေါ်ကြွက်လားဘာလားမသိ

အကောင်တစ်ကောင်ဖြတ်ပြေးသွားတော့ လန့်သွားတဲ့ဗျိုင်း

လေးက အမေ့..ဆိုပီးကြောက်ကြောက်နဲ့ကျနော်ကိုအသားကုန်ဖက်ထားတယ်။

သူငယ်ချင်းမလေးပါဗျာ..ဟုတ်ပါတယ်။ လာပီးကိုယ်လုံးချင်းပူးကပ်ထားတာရယ်.. အခုအခံမပါတဲ့သူရင်ဘတ်ရဲ့.

အထိအတွေ့ရယ်ကြောင့် ကျနော်ခန္ဓာကိုယ်က တုံ့ပြန်ချင်လာတယ်ဗျ။

ဒီလောက်မှောင်မဲမဲကြီးထဲမှာဓာတ်မီးကလွှတ်ကျပီးကျနော်ကိုအသားကုန်ဖက်ထားတာ လွှတ်ကိုမလွှတ်ဘူး။

ကျနော်လည်းတောင့်

တောင့်ကြီးရပ်နေမိတာတော်တော်ကြာတယ်။ အမှောင်ထဲမှာ

ဗျိုင်းလေးရဲ့အသက်ရှူသံမျှင်းမျှင်းလေးပဲကြားနေရတယ်။ နည်းနည်းကြာတော့မှသူ့ဖာသာသက်ပြင်းချ

ဓာတ်မီးကိုကောက်ယူပီး ကျနော်ခလုတ်တပ်ဖို့မီးပြန်ထိုးပြပေးတယ်။ ခလုတ်ပေါ်မှာ

ထိုးပြနေတဲ့ဓာတ်မီးရောင်ဟာငြိမ်မနေဘူး။ ဗျိုင်းလေးရဲ့လက်တွေတုန်နေတယ်။ အပြင်ပြန်ထွက်လာကြတော့ တစ်

ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်မကြည့်ရဲဘူး။

ဆောရီးဟာ.. ငါတအားလန့်သွားလို့

လို့ကျနော်ကိုမော့မကြည့်ပဲခေါင်းငုံ့ရင်းတိုးတိုးပြောပီး သူလုပ်စရာရှိတာတွေဆက်လုပ်နေတယ်။

ကျနော်လည်းသက်ပြင်းခိုးချပီး ခေါင်းကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်ခါရင်းညှို့ခန်းမှာစာဆက်ထိုင်ဖတ်နေ

လိုက်တယ်။ အသုံးမလိုတော့တဲ့ပစ္စည်းတွေအိမ်အပြင်ကိုထုတ်ထုတ်ပီးပစ်နေတဲ့

ဗျိုင်းလေးကျနော်ဘေးနားကဖြတ်သွားတိုင်း ကျနော်ဘာရယ်မဟုတ်လှမ်းကြည့်ကြည့်နေမိတယ်။ ခင်ပွန်းသည်

ကဖောက်ပြန်ပီးအိမ်မကပ်၊သမီးလေးပေါက်စနဲ့ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့မျက်နှာဖြူဆွတ်ဆွတ်လေးခမျာ

ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်နေရှာသလို။ ငယ်ငယ်ကအင်မတန်ချောလှပီး မနောဖြူလေးလို့ကျောင်းမှာ

နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ဗျိုင်းလေးကိုကြည့်ပီးကျနော်စိတ်မကောင်းပါဘူး။ မိဘတွေကလည်းမရှိတော့ရှာဘူး။

အားကိုးအားထား ဟိုသူတောင်းစားကျီးကန်းကိုတော့ ညဖက်ကျရင်ဖုန်းခေါ်ပီးကလော်ဆဲ

ဦးမှပဲလို့တွေးနေမိတယ်။ ကျနော်ကိုကျောပေးပီး အလုပ်များနေတဲ့ဗျိုင်းလေးရဲ့ထမီအဝါဖျော့အောက်က

တင်ပါးပိုင်းပိုင်းကိုငေးကြည့်ရင်း ဒီကောင်ကလေးတစ်ယောက်ရတာတောင် လှနေတုံး

ပဲလို့တွေးရင်းကျနော်ပြီးစိတ်ဖြစ်သွားမိတယ်။ အဲ့လိုငေးနေတုံးမှာပဲ ခေါင်းပေါ်အမှိုက်အမှုန်တွေကျမှာစိုးလို့

တဘက်အဖြူပိုင်းလေးကိုခေါင်းပေါင်းထားတဲ့ ဗျိုင်းလေးသမင်လည်ပြန်ကြည့်လာပီး
မသာလေး...ဘာကိုကြည့်ဦးပြီးနေတာလဲ သေချင်နေတယ်ဟုတ်လား ..လို့အော်ငေါက်လာမှ
ကျနော်ရှက်ပီးတဟဲဟဲရယ်နေမိတယ်။

ညစာစားခါနီးတော့ ရေမိုးချိုးပီးသနပ်ခါးရေကျလေးပွတ်ထားတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးက
ခြံထဲကစံပယ်ပန်းလေးတွေခေါင်းမှာဝေနေအောင်ပန်ထားတာတွေတော့ ကျနော်က ကလေး
အမေကလည်းချောလိုက်တာဟယ် လို့စလိုက်မိသေးတယ်။ စားသောက်ပီးတော့မှ သမီးလေးကိုပွေပီး
အပြင်ဖက်အညောင်းပြေလမ်းလျှောက်ထွက်လာကြပီးထွေရာလေးပါးပြော ၊တော်
တော်လေးကြာတော့မှအိမ်ပြန်လာပီး ခြေလက်ဆေးအိပ်ယာဝင်ဖို့ပြင်ကြတယ်။ သမီးလေးကမအိပ်သေးပဲရဲ့
ကျနေတော့ကျနော်ပါဝိုင်းချောသိပ်နေရသေးတယ်။ ကလေးအိပ်သွားမှကျနော်သတိရတာနဲ့ ..

ဗျိုင်းလေး.. ကျီးကန်းဆီငါဖုန်းဆက်မလို့ဖုန်းနံပါတ်ပေးစမ်း.. ငါရောက်နေတာ၃-
၄ရက်ဖြစ်တော့မယ်..ဒီကောင်မသိသေးဘူး..

ဘာဖုန်းနံပါတ်လဲ.. ငါမသိဘူးလို့ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ထားတဲ့
ဗျိုင်းလေးကပြန်အော်လာတော့မှကျနော်လန့်သွားတယ်။
ဒေါသတကြီးဖြစ်လာတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းကိုကျနော်ချက်ချင်း ပုခုံး ၂ဖက်ကိုကိုင်ထားရင်းပြန်ချော့နေရတယ်။

အေးပါဟာ...အေးပါ.. မအော်ပါနဲ့သူငယ်ချင်းရာ... နင်မကြိုက်ရင်ငါမမေးတော့ပါဘူး..ဟုတ်ပီလား
ဟောဗျာ... မျက်ရည်က ကျလာသေးတယ်... တော်တော့တော်တော့..ဆောရီးဆောရီး..

ဗျိုင်းလေးပါးပြင်ပေါက်တပေါက်ပေါက်ကျလာတဲ့မျက်ရည်တွေကိုသုတ်ပေးရင်း ကျနော်ချော့နေမိတယ်။
စိတ်ညစ်စရာတွေမတွေ့ပဲအိပ်တော့ဟာဆိုပီး သူ့အိပ်ခန်းထဲမြန်မြန်တွန်းထည့်လိုက်ပီး
ကျနော်လည်းလှည့်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဖူး... ဘယ်နှယ့်ဗျာ..
စိတ်ချမ်းသာချင်လို့ခရီးထွက်လာမှပြဿနာတွေနဲ့လာကြုံနေရတယ်လို့။ ကျနော်ကုတင်ပေါ်ပြန်ရောက်လာတော့
မိုးပေါက်ကလေးတွေ
အပြင်မှာကျလာသံကြားရတယ်။ အိပ်ယာပေါ်လှဲချလိုက်ပီး အသက်မှန်မှန်ရှူသွင်းရင်း ကျနော်မှေးကနဲဖြစ်ပီး
အိပ်မောကျသွားတယ်။

.....
.....
.....

ကျန်းမာသန်စွမ်းဆဲလူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ကျနော်ဟာ အိပ်ပျော်နေရင်းလိင်စိတ်ထကြွမှုကြောင့်နေမှာ
မကြာသေးခင်ကမှခွဲခဲ့ရတဲ့ ကျနော် ခခလေးနှစ်ယောက်နဲ့ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို
အိပ်မက် မက်ပီးတဟင်းဟင်းနဲ့ဖီးလ်တက်ပီး လိင်တံတောင်းတင်းနေတယ်နေမှာ။ အိပ်မက်လိုလိုတကယ်လိုလို
ဖြစ်နေရင်းလောလောဆယ်ကျနော်ရင်ခွင်ထဲရောက်နေတာက ဗျိုင်းလေးဖြစ်နေ
တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ကျနော်အိပ်ယာထရောက်နေတာလဲဗျာ။ ဒုက္ခတော့ရောက်ကုန်ပါပီ။
ကယောင်ကတမ်းနဲ့အိပ်မက်ထဲက အတိုင်းမေရီကိုဆံပင်တွေဆွဲကိုင်ထားတယ်ဆိုပီး ကျနော်ခုဖက်ထား
တာဗျိုင်းလေးပါလား။ ခုကျနော်ရင်ဘတ်ကိုပွတ်နေတယ်ဗျာ။ ကျနော်စိတ်တွေလွန်ဆွဲနေပီ။ ဘုရားဘုရား..
ဒုသနသော.. သူတပါးအိမ်ယာမှာသူများမိန်းမနဲ့ဖောက်ပြန်မိတော့မယ်။ ကျနော်ဘာ

လုပ်ရမလဲ.. ကျနော်ဟာခွေးတစ်ကောင်လား...အချောင်နှိုက်ချင်တဲ့ကြောင်သူတော်လား။ စိတ်တွေက
ဂယောက်ဂယက်ဖြစ်စပြုလာပီ။

ငါဟာ

ဆိုးတေခွဲတယ်..ငါဟာမိုက်ချင်တိုင်းမိုက်ခွဲတယ်..ငါအိပ်ခွဲတဲ့မိန်းမတွေဘယ်နှစ်ယောက်ရှိခဲ့သလဲငါကိုယ်တိုင်တော
င်မမှတ်မိတော့ဘူး..

ဒါပေမယ့်ငါဟာ ငဲ့စံနုန်းတွေငဲ့သတ်မှတ်ချက်တွေနဲ့ သီးခြားရပ်တည်ခွဲတဲ့ကောင်။

ကျားတစ်ကောင်လိုမိန်းမမှန်ရင်ဘယ်မိန်းမဖြစ်ဖြစ် အမဲလိုက်ခွဲဖူးသလား။ ဟင့်အင်း..ငါမလုပ်ခွဲဘူး။ ငါကကြိုက်
ပီး ငဲ့ကိုကြိုက်တဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်မိန်းမတွေနဲ့ပဲငါ လိင်ဆက်ဆံခဲ့တာလေ။

ငါဟာသူတော်ကောင်းမဟုတ်မှန်းငဲ့ကိုယ်ငါသိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့်ငါမကောက်ကျစ်ဘူး။မယုတ်မာခဲ့ဘူး။ ငါတသက်
လုံးစာတွေဖတ်ခဲ့တယ်။ ငဲ့မှာဉာဏ်ကလေးနည်းနည်းတော့ရှိကောင်းပါရဲ့။ ဘယ်သူမှမသိပေမယ့် ငါသိတယ်။

ငါခုချောက်ကမ်းပါးအစွန်းမှာရောက်နေပီ။ ငါဘာလုပ်ရမလဲ။ ဖိုးသက်..ရုန်းတော့ကွာ..

တစ်စက္ကန့်လောက်ပဲကြာတဲ့ ဖျားယောင်းမှုကို အနိုင်ယူလိုက်တော့..ထတော့ဟေ့ကောင်ထတော့။ ဘာမှမ
ဟုတ်တဲ့ လိင်ကိစ္စလေးမိနစ်ပိုင်းလေးနဲ့မင့်ဘဝကိုအမဲစက်အစွန်းခံမလား။

ကျနော်ရင်ခွင်ထဲက ဗျိုင်းလေးရဲ့ကိုယ်လုံးလေးကို ပုန်းကန်တွန်းထုတ်ပီး ကျနော်ကုတင်ပေါ်က
ခုန်ဆင်းလိုက်တယ်။

မထူးတော့ဘူးဆိုပီး မီးခလုတ်ကိုကောက်ဖွင့်လိုက်တော့ နားမလည်နိုင်တဲ့မျက်ဝန်း၊ရှက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေတဲ့
ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးက ကုတင်ပေါ်မှာငုတ်တုတ်လေးဗျာ။ အပြင်မှာမိုးတွေရွာ
နေပေမယ့် ကျနော်ဇောချွေးတွေပြန်နေတယ်။ လူတစ်ကိုယ်လုံးလည်းရှက်တာရယ်၊လိင်စိတ်ရယ်ပေါင်းထားတော့
ကတုန်ကယင်ကြီး။ ကုတင်ဘေးက ကုလားထိုင်ပေါ်ကျနော်အရပ်ကြိုးပြတ်
ထိုင်ချလိုက်ပီး ခေါင်းငုံ့ထားမိတယ်။ မိုးပေါက်ကျသံတဖြောက်ဖြောက်ကြားထဲမှာ
၂ယောက်သားတိတ်ဆိတ်နေခဲ့မိတာပေါ့ဗျာ။

ငါ..ငါလေ အိပ်မပျော်ဘူး... နင့်အခန်းဖက်က အော်သံလိုလိုညည်းသံလိုလိုကြားတော့စိတ်ပူပီး..
ငါဝင်လာမိတာ..

.....

မီးဖွင့်ပီးနင်အိပ်ပျော်နေတယ်.. အိပ်မက်ယောင်နေတာကိုတွေ့တယ်..
နင်ကယောင်ကတမ်းနဲ့ဖြစ်နေတာတွေက.. ဘာတွေမှန်းမသိဘူး

.....

ငါလေ..ငါပြန်လှည့်ထွက်လာတာပါ.. ဒါပေမယ့်နင်က တိတ်မသွားပဲဆက်အော်နေပြန်လို့ ငါသနားပီး
မီးပိတ်ပီး ...အို... ငါရှက်လိုက်တာဟာ..

ကျနော်အဖျားခတ်သံပါနေတဲ့ဗျိုင်းလေးရဲ့စကားသံကိုနားထောင်ရင်း သူ့ကိုကြည့်လိုက်တော့
ရင်ဘတ်ဟပြီဖြစ်နေတဲ့ ညအိပ်ဝတ်အင်းကျီလေးကို လက်နဲ့ပိတ်ထားရင်း တုန်တုန်ရီရီနဲ့ငိုနေရှာပီ။
ရှက်လို့နေမှာဗျ။ ကပိုကရိုဆံပင်ရှည်လေးတွေကြားထဲမှာ မျက်နှာသွယ်သွယ်လေးကိုဖွက်ပီး
အရှက်တကွဲဖြစ်နေရှာပီဗျာ။

သူငယ်ချင်း... နင်မငိုနဲ့ဟာ.. မငိုနဲ့.. နင်ကောငါကောက

လူတွေပါ..လူမှန်ရင်သွေးနဲ့သားနဲ့ကိုယ်..ဘာမှမထူးဆန်းပါဘူး..တိတ်တော့.. ငါတောင်းပန်တယ်ဟာ..

.....

ခုဟာက နင်ကငါ့သူငယ်ချင်းရဲ့ ဇနီးပါဟာ..ငါလူကောင်းမဟုတ်မှန်းနင်သိတာတော့မှန်တယ်..ဒါပေမယ့်..
ငါခွေးဖြစ်သွားမှာပေါ့..ငါပြောတာနားလည်တယ်မလား..
ဆတ်ကနဲခေါင်းမော့လာပြီး ကျနော်ကိုမျက်ရည်တွေကြားထဲကစိုက်ကြည့်ပြီး စကားတွေဆက်တိုက်ပြောလာတယ်။
ဖိုးသက်.. နင်လူကောင်းမဟုတ်ဘူးဟုတ်လား ....
နင်ကလူကောင်း..ငါသိတယ်..ဟိုခွေးလိုမယုတ်မာဘူး..နင့်မှာစိတ်ကောင်းရှိတယ်ဆိုတာငါတို့ငယ်ငယ်ကထဲကသိခဲ့
တယ်..

.....

ခုဖြစ်တာနင်ငါ့ကိုမတရားကြံတာမဟုတ်ဘူး... ငါကိုယ်တိုင်က
အရှက်မရှိတာ..ငါသေတာသေချင်တော့တယ်သိလား...

.....

သူငယ်ချင်းရဲ့ ဇနီးလို့တော့မပြောနဲ့ .. ငါကအဲ့ဒီခွေးကောင်လို
အိမ်ထောင်ရှိလျက်နဲ့ဖောက်ပြန်တတ်တယ်မှတ်နေလား... ငါနဲ့ကွဲသွားပီသိလား..ငါ့သည်းမခံနိုင်လို့ကွာပလိုက်တာ..
ဘာ!!
အေး..နင်သိသွားရင် ငါ့ဆီမှာမတည်းတော့မှာစိုးလို့ငါမပြောခဲ့တာ... နင့်ကောင်မယားငယ်ဆီမှာ...
....ငါနဲ့တရားဝင်ကွာလိုက်တာကြာပီ...

.....

ငါ့ဘဝမှာခု ဘယ်သူမှမရှိတော့ဘူး ဖိုးသက်...နင်သိလား.. မျက်စိသူငယ်နားသူငယ်နဲ့
တစ်ခုလပ်ဖြစ်နေရတာ..
ဖြစ်ရလေ...သူငယ်ချင်းရာ..
ကျနော်ခေါင်းကိုတခါခါလုပ်ရင်း ကံဆိုးမလေးကိုဂရုဏာအကြည့်နဲ့ငေးကြည့်နေမိပီဗျာ။

မိုးပေါက်ကလေးတွေတဖွဲဖွဲကျနေဆဲပဲ။
မြေသင်းနဲ့ မွှေးမွှေးလေးကိုရှုရှုကြရင်း ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်နေတဲ့ည
အမှောင်ထုထဲကိုကျနော်စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။ ကျနော်ပုခုံးအစွန်းကိုမှီတွယ်ထားတဲ့
ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့ပျော့အိ
ချောမွတ်တဲ့ လက်မောင်းလေးကိုကျနော် သိုင်းဖက်ထားရင်းနှစ်သိမ့်တဲ့အနေနဲ့ဖွဖွ ပွတ်ပေးနေလိုက်တယ်။ ခုနက
အခန်းထဲမှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ လိင်စိတ်ကြွမှုတွေ၊အရှက်တရားတွေ၊ နာကျင်မှုတွေခုလျော့
ပါးစပြုလာပီ။ မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ဖြစ်နေတဲ့ ဗျိုင်းလေးကိုကျနော်ချော့မော့ပြီး အခန်းထဲကနေအပြင်ကို
ခေါ်ထုတ်လာတာဗျ။ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကိုဖွင့်ပြီး ဆင်ဝင်အောက်က အိမ်နံရံနဲ့ ကပ်လျက်ချ
ထားတဲ့ ကွပ်ပျက်ကလေး ပေါ်မှာခု ကျနော်နဲ့ဗျိုင်းလေး အိမ်နံရံကိုကျောမှီ ပီးထိုင်နေကြတာဗျ။ ညနေကပူအိုက်အိုက်
ရာသီဥတုကနေ သင်္ကြန်လက်ဆေးမိုးလေးရွာလိုက်တော့ရာသီဥတု ကအေးမြမြ
လေးဖြစ်လာတယ်။ ကျနော်ရင်ခွင်ထဲမှာ ခုမှီတွယ်ထားတဲ့ ဗျိုင်းလေးဟာ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးပြန်ဖြစ်သွားပီ။
တအင့်အင့်ရှိက်

နေဆဲသူ့ကျောပြင်လေးကိုပွတ်သပ်ပေးလိုက်၊ နဖူးလေးကိုသပ်ပီးချော့လိုက်၊ ခပ်တင်းတင်းဖက်ထားလိုက်နဲ့ နှစ်သိမ့်ပေးနေမိတယ်။

မေ.. ခုနစ်တစ်ယောက်ထဲဖြစ်နေတာလား.. ငါ့ကိုရှင်းအောင်ပြောပါဦး.. (မေ ဆိုတာမျိုးလေးရဲ့နာမည်)

အင်း! ဒေါ်မူနဲ့အတူပေါ့.. ဒေါ်မူတော့ခဏပြန်မယ်ဆိုပီး ပေါ်မလာတာ ၁ လပြည့်တော့မယ် (ဒေါ်မူဆိုတာ ဟိုးကျနော်တို့ကျောင်းသားဘဝကထဲက သူတို့အိမ်ကထဲမင်းချက်ကြီး)

ကျိုးကန်း ဆိုတဲ့ခွေးသားက ကလေးလေးနဲ့ နင့်ကိုပစ်သွားပေးရက်တယ်.. တောက်..

နင့်ကောင်က သူဌေးသမက်မဟုတ်တော့ဘူးလေ.. ငွေပေါသွားပီ.. ပီးတော့ငါကလည်း မနုပျိုတော့ဘူး ဖိုးသက်ရာ..

မေ.. နင့်လျှောက်ပြောမနေနဲ့ နင့်အသက် ၂၆.. ပီးတော့ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်မှန်ထဲပြန်ကြည့်လိုက်..

ကြိုက်တဲ့ယောက်ျားခေါင်းခေါက်ယူလို့ရတယ်..

နောက်ထပ် ကျိုးကန်းတစ်ယောက်လား.. တော်ပါတော့သူငယ်ချင်းရာ..

နင်တစ်ယောက်ထဲ..ဒီသမီးလေးနဲ့ ဘဝကိုဘယ်လိုရင်ဆိုင်မလဲ မေ.. ဒီလိုပဲနေသွားတော့မလား..

မသိတော့ပါဘူး...သူငယ်ချင်းရာ.. ငါ့ကိုက ကံဆိုးလွန်းတာပါ..အီးအီး

မေ.. တိတ်ပါဟာ..တိတ်တော့..

စိတ်ညစ်ညူးနေတဲ့ကျနော် မျိုးလေးနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်အောင်ထိုင်လိုက်ရင်း သူ့မျက်နှာပေါ်အုပ်နေတဲ့ ဆံပင်ရှည်တွေကိုလက်နဲ့သပ်ဖယ်ပီး တလိမ့်လိမ့်ကျဆင်းနေတဲ့ မျက်ရည်ပေါက်တွေ ကိုသုတ်ပေးနေမိတယ်။

.....

.....

.....

မိုးစင်စင်လင်းတော့ ကျနော်ဟာဧည့်ခန်းထဲက ဆက်တီခုံရှည်ပေါ်မှာအိပ်နေမှန်းသတိထားလိုက်မိတယ်။ အိပ်မှုနံရံမွှားနဲ့ထလာပီး မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်လာတော့ ကော်ဖီနပ်နေတဲ့ မျိုးလေးကိုတွေ့တယ်။

ဆရာကြီး.. ရေမြန်မြန်ချိုးတော့ ဈေးလိုက်ပို့တာစောင့်နေပါတယ်ရှင်..

ဆိုပီးအပြီးချိုးလေးနဲ့လှမ်းပြောလာတော့ ကျနော်သက်ပြင်းကြိတ်ချလိုက်မိတယ်။ ရေမိုးချိုးခေါင်းလျှော်လိုက်ပီး မိုးပြာရောင်ဂျင်းပန်တစ်ထည်ကောက်စွပ်၊

အပေါ်က တီရှပ်အစိမ်းနုနပ်ကြပ်ကြပ်တစ်ထည်ကောက်စွပ်ပီး အခန်းပြင်ကိုထွက်လာတော့

သမီးလေးကိုပွေထားပီးဈေးခြင်းတောင်းကိုင်ထားတဲ့ မျိုးလေးက

ဧည့်ခန်းကနေစောင့်နေတယ်။

ဒါလား ... ငါတို့ကျောင်းက နှုတ်ခမ်းနီမလေးတွေအကြားရေပန်းစားခဲ့သော ကောင်လေးဖိုးသက် ဆိုတာ ခပ်ခပ်..

မေ.. ငါ့အသက်ဘယ်လောက်ရှိသေးလို့လဲ.. လူငယ်လိုပဲနေမှာပေါ့..ဘာဖြစ်တုံးဟာ..

လို့ဘုတော့လိုက်တော့..

အေးပါ..ငါကလည်းကောင်လေးနဲ့တူနေတုံးလို့ပြောတာပါဟာ..

ဆိုင်ကယ်ထုတ်ဖို့ပြင်ရင်း မျိုးလေးကိုအကဲခတ်လိုက်တော့

အနီရင့်ရင့်ဝမ်းဆက်နဲ့သေချာဖီးလိမ်းပြင်ဆင်ထားတာသတိထားမိတယ်။ စောစောစီးစီးခေါင်းလျှော်ထားတော့
မွှေးပျံ့ပျံ့ရနံ့တွေသင်း
နေတဲ့ ဆံပင်ရှည်တွေကိုဖားလျားချထားတယ်။ နဂိုကဝါဝင်းဝင်းနဲ့အသားအရည်လှရတဲ့အထဲလိုက်
ဖက်တဲ့ ကာလာတွေဝတ်ထားတော့ကြည့်ကောင်းနေတာ အသက် ၂၀လောက်လို့တောင်ထင်မှတ်မှားရတယ်။
လေးကိုင်းကွေးကွေးလေးလိုလှတဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူး
လေးတွေကို နှုတ်ခမ်းနီပန်းဆီရောင်ဆိုးထားတော့ စိုလက်လက်ကလေး။ ကျနော်သက်ပြင်းမောတွေချပီး
ကလေးပွေထားတဲ့ သူငယ်ချင်းမလေးကိုဆိုင်ကယ်ပေါ်တင်ပီးမောင်းထွက်လာခဲ့တယ်။
ဒီတိုင်းဆိုကျနော် သွားနေကျစစ်ကိုင်းချောင်က တောရကျောင်းကလေးကိုဘယ်လိုထွက်သွားရမလဲဗျာ။
ဗိုင်းလေးတို့လမ်းကြားလေးထဲကနေ လမ်းမကြီးပေါ်ကို ဆိုင်ကယ်ကွေ့ပီးထွက်လာတော့
ကျနော်ခါးကို သိုင်းဖက်လိုက်တာရယ်၊ ကျနော်ကျောပြင်ကို ပါးနဲ့လာကပ်ထားတာရယ် ခံစားလိုက်ရတယ်။ ဖူးဗူး
ကျနော်တော့ချောက်ကျနေပီထင်တယ်ဗျာ။

.....

.....

.....

ဒီလိုနဲ့ကျနော်ဒီအိမ်မှာကျနော်ရောက်နေတာ၁၀ရက်ပြည့်တော့မယ်ထင်တယ်။
စစ်ကိုင်းချောင်က ဦးဇင်းရွှေဘတော့ ကျနော်ကိုမျှော်နေရော့မယ်။ ဥရက်နေရင်လာမယ်လို့
ကျနော်ဖုန်းဆက်ထားတာကိုးဗျ။ အမှန်က ကျနော်လည်းလစ်ချင်နေ
ပီ။ ဒါပေမယ့် အင်မတန်ချစ်ခင်ခဲ့ရတဲ့ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့အထီးကျန်ဘဝ ကို
ကျနော်စာနာလို့ထားသွားရခက်နေပီ။ သူ့ပုံစံကိုကြည့်တာနဲ့အား
ငယ်ထိတ်လန့်နေမှန်း ကျနော်ရိပ်မိတယ်။ မိမဲ့မဲ့.. တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝနဲ့ ကလေးတစ်ယောက်အမေဆိုတာ
ဘယ်ဘဝက အကုသိုလ်ကံတွေကြောင့်ဒီလောက်ကံဆိုးရရှာတာလဲမသိဘူးနော်။
တတ်နိုင်သလောက် ကိုယ်ရှိနေတုန်းလေး စိတ်ချမ်းသာပါစေဆိုပီး ဘေးမှာနေပေးနေတာပါ။
သူနဲ့ကျနော်ဆိုတာ အင်မတန်ဖြူစင်ခဲ့တဲ့သူငယ်ချင်းကောင်းတွေလေ။ ဟိုနေ့ညက
ကျနော်အခန်းထဲမှာဖြစ်ခဲ့တာတွေကို လုံးဝမသိချင်ယောင်ဆောင်ပီးပြန်သတိမရတော့ချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့
ကြတယ်။ ကျနော်စားချင်တာတွေသူချက်ပြုတ်ကျွေးမွေး၊ သူသွားချင်တဲ့နေရာတွေကို
ကျနော်လိုက်ပို့ငယ်ငယ်က အကြောင်းတွေပြန်ပြောပီး ပျော်ကြ။ ဒီလောက်ပါပဲ။ တဖြေးဖြေးနဲ့ကျနော်ကိုယ်တိုင်
အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်စပြုလာပီ။ ခုကျနော်ခဏာ
နေထိုင်နေတဲ့ဘဝကို သာယာသလိုလိုဖြစ်လာတာဗျ။ အကယ်လို့ကျနော်ဟာ ခုလိုဇနီးမယား၊သမီးလေးနဲ့
ဘဝကိုအခြေတကျဖြစ်နေရင်ဆိုပီး စိတ်ကသာယာသ
လိုလိုဖြစ်လာတာဗျ။ အင်း... မဖြစ်သေးပါဘူးလေ။ တစ်ခုလပ်မလေး မို့ဆိုပီး
မဖြစ်သေးပါဘူးလို့တွေးနေတာမျိုးမဟုတ်ဘူးဗျာ။ ကျနော်ကကော မိန်းမတကာနဲ့
အိပ်ခဲ့တဲ့ ခပ်ပေပေတစ်ကောင်ပဲဟာ။ အဲ့ဒါမျိုးနဲ့ပတ်သက်ပီး ကျနော်အယူမသီးတတ်ပါဘူး။ ခက်တာက..
အင်းလေ... ကျနော်နဲ့သူက မိတ်ဆွေတွေပါဗျာ။

သင်္ကြန်ကလည်းနီးလာပီ။ ကျနော်ဒီမှာရောက်နေတာလည်း၁၀ရက်တောင်ကျော်လာပီ။

ညနေစာ စားသောက်ပြီးတော့လမ်းလျှောက်ရင်းစကားလေးဘာလေးပြောပြန်လာတော့ ဗိုင်းလေးက သမီးလေးကိုချော့သိပ်၊ ကျနော်ကတော့မအိပ်ချင်သေးတာနဲ့ညှော်ခန်းထဲမှာ စာထိုင်ဖတ်နေလိုက်တယ်။ ခဏနေတော့ ဗိုင်းလေးအိပ်ခန်းထဲကထွက်လာပြီး မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်ပြီးခြေလက်ဆေးသွားတိုက်နေတယ်။ သူပြန်ဝင်လာတော့မှ ကျနော်လှမ်းစကားပြောလိုက်တယ်။

မေ... ခဏလာဦး...ဒီနားကို..

ပြောလေ.. သူငယ်ချင်း..

အင်း... ငါနက်ဖန်ထုံးစံအတိုင်း စစ်ကိုင်းဖက်ကူးတော့မလို့ ..

အဲ့ဒါနင်တို့သားအမိ ပယောက်ထဲချန်ထားလို့ဖြစ်မဖြစ်စဉ်းစားနေတာ..

.....

ဒေါ်မူ ကလည်းခုထိပြန်မလာသေးဘူးဆိုတော့ ..နင်တို့နေလို့ဖြစ်ပါ့မလား..

ဖြစ်ပါတယ်ဟာ.. နင်မလာခင်ကလည်းဒီလိုပဲနေလာတာ.. ငါသတ္တိရှိရမှာပေါ့.. မဟုတ်ဘူးလား

အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားဖြူဖြူလေးနဲ့ကိုက်ထားရင်း ကျနော်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်းပြောတယ်။

ကျနော် စ ပြောလိုက်တုံးက

မျက်နှာလေးကညှိုးငယ်သွားပေမယ့်..ချက်ချင်းမျက်နှာကတင်းပြီးအံ့ကြိတ်ထားတဲ့ဟန်နဲ့ဟန်ဆောင်နေရှာတယ်။

ရုတ်တရက်ကျနော်မျက်နှာကို ကြည့်နေရာကနေ

မျက်နှာကြက်မှာချိတ်ထားတဲ့ မီးချောင်းကို မော့ပီးငေးနေတယ်။ ဒုက္ခဗျာ! အဲ့ဒါသူ့အကျင့်ဗျ။

ကျနော်အသေချာသိတယ်။ ဘယ်တော့မှဆို မျက်ရည်ကျချင်လာပီဆိုရင် မျက်နှာကိုအပေါ်မော့ကြည့်ပီး ထိန်းတတ်တယ်။

မနက်စာ စားပြီးမှသွားရမယ်နော်.. ဖိုးသက်..

လို့အဖျားခတ်နေတဲ့အသံတုန်တုန်လေးနဲ့ပြောရင်း သူ့အိပ်ခန်းထဲပြေးဝင်သွားတယ်။ ကျနော်ကတော့

သက်ပြင်းရှည်ကြီးဟင်းကနဲချလိုက်ရင်းပြေးသွားတဲ့

သူ့ကျောပြင်လေးကိုငေးနေမိတယ်ဗျာ။

တလူးလူးတလို့မ့်လို့မ့်နဲ့တစ်ညလုံးအိပ်လို့မပျော်ဖြစ်နေခဲ့တယ်။

တဖက်ခန်းထဲက ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးကော အိပ်လို့ပျော်ရှာမယ်မထင်ပါဘူးလေ။ မနက်မိုးလင်းရင်

ကျနော်စစ်ကိုင်းဖက်သွားတော့မယ်။ ဘယ်တော့မှပြန်မလာဖြစ်တော့ဘူးလို့ထင်တာပါပဲ။

ကျနော်ရင်ထဲမှာဘယ်လိုမှ မပျော်တော့ပါဘူးဗျာ။ ခြောက်ခြားဖွယ်ရာ အထီးကျန်ပီး ခိုကိုးရာမဲ့နေတဲ့

ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို ခုလိုပစ်သွားတာမျိုးက စိတ်ပျော့တဲ့ကျနော်လို

ကောင်အတွက်လွယ်တော့ မလွယ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျနော်စိတ်ထဲမှာ သိနေတာတစ်ခုရှိတယ်။

ဒီအိမ်မှာဆက်နေလေလေ သံယောဇဉ်ကတွယ်လေလေဖြစ်လာတော့မယ်ဗျာ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင်

ညားကုန်တော့မယ်။ ညားတော့ဘာဖြစ်လဲ လို့မေးရင် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။

ပတ်ဝန်းကျင်တို့သူကတစ်ခုလပ်တစ်လင်ကွာဖြစ်နေတာမို့လို့တို့ ဆိုတာတွေကျနော်ပင်ကိုယ်ပီရ

အရဂရုမစိုက်ပါဘူး။

သို့သော်လည်းပေါ့.. မိန်းမတကာ နားမလည်ပေးနိုင်တတ်တဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နောင်ကြိုးမဲ့တဲ့

တစ်ကိုယ်တော်ဘဝကို ကျနော်နေထိုင်ရှင်သန်ရတာမျိုးကိုကြိုက်နေဆဲပဲဗျ။ ပီးတော့ဗိုင်းလေးကို
ကျနော်ချစ်တယ်ဆိုတာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကိုချစ်တဲ့ Platonic Love ဗျ။ ယောက်ျားမိန်းမ
မခွဲခြားပဲဖြူဖြူစင်စင်နဲ့ သံယောဇဉ်ရှိနေတာမျိုး။ ဒီတော့ဒီအိမ်မှာဆက်နေရင် ညားသွားနိုင်တယ်။
ညားသွားတော့မှ ကျနော်နေပုံထိုင်ပုံတွေကြောင့် သူငယ်ချင်းမလေး နောက်တစ်ခါဘဝပျက်မှာကိုကြိုမြင်နေရပီ။
အေးလေ..တတ်နိုင်ပါဘူး.. ကိုယ့်ဘဝနဲ့ကိုယ်ပါပဲ.. နောက်ဆုံးတော့လည်းကိုယ့်
ဘဝကိုယ်ကျောင်းရမှာပါပဲ။ အဲ့လိုတွေဟိုတွေ့ဒီတွေ့နဲ့ မိုးလင်းခါနီးမှ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

.....
.....
.....

ကျနော်အိပ်ယာကနီးလာတော့ နေတောင်တော်တော်မြင့်နေပီ။
ကျိန်းစပ်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်လာတော့ ဗိုင်းလေးတစ်ယောက်ချက်ပြုတ်နေတာတွေတယ်။
ကျနော်ကိုမကြည့်ပဲမျက်နှာလွှဲထားတယ်။ ဖူးးးးး!! ခေါင်းတစ်ချက်လောက်ခါလိုက်ပြီး
ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး ရေအေးအေးတွေခေါင်းကနေလောင်းချပြီး ချိုးနေမိတယ်။ ရေမိုးချိုး အဝတ်လဲပီးတော့
ဧည့်ခန်းထဲမှာဆော့နေတဲ့ ဗိုင်းလေးရဲ့ချစ်စရာ
မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးနဲ့သမီးလေးကို ကောက်ပွေ့ပီး ကျနော်မီးဖိုချောင်ဖက်ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။
ကဲ.. ငါတို့တူဝရီး ဟောက် ထမင်းစားလို့ရပါလား..

.....
ဟောဗျာ.. ဟင်းတွေကစုံလို့ .. မေ.. နင်ဘယ်အချိန်ကဈေးသွားလိုက်တာလဲဟ..
ငါ့ကိုနှိုးပီးလိုက်ပို့ခိုင်းတာမဟုတ်ဘူး..

.....
ဘာမှပြန်မပြောဘူးဗျ။ ချက်ပြုတ်ပြီးတဲ့ အိုးခွက်ပန်းကန်တွေကိုဘေစင်မှာ ဆေးကြောနေတယ်။
ထမင်းစားပွဲမှာထိုင်ပြီး နပ်ထားတဲ့ကော်ဖီ တစ်ခွက်ငဲ့သောက်ရင်းကျနော်လည်း ဘာဆက်ပြောရ
မှန်းမသိလို့ငြိမ်နေမိတယ်။ ဘေးတိုက်မြင်နေရတဲ့ ဗိုင်းလေးကို ကျနော်ဘာရယ်မဟုတ်
ငေးကြောင်ပီးကြည့်နေမိတယ်။ ဆံပင်နက်နက်အရှည်ကြီးကို သေချာအပြောင်သိမ်းပြီး ဘီးဆံပတ်ထုံး
ထားတော့ လည်တိုင်ဝင်းဝါဝါလေးကထင်းနေတယ်။ ချက်ပြုတ်နေတာမို့ အိမ်နေရင်းစွပ်ကျယ်လက်စက
လေးကိုဝတ်ထားတယ်။ ကျောပြင်မှာ ချွေးကွက်ကလေးထပ်စိုတိုတိုဖြစ်နေတယ်။ရုတ်
တရက် ကျနော်ဖက်ကိုလှည့်ကြည့်လာတော့ ရင်ထဲမှာထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ မျက်နှာသွယ်သွယ်လေးက
ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်နေပီး ငိုမဲ့မဲ့လေး၊ တစ်ညလုံးမအိပ်ထားဘူးဆိုတာသိသာနေ
တယ်။ မျက်နှာကချောင်ကျနေပီ။ မျက်လုံးအညိုရောင်လေးတွေက ဖျော့တော့တော့နဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်က
လမ်းခုလပ် မှာချန်ထားရစ်တာ ခံရတော့မယ့်ကလေးငယ်လေးရဲ့ အားငယ်ထိတ်
လန့်နေတဲ့ ပုံစံမျိုး။ ဒုက္ခ..ဒုက္ခ..

ကျနော်လည်း ဘာမှမပြောတတ်တော့လို့ ထမင်းဟင်းတွေခူးခပ်ဖို့ပြင်လိုက်တယ်။
ထမင်းစားနေရင်း ဗိုင်းလေးရဲ့သမီးလေးကို မြူပြီး ခွံပေး တယုတယလုပ်ပေးနေမိတယ်။ ကလေးကတော့
ဘာမှမသိရှာ၊ နားမလည်ရှာသေးတဲ့ အရွယ်မို့ ကျနော်ခွံကျွေးတာလေးစားလိုက်တခပ်
ခပ်ရယ်လိုက်နဲ့ ပျော်နေရှာတယ်။ ကျနော်အဲ့လိုလုပ်နေတာကို ခိုးခိုးကြည့်ပြီး ဗိုင်းလေးမျက်ရည် ခိုးသုတ်နေတာကို

မသိချင်ယောင်ဆောင်နေရတယ်။

စိတ်မပါလက်မပါ ထမင်းပိုင်းကိုမြန်မြန်လက်စသတ်လိုက်ပီး ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေကို ဆေးကြောဖို့ပြင်တော့ တုန်ခါနေတဲ့ ငိုသံပါအသံနဲ့ ချထားခဲ့လို့ သူ့ကျနော်ကိုလှမ်းပြောလာတယ်။

သမီးလေးကိုပွေပီး ဧည့်ခန်းထဲမှာချထားပီး ကျနော်အထုပ်အပိုးတွေကိုပြင်ဆင်ရင်းသွားဖို့ပြင်တယ်။

မီးဖိုချောင်ထဲမှာ သိမ်းဆည်းနေတဲ့ ဗျိုင်းလေးထွက်လာပီး ကျနော်ပြင်ဆင်နေတာကိုလက်

ကလေးပိုက်ပီး ငေးကြည့်နေရာတယ်ဗျာ။

ငါကား ငှါးသွားမှအဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်ဟ.. ပစ္စည်းတွေကများလွန်းနေတယ်သိလား..

ဖိုးသက်.. နင်ဘာလို့အကုန်လုံးယူသွားဖို့ပြင်တာလဲ.. ပြန်မလာတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်မလား..

.....

အရှုပ်ထုပ်ကြီး ဆိုပီး နင်ထွက်ပြေးပီပေါ့ဟုတ်လား သူငယ်ချင်း.

အာ.. မေ.. နင်အဲ့လိုမပြောပါနဲ့ဟာ.. မဟုတ်ပါဘူး.. (ကျနော်သူ့မျက်နှာကိုသေချာမကြည့်ရဲဘူးဗျာ)

မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သေချာသလား.. ငါ့ကိုသေချာကြည့်ပီးပြောစမ်းပါ..

အင်း.. မဟုတ်ဘူး..

ကျနော်ကိုဘာမှဆက်မပြောပဲ ဆတ်ကနဲသူ့အိပ်ခန်းထဲ ဝင်သွားတယ်။

ပြန်ထွက်လာတော့ ဝက်ဝံရုပ်ကလေးနဲ့ တွဲထားတဲ့သော့တွဲတစ်ခုပါလာတယ်။ ကျနော်လက်ထဲလှမ်းထည့်လိုက်ပီး ...

ရော့.. အိမ်ဘေးက ကားဂိုထောင်ထဲမှာထားတဲ့ ပါပလစ်ကာထုတ်ပီး နင့်ပစ္စည်းတွေတင်သွားလို့ရတယ်..

ထွက်ပြေးတာမဟုတ်ဘူးဆိုယူသွားလေဟာ..

ကျနော်ဘာမှဆက်မပြောနိုင်ပဲ ကြက်ကြီးလည်လိမ်ထားသလိုဖြစ်နေတယ်။

နင့်နေချင်သလောက်သွားနေပီး ပြန်လာမှလာထားလာပေါ့.. ဘယ်လိုလဲ..

.....

ဖိုးသက်.. နင်ငါ့ကိုလာဖုံးကွယ်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ ... ငါအကုန်သိတယ်..

နင့်စိတ်ထဲမှာဘာတွေဖြစ်နေလဲငါအကုန်သိတယ်..

.....

အိမ်ကလေးထဲမှာတိတ်ဆိတ်မှုက ကြီးဖိုးလွန်းသွားပီ။

သမီးလေးရဲ့ဆော့ကစားနေတဲ့အသံလေးတစ်ချက်တစ်ချက်ကြားရတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်

မျက်နှာလွှဲပီးရပ်နေတဲ့ ကျနော်နဲ့

ဗျိုင်းလေး အဝေးကိုငေးနေကြတယ်။ နောက်ဆုံးတိတ်ဆိတ်နေတာကို မခံနိုင်တော့လို့ ကျနော်သူ့လက်ထဲက

ကားသော့ကိုလှမ်းဆွဲယူပီး ကားဂိုဒေါင်ထဲက ပါပလစ်ကာလေးကို မောင်းပီးဆင်

ဝင်အောက်ကိုမောင်းယူလာပီး ကျနော်ပစ္စည်းတွေတင်နေလိုက်တယ်။ အားလုံးပီးသွားတော့မှ..သမီးလေးကိုပွေ

ပီးရပ်ကြည့်နေတဲ့ ဗျိုင်းလေး အနားကိုတိုးကပ်သွားပီး သူ့ရင်ခွင်ထဲက ချစ်စရာ

သမီးလေးရဲ့ပါးဖောင်းဖောင်းလေးကို တပြွတ်ပြွတ်မြည်အောင်နှမ်းရင်း...

မေ..ခြံတံခါးသေချာပိတ်..ညဖက်အိပ်ရင်တစ်အိမ်လုံး တံခါးတွေသေချာစစ်.. ငါ့ကိုအချိန်မရွေးတစ်ခုခုဆို ဖုန်းခေါ်ခဲ့ကြားလားလို့...

မှာနေမိတယ်။ သနားစဖွယ် ငိုမဲ့မဲ့ကျနော် သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့ ပါးနှစ်ဖက်ကို (ကျနော်နဲ့သူငယ်ငယ်က

လုပ်နေကျအတိုင်း) လက်ဖဝါးကိုကော့ပီး ပတ်ပတ်ဆိုချစ်စနိုးဖွဖွ ရိုက်ပီးနှုတ်ဆက်လိုက်
တယ်။ ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြီးရင်း မြန်မြန်ပြန်လာနော် သူငယ်ချင်းလို့မှာနေတဲ့သူ့ကို အင်းအင်း လို့ပြောရင်း ပြောင်လက်နေတဲ့
နဖူးဖြူဖြူလေးကို ငယ်ငယ်သူငယ်ချင်းဘဝကအတိုင်း ရွတ်ဆိုမွှေးပီး ကျနော်
ချော့ခဲ့လိုက်တယ်။

ကျနော်မောင်းနေတဲ့ ပါပလစ်ကာ လေးဟာ လေးညှို့ကလွှတ်လိုက်တဲ့ များကလေးလိုပဲ
မန်းလေးမြို့ကနေတစ်ဖက်ကမ်းက မိုင်းညှို့နေတဲ့ စစ်ကိုင်းတောင်ဖက်ကိုဦးတည်ပီးသွားနေပါ။

သံယောဇဉ်တွေနဲ့ ပူလောင်ပြင်းပြနေတဲ့ကျနော် ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး တဖက်ကမ်းကိုရောက်သွားတာနဲ့
ငြိမ်းချမ်းသွားတယ်။

စစ်ကိုင်းမြို့ထဲဝင်ပီး ဝယ်စရာခြမ်းစရာလေးတွေနည်းနည်းဝယ်(ဘုန်းကြီးကျောင်းအတွက် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတွေပါ)
ပူလောင်နေတဲ့ရင်ဘတ်အေးမလားဆိုပီး ကလေးမဟုတ်သူငယ်မဟုတ်နဲ့ ရေခဲမုန့်
၂ခုလောက်ဝယ်စားလိုက်သေးတယ်။ ပီးမှစီးကရက်တစ်လိပ် ခဲရင်း စစ်ကိုင်းတောင်ခြေနားက
တောရကျောင်းလေးဆီ ခပ်ဖြေးဖြေးမောင်းလာခဲ့တယ်။

---- ချောင်သို့ ဆိုပီး ဆိုင်းဘုတ်သေးသေးလေးရေးထားတဲ့ မြေနီနီလမ်းကလေးအတိုင်း
ကားလေးကိုမောင်းဝင်သွားလိုက်တယ်။

ကုန်းမို့မို့လေးအတိုင်းတက်သွားပီး လမ်းအဆုံးမှာတော့ အပင်ကြီးတွေအုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ ဝန်းကျယ်ကျယ်ကြီးထဲက
တောရကျောင်းလေးဆီရောက်ပါပီ။ အဆောက်အုံ-၄ခုရှိတဲ့အထဲက ဦးဇင်းတွေ
သီတင်းသုံးတဲ့ အနောက်ဖက်ကအဆောင်ဆီကို တည့်တည့်မောင်းသွားပီး ကားပေါ်ကဆင်းလိုက်တယ်။
ဖြူစပ်စပ်အသားအရေနဲ့ဦးဇင်းတစ်ပါးထွက်ကြည့်ပီး စူးစမ်းနေတယ်။ ပီးမှဝမ်းသာအားရ
ပြေးလာပီး..

ဒကာရှမ်းသူပုန်လေး ... တစ်နေရာရာမှာများ အိမ်ထောင်ကျနေပီလို့ကျုပ်ကထင်နေတာဗျား...
လို့မျက်လုံးမှေးမှေးတွေကိုမှိတ်သွားအောင်ရယ်ပြီးရင်းပြောတယ်။
အပျော်စိတ်တွေလွှမ်းသွားတဲ့ ကျနော်လည်း မြေကြီးပေါ် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပီးဝတ်ပြုဦးချ လိုက်ရင်း..
ဦးဇင်းရွှေဘ.. ထင်ရင်လွှဲခဲ့ပါတယ်.. နည်းနည်းပဲလိုတော့တယ်ဘုရား ...
လို့ပြန်လျှောက်ရင်းတဟားဟားအော်ရယ်လိုက်မိတယ်။

.....
.....
.....

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးကို ကျနော်သယ်လာတဲ့ ဆန်ဆီဆားငြုတ်ကြက်သွန်တွေ ကပ်ပီး
စကားစမြည်ပြောနေရသေးတယ်။ နှစ်တိုင်းလာနေကြအထူးဧည့်သည်ဖြစ်တဲ့ အပြင်ဒီဆရာတော်
ကြီးက ကမ္ဘာ့ရေးရာ၊မြန်မာ့ရေးရာကလည်းစိတ်ဝင်စားတာမို့ လေပေးဖြောင့်နေတာတော်တော်နဲ့မပီးဘူးလေ။
ကဲ..ဒကာလေးလည်းခရီးပမ်းလာမယ် သွားနားချေလို့ပြောလာတော့မှ ဦးဇင်းရွှေ
ဘနဲ့ ၂ယောက်သား အနောက်ဖက်ကအဆောင်ကိုလစ်လာခဲ့တယ်။ နှစ်ထပ်အဆောင်အပေါ်ထပ်ရောက်တော့မှ
သယ်လာတဲ့ပစ္စည်းထုပ်တွေချ အဝတ်အစားတွေကောက်လဲ၊ မြင်းခေါင်းစွပ်
ကျယ်နဲ့ဘောကန်ဘောင်းဘီတိုလေးဝတ်ပီး လေတဖြူးဖြူးတိုက်နေတဲ့

ကြမ်းခင်းပေါ်ပက်လက်လှန်အိပ်ချရင်းနံဘေးမှာ အထုပ်တွေမွေ့နေတဲ့ ဦးဇင်းရွှေဘနဲ့
အဆက်မပြတ်တော်ကီပွားရင်း
မတွေ့တာကြာတဲ့မိတ်ဆွေ ဥယျာန်ပြန်ဆိုရတဲ့ နွေးထွေးကြည်နူးမှုကိုခံစားနေရတယ်။

.....
.....
.....

မနက်ခင်းဝေလီဝေလင်းရောက်တော့ ကျနော်အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ထလာတယ်။
ကိုရင်တွေနဲ့ အာရုဏ်ဆွမ်းချက်ပြုတ်နေတဲ့ ဦးဇင်းကို တပည့်တော် နေထွက်အမှီဆွမ်းဦးပုညရှင်တောင်ပေါ်တက်ပီး
ဓာတ်ပုံသွားရိုက်ဦးမယ် ဘုရားလို့လျှောက်ရင်းမျက်နှာသစ်သွားတိုက်နေမိ
တယ်။ ရုပ်အင်းကျီလက်ရှည်အဖြူတစ်ထည်ကောက်ဝတ်၊ သော့တံဆိပ်ပုဆိုးအပြာကိုစည်းနှောင်လို့ဝတ်ရင်း
ခုချောင်းထောက်ထရွှင်ပေါ့ထည့်ထားတဲ့မိုးကာ အိတ်အပြာကိုကျောမှာလွယ်၊ ကင်မ
ရာကိုလက်ကကိုင်ရင်း တောရကျောင်းလေးကနေခြေလျင်ထွက်လာခဲ့တယ်။ တောင်ခြေရောက်တော့
မနက်လင်းနေပီ။ နေထွက်ခါနီးလာလို့ ခပ်သွက်သွက်လေးတောင်ပေါ်ကိုပြေးတက်နေမိ
တယ်။ တောင်ပေါ်ရောက်တော့ ဟောဟဲဟောဟဲအသံထွက်အောင်ဟိုက်နေပီ။
တောင်တွေကြားထဲကနေပြုတ်ထွက်လာမယ့်နေလုံးကြီးကို အမိဖမ်းလို့ရမယ့်နေရာမှာ ထရွှင်ပေါ့ကိုချပီးသေချာချိန်
ကင်မရာကိုဆင်ပီးတော့မှသက်ပြင်းချနိုင်တော့တယ်။
တနေ့တော့တိုက်ခတ်လာတဲ့လေအေးအေးလေးရဲ့ အထိအတွေ့ကမျက်နှာကိုတိုးသွားတော့မှ
သာယာပျော်ပျောင်းပီး ငြိမ်းချမ်းတဲ့သဘာဝ
ရဲ့အရသာကို မျက်လုံးမှိတ်ပီးကျနော်ခံစားနေလိုက်တယ်။

နေထွက်လာတော့ ကျနော်စိတ်ကြိုက်ပုံတွေဖမ်းယူနေလိုက်တယ်။ အားရပါးရ
ရိုက်ပီးလို့စိတ်အဆာပြေသွားတော့မှပတ်ဝန်းကျင်ကိုသတိထားမိတယ်။
ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကမ်းပါးအစွန်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လည်း ပုံတွေဖမ်းယူဖို့ကြိုးစားနေပါလားဗျ။
ဖလန်နယ်အင်းကျီအစိမ်းကွက်လက်တိုလေးဝတ်ပီး၊ ထမီအနက်ရောင်ရင့်ရင့်ဝတ်ထားတဲ့
မိန်းမတစ်ယောက် ဆံပင်အရှည်တွေကိုပုဂါအဖြူစလေးနဲ့ ချည်ထားပီး မတ်တပ်ရပ်နေတယ်။
သူ့ရှေ့ကခုံတစ်ခုပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ဆေးစပ်ပြားထဲက ဆေးတွေကို စုတ်တံနဲ့တို့တို့ယူပီး ဒေါက်
ပေါ်က ကင်းဘတ်စနဲ့ကြပ်ထားတဲ့ ပန်းချီကားကို အသာအယာတို့ထိပီး ဆွဲရင်းဈာန်ဝင်နေပုံရတယ်။ မြင်နေရတာ
ကဗျာဆန်လွန်းလို့ အသာအယာလေး ကင်မရာနဲ့ ချိန်ပီးဘေးတိုက်ဓာတ်ပုံရိုက်
ယူလိုက်တယ်။ အဲ့ဒီပိန်ပိန်ပါးပါး ပန်းချီဆွဲနေတဲ့ အမျိုးသမီးကျနော်ကို သတိထားမိဟန်မတူဘူး။

ရုတ်တရက်ကျနော် ဗိုက်နာလာလို့ ပစ္စည်းတွေကောက်သိမ်းပီး တောင်ပေါ် ဘုရားအာရုံခံ နားက
အများသုံးအိမ်သာဆီပြေးခဲ့ရတယ်။
လွယ်ထားတဲ့ဒုက္ခကိုရှင်းပီးတော့မှပေါ့ပါးသွားလို့ အောက်ဖက်ပြန်ဆင်းတဲ့လမ်းဖက်ကိုလျှောက်လာခဲ့တယ်။
ဗိုက်ထဲမှာဟာသွားတော့ တစို့တောင်မြည်စပြုလာပီ။ အဆင်းနားမှာတချို့တောရ
ကျောင်းတွေဆီက သံဃာတွေဆွမ်းခံကြွဖို့ထွက်လာတာမြင်တော့ လည်ပင်းမှာလွယ်ထားတဲ့ ကင်မရာနဲ့
ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းလေးကိုဖမ်းယူမိပြန်တယ်။ တုန်ချီနေတဲ့ အမေအိုတစ်

ယောက်ဘယ်ကပေါ်လာမှန်းမသိပဲဆွမ်းလောင်းနေတာကို ဆက်တိုက်ရိုက်ယူနေမိတယ်။
 ရိုက်ရင်းအနားကိုတိုးကပ်သွားတော့ ခပ်နွမ်းပါးပါးဟန်နဲ့ အမေအိုကိုသတိထားမိတယ်။ သံဃာတွေကို
 လောင်းနေတဲ့ ဆွမ်းထမင်းက နီကြောင်ကြောင်ဆန်နဲ့ချက်ထားတာလေးတွေ၊
 ဆွမ်းဟင်းအဖြစ်ပလတ်စတစ်နဲ့ထုတ်ထားတဲ့အထုတ်သေးသေးလေးတွေကိုကြည့်မိတော့ အာလူးသီးအတုံးသေး
 သေးလေး၊ဖရုံသီးသေးသေးလေးတွေ။ ကျနော်စိတ်မကောင်းသလိုခံစားရတယ်။ ဆွမ်းခံကြွတဲ့
 သံဃာတန်းကြီးလွန်သွားတော့မှ ဓာတ်ပုံရိုက်နေတဲ့ ကျနော်ကိုအမေအိုက ပြုံးပြတယ်။ လူလေး..
 ဘယ်ကလာတာတုံးကွယ့် ဆိုပီးနှုတ်ဆက်တယ်။ ကျနော်ပြန်ပြုံးပြရင်း
 အိပ်ကပ်ထဲလက်ကအလိုလိုနို့ကလိုက်မိတယ်။ ဘယ်တော့တန်လေးရွက်ထွက်လာတယ်။
 အမေအိုလက်ထဲထည့်လိုက်တော့
 မယူပဲလက်ကိုရှုတ်သွားတယ်။ ပါးရေနားရေတွန့်နေတဲ့ မျက်နှာပြင်မှာမာနက အထင်းသား။
 ကျနော် အမေဆွမ်းချက်တဲ့အခါကုသိုလ်ယူချင်လို့ပါခင်ဗျာ လို့ပြောလိုက်မှ...
 သာဓုသာဓုလို့တဖွဖွရွတ်ရင်းဆုတွေပေးနေတယ်။

.....
 .....
 .....

တောင်ပေါ်ကနေတဖြေးဖြေးလျှောက်ပီးဆင်းလာခဲ့တယ်။ မြူခိုးတွေ၊ကျေးငှက်တွေတွန်ကျူးသံတွေက
 ကျနော်စိတ်ကိုကြည်နူးစေတယ်။ ပြဿနာက ဗိုက်အတော်ဆာလာတာဗျ။ ကိစ္စမရှိဘူး
 တောင်ခြေရောက်မှ အကြော်နဲ့ကောက်ညှင်းပေါင်းအဖေ တွယ်တော့မယ်။ ဆင်းလာရင်းဝမ်းဟာလာတော့
 မူးရိပ်မူးရိပ်တောင်ဖြစ်စပြုလာပီ။ ပုဇွန်ကြော်၊ဘူးသီးကြော်၊ပဲကပ်ကြော်တွေခုခုစီနဲ့
 ကောင်ညှင်းပေါင်းနမ်းထောင်းလေး၊ရေနွေးကြမ်းခါးခါးလေးနဲ့ဆိုပီး တွေးလာလိုက်တာ
 သွားရည်တောင်ယိုချင်လာပီဗျာ။ တောင်ခြေက အပင်အုံ့မှိုင်းမှိုင်းတွေကြားထဲက အကြော်ဆိုင်လေးရေ၊
 ကိုရောက်တော့မှ မျှော်လင့်ချက်ကြီးပြီကျသွားတယ်။ ဟိုက်! ဗိုက်ဆံမှမပါတော့ပဲလေ.. ဟိုအမေကြီးကိုလှူခဲ့ပီ။
 ထွက်လာတုံးကလည်း ဘယ်တော့တန်ရွက်ပဲယူလာတာလေ။ သေပီဗျာ။ လူက
 ဗိုက်ဆာလို့မူးတောင်မူးစပြုလာပီ။ တည်းခိုနေတဲ့ တောရကျောင်းဆီလမ်းလျှောက်ပြန်ရင် ခနာရီနီးပါး။ မန်ကျဉ်းပင်
 ကြီးအောက်က အကြော်ဒယ်အိုးထဲက အနံ့တွေကလည်း ဗိုက်ကိုတစိုစိုမြည်
 စေလာပီ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိတော့ ခေါင်းကုတ်ဖင်ကုတ်လုပ်ရင်း အကြံတစ်ခုရလာတယ်။
 လူကလည်းရှင်းနေတာပဲစောသေးလို့နေမှာ။ ကျောမှာလွယ်လာတဲ့ ထရွှင်ပေါ့ကို အပေါင်ထားပီး
 အကြော်စားလို့ရမလားဆိုပီး သွားမေးကြည့်လိုက်မယ် အဟီး။ အကြော် ကြော်နေတဲ့ အဒေါ်ကြီးနားကို
 နင်ဂျာတစ်ကောင်လိုခြေဖျေပီး လစ်ကနဲပြေးကပ်လိုက်တယ်။

အရီးလေး ... ကျနော်အကြော်စားချင်တာ ဗိုက်ဆံကလည်းပါမလာတော့ ဒီဥစ္စာကိုအပေါင်ခဏထားပီး
 အကြော်စားလို့ရမလား...

အကြော် ကြော်နေတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးက နားမလည်နိုင်တဲ့ အကြည့်နဲ့ ကျနော်ကိုမော့ကြည့်လာတယ်။
 ကျနော်မျက်နှာချိုသွေးရင်း ထရွှင်ပေါ့ကိုလွယ်ထားရာကဖြုတ်ယူမြှောက်ပြရင်း...

ဟီးဟီး ဒါလေးကိုထားသွားမယ်...အကြော်စားချင်လို့ပါခင်ဗျာ.. ဗိုက်ဆာလွန်းလို့ပါ..

ခဏနေရင်ပိုက်ဆံပြန်ယူပီး လာရွေးမယ်.. ရမလားအရီးလေးဗျ..

ရွတ်ရွတ်!!

ဆိုပီးခေါ်သံကြားတော့ ကျနော်ဆတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မန်ကျည်းပင်ခြေရင်းနားမှာ
ချထားတဲ့စားပွဲပုလေးမှာထိုင်ပီး အကြော်စားနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဗျ။ ကျနော်ကိုလက်ယပ်ပီး
လှမ်းခေါ်နေတာ။ တိတိကျကျပြောရရင် ခုနကပန်းချီဆွဲနေတာမြင်ခဲ့တဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး။
ကျနော်ပြောနေတာတွေအကုန်ကြားသွားပီနေမှာ။ ရှက်လိုက်တာဗျ။ ကျနော်ခုနက အပင်ကွယ်နေ
လို့ဘယ်သူမှမရှိဘူးထင်နေတာလေ။ သူ့ရှေ့မှာချထားတဲ့ အကြော်ပန်းကန်ကို လက်ညှိုးထိုးပြနေတယ်။
ဒီမှာလာစားလာဆိုတဲ့ပုံစံနဲ့ ရှက်နေပေမယ့် မထူးတော့ပါဘူးဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ သူမ
ဆီကိုကျနော်တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်သွားလိုက်တယ်။

နတ်မိမယ်နဲ့ခြေသုတ်စုံ ဆိုပီးမိန်းမတွေကို ၂မျိုး ၂စားခွဲလို့ရမယ်။

(ပန်းချီကျော် pabalo picasso)

ကျနော်မျက်နှာဟာ ရှက်စိတ်နဲ့နီမြန်းနေမယ်ဆိုတာကျနော်သိတယ်ဗျ။
ခပ်တည်တည်နဲ့ အဲဒီပန်းချီဆရာမလေးရှေ့မှာဝင်ထိုင်ပီး ဇိုးကနဲဖတ်ကနဲ လက်သွက်ခြေသွက်
ပလတ်စတစ်ပန်းကန်အနီရောင်ထဲက အကြော်တွေကိုယူစားနေလိုက်တယ်။ ကျေးဇူးရှင်လေးကို
မော့မကြည့်အားသေးဘူး။ အကြော်၃-၄ခုလောက်ပိုက်ထဲရောက်သွားမှ နေသာထိုင်သာရှိသွားတယ်။
ဝတော့မဝသေးဘူး။ ခုမှအဆာလေးပြေစရှိသေးတာ။ ဇိမ်ဆွဲပီးစားတော့
မယ်ဆိုပီး ပုဇွန်ကြော်တစ်ခုကိုအချဉ် ရည်ထဲနှစ်ပီး တမြို့မြို့ကောက်ဝါးရင်း ကျနော်ရှေ့မှာငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်နေတဲ့
ကောင်မလေးကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ ပြီးစိစိဖြစ်မနေပဲခပ်တည်တည်စိုက်
ကြည့်နေတာတွေရတယ်။ ဟ..ဘယ်လိုအမျိုးသမီးလဲမသိဘူးဗျ။ ဆက်စားရမှာတောင် တွန့်သလိုလိုဖြစ်သွားပီ။
ကျနော်ကောက်ညှင်းပေါင်းလေး ထပ်မှာစားလို့ရမလားမသိဘူးနော်.. လို့မျက်နှာပြောင်တိုက်ပီးမေးလိုက်တော့
ခေါင်းငြိမ်ပြတယ်။ ဝေသာလီပြေ ဘီလူးစီးသလို ကောက်ညှင်းပေါင်းထပ်မှာ အကြော်တွေနဲ့ထပ်တွယ်ပလိုက်တယ်။
ပိုက်ကိုတင်းကားသွားတော့မှ ရေခွေးကြမ်းပူပူမှုတ်သောက်နေလိုက်တယ်။
စားလို့သောက်လို့ပီဆိုတော့မှ ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်းဘာညာလေးပြော
မလားဆိုပီးမော့ကြည့်လိုက်တော့... ဟိုက်! ဒင်းကခပ်တည်တည်နဲ့ အဝေးကိုငေးကြည့်ရင်း စီးကရက်ဖွာ
နေတာဗျ။ ကျနော်ကိုရှိတယ်လို့တောင်ထင်ပုံမရဘူး။ သောက်ကြောတင်းချက်က။
ခုမှသူ့ကိုသေသေချာချာအကဲခတ်မိတယ်။

ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေကို ပုဂါအဖြူလေးနဲ့စည်းနှောင်ထားပီး
ရင်ဘတ်အရှေ့ဖက်ကိုတစောင်းလေးချထားတယ်။
ခါးလေးကိုမတ်မတ်ထားပီးခွေးခြေပုလေးပေါ်ထိုင်လို့ ကိုယ်နေဟန်ထားက ပန်းပုရုပ်ကလေးလိုပဲ။
ဖလန်နယ်အင်းကျီလက်တိုအစိမ်းကွက်လေးဝတ်ထားတာတောင် ရင်ကချီချီလေးဖြစ်နေတယ်
မျက်လုံးတွေကအေးစက်စက်ဆွေးရီရီနဲ့ ဟိုးအဝေးက တစုံတရာကိုငေးကြည့်နေသလိုပဲဗျ။
မျက်တောင်တွေကခပ်ကော့ကော့လေးတွေပါးပြင်ပေါ်မှာသွေးကြောစိမ်းလေးတွေယှက်သမ်းနေတာ

တောင်လှမ်းတွေနေရတယ်။ မျက်နှာလေးက ကျက်သရေ ရှိတဲ့အထဲမှာပါတဲ့အမျိုးအစား။ ဒါပေမယ့်ပုံစံမကျ တာက ခြေချိတ်ပီးယောက်ျားလေးတွေထိုင်သလိုလုပ်နေတာရယ်၊ ခူးနဲ့နေတာရယ်

ဗျ။ လက်ချောင်းဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ စီးကရက်ကို ညှပ်ထားပြီး ပြာကိုတောက်တောက်ပီးချွေချလိုက်၊
နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးမှာတပ်ပီး ဖွာလိုက်လုပ်နေတာကတော့ တော်တော်ကြည့်လို့ကောင်းနေတယ်။
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် မိန်းမတွေစီးကရက်ဖွာတာကြည့်မကောင်းပါဘူးဗျာ။ ရိုင်းရိုင်းပြောရရင် -
ဘရပ်ထွက်လာတာဗျ။ ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင်ထဲက မင်းသမီးကြီးတင်တင်မူရယ်၊ ရွှေကူမေနှင်းဆိုတဲ့
စာရေးဆရာမကြီးရယ်...သူတို့ ဂျယောက်စီးကရက်သောက်တာကတော့အလွန်ကြည့်ကောင်းတယ်ဗျ။
ခုကျနော်ရှေ့ကပန်းချီဆရာမလေးစီးက

ရက်ဖွာနေတဲ့ဟန်ကလေးကတော့ ဟိုဘွားတော် ဂျယောက်လုပ်အတော်ကြည့်ကောင်းတယ်ဗျ။
အဟမ်းအဟမ်း.. ဆိုပြီး ကျနော်အသံပြုလိုက်တော့မှ ငေးနေတဲ့ သူမ ကျနော်ဖက်ကိုလှည့်လာတယ်။
စားပွဲပေါ်က စီးကရက်ဖူးကို ကျနော်လက်ညှိုးထိုးပြ လိုက်ပီး တစ်လိပ်လောက်သောက်ချင်တယ်ဆိုတဲ့
အမူအရာလုပ်ပြလိုက်တော့.. သောက်ပါဆိုတဲ့ပုံစံနဲ့မေးဆတ်ပြတယ်။ စီးကရက်တစ်လိပ်
ကောက်ဖွာလိုက်ပီး ဘယ်ကဘယ်လိုစကားစရာမှန်းမသိဖြစ်နေတယ်။

.....

.....

.....

ဟိုလေ.. အမ.. နာမည်ဘယ်လိုခေါ်သလဲဗျ..

နှုတ်ခမ်းလေးတွန့်ပီး မဲ့သလိုဖြစ်သွားရင်း ကျနော်ကို လှမ်းကြည့်လာတယ်။

ရှင် ဘာလုပ်မလို့လဲ !!

ဗျာ!

ဗိုက်ဝရင် သွားလို့ရပီလေ..

ကြည့်စမ်းပါဦး... ဒါကျနော်ကိုမောင်းထုတ်တာပေါ့။ ဒေါသစိတ်ကထောင်းကနဲထလာတယ်။
တော်တော်ကြီးကျယ်လှချေလား။ ပုံစံကြည့်ရတာ တော်တော်မာနကြီးပုံရတယ်။ ခုကျနော်ကိုကြည့်
နေတဲ့အကြည့်ကလဲ လာရောမနေစမ်းပါနဲ့ဆိုတဲ့အကြည့်မျိုး။ ဖိုးသက်ဆိုတဲ့ ကျနော်ကလည်း
နဂိုကစိတ်လက်တဆစ်ရယ်။ ဘာမှပြေပြေလည်လည်ဆက်မပြောတော့ပဲ ပုန်းကနဲထရပ်လိုက်တယ်။
အရှက်ကခုန်ကွဲ သွားသလိုခံစားလိုက်ရတယ်။ တစ်ဘဝလုံး ဘယ်မိန်းမကမှခုလိုမောင်းထုတ်တာ မခံခဲ့ရဖူးဘူး။
ဒါဟာငါသောက်ငတ်ကြီး ကျလို့ဖြစ်တာဆိုပီးကိုယ့်
ဖာသာဒေါသထွက်လာတယ်။ စားလို့သောက်လို့ကလည်းပီးသွားပီဆိုတော့ ဘာမှလည်းလုပ်မရတော့ဘူးလေ။
ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲ.. ထရိုက်ပေါ့နဲ့ကင်မရာကို ကောက်လွယ်ပီးထွက်လာခဲ့မိတယ်။
တောက်! ရုပ်ကလေးကတော့ သနားကမားလေး... သောက်ချိုးကမပြောဘူး..ငါ့ကိုများဘာမှတ်နေသလဲမသိဘူး..
ဆိုပီး တလမ်းလုံးခြေကျင်လျှောက်လာရင်း ဒေါဖောင်းလာခဲ့တယ်။

.....

.....

.....

ဒီလောက်နဲ့ပဲ ပီးသွားတယ်ဆိုပီး ၂-၃ရက်မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်သွားပီး ခေါင်းထဲမှာဘာမှတောင် ကျန်မနေတော့ဘူးဗျ။

အင်းပြန်ကြုံချင်ပြန်တော့လည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သင်္ကြန်အကြိုနေ့မနက်စောစောမှာ ကျနော် ထုံးစံအတိုင်းပုံဖမ်းမယ်ဆိုပီး... တောရကျောင်းလေးကနေဧရာဝတီမြစ်ကမ်းပါးဘေးအတိုင်း စစ်ကိုင်းကနေသဝဓိုင်ကျော်လောက်ဝေးတဲ့ မင်းကွန်းဖက်ကို ပါပလစ်ကာလေးနဲ့ ထွက်လာခဲ့တယ်။ လူသူလေးပါးသိပ်မရှိသေးတဲ့ မနက်စောစောနေထွက်စ ရှုခင်းကိုပုထိုးတော်ကြီးပေါ် တက်ပီး ဓာတ်ပုံရိုက်မယ်ပေါ့။ မင်းကွန်းပုထိုးတော်ကြီး အောက်ခြေမှာကားလေး ကိုရပ်ထားခဲ့ပီး လှေကားမတ်မတ်ကြီးအတိုင်း အပေါ်ဖက်ကိုတက်လာခဲ့တယ်။ နေထွက်စပြုလာပီ။ အပေါ်ထိပ် ကိုရောက်တော့ ညာဖက်အခြမ်း ပုထိုးတော်ကြီးရဲ့ကျွပ်ဝင်နေတဲ့ အခြမ်းကနေ နည်းနည်းပိုမြင့်တဲ့ ဘယ်ဖက်အခြမ်းဖက်ကို အလယ်ကကွဲအက်နေတဲ့ အကွဲကြောင်းကြားထဲကနေထောက်ထား တဲ့ ပျဉ်ချောင်းရှည်ကို အားပြုပီးတွယ်တက်လိုက်တယ်။

အပေါ်ကိုရောက်သွားတော့ အရမ်းလှတဲ့ ရှုခင်းတွေကို သွားကနဲတွေ့လိုက်ရတော့ စိတ်ထဲမှာကြည်နူးသွားတယ်။ ထရွှင်ပေါ့ကိုထုတ်ပီး သေချာထောက် ကင်မရာတပ်ပီး ဆက်တိုက်ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ယူနေလိုက်တယ်။ စီးကရက်လေးဖွာရင်း ကင်မရာချောင်းရတဲ့အရသာဘယ်လောက်ဖိမ်ကျတယ်ဆိုတာ ချောင်း ဖူးတဲ့လူမှသိလိမ့်မယ်ထင်တယ်ဗျ။ အလိုလိုကိုပျော်နေတာလေ။ ပျော်လို့မှ မဆုံးသေးဘူး ပုထိုးတော်ကြီးထိပ်အစွန်းလေးနားက အောက်တစ်ထစ်ကနေ လူရိပ်တစ်ခုသွားကနဲပေါ်လာတာမြင်လိုက် ရတယ်။ ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့အမျိုးသမီးတစ်ယောက်..လွယ်အိတ်တစ်လုံးကိုလွယ်လို့ လက်၂ဖက်မှာလဲ ပန်းချီကားချပ်ရယ်၊ဆေးစပ်ပြားရယ်၊စုတ်တံတွေ ကိုထောင်လျှက်ကိုင်ပီး ကျနော့်ဖက်ကိုလျှောက်လာနေတယ်။ အနားရောက်လာမှ ကျနော့်ကိုမြင်ပီး ဪ...ဆိုတဲ့အထာနဲ့ မျက်ခုံးတစ်ဖက်ပင့်သွားသေးတယ်။ ကျနော်ကတော့ သောက်ဂရုမစိုက်တဲ့ အထာနဲ့ ဘယ်သူမှမရှိတဲ့ ဒီထိပ်ပေါ်မှာ မမြင်သလိုလို ကောင်းကင်ပေါ်မော့ပီးကြည့်နေလိုက်တယ်။ သောက်မြင်ကပ်တယ်ဗျ။ မြင်ကိုမမြင်ချင်တာ.. ဒီသောက်ခွက်ကို။

အောက်ပြန်ဆင်းတော့မယ့်ပုံစံပဲဗျ။ ဘယ်အချိန်ကထဲကလာဆွဲနေတာလည်းမသိဘူး။ ဒီလောက်ပြတ်စပျင်းတောင်းဖြစ်နေတဲ့ သူ့ပစ္စည်းတွေနဲ့ ကျနော်နုနုကတွယ်တက်လာတဲ့ ညာဖက်ခြမ်း အနိမ့်ပိုင်းကိုဘယ်လိုဆင်းမလဲမသိဘူး။ ကူညီလိုက်ချင်ပါတယ်ဗျ။ တော်ကြာသူ့ကိုဖွန် ကြောင်ပြန်ပီထင်မှာစိုးလို့အသာကြည့်နေလိုက်တယ်။ ဝတ်ထားတာက ထမီ၊ ပစ္စည်းတွေကတနင့်တပိုး၊ ကုန်းကွကွနဲ့ ဘယ်လိုဆင်းရမှန်းမသိဖြစ်နေတာကို လှမ်းကြည့်ပီး ကျနော်ရယ်ချင်လိုက် တာဗျ။

ဟာ!

ဆိုပီးကျနော်အော်လိုက်မိတယ်။ တော်တော်မိုက်ကန်းတဲ့ကောင်မလေးဗျ။ ဝေပလောက်အမြင့်ရှိတဲ့ တစ်ဖက်ခြမ်းကို ဆင်းလို့မရဖြစ်နေတာနဲ့ ခုန်ချလိုက်တယ်။ ကျနော်ကနည်းနည်းဝေးနေလို့ အောက်ဖက်ကိုသေချာမမြင်ရပေမယ့်၊ ပြုံးဆိုပီး အသံကြားလိုက်ရတော့ တစ်ခုခုဖြစ်သွားပီဆိုတာသေချာလို့ပြေးကြည့်မိတယ်။

မာနမင်းသမီးလေးအဖြစ်ကတော့ မမြင်ရက်စရာခွေခွေလေးဗျ။

ပန်းချီကားချပ်ကြီးက လွှတ်ထွက်ပီး အက်ကွဲကြောင်း အဝ တစ်ခုမှာကန့်လန့်။ လက်ထဲကစုတ်တံတွေ ဆေးစပ်ပြား..ပစ္စည်းတွေအကုန်လုံးလည်းလွှင့်ထွက်ကုန်ပီ။ ခြေသပ္ပတ်တိုင်လည်သွားသ လားမသိဘူး။ ထလဲမထနိုင်တော့လို့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပီး ကျနော်ကိုလှမ်းမော့ကြည့်နေတယ်။

ကင်မရာနဲ့ထရွှင်ပေါ့ကိုမြန်မြန်ကောက်သိမ်းပီး လွယ်ရင်း ကျနော် တွယ်ဆင်းသွားလိုက်တယ်။ ပြန်ကျနေတဲ့သူ ပစ္စည်းတွေကိုအရင်လိုက်ကောက်ပေးနေတာကို နာကျင်နေတဲ့ရှုံ့မဲ့မျက်နှာလေးနဲ့ လိုက်ကြည့်နေတယ်။ ပစ္စည်းတွေကောက်ပီးတော့မှ ခွေခွေလေးဖြစ်နေတဲ့သူအနားမှာထိုင် ချလိုက်ရင်း...

ဘာလုပ်တာလဲဗျ.. ကိုယ့်ကိုကိုယ်သတ်သေတာလား..

.....

ဒီနေရာမှာတည့်တည့်ကျတာတော်သေးတယ်..ဟိုဖက် အက်ကွဲကြောင်းထဲတည့်တည့်ကျလိုက်လို့ကတော့ သေပီးသားပဲ.. ရူးနေတာလားခင်ဗျား

.....

ခုထလို့မရတော့ဘူးမလား... အောက်ကိုဘယ်လိုဆင်းမလဲ... အမြင့်ကြီး

.....

ဘာမှကိုပြန်မပြောတာဗျာ။ သွားဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပီးခပ်တည်တည်ပြန်စိုက်ကြည့်လာသေးတယ်...မသာမကလေး။ သောက်မြင်ကပ်လာလို့ ကျနော်လည်းဘာမှဆက်

မပြောပဲ အိပ်ကပ်ထဲကစီးကရက်တစ်လိပ်ထုတ်ဖွာပီး ထိုင်ကြည့်နေလိုက်တယ်။ စီးကရက်ကုန်သွားတော့မှ ကျနော်ကျောမှာလွယ်ထားတဲ့ ထရွှင်ပေါ့နဲ့ကင်မရာကိုဖြုတ်ပီး သူ့ပစ္စည်းပုံထားတဲ့နေ ရာမှာချထားလိုက်ရင်းသူ့အနားကိုတိုးကပ်လိုက်တယ်။ ဘာလုပ်မလို့လဲဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့မျက်လုံးလေးဝိုင်းသွားတဲ့သူ့ကို ဆတ်ကနဲဆွဲထူလိုက်ရင်း ကျနော်ကျောပိုးဖို့ပြင်တယ်။

အို! လို့တိုးတိုးလေးရေရွတ်ရင်း သူ့ကိုယ်လုံးလေးကျနော်ကျောပေါ်စွေကနဲပါလာတယ်။ ကျောပြင်ကို လာဖိကပ်တဲ့သူရင်ဘတ်ကြောင့်အိစက်စက်ဖြစ်သွားပေမယ့် ကျနော်အသက်မှန်မှန်ရှုရင်း ငြိမ်ငြိမ်နေနော်လို့ပြောပီး မတ်စောက်စောက်လှေကားအတိုင်းသတိထားပီး ပုထိုးတော် ကြီးအောက်ခြေကို ဖြေးဖြေးချင်းဆင်းချလာခဲ့တယ်။

.....

.....

.....

သူ့ကိုကားခေါင်းခန်းထဲကျောပိုးပီး ခေါ်သွား၊နောက်တစ်ခေါက်အပေါ်ပြန်တက်ပီး ပစ္စည်းတွေတက်ယူနဲ့လူကိုတော်တော် ဟိုက်သွားပီ။

ဖိုးသက်ဆိုတဲ့ကျနော်ကလည်းတစ်မျိုးဗျ။ ကြောင်တောင်တောင်အယူအဆရှိနေတဲ့အကောင်။

ခင်ဗျားတို့ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းရဲ့တသက်သာမှတ်တမ်းနှင့်အတွေးအခေါ်များဆိုတာဖတ်ဖူးကြမှာပါ။

အဲ့ဒီမှာဆရာကြီးရဲ့မိန်းမတွေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆိုက်ကို တစ်ခုပါတယ်မှတ်မိကြသေးလား။

သူ့မှာ vanity: လို့ခေါ်တဲ့မာန်မာနတစ်ခုရှိတယ်ဆိုတာလေ။ သူ့ကို၂ခါပြန် မကြည့်တဲ့မိန်းမ၊ အဖက်မလုပ်တဲ့မိန်းမကို သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်းလှည့်တောင်မကြည့်တတ်ဘူးတဲ့။ အဲ့ဒါဖတ်မိတုန်းက

ဟိုက်! ငါနဲ့တူနေပါလားဆိုပီး ကျနော်အံ့ဩပီး ပြီးမိသေးတယ်ဗျ။ မတော်တဆတူသွားတာကိုပြောတာပါ။ သွားနှိုင်းယှဉ်တာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာကြီးက အိမ်ထောင်ဥခါပြုခဲ့တာဆိုတော့ ကျနော် သူ့လောက်မစွမ်းပါဘူးအဟီး။ ကျနော်တစ်ဘဝလုံး နောင်ဖွဲ့ဖူးတဲ့မိန်းမ တွေဆိုတာ ကျနော်ကိုစိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတဲ့အမှုအရာအရိပ်အကဲလေးတွေမြင်ရလို့ ကျနော်ချဉ်းကပ်ခဲ့တာဗျ။ သောက်ကြော တင်းတင်းနဲ့ဘဝင် စတိုင်တွေကိုတော့ မိုးပျံလောက်ချောနေလှနေပါစေ သောက်ဖက်ကိုမလုပ်တတ်ဘူးလေ။ ခြွင်းချက်တော့ရှိပါတယ်.. လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာမပါတဲ့ဆက်ဆံရေးမှာတော့ စာတတ်ပေ တတ်အမျိုးသမီးတွေကို ကျနော်ခင်ခင်မင်မင်အောက်ကျိုပီးအထင်တကြီးပေါင်းသင်းတတ်ပါတယ်။

ခုကျနော်ကားပေါ် ပါလာတဲ့ ပန်းချီဆွဲတဲ့ အမျိုးသမီးကတော့ အရင်ဟာတွေနဲ့မတူဘူးဗျ။ ကျနော်စိတ်ကိုလာလာဆွနေသလိုပဲ။

ခပ်ဖြေးဖြေးမှန်မှန်မောင်းနေတဲ့ ပါပလစ်ကာလေး ပေါ်ကနေအဝေးကိုငေးနေတယ်။ ဘာစကားမှမဆိုသလိုကျနော်ကို အဖက်ကိုမလုပ်တာဗျ။ ခုနကပြောသလိုပေါ့ ဘဝမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကဒီလို လုပ်တာ တစ်ခါမှမခံရဖူးတော့ ကျနော်စိတ်ခံစားမှုက ခံပြင်းသလိုလို၊ အူယားသလိုလိုတွေဖြစ်လာတယ်။ ကားပြုတင်းပေါက်ကနေတိုးဝင်လာတဲ့ လေအပွေ့မှာ ပန်းချီ ဆရာမလေးရဲ့ဆံပင်လေးတွေက တဖတ်ဖတ်ခါနေတာကို ကားမောင်းရင်းကျနော် စွေစောင်းစောင်းခိုးခိုးကြည့်နေမိတယ်။ ဆင်စွယ်ရောင်ရှုပ်လက်စကလေးအောက်က နို့နှစ်ရောင်လက်မောင်း လေးကချောမွတ်နေဟန်နဲ့ တဖြေးဖြေးသွယ်ဆင်းလာပီး အနုပညာဆန်လွန်းတဲ့လက်ချောင်းရှည်သွယ်သွယ်လေးတွေဆီမှာအဆုံးသတ်သွားတယ်။

ခုံကိုမမှီတွယ်ပဲခါးမတ်မတ်ဟန်နဲ့ထိုင်ရင်း မတုန်မလှုပ်ဟန်နဲ့အပြင်ကိုငေးနေတော့ ဘေးတိုက်မြင်နေရတဲ့ သူ့ခါးကျင်ကျင်လေးနဲ့ အိုးကားကားလေးက ရှိဒင်ရဲ့ ပန်းပုနတ်မိမယ်လေးအလားပေါ့။ အဲ့လိုအနုလှပဋိလုံ စေ့စေ့စပ်စပ်ခိုးကြည့် နေတဲ့ ကျနော် ဟိုက်! ကနဲဖြစ်သွားတယ်။

ဆတ်ကန်လှည့်လာပီး ကျနော်ကို စိုက်ကြည့်လာတာကိုးဗျ။ ကျနော်ရင်ထဲမှာတောင်ထိတ်သွားတယ်။ ဗန်ဒါစေ့ လိုခပ်လှလှသူ့မျက်လုံးတွေက အကြည့်ခံရတဲ့သူကို ရင်ဘတ်ထဲ ရေခဲစိမ့်ထားတဲ့ဓားမြှောင်နဲ့ဆောင့်ထိုးလိုက်သလိုကြီးဗျ။ စူးရှရှနိုင်လွန်းလိုက်တာ။

စီးကရက်ပါသလား!!

မတိုးမကျယ်(ဒါပေမယ့်)ဩဇာလွှမ်းတဲ့အသံနဲ့ ကျနော်ကိုမေးဆတ်ပြပီးလှမ်းမေးတော့ သူမ အရှေ့က ဒက်ရှိဘုတ်ကို ကျနော်လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်တယ်။ စီးကရက်ဗူးနဲ့မီးခြစ်ကိုထုတ်ယူပီးနှုတ် ခမ်းကော့ကော့ကွေးကွေးလေးမှာတပ်လျှက်မီးငြိပီး ဖွာရှိုက်နေတယ်။ ကျနော်ပြောဖူးသလိုပဲ..ဒီပန်းချီဆရာမလေး စီးကရက်ဖွာတာတော်တော်ကြည့်ကောင်းတယ်ဗျ။ အမယ်..တခါတခါဆိုဖွာ ရင်းမျက်တောင်ကော့ကော့လေးတွေစင်း ပီးဖိမ့်ခံနေလိုက်သေးတယ်။

.....

.....

.....

ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းဘေးအတိုင်း စစ်ကိုင်းဖက်ကိုမောင်းလာရင်း ရွာကလေးတွေကိုဖြတ်ကျော်လာခဲ့တယ်။

ခိုတောင်ဆိုတဲ့ရွာကလေးကိုဖြတ်လာရင်း မွှာရုံကုန်းအတက်နား မုန့်တီဆိုင်တန်းတွေအစွန်က မညိုတင်
 ခိုတောင်မုန့်တီဆိုတဲ့ ဆိုင်အရှေ့ရောက်တော့ကျနော်ကားကိုထိုးရပ်လိုက်တယ်။
 ဗိုက်ဆာလာပီပီ။ ပီးတော့တစ်နှစ်နေမှတစ်ခါဒီအချိန်လေးပဲရောက်တုံးရောက်ခိုက်
 စားရတာမို့ကျနော်တွယ်လိုက်ဦးမယ်။ ကားရပ်လိုက်တော့ ပန်းချီဆရာမလေး ကျနော်ကိုဘာလုပ်မလို့လဲဆို
 တဲ့ဟန်နဲ့ မျက်ခုံးပင့်ပီးအမူအရာနဲ့မေးလာတယ်။
 ဗိုက်ဆာလို့မုန့်တီစားမလို့ ... စားမလား? ပို့မော်ဒန် ခိုတောင်မုန့်တီလေ ..

.... ..

အင်းမလုပ်အဲဒါမလုပ်အူကြောင်ကြောင်နဲ့စိုက်ကြည့်နေပြန်တော့ စိတ်မရှည်နိုင်တဲ့ကျနော်ကားပေါ်ကဆင်းပီး
 မုန့်တီဆိုင်ထဲလှမ်းဝင်လိုက်တယ်။
 မုန့်တီ၂၅၅။ အသားဖတ်များများလုပ်ပေးပါ..
 ဆိုပီးလှမ်းပြောလိုက်တော့ ဆိုင်ရှင် မညိုတင်က ... ဖိုးတရုတ်လေး ဆိုပီးဝမ်းသာအားရနှုတ်ဆက်တယ်။
 ကျနော်နှစ်တိုင်း အေပရယ်လဆိုဒီဆိုင်ကိုလာနေကျမို့ မှတ်မိနေတယ်ဗျ။

(အဟီး ခိုတောင်ကမညိုတင် အင်တာနက်တော့ မသုံးတတ်လောက်ပါဘူးနော်)

အဝါရောင်ဆီချက်များများ၊အသားဖတ်နှိုင်းချင်းနဲ့ခိုတောင် မုန့်တီ၂၅ရလာတော့ ဗိုက်ဆာနေတဲ့ကျနော်
 ခပ်မြန်မြန်လေး မုန့်ညှင်းစိမ်းအချဉ်ထည့်ပီးတွယ်ပလိုက်တာဗိုက်ကားသွားပီ။
 ကျန်တဲ့မုန့်တီ တစ်ပွဲကိုကားပေါ်က ကျေးဇူးရှင်လေးအတွက်ဆိုပီး ပန်းကန်လိုက်မ ပီးယူသွားပေးလိုက်တယ်။
 ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ဒင်းလည်းဗိုက်ဆာနေလောက်ပီဆိုတာသေချာတယ်ဗျ။

ရော့ ...အင့်!

ဆိုပီးပြုတင်းပေါက်ကနေ မုန့်တီပန်းကန်ကို ထိုးပေးလိုက်တော့ လှမ်းမယူပဲ အောက်နှုတ်ခမ်းကို
 သွားဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ကိုက်ပီး မော့ကြည့်လာတယ်။ ဘာဖြစ်ပြန်လဲမသိဘူး မသာမကလေး..
 သောက်ကြီးကျယ်ပြန်တာလား။

ယူလေဗျာ.. ဗိုက်ဆာဘူးလား ... မုန့်တီမကြိုက်ဘူးလား

.... ..

ပြောရင်းစိတ်တိုသလိုဖြစ်လာတယ်။ နှုတ်ခမ်းရဲရဲလေးက တလှုပ်လှုပ်တရွရွဖြစ်နေတာကလွဲ
 လို့ဘာမှလည်းပြန်မပြောဘူး။ မုန့်တီပန်းကန်ထိုးပေးနေတဲ့ ကျနော်မှာသာမတ်တပ်ကြီးနဲ့အူကြောင်
 ကြောင်ဖြစ်နေတာဗျ။ စိတ်တိုပီးပန်းကန်ကိုင်ထားတဲ့ ကျနော်လက်ကိုပြန်ရုတ် လိုက်ရင်းနဲ့မှ
 ကားတံခါးဘောင်ပေါ်တင်ထားတဲ့သူ့ဘယ်ဖက် လက်ကောက်ဝတ်ကို သတိထားလိုက်မိတယ်။
 ဟောဗျာ! ယောင်ကိုင်နေပီဗျ။ ဟိုနေရာမှာပြုတ်ကျတော့ လက်ထောက်မိခဲ့တာနေမှာ။ သဘောပေါက်ပီ..
 လက်ကပန်းကန်တောင်ကိုင်လို့မရတော့လောက်အောင်ဖြစ်နေပီ။ ခြေထောက်ပဲဖြစ်
 သလားလို့ ခုလက်ပါထောက်ပီး နာနေတာကိုး။ အင်း..ခက်တော့ခက်နေပါပီလေ။ ဒင်းဗိုက်တော့
 ဆာကိုဆာနေလောက်ပီ။ ခုလိုမထုံတက်သေးလုပ်တာကိုစပ်မြင်ကပ်ပေမယ့် သနားလည်းသနားနေမိတယ်။

ဟ!

ဆိုပီးရုတ်တရက် ကျနော်သူ့ကို ခွံ့ကျွေးလိုက်တယ်။ အမယ်.. မသာမလေးဆတ်ကနဲလှမ်းဟပ်တယ်ဗျ။

ဟန်ကိုမဆောင်နိုင်ရှာတော့ဘူး။ လန့်တောင်လန့်တယ်။ သူ့မျက်နှာပေါ် ဖုံးနေတဲ့ဆံပင်
 လေးတွေကို ကောင်းနေတဲ့ညာဖက်လက်နဲ့သပ်ဖယ်ရင်း ကျနော်ခွံ့ကျွေးတာကို တရှုလွတ်ရှုလွတ်နဲ့စားနေတာဗျ။
 ကျနော်ရယ်လည်းရယ်ချင်လာတယ်။ ဘယ်လိုဟာလေးလဲမသိပါဘူး။
 အကြောတင်းတဲ့ အမျိုးသမီးကနေ ဗိုက်ဆာနေတဲ့ကောင်မလေးဖြစ်သွားပြန်ပီ။ သူ့ကိုခွံ့ပေးနေရင်း
 ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအကဲခတ်လိုက်တော့ ဟာ! မုန့်တီဆိုင်တန်းတွေမှာ မုန့်စားနေတဲ့ လူတွေက
 ပြုံးစိစိနဲ့ ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်ဗျ။ ကျနော်လည်းလုပ်တုံးက လုပ်မိပီး
 ခုမှရှက်လို့နားရွက်တွေတောင်ပူတက်လာတယ်ဟီး။ မုန့်တီပန်းကန် အကြီးကြီး ထဲကမုန့်တီတွေကလည်း
 ရှုလွတ်ရှုလွတ်
 နဲ့ပြိုက်ကန်ကုန်သွားတာမြန်လို့တော်သေးတယ်။
 ဖိုးတရုတ်လေး .. တော်တော်ချစ်ပြနေတာပေါ့ ..အဟိ
 ဆိုပီး မုန့်တီရောင်းတဲ့ မညိုတင်က နောက်တော့ ကျနော်လည်းချော်လဲ့ရောထိုင် ဟီးဟီးဆိုပီးရယ်ပြနေမိတယ်။
 ကောင်မလေးက အချောစားလေးပဲ .. မိတ်ဆက်ပေးဦးလေ အမကို
 မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ..စိတ်ကောက်နေလို့ အောက်တောင်မဆင်းဘူး ... နောက်နေ့လာမှထပ်ခေါ်လာမယ် အမ..
 အဲ့လိုတွေအသားယူပီးလျှောက်ပြောရင်းကျနော်ပျော်နေမိတယ်။ မုန့်တီဖိုးပိုက်ဆံရှင်း၊
 ရေသန့်ဖူးသေးသေးလေး ပူးဝယ်ပီး အမ မညိုတင်ကိုနှုတ်ဆက်ပီး ကားပေါ်တက်၊ ဟိုအမျိုးသမီးကိုရေ
 တစ်ဗူးပစ်ပေးရင်း မောင်းထွက်လာခဲ့တယ်။
 ဘုရားရေ!
 ကျနော်စိတ်ထဲကြည်နူးနေတာလား။ ရင်ဘတ်ထဲမှာ တလှုပ်လှုပ်နဲ့
 တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ကောင်ပေါက်စလေးအတိုင်းပဲ။

အဲ့ဒီနေ့က စစ်ကိုင်းမြို့ပြင်က ခြံဝင်းတစ်ခုထဲကိုကျနော် ပန်းချီဆရာမလေးကိုလိုက်ပို့ခဲ့ပါတယ်။
 သူ့ခြေထောက်နဲ့လက်ကောက်ဝတ်တွေမှာတော့ ပတ်တီးဖြူဖြူလေးတွေစည်းနှောင်လို့ပေါ့။
 တိုင်းရင်းဆေးခန်းတစ်ခုမှာအရင်ဝင်ပြလိုက်သေးတာကိုး။ တိုင်းရင်းဆေးဆရာစည်းနှောင်ပေးလိုက်တဲ့
 ဆေးပတ်တီးလေးတွေပေါ့။ ကားပေါ်ကသူ့ကို မ ချတာ၊ ဆေးခန်းထဲပွေပီးခေါ်သွားတာတွေလုပ်တော့
 သူကအောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားချွန်ချွန်လေးတွေနဲ့ ကိုက်ထားရုံကလွဲပီး ခပ်တည်တည်ပဲဗျ။
 မွှေးပျံ့တဲ့ရနံ့လေးတွေ၊ အိမ်ကဲ့သို့သူ့ ကိုယ်လုံးလေးရဲ့အထိအတွေ့တွေကြောင့် ကျနော်မှာသာ
 ရင်တွေတုန်ခွဲရတာလေ။ ခြေကျင်းဝတ်နဲ့လက်ကို အကြောဆရာက နှိပ်နယ်ပေးတော့ မျက်နှာကလေး
 ရှုံ့မဲ့သွားပီး ကယောင်ကတမ်းနဲ့ဘေးမှာရှိနေတဲ့ကျနော်ကို အတင်းဖက်ဖက်လာတာ ကိုသာယာနေခဲ့မိတာ
 ဝန်ခံပါရဲ့ဗျာ။

နောက်ဆုံးသူ့အိမ်ကိုရောက်သွားတော့မှ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးထဲမှာ အိမ် ၂ဆောင်ရှိနေတာရယ်၊
 လူတစ်ယောက်မှရှိမနေခဲ့တာရယ်ကြောင့်အံ့ဩမိသေးတယ်။
 သူ့ဝတ်ပုံစားပုံကြည့်ကထဲက ဒီနယ်ကမဟုတ်မှန်း အစောကထဲက ရိပ်မိပါတယ်လေ။ ဒါပေမယ့်
 မရင်းနှီးသေးတာရယ်၊ သူ့အနေအထားက တမင်သက်သက်တစ်ခုခုကိုနာကျည်းလို့ ဒီနေရာမှာလာ
 ရှောင်ပုန်းနေတာ၊ တလောကလုံးကို အဆိုးမြင်နေတာတွေကိုကျနော် သဘောပေါက်လို့ဘာမှ မမေးခဲ့ပါဘူး။

မေးလည်းပြောမယ်မထင်ဘူးလေ။

သူ့ကိုပွေချီပီး သူညွှန်ပြတဲ့အတိုင်း တောင်ဆီးဖြူပင်တွေတန်းစီနေတဲ့ ခြံဝင်းထဲက
၂ထပ်သစ်သားအဆောင်လေးအောက်ထပ်ကိုဝင်လာခဲ့တယ်။

ဧည့်ခန်းလိုလိုထင်ရတဲ့အခန်းထဲရောက်တော့ အသင့်တွေရတဲ့ကွပ်ပျစ်ကလေးတစ်ခုပေါ်ကို
အသာလေးချပေးလိုက်ပီး ဟိုဟိုဒီဒီကျနော်လျှောက်ကြည့်နေမိတယ်။ တစ်ခန်းလုံးပန်းချီကားတွေ
နဲ့ပြည့်နှက်နေတာသတိထားမိတယ်။ ပန်းချီဆေးအနံ့၊ ဓာတ်ဆီအနံ့တွေလှိုင်လွန်းတာကြောင့်
ပြုတ်တင်းပေါက်တွေကိုလိုက်ဖွင့်လိုက်တော့မှ လေဝင်လေထွက်ကော၊ အလင်းရောင်ပါကောင်းကောင်း
ရသွားတယ်။

တစ်ခုခုစကားစဖို့ပြင်လိုက်ပီး အဲ့ဒီအမျိုးသမီးကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာခေါင်းအုံးတစ်လုံးကိုမှီတွယ်ထားရင်း အေးအေးလူလူခွေခွေလေးစာအုပ်တစ်အုပ်ဖတ်နေတာကျနော်
ကို ဖုတ်လေတဲ့ငမိရှိတဲ့ပုံတောင်မပေါ်ဘူးဆရာ။ ဘယ်လိုဟာလေးနဲ့လာတွေ့နေမှန်းကိုမသိတော့ပါဘူးဗျာ။

ကျနော်လည်းစကားစ

လို့မတတ်တော့လို့ မီးဖိုခန်းလို့ထင်ရတဲ့အနောက်ဖက်ကို ဝင်ပီးကြည့်လိုက်တယ်။ ဂက်စ်မီးဖို၊
အိုးတွေခွက်တွေတွေတာနဲ့ အသာလေးပြန်ထွက်လာခဲ့ပီး... အိမ်ရှေ့မှာရပ်ထားတဲ့ကားနဲ့ မလှမ်းမ
ကမ်းမှာရှိတဲ့ ဈေးလေးတစ်ခုကိုထွက်လာခဲ့ပီး ဝယ်စရာရှိတာတွေဝင်ဝယ်နေမိတယ်။

ကျနော်ထွက်သွားတာကို တစ်ချက်လောက်မျက်လုံးလှန်ကြည့်ပေမယ့် ဘယ်လဲလို့ မမေးသလို..
ချက်ပြုတ်စရာတွေအိတ်ကြီးအိတ်ငယ်နဲ့ပြန်လာတော့လည်း ဘာမှကိုမပြောဘူးဗျ။
မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ပီး ခပ်မြန်မြန်လေး နေ့လည်စာကိုချက်ပြုတ်နေလိုက်မိတယ်။ ချက်ပြုတ်ရင်း တအားပူအိုက်လာလို့
ကျနော်အင်းကျီကိုချွတ်ထားလိုက်တယ်။ တော်တော်လေးကြာလာတော့
ထမင်းကော ဟင်းတွေပါအဆင်သင့်စားလို့ရတဲ့အနေအထားရောက်လာပီ။ မီးဖိုထဲက ထမင်းစားပွဲပေါ်မှာ
ထမင်းတွေဟင်းတွေကိုခူးခပ်ပီးတော့မှ အင်းကျီပြန်မဝတ်တော့ပဲ အရှေ့ခန်းကကျေး
ဇူးရှင်လေးဆီထွက်လာခဲ့မိတယ်။

ထမင်းစားလို့ရနေပီ!!

.....

ဖတ်နေတဲ့စာအုပ်ကိုလွှတ်ချပီး ကျနော်ကိုခပ်တည်တည်မော့ကြည့်နေတော့ စိတ်ကမရှည်တော့ပဲ
ခွေခွေလေးလဲနေတဲ့ သူ့ကိုကျနော်ကောက်ပွေလိုက်တော့ စွေကနဲပါလာတယ်။ အဝတ်မဲ့နေတဲ့
ကျနော်ရင်ဘတ်နဲ့သူ့မျက်နှာလေးအပ်မိသွားတဲ့အထိအတွေ့ကြောင့် ကျနော်ရှိန်းကနဲဖြစ်သွားပေမယ့်
ခပ်တည်တည်ပဲမီးဖိုခန်းဖက်ကို ပွေခေါ်လာခဲ့ပီး ထမင်းစားပွဲမှာ ထိုင်ဖို့သေချာနေရာချထား
ပေးလိုက်တယ်။ ထမင်းစားပွဲပေါ်က ဟင်းခွက်တွေကိုမြင်တော့ မျက်နှာကပြီးသလိုလိုတစ်ချက်ဖြစ်သွားသေးတယ်။
ယောက်ျားတန်မဲ့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာတွေချက်ပြုတ်ထားပါလားဆိုတဲ့မျက်နှာပေး
မှန်းရိပ်မိတာပေါ့။ ပီးတော့မှ ခပ်တည်တည်ပဲ ကျနော်ခူးခပ်ပေးတဲ့အတိုင်း ဖြေးဖြေးချင်းစားနေတယ်။

ရင်ဘတ်ပေါ်က ဟာက ဘာအမိပ္ပါယ်လဲ !!

လုပ်ရကိုင်ရသယ်ရပိုးရလွန်းလို့ဖတ်ဖတ်မောနေတော့ ဗိုက်တအားဆာဆာနဲ့
ထမင်းကိုကုန်ပီးလွေးနေတဲ့ကျနော်မော့ကြည့်လိုက်တော့ ထမင်းကိုပလုတ်ပလောင်းစားနေရင်း ကျနော်ရင်ဘတ်

ပေါ်က တက်တူးကိုလှမ်းကြည့်ပီးမေးနေတဲ့ သူမကိုချက်ချင်းပြန်မဖြေနိုင်ပဲ
ဟင်းချိုကိုတစ်ဖွန်းလောက်ခပ်သောက်လိုက်ရသေးတယ်။ ပီးတော့မှ ကျနော်ဘယ်ဖက်ရင်အုံပေါ်က ရိုမန်စတိုင်
ထိုးထားတဲ့ RED.. ဆိုတဲ့မှင်ကြောင်စကားလုံးကို လက်နဲ့ထောက်ပြရင်း ..

ဒါလား?

အင်း ... ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ.. ပြောပြလို့ရမလား..

ဘာမှမဟုတ်ဘူး... အနီရောင်ပေါ့..ဒါပဲလေ..

... ..

ကျနော်အမှန်ကိုမပြောမှန်းရိပ်မိတဲ့ မျက်နှာပေးနဲ့ပြီးပီး ထမင်းဆက်စားနေတယ်။

.... ..

.... ..

စားသောက်လို့ပီးတော့ သူ့ကိုအိမ်ရှေ့ဖက်ပြန်ပွေခေါ်လာခဲ့ပီးဆက်တီခုံတစ်ခုပေါ် ချထားပေးလိုက်တယ်။
ကျနော်ကတော့ ဆေးကြောသန့်စင်ပီးမှအိမ်ရှေ့ဖက်ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဟိုမိန်းမကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ဘယ်အချိန်ကထမီး ဘယ်လိုလဲထားမှန်းမသိဘူး.. မနက်ကအဝတ်အစားတွေနဲ့မ
ဟုတ်တော့ဘူး။ အိမ်နေရင်းအင်းကျီပါးလေးနဲ့ဖြစ်နေပီး ထမိတစ်ပတ်နွမ်းလေးကိုဝတ်ထားတယ်။
အင်းကျီပါးလေးအောက်က အနက်ရောင်ဘရာလေးက ထင်းနေသလိုပဲ။ မကောင်းတတ်
တာနဲ့ မျက်နှာကိုလွှဲလိုက်ရတယ်။ နံရံမှာချိတ်ထားတဲ့ပန်းချီကား တချို့ကိုလိုက်ပီးကြည့်နေမိတယ်။
တချို့ဟာတွေကဆွဲလက်စတန်းလန်း၊ တချို့ဟာတွေကဆွဲပီးလို့ ပန်းချီကားအောက်ထောင့်
မှာသူ့နာမည်ထိုးထားတာကိုတွေ့ရတယ်။ ပန်းချီပညာကိုနည်းနည်းပါးပါး တီးခေါက်မိတဲ့
ကျနော်သူ့လက်ရာတွေကိုကြည့်လိုက်တာနဲ့ တော်တော်များများကဆာရီရယ်လစ်ဇင်းစတိုင် ဖြစ်နေတာ
သတိထားလိုက်မိတယ်။ ဥပမာ..စစ်ကိုင်းတံတားကြီးကို အဝေးကနေမြင်နေရတဲ့ဟန်ကို ဆွဲထားတာ..
တံတားကြီးက ပျော့ပြီပြီ အိထွေးထွေးကြီးယိုင်ထွက်နေတယ်။ ဒါလီရဲ့နာရီ ဆိုတဲ့ကမ္ဘာ
ကျော်ပန်းချီကားဟန်မျိုးပေါ့။ သူ့အရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း စီးကရက်တစ်လိပ်လောက်မီးငြှိပီးစကားစလိုက်တယ်..

မ ကသစ်နီက ဆာရီရယ်လစ်ဇင်း ဖက်အားသန်တယ်ပေါ့..ဟုတ်လား..

ဆတ်ကနဲ့မော့ကြည့်လာပီး မျက်လုံးကလေးဝိုင်းစက်စက်နဲ့ကျနော်ကို အံ့ဩတကြီးမော့ကြည့်လာတယ်။ ကသစ်နီ
ဆိုတာသူပန်းချီကားထောင့်မှာကျနော်မြင်ခဲ့တာလေ။ ခုလိုပန်းချီအကြောင်း
စကားစလိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်းမျက်နှာအမူအရာက ပြောင်းသွားပီဗျ။ ဘာသာရပ်တစ်ခုခုကို
နားလည်ခံစားတတ်တဲ့လူအချင်းချင်းတွေပီဆိုတဲ့မျက်နှာမျိုး။

အဟတ်! အဲ့လိုမကြည့်ပါနဲ့ဗျာ.. ကျနော်ဦးလွန်းကြွယ်ဆီမှာ ပုံဖြစ်တာလေးဘာလေးနည်းနည်းသင်ဖူးတာပါ..

ကျမက ဦးခင်မောင်ရင်တပည့်.. ရှင် အခရိုင်းလစ် ဆွဲဖူးလား

ဟားဟား.. ဆွဲဖူးပါဘူး အဲ့လောက်အဆင့်မရှိပါဘူးဗျာ..

ကျနော်က ဝါသနာရှင်ပါ.. ပီကာဆိုနဲ့ ပန်ဂိုးရဲ့ပန်းချီကားတော်တော်များများကို သူများကိုကူးဆွဲခိုင်းပီး
အိမ်မှာသိမ်းထားတာဗျာ.. အဟီး

ပီကာဆို? ရှင်က ကျူးဘစ်ဇင်း ကိုကြိုက်လို့လား

မဟုတ်ဘူးဗျာ.. အသက်ရှင်နေစဉ်မှာချမ်းသာ သွားတဲ့ရှားရှားပါးပါးပန်းချီဆရာဖြစ်တာရယ်၊

စပိန်ဂစ်တာတီးကဗျာစပ်တတ်တာရယ်..

အင်း!

အဓိက အချက်ကတော့ မိန်းမ ငယ်ငယ်ချောချောလေးတွေအများကြီးယူသွားတာကိုအားကျတာပျ
ခပ်ခပ်.. ရှင်ကရယ်ရတယ်သိလား..

.... ..

.... ..

ရယ်လိုက်တဲ့အရမ်းလှတဲ့ မျက်နှာဖူးဖူးလေးကိုကြည့်ရင်း

အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ကလေးလေးတစ်ယောက်လိုချစ်စရာကောင်းလိုက်တာပျာလို့ တွေးရင်း

ပန်းချီဆရာမလေးနဲ့ကျနော်စကားတွေဆက်

ပြောနေမိတယ်။ ဆယ်ကျော်သက်ကောင်လေးတစ်ယောက်မဟုတ်တော့တဲ့ကျနော်

အသေအချာသိလိုက်တာကတော့ ပိန်ပါးပါးဖြူဆွတ်ဆွတ်ပန်းချီဆရာမလေး ကို ကျနော် တွယ်ငြိချင်လာပီ
ဆိုတဲ့အချက်ပါပဲလေ။

အာရုဏ်ဆွမ်းချက်ဖို့ပြင်ဆင်နေသံကြားမှအိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ ကျနော်ထလာပီးဆွမ်းချက်ရာမှာဦးစီးနေတဲ့
ဦးဇင်းရွှေဘကိုဝင်ကူနေလိုက်တယ်။

သံယာတော်တွေ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပီးလို့ ဆွမ်းပိုင်းသိမ်းဆည်းပေးပီးမှ ကျနော်ရေမိုးချိုးလိုက်တယ်။

ဂျင်းပန်နက်ပြာရောင်တစ်ထည်နဲ့ တီရှပ်နီညိုရောင်တစ်ထည်ကောက်စွပ်လိုက်ပီးသွက်

လက်ပေါ့ပါး စွာနဲ့ အပြင်ထွက်ဖို့ပြင်တယ်။ ဆွမ်းစားဆောင်အောက်ထပ်က သစ်သားကုတင်တစ်လုံးပေါ်မှာ

ဒန်းဟေးလ်စီးကရက်ခဲရင်းတရား

စာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ နပ်နေတဲ့ဦးဇင်းရွှေဘက ပြုံးစိစိကြည့်ရင်း စကားလှမ်းပြောတယ်။

ရှမ်းသူပုန်.. ခြေလှမ်းတွေသွက်နေတယ်ပေါ့.. မနေ့ကလည်းတနေ့ကုန်ပျောက်နေတယ်..

အဟီး.. ဦးဇင်းတပည့်တော် မဟုတ်တာဘာမှမလုပ်ပါဘူး ဘုရား

ဒကာလေး လူ့ဝတ်ကြောင်ဘဝက ကျုပ်ဒကာဆရာဖြစ်ဖူးတယ်ဆိုတာတော့ မမေ့နဲ့ ဟုတ်ပီလား

ဟီးဟီး.. တင်ပျံ ဘုရားတပည့်တော် ဒီနေ့ဆွမ်းပြန်မစားဘူး လစ်ပီ

မရဘူးပျ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ညာလို့မရမှန်းသိတယ်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း

လူပျိုပေါက်ကလေးလိုရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ ကျနော်ဖာသာသိနေတယ်ပျ။

.... ..

.... ..

.... ..

သင်္ကြန်မနက်ခင်းစောစောလေးရဲ့အေးမြမြလေပြေကလေးက

ကျနော်မောင်းလာတဲ့ကားပြုတင်းပေါက်ကနေတိုးဝင်လာတယ်။

အူမြူးနေတဲ့ကျနော် စစ်ကိုင်းမြို့ထဲဖက်ကိုခပ်မြန်မြန်လေး မောင်းထွက်လာပီ။ ဈေးဖက်ကိုအရင်ဝင်ပီး ဈေးဝယ်ရင်း

ကျနော်နဲ့ပန်းချီဆရာမလေးဖို့ မနက်စာအဖြစ် မုန့်ဟင်းခါး ပွဲပါဆယ်ဆွဲလာ

ခဲ့တယ်။

.... ..

.... ..

.....

တောင်ဆီးဖြူပင်တွေအတန်းလိုက်ပေါက်နေတဲ့ခြံဝင်းလေးထဲကျနော်ရောက်လာခဲ့ပီ။
တံခါးမကြီးကို ခေါက်ဖို့အသာလက်တင်လိုက်တော့ စေ့ထားဟန်တူတဲ့တံခါးက
ကနီကနဲအသာလေးပွင့်သလိုဖြစ်လာလို့ တွန်းဖွင့်ပီးဝင်သွားလိုက်တယ်။ အိမ်ထဲမှာ မှုန်ဝါးဝါးအလင်းရောင်လေးပဲ
ရှိနေတယ်ဗျ။ တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ဂီတသံ ခပ်တိုးတိုးလေးကိုဖွင့်ထားတယ်။ Schindler List
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားထဲက ဇာတ်ဝင်တေးဗျ။ ခပ်ဆွေးရီရီလေး ကြားနေရတဲ့ တယောသံ
တွေနဲ့အတူ မီးလုံးဝါကျင့်ကျင့်အောက်မှာ ပန်းချီထိုင်ဆွဲနေတဲ့ ကျနော်ဆရာမလေး။ ကျနော်သူ့အနားကို
အသာအယာလေးတိုးကပ်သွားမိတယ်။ မနက်စောစောထပြီး ရေမိုးချိုးသန့်စင်ထားဟန်
တူတဲ့ သူမဆီက မွှေးပျံ့တဲ့ရနံ့လေးတွေရနေတယ်။ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ခါးမတ်မတ်ကလေးထိုင်ပြီး
အရှေ့ကဒေါက်ပေါ်တင်ထားတဲ့ ပန်းချီကားပေါ်စုတ်တံနဲ့ တို့ထိလိုက်၊ ဘယ်ဖက်လက်နဲ့ညှပ်
ကိုင်ထားတဲ့ စီးကရက်ကိုတဖွာတဖွာလုပ်လိုက် ဈာန်ဝင်နေတယ်။

ဘာစကားမှမဆိုဖြစ်ပဲသူမ ဘေးမှာရပ်နေမိရင်းအသာလေးအကဲခတ်နေမိတယ်။
လက် ၂ဖက်လုံးပန်းချီဆေးတွေ ပေကျံနေတယ်။ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကိုခေါက်ပီး နောက်စေ့တည့်တည့်မှာ
ကလစ်အနီကလေးနဲ့ညှပ်ထားတော့ လည်တိုင်ပျော့ပျော့လေးက လှတပတကြော့ကြော့
မော့မော့ဟန်ကလေး။ ဘေးတိုက်အနေအထားကနေ ဘာရယ်မဟုတ်သူရင်ခွင်ထဲကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့
ကျနော်မျက်လုံးတွေပြာဝေသွားတယ်။

ဘုရားဘုရား!! ပါးလှလှထွင်းဖောက်မြင်နိုင်တဲ့ အဖြူရောင်အင်းကျီ အပါးလေးကိုဝတ်ထားတာ
အောက်ကဘာမှမပါတော့ မီးရောင်ဝါကျင့်ကျင့်အောက်မှာ ဆူဖြိုးထွားကြိုင်းလှတဲ့
နို့ကြီး ၂လုံးက အထင်းသားပေါ်လို့ ဒီမိန်းမဘာသဘောလဲဗျာ။ ကျနော်ခုဝင်လာတာသူသိတယ်။ ဘေးမှာကျနော်
လာရပ်နေတာကိုလည်းသိနေလျက်နဲ့ ဘာမှမတုန်မလှုပ်ပါလား။ ခုလောလောဆယ်
တုန်လှုပ်နေတာက ကျနော်ဖြစ်နေပီ။ အာခေါင်တွေခြောက်ပီး ဒူးတွေတောင်ပျော့ချင်လာတယ်။ သူကတော့
ဘာကိုမှအရေးမစိုက်ဟန်နဲ့ ဆေးစပ်ပြားထဲက ဆေးတွေကိုတို့
လိုက် ပန်းချီကားချပ်ပေါ် ဆွဲခြစ်လိုက်လုပ်နေတယ်။ ကျနော်ဘာလုပ်ရမလဲ ဆက်ပီးရပ်နေရမလား..
ပါလာတဲ့အထုပ်အပိုးတွေကိုမီးဖိုချောင်ထဲသွားထားလိုက်ရမလား။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲ
တွေတွေကြီး ရပ်နေမိတယ်။

ဖူးဗူး

သက်ပြင်းမောတစ်ချက် အသာခိုးချလိုက်ရင်း ပန်းချီဆရာမလေးဘေးကနေ မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်လာခဲ့တယ်။
ဈေးဝယ်လာတဲ့အထုပ်အပိုးတွေကို နေရာချထား.. မီးဖိုခန်းပြုတ်ပေါက်တွေဖွင့်
လိုက်တယ်။ ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံးပူလောင်လာသလိုပဲ။ ဘေစင်မှာ သွားရပ်ပီး ရေအေးအေးနဲ့
မျက်နှာကောက်သစ်နေလိုက်တယ်။ ဆူပွက်နေတဲ့သွေးတွေက မအေးနိုင်သေးဘူး။ ဆံပင်နဲ့ဂုတ်ပိုး
တွေကိုပါရေဆွတ်နေလိုက်မိတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ ခြေသံတရုပ်ရုပ်နဲ့ ကျနော်နောက်ကျောဖက်ကို
တစ်ယောက်ယောက်ချဉ်းကပ်လာတယ်။ ဆတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လိုက်တော့
ရီဝေဝေ မျက်လုံးအညိုရောင်ဖျော့ဖျော့တွေနဲ့ ကျနော်ပန်းချီဆရာမလေး။ ကပိုကရိုအဝတ်အစားလေးတွေနဲ့
ကျနော်အနားကိုကပ်လာတယ်။ မျက်နှာလှလှလေးပေါ်မှာ ဆံနွယ်မျှင်တချို့ကပဲကျ

နေတယ်။ အခုအခါမပါဘဲ ရင်သားတွေက လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိနေတော့ တစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်တိုင်း
အိကနဲအိကနဲတုန်ခါလို အင်းကျိပါးအောက်မှာ အထင်းသား။

ရှင်.. တစ်ခုခုဖြစ်နေတာလား

.....

ဘာလို့ မျက်နှာကိုရေတွေ ဆွတ်နေတာလဲ

.....

ကျမ ရှင့်ကို သဘောကျတယ်.. ရှင်ဟာတခါတလေ ခလေးပေါက်စကလေးလို့ပဲ..သိလား

.....

ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ပဲ ကြောင်တောင်တောင်ငေးကြည့်နေတဲ့ ကျနော် ရှေ့မှာလာရပ်ပြီး အဲ့လို
ညှို့မြှူနေတဲ့အသံလေးနဲ့ တိုးတိုးလေးစိုက်ကြည့်ပြီးပြောရင်း ရေတွေစိုနေတဲ့ ကျနော်ဆံပင်တွေကို
ဆေးတွေပေးနေတဲ့ သူ့လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ ဖွဖွတို့ထိရင်းပွတ်သပ်နေတယ်။ မိုးထိုးမတ်တပ် ရှိလွန်းတဲ့ကျနော်
အရပ်ကြောင့် မော့ကြည့်နေရတဲ့မျက်နှာဖူးဖူးလေး က ကျနော်ဆီကိုတိုးကပ်
လာပီ။ ခြေဖျားလေးထောက် ကျနော်ဂုတ်ကို ဟီးလေးခိုသိုင်းဖက်လိုက်ရင်း..

အရပ်ကလည်း အမြင့်ကြီးရှင်.. လာစမ်းပါ ကျမ ကိုနမ်း..

စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ ကျနော်နှုတ်ခမ်းတွေ အိစက်စက်သူမ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးက
ဆွဲစုပ်တာကိုခံလိုက်ရတော့ ကျနော်ရင်ထဲမှာ ပြောင်းဆန်သွားခဲ့ပီ။ ထိန်းထားတဲ့ကျနော်
စိတ်တွေကလည်း လွှတ်ထွက်သွားခဲ့ပီ။ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ခါးကျင်ကျင်လေးကို သိုင်းဖက်ပြီး သူမ အနမ်းတွေကို
အပြန်အလှန်စုပ်နမ်းရင်းခပ်ကြမ်းကြမ်း တုံ့ပြန်နေမိပီ
ဗျာ။

တရှူးရှူးနဲ့ အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းက ကျနော်ဆီကထွက်နေတာမဟုတ်ဘူးဗျ။
ကျနော်က သစ်ပင်တစ်ပင်လိုမားမားတောင့်တောင့် ရပ်ဖို့ မနည်းကြိုးစားနေရသလို ကပိုကရိုဆံပင်တွေပြေကျနေပီ
ဖြစ်တဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးက ကျနော်နှုတ်ခမ်းတွေကိုပြတ်ထွက်မတတ်စုပ်နမ်း
ရင်း ကျနော်ကိုယ်ပေါ်ကုတ်တွယ်တက်ဖို့ ကြိုးစားနေသလိုပဲ။ ကျနော်ကသစ်ပင်တစ်ပင်ဆိုရင်
ကျနော်လက်တံတွေက သစ်ကိုင်းသစ်ခက်တွေလိုပဲ သူ့ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်လေးကိုအတင်းဖက်
ပြီး ဖျစ်ညှစ်နေမိတယ်။

ဒါပေမယ့် အတင်းပေါက်ကွဲနေတာ ကျနော်မဟုတ်ဘူးဗျ။ သူ .. ဖြစ်နေတာ.. ကျနော်နှုတ်ခမ်းတွေကို
အိစက်နေတဲ့သူနှုတ်ခမ်း တုန်တုန်လေးနဲ့ ငုံ့ပီးစုပ်နေရင်းက ကို တအင်းအင်းတအူအူနဲ့
အသံထွက်ပီးကိုပေါက်ကွဲနေတာ။ နဂိုက သွေးဆူနေတဲ့ကျနော်ဘယ်လိုမှ ငြိမ်မနေနိုင်တော့ပဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း
တုံ့ပြန်မိနေပီ။ ထူးဆန်းတာက ကျနော်နှုတ်ခမ်းကိုစုပ် ပီးနမ်းနေရာက ကျနော်
မျက်နှာ တပြင်လုံးကိုပါ တပြွတ်ပြွတ်နဲ့ လိုက်နမ်းတယ်။ ဖွာလန်ကျနေပီ ဖြစ်တဲ့ သူ့ဆံနွယ်တွေနဲ့
ကျနော်ပါးတွေကိုပွတ်သတ်တော့ ကျနော်လုံးဝ လိင်စိတ်ကြွပီး ပေါက်ကွဲချင်လာပီ။ ရုတ်တရက်
ကျနော်ကို နမ်းနေတာကို ရပ်ပြီး လူချင်းခွဲပီး ရေးကြီးသုတ်ပြာဟန်နဲ့ ကျနော်ကိုယ်ပေါ်က အင်းကျိကိုအတင်းဆွဲ
ချွတ်ဖို့ တုန်ယင်နေတဲ့ လက်တွေနဲ့ကြိုးစားတယ်။

အော့!!

အဲ့လိုလေးအော်ပီး ယိုင်သွားတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကိုကျနော်ဆွဲဖမ်းထိန်းလိုက်ရတယ်။ ခြေထောက်မှ မကောင်းသေးတာ သွားပီးအားပြုလိုက်တာကိုး။
ဆွဲထိန်းလိုက်တဲ့ ခါးကလေးကို လက် ၂ဖက်နဲ့ ကိုင်ပီး ဆွဲမ လိုက်တော့ ပန်းချီဆရာမလေး စွေကနဲကျနော်ခါးပေါ် ခွလျက်တက်လာပီ။ သူမ အနောက်မှာရှိနေတဲ့ ထမင်းစားပွဲပေါ်ကိုပွေတင်လိုက်တယ်။
ကျနော်တီရှုပ် အနီကိုဆွဲမ ပီးချွတ်ချလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ.. သူမ ကလည်းဖြူလွလွအင်းကျီပါးလေးကို ရင်ဘတ်က ကြယ်သီးတွေထပ်ထပ်ဆိုပီးဆွဲ
ဖြုတ်လိုက်ပီ။ ဖြူဖွေးဆူဖြိုးပီး ထိပ်ပိုင်းက ခပ်ကော့ကော့လေး ဖြစ်နေတဲ့ သူနို့ကြီး ၂လုံးက ပွင့်ထွက်သွားတဲ့ အင်းကျီအောက်ကနေ ဘွားကနဲပေါ်ထွက်လာတာကို မနက်ခင်း အလင်းရောင်
အောက်မှာ မြင်လိုက်ရတော့ ကျနော်အောက်က ထိပ်ဖူးကြီးကလည်း ဖြောင်းကနဲဖြောင်းကနဲ ဖြစ်ပီး သပိတ်မှောက်(အဲလေ) ဆန္ဒပြလာပီ။ ခပ်သွက်သွက်လေး အတွင်းခံကော..ဂျင်းပန်ပါဆွဲချွတ် ချလိုက် တယ်။ စားပွဲပေါ်က ပန်းချီဆရာမလေးကလည်း အောက်က ထမီအနက်ကလေးကို ဝှင်းလုံးချွတ်ချလိုက်တာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာအခွေလိုက်ကလေး။

ဟောဗျာ.. အတွင်းခံဘောင်းဘီလေး မပါဘူးကော
ကောင်းကြသေးရဲ့လားဗျာ။ ၂ယောက်စလုံးဖင်တုံးလုံးဖြစ်နေပီး တဟင်းဟင်းတဟားဟားနဲ့ အပျိုပေါက်လူပျိုပေါက်ကလေးတွေ ပထမဆုံးတွေသလိုတုန်ခါနေကြပီ။ ကြည့်လိုက်ပါဦးဗျာ..
အဝတ်မဲ့သွားတော့ ပေါ်လာတဲ့အသားဆိုင်ပါဝင်းဝင်းတွေ လှလိုက်တာ။ ထမင်းစားပွဲပေါ်ကနေ ခြေချပီးထိုင်နေရင်း မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ကျနော်ကိုကြည့်နေတဲ့ ပန်းချီဆရာ
မလှလှလေး။ မျက်နှာပေါ်မှာဖြောင့်စင်းစင်းဆံနွယ်တွေက ကပိုကရို ဖြစ်နေပီး ပုခုံးပြေပြေလေးပေါ်မှာ ပုံပုံလေးတင်နေတယ်။ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေတဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို သွားဖြူဖြူလေး
တွေနဲ့ တအားကိုက်ပီး ကျနော်ကိုကြည့်နေတယ်။ (ဒါမှမဟုတ် ကျနော်အောက်က ထောင်ပီးထွားကြိုင်းလွန်းတဲ့ ရမ်ဘိုထိပ်ဖူး လိုဟာကို ကြည့်နေတယ်) ဝမ်းဗိုက်ရှုပ်ရှုပ်ကလေးမှာအဆီပိုတစ်
စက်မှရှိမနေဘူး။ လူကလေးက သွယ်လျသလောက် ထွားကြိုင်းလွန်းတဲ့ နို့ကြီး ၂လုံးက
ဖားဖိုလိုဖြစ်နေတဲ့ရင်အစုံကြောင့် နှိမ့်ချည်မြင့်ချည်။ ကျနော်အထင် ဘရာဆိုဒ် ဥရလောက်ရှိမယ်ထင် တယ်။ ဆီးခုံ အပြားလေးပေါ်မှာ ခပ်ပါးပါးရိပ်ထားဟန်တူတဲ့ အမွှေးကျဲကျဲလေးတွေ.. အဲ့ဒီအောက်မှာတော့
ဖောင်းကားထွက်နေတဲ့ ဇောက်ဖုတ်လေးက အဆီတဝင်းဝင်းနဲ့ အရည်လေးတွေစို့
နေရှာပီ။ သွယ်ဆင်းသွားတဲ့ ပေါင်တံပါဝင်းဝင်းလေးက အနားသတ်ထားပေးတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးပစ်ရက်စရာမရှိတဲ့ အရိုင်းဆန်ဆန်ကောင်မလှလှလေးပါလားကွယ်။

ရှင်.. ဒီလိုပဲအလှကြည့်နေမှာလား!!!
လိင်စိတ်နဲ့ဒေါသစိတ်ရောရှက်နေတဲ့ အသံမာမာလေးနဲ့ အော်ငေါက်သလိုပြောလာမှ ကျနော်သတိဝင်လာတယ်။
သူမ အနားကိုတိုးကပ်ပီး ခပ်မော့မော့လုပ်နေတဲ့ မျက်နှာဖူးဖူးလေးကိုကျနော်
အနမ်းစက်သေနတ်နဲ့ ဒရစပ် ပစ်ခတ်ပလိုက်တော့

အာ့အာ့အာ့..
ဆိုပီးဆက်တိုက်ညည်းညူသံလေးတွေနဲ့အတူ ကျနော်ကျောပြင်ကိုဖက်တွယ်လာတယ်။ ကြာကြာမနမ်းတော့ပဲ
လည်တိုင်ဝင်းဝင်းလေးအတိုင်း တပြွတ်ပြွတ်နမ်းရင်း အောက်ကိုလျှောဆင်းလာ

ခဲ့တယ်။ ပီးတာနဲ့ ဝါဝင်းအိမ်ကတော့ နို့ကြီး ၂လုံးကို ဘယ်ညာပြောင်းပီး ခက်ကြမ်းကြမ်းလျှာနဲ့ အပြားလိုက် လျှက်ပလိုက်တယ်။ ကျနော့်ဆံပင်တွေကိုဆွဲဆုပ်ကိုင်ရင်း ရင်ကလေးကော့ပေးထား လို့ ဖီးလ်တက်နေရှာပီ။

တော်ပီ..တော်ပီ.. လုပ်တော့လုပ်တော့..ရိုးရိုးနိုး
မရှက်မကြောက်နိုင်ပဲ အတင်းတောင်းဆိုနေတဲ့ ကျနော့်ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့အလိုကို ကျနော်လိုက်ရတော့မယ်။
ခြေချထိုင်ထားတဲ့ သူမ ပေါင်တန် ၂ချောင်းကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်ပီး စားပွဲပေါ်ခြေဖဝါးတင်ပီး
ဒူးထောင်ပေါင်ကား အနေအထားပြင်ပေးလိုက်တယ်။

ပီးတော့မှ ဇာတ်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို လက်နဲ့ အထက်အောက်၎င်း-၅ချက်လောက်ပွတ်ဆွဲလိုက်၊
အစိနေရာလေးကို လက်မနဲ့ဖိပီး ခပ်ဖွဖွချေရင်းကစားပေးလိုက်သေးတယ်။
နဂိုထဲက စိတ်ကြွထားပီးသားဖြစ်တဲ့ အတွက်ဆက်နန်းနှပ်စရာမလိုတော့မှန်း စားပွဲပေါ်တတောက်တောက်ကျနေတဲ့
ပန်းချီဆရာမလေး ရဲ့ စူးရှအနံ့ထွက်နေတဲ့ ဇာတ်ရည်အပွက်ကလေးတွေ
ကသက်သေပြနေပီ။ ကျနော့်လက်တစ်ဖက်က သူမ ဇာတ်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကို လက်ညှိုးလက်မနဲ့
အသာလေးဟဖြုတ်၊ နောက်လက်တစ်ဖက်နဲ့ ကျနော့်ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကို အရင်းက ကိုင်ပီးတော့
ထားလိုက်တယ်။

ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့မျက်နှာကို တချက်မော့ကြည့်လိုက်တော့ ချွေးတွေနဲ့စိုလက်နေတဲ့ မျက်နှာလေးက
အံ့ကြိတ်ပီး ကျနော့်ဆောင့်ချက်ကိုမျှော်နေရှာပီ။

သူ့ မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ကျနော့်ခါးကို ကော့ပီးထိုးသွင်းလိုက်တယ်။

အားနိုး ကျပ်လိုက်တာ.. ဒီလောက်အရည်တွေရွှဲစိုနေတာတောင် မနည်းအားစိုက်နေရတယ်။
ထိပ်ကလေးနဲ့တင် စီးပိုင်ပိုင်အရသာခံစားနေရပီ။ တစ်ဝက်လောက်ထိုးသွင်းလိုက်ပီး
၁၀ချက်လောက်ဆော့နေလိုက်သေးတယ်။

အဟင့်..အဟင့်..

ဆိုပီးမျက်လုံးလေးမှိတ်ရင်း ညည်းနေတဲ့သူမ မျက်နှာလှလှလေးကိုကြည့်ရင်းတစ်ချက်ချင်း တစ်ဝက်လောက်ထိ
အသွင်းအထုတ်လုပ်နေရာက ဟိတ်! ဆိုပီးမာန်သွင်းလို့ ကျနော်အဆုံးထိဆောင့်ချ
လိုက်တော့ ကျနော့်ခါး တစ်ချောင်းလုံးပူကနဲဖြစ်ပီး ဆီးခုံ ချင်းဂဟေဆက်သွားသလို.. သူမ ဆီကလည်း ရှိုး.....
ဆိုတဲ့ အသံရှည်ဆွဲပီး အော်တဲ့အသံကျယ်ကျယ်လေးထွက်ကျလာတယ်။

အရမ်းတင်းကျပ်နေတဲ့ ကျနော်ဘယ်လိုမှ ထိန်းမနေတော့ပဲ..
အားရပါးရအဆုံးထိဆွဲဆွဲထုတ်ပီး တဖန်းဖန်းဆောင့်ချပီး လေးလေးမှန်မှန်နိုး သွင်းနေလိုက်တော့
ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါပီး အင့်ကနဲအင့်ကနဲဖြစ်နေရှာတယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့
စည်းချက်မှန်လာသလို သူ့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အငြိမ်မနေပဲ ပြန်ကော့ပီးနိုး လာပြန်တော့
ကျနော်ကြာကြာမထိန်းထားနိုင်တော့ဘူး။

နီ ..ရေ .. အားနိုး ကျနော်ထိန်းလို့မရတော့ဘူး

အင်းနိုး အင်းနိုး

ကျနော်ပီးတော့မယ်.. တအားဆောင့်ပီနော်..

ရှိုးနိုး ဟားနိုး ရှိုးနိုး

မီးဖိုခန်းနဲ့ ကပ်လျက်က ရေချိုးခန်းဆီခေါ်သွားလိုက်တယ်။ ကျနော်လက်တွေထဲက သူမရဲ့ တင်ပါးအိအိတထွေးကြီးက စိတ်လှုပ်ရှားချင်စရာကောင်းလာပြန်ပီဗျာ။

.....

.....

.....

၂ယောက်သားဆေးကြောသန့်စင်ပီးတော့ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ အိပ်ခန်းထဲရောက်သွားကြပြန်တယ်။ ကျနော်အသေချာသိနေတာက ပန်းချီဆရာမလေးကော ကျနော်ပါ ပြင်းပြတဲ့လိင်ဆက်ဆံလိုစိတ်တွေ ကျမသွားသေးပဲခရီးထပ်ဆက်ချင်နေကြသေးတယ်ဆိုတာပါပဲ။ အိပ်ခန်းထဲရောက်တော့ ကုတင်ပေါ်ကို အသာလေးချထားပေးပီး မှောင်လွန်းလို့ပြုတ်င်းပေါက်တွေ လိုက်ဖွင့်လိုက်သေးတယ်။ ပီးတော့မှ ကုတင်ပေါ်မှာခြေချပီး ထိုင်နေတဲ့ ကျနော်နတ်မိမယ်လေးဖက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဆံပင်ရှည်တွေကို သေချာစုစည်းပီး မြင်းမြီးပုံစံလေး အနောက်ဖက်ကိုပို့ပီးသေချာစည်းနှောင်နေရင်း ကျနော်ကိုညှို့မြှုတ်ဲ့အကြည့်စူးလေးနဲ့လှမ်းကြည့်နေတယ်ဗျ။

နဖူးလေးက ဆံနွယ်စလေးတွေအပြောင်သိမ်းထားတော့ ဝင်းဝင်းလက်လက်ကလေး။ နှာတံစင်းစင်းလေးတွေ၊မျက်တောင်ကော့ကော့လေးတွေရယ်.. လျှာနဲ့မကြာမကြာသပ်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးစိုစိုလေးကပန်းသွေးရောင်။ ခဏတာ ပြည်ဖုံးကားချထားတဲ့ကျနော် လိင်စိတ်တွေကပြန်ကြွတက်လာချင်နေပီ။ ဒါပေမယ့် ပထမတစ်ခါပီးထားတာမကြာသေးတော့ နည်းနည်းထွားလာတာကလွဲပီး တအားထောင်မထသေးဘူး။ တရွေ့ရွေ့နဲ့သူမ အနားကိုတိုးကပ်သွားတော့ ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ကျနော် မပျော့မမာ အောက်ကိုစိုက်ကျနေဆဲ ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကိုလက်ချောင်းဖြူသွယ်သွယ်လေးတွေနဲ့ လှမ်းဖမ်းဆုပ်ပီး ဆွဲယူလိုက်တော့ ကျနော်မှာ ဟာကနဲ ဖြစ်ပီးပါသွားတယ်။

ဝလုံးကလေးဝိုင်းစက်စက်လို နှုတ်ခမ်းပန်းသွေးရောင်လေးကိုဟ.. ကျနော်ထိပ်ဖူးကိုတော့နေပီ.. ဘုရားရေ..သူမကျနော်ကိုဘာလုပ်တော့မယ်ဆိုတာသိလိုက်ရတော့ ကျနော်ခြေဖျားထောက်ပီး ကော့ထားပေးမိတယ်။ ကျနော်လက်တစ်ဖက်ကလည်း ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့နှောက်စေ့တည့်တည့်မှာတွဲလဲ လေးစည်းနှောင်ထားတဲ့ သူမရဲ့နက်မှောင်ရှည်လျားတဲ့ မြင်းမြီးဆံနွယ်စလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားမိပီ။

ဟာ:::.....

ပလွတ်ကနဲစုပ်ယူပီး နှုတ်ခမ်းစုစုလေးထဲကျုံ့ဝင်သွားတဲ့ ကျနော်ထိပ်ဖူးကနေ ကျင်ဆိမ့်သွားတဲ့အရသာကိုကျနော်ခံစားလိုက်ရတယ်။ အထဲရောက်နေတဲ့ကျနော်ကောင်ကို လျှာဖျားလေးနဲ့ကစားပေးနေတော့ ခြေဖျားထောက်ပီးရပ်နေတဲ့ ကျနော်မှာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေအောင်ကောင်းတက်သွားတယ်။ ကိုင်ထားတဲ့သူမ လက်ချောင်းလေးတွေကလဲွင်း ထုသလိုတဖတ်ဖတ်နဲ့ဆော့နေသေးတယ်။ ဘယ်လောက်ကံ ကောင်းလွန်းတဲ့ ကျနော်လဲဗျာ။ နတ်မိမယ်လိုလှတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး ရဲ့ကြင်နာယုယမှုလေးကို ခံနေရပီ။ တဖြေးဖြေးအရှိန်တက်လာတော့ စိတ်လွှတ်ထွက်သွားပီး သူမခေါင်းလေးကို လက်၂ဖက်နဲ့ကိုင်လို့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးထဲ ကျနော်အားနဲ့ဆောင့်ဆောင့်သွင်းနေမိတယ်။ အရှိန်ရလာတဲ့ ကျနော်ကို မတားတဲ့အပြင် ကျနော်ထိပ်ဖူးအောက်က တွဲလဲကျနေတဲ့ဥတွေကို လက်ဖဝါးလေးနဲ့ခံလို့ ဖွဖွလေးကစားပေးနေ တော့ ကျနော်မှာဆွေမျိုးမေ့လောက်အောင် ကောင်းပီး ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကလည်း

ပေါက်ထွက်တော့မတတ်မာကျောလာပီး ထောင်မတ်လာလို့ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့
အာခေါင်ကိုတောင်တစ်ချက်တစ်ချက် သွားက
လော်ထိုးသလိုဖြစ်စပြုလာတယ်။

မြတ်!!

ဆိုတဲ့မြည်သံနဲ့အတူ သူမ ပါးစပ်ထဲကကျနော့် ထိပ်ဖူးကြီးကိုဆွဲချွတ်လိုက်တော့ မိုးပေါ်ကိုထောင်မတ်နေတဲ့
နီရဲစိုလက်နေတဲ့လိင်တံထွက်ကျလာတာကို မက်မက်မောမောငေးကြည့်နေရာတယ်။

ကျနော်လည်း နီ အဖုတ်လေးကိုလျှက်ချင်တယ်ကွာ.. နီ ပက်လက်အိပ်လိုက်...
လှစ်ကနဲပြီးသွားတဲ့မျက်နှာလေးက ဝမ်းသာသွားတဲ့ပုံစံကလေး။ ချက်ချင်းပဲ ကုတင်ပေါ်လှဲအိပ်ချလိုက်ပီး
ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကို ခါးအောက်ကိုသူ့ဖာသာ ထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ ဒူးထောင်ပေါင်ကားတင်ပါး
အောက်ကိုခေါင်းအုံးခု လို့ ကျနော်စိတ်ကြိုက် လျှက်လို့ရအောင်ခပ်မြန်မြန်ပြင်ပေးနေတယ်။
အမွှေးပါးပါးလေးတွေအောက်က အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးက လျှက်ပေးပါတော့လို့ဖိတ်ခေါ်နေသလိုပဲ။
သူမ ပေါင်ကြားထဲကို ကျနော်မျက်နှာအပ်ပီး ဝမ်းလျားမှောက်အိပ်ချလိုက်ပီး ဖောင်းကားလွန်းပီး
ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီကို အိတွဲတွဲဖြစ်နေတဲ့ မုန့်ပေါင်းပုံစံအဖုတ်လေးကို ကျနော်ညင်ညင်သာသာလေး
ပဲလျှာဖျားလေးနဲ့တို့ကြည့်လိုက်တော့ ..

အာဟာ့! ဆိုပီး ကယောင်ကတမ်းနဲ့ ကျနော်ဆံပင်တွေကိုလက် ၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပီးဆွဲဆုပ်လာတယ်။
မထူးတော့ဘူးဆိုပီး လျှာအပြားလိုက်အဖုတ်တပြင်လုံးပတ်လျှက်ပလိုက်မိတယ်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ကျနော်လျှက်ပေးနေသလောက်.. ပန်းချီဆရာမလေး ရဲ့စိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်အော်ညည်းသံက ဆူညံပေါက်
ကွဲစွာထွက်ကျလာခဲ့ပီ။

ဟား::: ::::

ဟား::: ::::

ကောင်းလိုက်တာရှင်ရယ်... ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးနမ်းလိုက်စမ်းပါ..
အဲ့လိုအသံတွေထွက်ပီး အာခေါင်ခြစ်ပီးအော်လာတာခင်ဗျ။

အဲ့ဒီနေ့က တနေကုန်ကျနော့် ပန်းချီဆရာမလေးနဲ့ နားလိုက်ချစ်လိုက် ပျော်ခဲ့မိပါတယ်။
နွားငတ်ရေကျ ဆိုတာလို သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ။ မနက်ရောက်ရောက်ချင်း
မီးဖိုခန်းထဲမှာတစ်ခါ၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပီး အိပ်ယာပေါ်မှာတစ်ခါ ခပ်မြန်မြန်ခပ်ကြမ်းကြမ်းိုး ခွဲကြ
ပီး ကျနော်ကချက်ပြုတ်ကြော်လှော်.. တူတူနေ့လည်စာစားသောက်၊ ခဏနားရင်း
ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာတူတူလဲလျောင်းရင်း ဖက်တွယ်ထားရင်း စကားတွေပြော၊ ဟိုကိုင်ဒီပွတ်လုပ်နေရင်း
အသာလေးဇာတ်လမ်း

ပြန်စ၊ ဒီတစ်ခါတော့ တအိအိနဲ့ ပုံမှန်လေးဖိပ်ယူပီးထပ်လုပ်ခဲ့ဖြစ်တာပေါ့လေ။

ကျနော်ပန်းချီဆရာမလေးက အပျိုစင်လေးတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ။

ဒါပေမယ့် ကျနော်သူ့ကိုကြွေသွားပီး၊ ပြောချင်တာက အိပ်ယာပေါ်မှာ အစွမ်းပြလွန်းလို့လည်းမဟုတ်ဘူး။
လှတပတလေးပေမယ့် လိင်ဆွဲဆောင်မှုက ကျနော့်သူငယ်ချင်း ဗျိုင်းလေးကိုတော့ဘယ်မှီမလဲဗျ။
အဓိက ကျနော်သဘောကျတာ မာကျောကျော ကျပ်ဆတ်ဆတ် နိုင်လွန်းတာ။ ပီးတော့ ကျနော်လိုကောင်ကို

အထက်စီးကနေအကြောကြီးနဲ့ ဆက်ဆံတာမျိုးတသက်လုံးမခံခဲ့ရဖူးတော့ တိတ်တိတ်လေးကြိတ်
 ဂြောဓ်ပီဗျာ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျနော့်ဘဝမှာ မနက်ကလို မိန်းမတစ်ယောက်က စပီးထီမထင်ဟန်နဲ့
 သွားတာကိုခံရတာပထမဆုံးလို့ ပြောရမလားပဲဟီး။

သူနဲ့ကြိမ်မြောက်ပီး ပီးတော့ ကျနော် စီးကရက်ဗူးထယူပီးတစ်လိပ်လောက် ဖွာရင်းသူ့ကိုရင်ခွင်ထဲ
 ထည့်ထားလျက်က ခေါင်းရင်းမှာတွေ့တဲ့ စာအုပ်တွေထဲက တစ်အုပ်ကိုဆွဲယူပီးလှန်လိုက်တယ်။
 ကောလင်းဂီလဆင် ရဲ့ "အပြင်လူစစ်တမ်း" ဆိုတဲ့ ကုလားဖြူစာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်နေတယ်။ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက
 ပန်းချီဆရာမလေးက မော့ကြည့်လာပီး ကျနော်သောက်လက်စ စီးကရက်ကိုဆွဲယူပီးဖွာရှိုက်
 နေရင်း ပြုံးစိစိနဲ့ကြည့်နေတယ်။ စာအုပ်ကို အသာလွှတ်ချလိုက်ပီး နောက်ထပ်တစ်အုပ်ကောက်ကိုင်လိုက်ပြန်တော့
 ယန်းပေါဆတ်ရဲ့ "ယင်ကောင်" .. ဘုရားဘုရား! တကယ့်ဟာမ လေးနဲ့ လာတွေ့နေပီဗျ။
 အဲ့လိုစာအုပ်တွေက ဘာကိုမှအလေးအနက်မထားတတ်တဲ့ ဂါဒတစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုနေတယ်မဟုတ်လား။

ဒါတွေကို နီ ဖတ်တာလားဗျ

အင်း

ကျနော်ကတော့ လုံးဝမကြိုက်ဘူးသိလား

ဟာဟာ.. သိပါတယ် ကိစ္စမရှိပါဘူး မကြိုက်ချင်မကြိုက်နဲ့ပေါ့

.....

ရှင့်ကို တစ်ခုကြိုမှာထားမယ်နော် .. ကျမ တို့ခုတူတူအိပ်ဖြစ်တယ်.. ရှင်ကျမကို ဖီးလ်လာတယ်
 ကျမရှင့်ကိုသဘောကျတယ်..ဒါပဲ

နီ.. ပြောတာ ကျနော်သဘောမပေါက်ဘူးဗျာ

ဟာဟာ! ရှင့်နာမည်တောင် ကျမ မသိဘူး..ကျမနာမည်ကော ရှင်သိသေးသလား.. ရှင်းအောင်ပြောရရင်
 မတော်တဆတွေ့ပီး တူတူအိပ်တယ်..နောက်ထပ်ဘာမှမမျှော်လင့်ထားကြေး

ဟားဟား .. တစ်မျိုးပါလား ကျနော့်ပန်းချီဆရာမလေးရာ .. ခင်ဗျားက ကျနော့်ကိုဒီလိုပြောရသေးတယ်လို့
 ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက နတ်မိမယ်လေးကို ခပ်တင်းတင်းပွေ့ဖက်ထားလိုက်တယ်။
 စိတ်ထဲကလည်း နေနှင့်ဦးပျံ သောက်ကောင်မလေးရာ.. မင့်လိုဟာလေး ဖိုးသက်ကိုမတွယ်ညှိဘူး
 ဆိုတာမရှိစေရဘူး။ မင်းဒီလိုကြောလေလေ ငါမင့်ကို ချစ်သူလုပ်ချင်လေလေပဲ၊ တွေ့ကြသေးတာပေါ့လို့ ကြိမ်းဂါးရင်း
 ပြုံးစိစိလုပ်နေမိတယ်။

.....

.....

.....

ညနေစောင်းမှ တောရကျောင်းလေးကို ပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်။ နက်ဖန် ကျမဆီလာဦးမှာလား လို့ပြန်ခါနီး
 စိုက်ကြည့်ပီးမေးလိုက်တဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကိုမျက်လုံးထဲမြင်ယောင်လာတာ တစ်လမ်း
 လုံးပေါ့ဗျာ။

ဖိုးသက်..မန်းလေးကဖုန်းလာတာ ဘယ်နှစ်ကြိမ်မှန်းမသိဘူးဟာ..

ဦးပဇင်း ရွှေဘက ရောက်ရောက်ချင်းဆီးကြိုပီးပြောလာတယ်။

"မေ" ဆိုတဲ့ ဒကာမလေး.. ဘာဖြစ်လဲတော့မသိဘူး.. အရေးတကြီးအသံနဲ့ ဆက်ဆက်နေတာ
 ပြန်ခေါ်လိုက်ဦး

ရင်ထဲထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ကျနော်ကောင် ဗျိုင်းလေး ဘာများဖြစ်နေပီလဲမသိဘူး။ ဟောဗျာ! ဖုန်းက
ဝင်ရဲ့သားနဲ့ ကိုင်မယ့်လူမရှိပါလား။ ဒီကောင်တစ်ခုခုဖြစ်နေပီလား။ ရေမိုးချိုးပီးတော့မှ နောက်တစ်
ခါပြန်ခေါ်မိတယ်။ မရဘူးဗျ။ ပြဿနာပဲဗျာ။ ကလေးပေါက်စလေးနဲ့ သနားစရာ ကျနော်သူငယ်ချင်းလေးကို
မျက်လုံးထဲမြင်လာပီး စိတ်ပူပန်မိလာတယ်။ ထိုင်ရအဆက်ထရအခက်။ နောက်ဆုံးမထူးတော့
ပါဘူးလေ..စစ်ကိုင်းနဲ့မန်းလေး ဘယ်လောက်မှကြာတာမှမဟုတ်တာ ဆိုပီး

ဦးဇင်း တပည့်တော်မန်းလေး လိုက်သွားလိုက်မယ်.. ညပြန်မလာတော့ဘူး ဘုရား

အေး.. သတိထားပီးမောင်းနော် မိုးချုပ်နေပီ ဒကာ

တင်ပျံ.. တပည့်တော်စိတ်တအားပူလာလို့ သွားကြည့်လိုက်မယ်..

စိတ်ကလောနေလို့လားမသိဘူး ကျနော်တတ်နိုင်သလောက် ပြားကပ်နေအောင် လီဗာကိုနင်းထားပေမယ့်
ပါပလစ်ကာ ကားလေးက အရှိန်နွေးလွန်းနေသလိုပဲဗျာ။

နန်းရှေ့ က ဗျိုင်းလေးတို့ ခြံဝင်းရှေ့ကို ရောက်သွားတော့ ခြံဝင်းတစ်ခုလုံး မှောင်မဲတိတ်ဆိတ်နေတယ်။

ခြံရှေ့မှာကားရပ်ပီး ကျနော် ခြံတံခါးကို တွန်းဖွင့်ဖို့ကြိုးစားတော့ သံကြိုးပတ်ထားတာ ပြေကျသွား
လို့ အလွယ်တကူဖွင့်လို့ရသွားတယ်။ ဆင်ဝင်အောက်ကို မောင်းဝင်သွားလိုက်ပီးကားကို စက်သတ်လိုက်တယ်။

.....

သံဘာဂျာတံခါးမကြီးက သော့ခတ်ထားတယ်ဗျ။

တစ်အိမ်လုံးလည်း မှောင်မဲ တိတ်ဆိတ်နေတာပဲ။

မေ!

သူငယ်ချင်းရေ.. ငါပါဟ.. ဖိုးသက်ပါ.. နင်အထဲမှာရှိသလားဟ ဟေး မေရေ.. မေ

ကျနော်အော်သံခပ်အုပ်အုပ်က ညအမှောင်ထဲမှာ ထွက်ကျလာတယ်။ ဘာမှတုံ့ပြန်သံမကြားရဘူးဗျ။

တိတ်ဆိတ်မှုက ပြန်လည်ကြီးစိုးသွားတယ်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကိုမှီ
တွယ်ပီး ရပ်နေမိတယ်။ ခဏကြာတော့မှ အိမ်ထဲက ခြေသံတရှုပ်ရှုပ်ကြားရပီး တံခါးသော့ကို အတွင်းကနေ
တစ်ယောက်ယောက်က ဖွင့်ဖို့ကြိုးစားနေသံကြားရတယ်။

မေ.. လား

အင်း.. ဖိုးသက်လား

သံဘာဂျာတံခါးပွင့်သွားတာနဲ့ ကျနော်မြင်လိုက်ရတာက ဆံပင်ဖို့လို့ဖားလျားနဲ့ ဗျိုင်းလေး။ အမှောင်ထဲမှာဆိုတော့
မပီပိုးတဝါးမြင်နေရတယ်။

မီးပျက်နေတာလားဟ..

ဖြူးစ် ပြတ်တာလားဘာလား မသိဘူး သူငယ်ချင်းရာ.. ငါမထနိုင်ဘူး နေမကောင်းဖြစ်နေတာ ၂ရက်လောက်ရှိပီ..

ဟောဗျာ.. နင်ကလည်းငါ့ကို စောစောကဖုန်းခေါ်ရောပေါ့ .. လာစမ်းမှန်း.. ဘယ်လိုနေသေးလဲ..

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော်ရှေ့မှာရပ်နေတဲ့ ဗျိုင်းလေး လက်ကိုဆွဲကိုင်လိုက်ပီး နဖူးကိုစမ်းကြည့်လိုက်တော့
ကိုယ်အပူရှိန်ကခြစ်ခြစ်တောက် ပူနေတာပဲဗျ။

ဟာ.. ဒီလောက်ကြီးဖြစ်နေတာလား.. သူငယ်ချင်းရာ

၂-၃ရက်ရှိပီ.. ငါအားမရှိဘူးဟာ.. မူးဝေဝေဖြစ်နေတာ

ပြောနေရင်းနဲ့ ယိုင်နဲ့နဲ့ဖြစ်လာလို့ ဗျိုင်းလေးကို ကျနော်ဆတ်ကနဲ လှမ်းဖက်ထားလိုက်ရတယ်။

ငါ့ကိုမှီထားလိုက်.. လာစမ်းငါ ပွေ့မယ်..

တစ်ကိုယ်လုံးခြစ်ခြစ်တောက်ပူနေတဲ့ ကပိုကရို ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးကို ကျနော်ကောက်ပွေ့လိုက်ရင်း သူ့အိပ်ခန်းဖက်ကို အမှောင်ထဲမှာစမ်းတဝါးဝါးလျှောက်ရင်း ဝင်သွားလိုက်တယ်။ ကုတင်ပေါ်ကို အသာအယာလေးချပေးလိုက်ပြီး ခွေခွေလေးလှဲစေလိုက်တယ်။

ခဏလေးနေထားဦးနော်.. ငါမီးပျက်တာပြေးကြည့်လိုက်မယ်.. ငြိမ်ငြိမ်လေးနေနော်ကြားလား ဧည့်ခန်းထဲအမြန်ပြေးပြီး မိန်းဆွံ့ချိန်းရောက်တော့ ကျနော်ဘောင်းဘီအိပ်ကပ်ထဲက မီးခြစ်နဲ့ အလင်းရောင်ရအောင် တဖတ်ဖတ်ခြစ်ရင်းဖြုတ်ကြည့်တော့ ဖြူးစံပြတ်နေတာဗျ။ ခပ်မြန်မြန်လေးကောက်လဲ လိုက်ပြီး မိန်းကို ကောက်တင်လိုက်တော့ ဖြောင်းကနဲ တစ်အိမ်လုံးမီးပြန်လင်းလာတယ်။ အပြင်ထွက်ပြီး ခြံတံခါးသော့ခတ်၊ ကားကိုထိုင်ထဲသွင်း၊ အိမ်တံခါးမကြီးသော့ခတ်..အားလုံးပီးစီးသွားတော့မှ ဗျိုင်းလေးအခန်း ထဲပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်။

လေးပေမီးချောင်းအလင်းရောင်အောက်မှာ မြင်ရတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့ မျက်နှာက ဖျော့တော့အားနည်းနေရှာတယ်။ ကုတင်ဘေးက ပုခက်လေးထဲမှာသမီးလေးကတော့ အပူအပင်ကင်း မဲ့စွာနဲ့အိပ်ပျော်နေရှာတယ်။ ကုတင်ဘေးမှာ တင်ပလွှဲဝင်ထိုင်ရင်း သူ့လက်ချောင်းကိုကျနော် ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ပြီး အားပေးသလိုပြုံးပြလိုက်တော့ ဝမ်းနည်းအားငယ်နေဟန်နဲ့ မျက်နှာကိုတစ်ဖက်လွှဲသွားရှာတယ် ဗျာ။ နင်ငါတို့သားအမိကို ပစ်သွားတာဆိုတဲ့ နာကျည်းမှုမျိုးဆိုတာကျနော်သဘောပေါက်ပါတယ်။ ခုလိုတအားကြီးနေထိုင်မကောင်းတဲ့ အခါသူတို့ သားအမိလေး ဘယ်လိုနေထိုင်စားသောက်နေရှာပါလိမ့်ဆို တဲ့အတွေးနဲ့ ကျနော်ဂရုဏာသက်နေမိတယ်။ သူ့လက်ချောင်းတွေကို ဆုပ်ကိုင်ရင်းငိုနေမိတဲ့ ကျနော် ရှိကသံခပ်သဲ့သဲ့ကြားသလိုဖြစ်လာမှသတိဝင်လာတယ်။ ဟောဗျာ! ဗျိုင်းလေး ငိုနေတာပါလားဗျာ။

မေလေး.. ငါရောက်လာပီလေ..အားမငယ်နဲ့တော့.. ငါပစ်ထားတာမဟုတ်ပါဘူးသူငယ်ချင်းလေးရာ

ဟင့်..အင့်အင့်..ဟင့်..

တိတ်ပါဟာ.. ငါဒီမှာနင့်ဘေးမှာရှိနေပီနော်.. ဟုတ်ပီလားငါသူငယ်ချင်းလေး..

အဲ့လိုပြောရင်းချောနေရာက ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ သူ့မျက်နှာပေါ်က မျက်ရည်လေးတွေကိုသုတ်ဖို့ပြင်ပေးလိုက်မှ သတိထားလိုက်မိတယ်။ အပူရှိန်က အဆမတန်တက်နေပါလားဗျာ။ ပူတာမှတော်တော်ကြီး သိသာနေပီ။ ဗျိုင်းလေးရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်တာနဲ့ တင်သိသာနေပီ။ အဖျားသွေးကြောင့် နီရဲနေပီဗျ။

မေ..ငါ့ကောင်..မငိုနဲ့တော့..ခေါင်းကိုက်မယ်..ခုအပူရှိန်တအားတက်နေပီ..

နင်သတိလစ်သွားလိမ့်မယ်..စိတ်ကိုထိန်းထား..ခဏလေးနော်ခဏလေး.. ကျနော်မြန်မြန်ထပြီး မီးဖိုခန်းဖက်ပြေးလာခဲ့တယ်။ ရေပုံးတစ်ပုံးလောက်အုတ်ရေကန်ထဲက ခပ်၊ သတ္တုဇလုံတစ်ခုယူ၊ ကိုယ်သုတ်တဲ့တဘက်ခပ်လတ်လတ်ကလေးတစ်ထည်ယူပြီးပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါနေအောင် အဖျားတက်စပြုနေတဲ့ ဗျိုင်းလေးက ဖျော့တော့ရီဝေနေတဲ့ အရှက်မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ကျနော်ကိုငေးကြည့်နေတယ်။ စိတ်အရမ်းပူနေတဲ့ကျနော် အချိန်မဆွဲတော့ပဲ တဘက် ပိုင်းလေးကို ရေဇလုံထဲနှစ်ထားရင်း ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့အဝတ်လေးတွေကို ခပ်သွက်သွက်ချွတ်နေမိတယ်။

.....

.....

.....

လေးပေမီးချောင်းအလင်းရောင်ဖွေးဖွေးအောက်မှာ ဗျိုင်းလေးကိုကျနော် ရေပတ်တိုက်ပေးနေမိတယ်။
 တအင်းအင်းညည်းရင်း ရှက်စိတ်နဲ့ အဖျားတက်မှုရောရှက်နေတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးကို
 ခပ်မြန်မြန် အပူရှိန်ကျအောင် အဝတ်ရေဆွတ်ထားတာနဲ့ ပွတ်သပ်ပေးနေမိတယ်။ ခုဗျိုင်းလေးရဲ့
 ကိုယ်အထက်ပိုင်းဗလာဖြစ်သွားရှာပီလေ။ သူ့ဆံပင်ရှည်တွေကို ခေါင်းရင်းဖက်ကို လှန်တင်လိုက်ပီးတာနဲ့
 အင်းကျီတွေ၊ ဘရာတွေကိုကျနော်ခပ်သွက်သွက် ချွတ်ပလိုက်တာကို
 မျက်လုံးပိုင်းပိုင်းလေးနဲ့ကြောင်ငေးနေခဲ့တာပေါ့။ ဇလုံထဲစိမ်ထားတဲ့ အဝတ်ကိုရေညှစ်ပီးတာနဲ့
 သူ့ကိုယ်လုံးအပေါ်ပိုင်းကို ဆက်တိုက်
 ရေပတ်တိုက်ပေးနေမိတယ်။ နဖူး၊မျက်နှာပိုင်းပိုင်းလေး၊ လည်တိုင်ပျော့ပျော့လေး၊ဂျိုင်းကြား..တဖြေးဖြေးနဲ့
 ချက်နားအထိတစ်ကိုယ်လုံးအနံ့ ရေအေးအေးဆွတ်လိုက် ညှစ်လိုက်..ရေပတ်တိုက်လိုက်လုပ်
 ပေးနေတာကို အံတင်းတင်းကြိတ်ရင်း မျက်လုံးစုံမှိတ်လို့ခံနေရှာတယ်ဗျာ။ မျက်နှာပူစရာကတော့
 ကျနော်သူငယ်ချင်းရဲ့ အိစက်စက်ခပ်ထွားထွား နို့ကြီး ၂လုံးကို ရေပတ်တိုက်ပေးတဲ့ အခါပဲဗျာ။ လက်တုန့်
 ခြေတုန့်နဲ့ တအားမလုပ်ရဲပဲခပ်ဖွဖွပဲ အဝတ်ရေစိုနဲ့ ပွတ်ပေးနေမိတယ်။ ဆက်တိုက်ရေပတ်တိုက်ပေးနေရင်း
 အပူရှိန်တော်တော်လေးကျသွားတော့မှ မွှေးပွတဘက်တစ်ထည်နဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးခြောက်အောင်
 သုတ်ပေး၊ ဗီရိုထဲကတွေတဲ့ ဘရာအနီရောင်လေးတစ်ထည်ကို သူ့ကိုဆွဲထူပီး ကျနော်ကိုယ်တိုင်ဝတ်ပေး၊
 ဖလန်နယ်လက်ရှည်ရှုပ်တစ်ထည်ကောက်ဝတ်ပေးပီးတာနဲ့ စောင်ပါးပါးတစ်ထည်နဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး
 ထုပ်ပီးခြုံထားပေးလိုက်တယ်။

ပစ္စည်းတွေအကုန်သိမ်းကျနော်လည်းကိုယ်လက်သန့်စင်ပီးတော့မှသူ့အနားပြန်လာ၊ကုတင်ပေါ်တက်ထိုင်လိုက်ရင်း
 နဖူးလေးကိုစမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ်ပူတာလျှော့သွားလို့စိတ်အေးသွားရတယ်။

ဖိုးသက်!

အင်း.. နေလို့ကောင်းသွားပီမလား.. မေလေး

ငါတော့ရှက်လို့ သေသွားမလားမှတ်တယ်ဟာ..

အို! ဘာရှက်စရာရှိလို့လဲ.. ငါတို့ကျောင်းတက်တုံးကခရီးထွက်တာလေမှတ်မိသေးလား..

နင်ရယ်၊မိမိရယ်၊မိဝါရယ်..ငါနဲ့တူတူအိပ်တာလေ..တရေးနိုးတော့နင်တို့ဥယောက်စလုံးဖင်ပြောင်ကြီးတွေနဲ့
 မှတ်မိသေးလား? ငါလည်းစပ်မြင်ကပ်ကပ်နဲ့ နင်တို့ဖင်ပြောင်တွေကို ခြေဖဝါးနဲ့
 တဖန်းဖန်းပိတ်ကန်ပေးတာလေ..ဟားဟား

ခုနက အားငယ်ထိတ်လန့်နေတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးခမျာ ခုမှပြီးတုံ့လေးဖြစ်စပြုလာတယ်။

ဖိုးသက်..နင်ဟာ အင်မတန်စိတ်နှလုံးကောင်းတဲ့သူပါဟာ..

ဆိုပီးအသံတုန်တုန်လေးနဲ့ ကျနော်ကိုမော့ကြည့်ပီးပြောလာရှာတယ်။

မကောင်းပါဘူးမေလေးရာ..ငါကလူဆိုးလေးလို့နင်တို့ပဲပြောဖူးတာလေဟာဟာ..

အဲ့လိုပြောရင်းစောင်ထုပ်ကလေးထဲက ဗျိုင်းလေးကို ကျနော်လဲ့အိပ်ရင်း ဖက်ထားပေးလိုက်တယ်။

ကလေးပေါက်စလေးလို လုံခြုံမှုရနေဟန်ဖြစ်နေတဲ့ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးကို ဖက်ထားရင်း သူနဖူး
ပေါ်က ဆံနွယ်လေးကို သပ်တင်ပေးရင်း ကျနော်သူအိပ်ပျော်သွားတဲ့အထိ ကြင်ကြင်နာနာဟန်နဲ့
ငယ်ငယ်ကသတိရစရာလေးတွေကို တိုးတိုးလေးပြောပြနေမိတယ်။

.....

မိုးစင်စင်လင်းတော့ လန်းဆန်းနေတဲ့ဟန်ကလေးနဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေး
အိပ်ယာကနီးထလာတဲ့အချိန်ကျနော်က အားလုံးအသင့်ပြင်ထားပီးပီ။
သမီးလေးကို ရေမိုးချိုးသန့်စင်၊ မနက်စာကျွေးထားနှင့်ပီး လို့ လမ်းလျှောက်တတ်စ ပေါက်စနက ဧည့်ခန်းထဲမှာ
အရုပ်တွေနဲ့ဆော့နေပီ။

မောနင်းပါ မမမေ! မျက်နှာသစ်၊ကိုယ်လက်သန့်စင်ရအောင်.. ပီးရင် ငါးရုံဆန်ပြုတ်လေးက
ရယ်ဒီဖြစ်နေပါပီခင်ဗျ
အိပ်မှုနံ့စွဲလေးနဲ့ ကျနော်ကိုငေးကြည့်နေရာတဲ့ သူငယ်ချင်းမလေးက ဖျော့တော့အားနည်းနေပေမယ့်
အရမ်းကြည်နူးနေတဲ့ဟန်ပန်လေးက ဖျောက်မရအောင် မျက်ဝန်းညိုညိုလေးထဲမှာပေါ်နေတယ်။
ဟ! မထသေးဘူးလား .. ဘာလဲမနေ့ညကလို ငါ့ကိုယ်တိုင် ရေပတ်တိုက်ပေးရဦးမလား.. ရတယ်နော်..
ဒီတစ်ခါအပေါ်ပိုင်းတင်မကဘူး အောက်ပိုင်းပါအကုန်ချွတ်ပီးလုပ်ပလိုက်မှာဟိ
စပ်ဖြူနဲ့ ကျနော်စနောက်လိုက်တော့ ရှက်သွားတဲ့ဟန်ကလေးနဲ့ မျက်လုံးလေးပိုင်းသွားပီး ချက်ချင်းအိပ်နေရာက
ထထိုင်လာတယ်။

ဖိုးသက်ကွာ! မေ တော့ရှက်လို့သေချင်လာပီ.. နင်တော်တော်အစသန်တယ်..
ကုတင်ပေါ်ကနေဆတ်ကနဲဆင်းလာပီး သူ့ဆံနွယ်လေးတွေကို ခေါက်သိမ်းပီး ဆံညှပ်ကြီးကြီးတစ်ခုနဲ့ညှပ်ပီး သိမ်း၊
ကျနော်လက်မောင်းကို သူ့လက်သီးလေးနဲ့ဆတ်ကနဲမနာအောင်ထိုးပီး
ဟေ့ရောင်! အပြင်ထွက်ဦးကွာ.. ငါ့အဝတ်လဲဦးမယ်..သွား
လာလေ.. ကိုဖိုးသက်လဲပေးမယ်..ဟီး
အာကွာ.. ငါ့မိတော့မယ် အဲ့လိုအကျင့်မပုတ်ကြေး
ဟားဟား..အေးပါ ထွက်ပါပီမြန်လုပ်နော်
ကျနော်ဧည့်ခန်းဖက်ထွက်လာပီး သမီးလေးနဲ့ဆော့ကစားနေလိုက်တယ်။ ၅မိနစ်လောက်နေတော့
ဗိုင်းလေးရေချိုးခန်းဖက်ထွက်သွားတာမြင်လိုက်ရတယ်။

.....

ကိုယ်လက်သန့်စင်ပီး ရှပ်လက်ရှည်လေးဝတ်ထားတဲ့ဗိုင်းလေး
ဧည့်ခန်းကဆက်တီခုံရှည်မှာဝင်ထိုင်လိုက်တော့မှ ကျနော်သမီးလေးကို မြူနေတာရပ်ပီး
ဆန်ပြုတ်တစ်ပန်းကန်သွားခပ်လိုက်တယ်။
ခွေးခြေပုကလေးကို ဆွဲယူလိုက်ရင်း ဗိုင်းလေး ရှေ့မှာဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ဘာမှမလိမ်းချယ်ထားတဲ့
မျက်နှာအပြောင်လေးက နေမကောင်းလို့နွမ်းဖတ်နေတာတောင် တော်တော်ကြည့်ကောင်း သန့်စင်နေ
လိုက်တာဗျာ။ ဆံပင်တွေကို နောက်စေ့မြင့်မြင့် နားမှာ သားရည်ပင်လေးနဲ့ချည်ထားတော့
ရှင်းသန့်နေတဲ့ဟန်ကလေး။ ကျောက်စိမ်းရောင်ရှပ်လက်ရှည်ကို ကပိုကရိုတ်ထားပီး အောက်ကထမီပန်းဆီရောင်

ခပ်ပျော့ပျော့လေး။

ကလေး အမေကလည်း နေမကောင်းတာတောင် အတော်ချော

....

လာ..လာ.. ပါးစပ်ဟ..လျှာလည်သွားမယ်.. တရုတ်ကြီးမောင်သက်ရဲ့

ငါးရဲ့ဆန်ပြုတ်ပူလေး..ငရုတ်ကောင်းနဲ့သင်းသင်းလေး

....

တဖူးဖူး မှုတ်ရင်း ဆန်ပြုတ်ကိုခွံ ကျွေးနေတာကို ကလေးပေါက်စလေးလို သောက်နေရှာတယ်ဗျ။ ကျနော်ကသာ

စကားတတွတ်တွတ်ပြောနေပေမယ့် ဗျိုင်းလေးကတော့ တိတ်နေရှာတယ်။ ဟောဗျာ! ၄-၅

ဖွန်းပဲတိုက်ရသေးတယ်။ တအင့်အင့်နဲ့ ရှိုက်ရင်း မျက်ရည်က ကျလာပြန်ပီ။ ပါးစပ်ထဲမှာလည်း

ဆန်ပြုတ်တွေပလုတ်ပလောင်း။

မေ! လုပ်ပြန်ပီဟာ.. တိတ်တော့.. ငါ့နုနုရှေ့မှာရှိနေတယ်လေ.. ဘာကိုအားငယ်နေပြန်တာလဲဟာ

အင့်ဟင့်ဟင့်..

ဟေ့ရောင် တော်တော့ဆိုနေမှ

ဖေဖေမေမေ တို့မရှိတော့ ကထဲက ငါ့ကိုဘယ်သူမှ ခုနင်ပြုစုနေသလို မလုပ်ပေးဖူးဘူး အီးဟီးဟီး

ဟာကွာ မေလေး ရာ တော်တော့တော်တော့ ငါသဘောပေါက်တယ်..ဝမ်းမနည်းရဘူး..ငါ့သူငယ်ချင်းလေး

သူ့ကိုချော့မော့ရင်း ဆန်ပြုတ်တစ်ပန်းကန်ကုန်အောင်မနည်းတိုက်လိုက်ရတယ်။ ဆန်ပြုတ်ကုန်သွားတော့မှ

ကျနော်ရေမိုးချိုးလိုက်တယ်။ ပီးတော့မှ ဂိုဒေါင်ထဲက ကားထုတ်ပီးဆင်ဝင်အောက်ကိုယူလာ၊

ဗျိုင်းလေးတို့ သားအမိကို တင်ပီး ကျနော့်ဘော်ဒါ တစ်ယောက်ထိုင်နေတဲ့ အပြင်ဆေးခန်းတစ်ခုကို

ထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျနော်တစ်ခု သတိထားမိတာက ဗျိုင်းလေးဆိုတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေးဟာခုဆို

ကျနော့်ကိုပဲ အားကိုးတကြီးအရိပ်တကြည့်ကြည့်လုပ်နေရှာတယ်ဗျ။

....

....

....

ဒီလိုနဲ့ကျနော် စစ်ကိုင်းဖက်မပြန်ဖြစ်တာ တစ်ပတ်ဆယ်ရက်လောက်ကြာသွားတယ်။ ဦးပင်းကိုတော့

ဖုန်းခေါ်ပီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြထားလို့ရပေမယ့် ကျနော့်ပန်းချီဆရာမလေးကိုတော့

ဘယ်လိုမှအကြောင်းကြားလို့မရဘူးပေါ့။ နေမကောင်းတဲ့ ကျနော့်ကောင် ဗျိုင်းလေးလည်း ကျနော်ရောက်ပီး ၁-

၂ရက်လောက်တော့ အဖျားတက်သေးပေမယ့် နေပြန်ကောင်းစပြုလာတယ်။ အဟာရဖြစ်

မယ့် အစားအသောက်လေးတွေချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပြုစုနေတော့ကာ ၁၀ရက်ကျော်လာတော့

တော်တော်လေးလန်းဆန်းပီး လူကောင်းတစ်ယောက်လိုဖြစ်သွားပီ။ အဖျားကောင်းကောင်းပျောက်ပီး

ကျန်းမာလာတော့ မှ အသားအရည်ဝါဝင်းစိုပြေစပြုပီး မျက်နှာလေးကပန်းသွေးရောင်လေး ပြန်လွှမ်းလာတယ်။

တနေ့တနေ့ မနက်စောစောထ ခြံထဲမှာသန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြ၊ ပီးရင်ရေမိုးချိုးအပြင်တူတူထွက်

ပီးမနက်စာ စား..ဈေးဝင်ဝယ်၊ ပြန်လာရင်တူတူချက်ပြုတ်လျှော်ဖွတ်ကြ၊ နေ့လည်စာ

စားသောက်ပီးရင်စာအုပ်ကိုယ်စီနဲ့ ခြံထဲဆင်းပီး အရိပ်ကောင်းကောင်းမှာနားကြ၊

ညနေစောင်းရင်လမ်းလျှောက်တူတူ

ထွက်...တဖြေးဖြေးနဲ့ လင်မယားစုံတွဲလေးလိုပဲဖြစ်လာတယ်။ ကျနော့်သူငယ်ချင်း ဗိုင်းလေးဟာ အင်မတန်ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေရှာတယ် ဆိုတာကျနော်ကောင်းကောင်းရိပ်မိတယ်ဗျ။ သတိထားမိတာတစ်ခုက ဝတ်တာစားတာ လှတပတ်လေးဖြစ်အောင်ပြင်ဆင်တာတွေကသိသာလာတယ်လေ။ ပီးတော့ ကျနော့်ကိုကြည့်တဲ့ အကြည့်တွေက စူးနစ်နစ်ကြီးတွေဗျ။ သူ့မျက်ဝန်းညိုညိုတွေနဲ့ ကျနော့်ကိုစိုက်ကြည့် လိုက်တိုင်းမခံနိုင်လို့ မျက်နှာလွဲလွဲလိုက်ရတာများပီလေ။

ပြဿနာစတင်တဲ့ နေ့က ကျနော်အလုပ်များနေတာဗျ။

နေ့လည်စာ စားသောက်ပြီးတော့ မီးဖိုချောင်ထဲက မီးကြိုးဝါယာတွေက အရမ်းဟောင်းနွမ်းနေတာမြင်ထားတဲ့ ကျနော် အန္တရာယ်ကင်းအောင်ဆိုပီး ဝါယာအသစ်တွေဝယ်ပီး ခလုတ်တွေကောဘာတွေကော လဲနေရင်း အလုပ်များနေမိတယ်။ ဗိုင်းလေးက အပြင်သွားဦးမယ်ဟာဆိုပီး ဆိုင်ကယ်လေးနဲ့ လှစ်ကနဲထွက်သွားလို့ ကျနော့်မှာ သမီးလေးကို ပုခက်ထဲထည့်ပီး ချောသိပ်နေရသေးတယ်။ ကလေးအိပ်သွားမှ မီးဖိုချောင်ထဲဝင်လာပီး ဝါယာကြိုးတွေအသစ်လဲနေမိတာပေါ့။ ကိုယ့်ဖာသာအာရုံများနေတာနဲ့ အိမ်ရှေ့က ဆိုင်ကယ်သံတောင်မကြားလိုက်မိဘူးဗျ။

အဟမ်းဟမ်း..

ဆိုပီး ပြောင်ချော်ချော် ချောင်းဟန့်သံကြားမှ လှမ်းကြည့်လိုက်မိတော့ မီးဖိုခန်းတံခါးဝမှာ တံခါးဘောင်ကိုမှီတွယ်ထားရင်း ပိုစ်ထုတ်နေတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်း ဗိုင်းလေးကိုသတိထားမိတယ်။

ဟာ! ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ

ရယ်ချင်သလိုဖြစ်သွားလို့ ခွံ ကနဲအသံတောင်ထွက်သွားတယ်။ ကျနော့်ဘော်ဒါကလေးတစ်ယောက် အမေပေါက်စလေးကိုကြည့်ပါဦးဗျ။ ဆံပင်တွေကို ပုံသွင်းလာတာ ပါးလျလျ။ အဖျားလေးတွေကိုတော့မသိ မသာ အလိပ်ကလေးတွေလုပ်ထားသေးတယ်။ ကလေးအမေဆိုတာ အသာထား အသက် ၂၀လောက်ပဲရှိတဲ့ အပျိုမလေးကြလို့ဗျ။ အစိမ်းရောင်ပါတိတ်ဝမ်းဆက်ကလေးနဲ့ဟပ်နေတာပဲ။

ဘာရယ်တာလဲ ကွာ .. လှောင်ချင်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား

ဟုတ်ပါဘူး.. ငါတို့ကောင်တွေဝန်လောက်စီ ပြန်ငယ်သွားလို့ကတော့ မေ့ ကိုငါ

ရည်းစားစကားပြောမိတော့မယ်လို့တွေးမိသွားလို့ပါဟာ ဟီး

ဟာဟာ.. မြှောက်တယ်ပေါ့လေ.. အိုကေ.. ဒီမှာနင့် အတွက်ဒိန်ချဉ်ဝယ်လာတယ်.. နေဦးအဝတ်အစားပြေးလဲ လိုက်မယ်..ခဏစောင့်နေနော် သူငယ်ချင်း

.....

ကဲ..လာပါပီရှင်..ဒိန်ချဉ်အကောင်းစားလေးပါ.. ဖိုးသက်လေးပါးစပ်ဟပါ..

မီးဖိုခုံထောင့်က ပလပ်ပေါက်ကို ခါးကိုင်းပီးတပ်နေတဲ့ ကျနော်ခါးမတ်လိုက်ရင်း ငွဲကြည့်လိုက်တော့ မချိုမချဉ်မျက်နှာပေးနဲ့ ဗိုင်းလေးက ပန်းကန်လုံးထဲက ဒိန်ချဉ်ကိုဖွန်းနဲ့ခလောက်ရင်း ကျနော့်ကိုလှမ်းခွံနေတယ်။ ပါးစပ်နားရောက်လာတဲ့ ဖွန်းကိုရှုလွှတ်ကနဲ စုပ်သောက်လိုက်တော့ အေးစိမ့်ပီး အရသာရှိတဲ့ဒိန်ချဉ်အရသာလေး။ ကြည်နူးနေတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်းက ဆက်တိုက်ခွံနေတာကို ရှုလွှတ်ရှုလွှတ်မြည်အောင်သောက်နေ ရင်းက သတိထားလိုက်မိတယ်။ လုပ်ပြန်ပါဗျ။ စွပ်ကျယ်ပါးပါးလေးအောက်က ဘာမှမပါဘူး။သူ့ နို့ဝိုင်းစက်စက်ကြီးတွေက နဂိုကထွားပါတယ်ဆိုမှ ခုဟာက အထဲကိုတောင်ဝါးတဝါးမြင်ရနိုင်တဲ့

အိမ်နေရင်းအင်းကျီပါး

လေးကိုဝတ်လာပြန်ပီ။ နို့သီးခေါင်းတွေတောင် စုထွက်လာအောင်ထင်းနေတာပဲ။ ခွံနေတဲ့ဒိန်ချဉ်ကို ဆက်တိုက်သာသောက်နေတာ ကျနော်သေချာငေးနေမိသလို ဖြစ်သွားတယ်။

အဟမ်း.. ဒိန်ချဉ်နဲ့မြည်းစရာတွေနေတယ်ပေါ့လေ

အာကွာ.. မေ ..နင်ကလဲ

ဘာခုမှရှက်နေတာလဲ.. မမြင်ဖူးဘူးပေါ့ဟုတ်လား.. ဘယ်ကကောင်လေးလဲမသိဘူး ရေပတ်တိုက်ပေးရင်း လက်တွေတုန်နေတာလေ..ဟာဟ

... ..

ကျနော်ရင်တွေ အရမ်းတုန်နေတယ်ဗျာ။ ရှက်စိတ်ကြောင့်မျက်နှာတွေက ထူပူစပြုလာပီ။ ဗျိုင်းလေးမျက်နှာကို မကြည့်ရဲတော့လို့ မျက်နှာလွှဲထားရတယ်။ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် မီးဖိုချောင်ထဲမှာတိတ်ဆိတ် မှုကကြီးစိုးသွားပီ။ ဒီကောင်ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးပါဗျာ။

ကျနော်ဘယ်တုန်းကမှစိတ်မဖောက်ပြန်ခဲ့မှန်းကျိန်ဆိုကျိန်ရဲပါတယ်။ ခုကျနော်သွေးတွေဖျင်းကနဲဖြစ်လာပီဗျာ။

ကျနော်ဘာဖြစ်တာလဲကျနော်ဖာသာတောင်

နားမလည်သလိုဖြစ်လာတယ်။ မလုံမလဲဟန်နဲ့ ခေါင်းငုံ့ထားရာက သူ့ကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ ဘုရားရေ! ဆံပင်ပုံစံပြောင်းထားတဲ့ ဆံနွယ်လေးတွေကြားထဲက နဖတ်ဖတ်မျက်နှာချောချောလေးကလည်း ပန်းသွေးရောင် တောက်လို့၊ ကျနော်ကို စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမချောချောလေးရဲ့ မျက်လုံးတွေက ချစ်ရည်ရွှန်းလဲ့နေလို့ပါလားကွယ်။

မေ.. ငါလေ..ငါ !!

ကြောက်စရာကောင်းလှတဲ့ တိတ်ဆိတ်မှုက ကျနော်တို့ ၂ယောက်ကြားမှာကြီးစိုးနေခဲ့ပီ။

စူးနစ်လွန်းတဲ့ မျက်ဝန်းညိုတွေက ကျနော်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ထွင်းဖောက်တော့မတတ်ပဲဗျာ။ ပီးတော့စိုအိအိ ကွေးကွေးညွတ်ညွတ် နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ဆတ်ဆတ်တုန်လာတယ်။ ကျနော်ကိုယ့်ကိုကိုယ်

ပြန်မေးကြည့်မိတယ်။ ဖိုးသက်မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ.. ဒါမင့်သူငယ်ချင်းမလေးလေ..မင်းဖောက်ပြန်ချင်နေတာလား။

မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ မအိပ်တာ ၄-၅-၁၀ရက်လောက်ပဲရှိသေးတယ် တောင့်တနေတာလား။

အယားဖြေချင်နေတာတစ်ခုလေးနဲ့ မင်းကိုယ်မင်းတန်ဖိုးမရှိဖြစ်သွားချင်နေတာလား။ လောကကြီးမှာ

ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေရှာတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မင်းခဏတာ အပိုင်ကြံချင်နေတဲ့သဘောလားဟေ့ကောင်။

စိတ်ကိုထိန်းစမ်းပါကွာ။ ကျနော်စိတ်ကို ကျနော်ဆုံးမနေပေမယ့် ကျနော်ခန္ဓာကိုယ်က

ကပြောင်းကပြန်တွေဖြစ်စပြုလာနေပီ။ အောက်က လိင်တံက တောင့်တင်းလာတာရယ်..

နားထင်မှာသွေးတိုးနှုန်းတဒိတ်

ဒိတ်ဖြစ်လာတာကိုသတိထားမိတယ်။

ဖိုးသက်! နင်က လူပျိုပေါက်ကလေးလား.. ဘာဖြစ်နေတာလဲခု..

... ..

ကြောက်နေတယ်ပေါ့လေ.. မေ ကတော်တော်ကြောက်စရာကောင်းနေလို့လားကွယ်

... ..

မတုန်မလှုပ်ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ကို ခပ်မဲ့စိုက်ကြည့်ရင်း ကုန်သွားတဲ့ဒိန်ချဉ်ပန်းကန်လုံးကို
ဘေစင်မှာဆေးကြောဖို့ပြင်တယ်။

ပန်းကန်စင်ပေါ်တင်ထားတဲ့ ဆံပင်စည်းတဲ့ သားရေပင်လေးကို အရင်ယူပီး သူ့ဆံပင်တွေကို
စုစည်းပီးချည်နှောင်လိုက်သေးတယ်။ ပီးမှပန်းကန်ဆေးနေတယ်။ ကျနော်ကတော့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိသေးပဲ
ငှက်ငိုင်းကြီးရပ်ပီး ဗျိုင်းလေးကို ဘေးတိုက်ငေးနေမိတယ်။ ဆေးကြောတာပီးသွားတော့ ပန်းကန်လုံးနဲ့ဖွန်းကို
နေသားတကျထားလိုက်ရင်း ဗျိုင်းလေး ကျနော်ကိုအံ့ကြိတ်ပီး စောင်းငဲ့ကြည့်လာပြန်တယ်။

ဘာဖြစ်နေတာလဲ.. ဘာဖြစ်နေတာလဲ.. ငါက ကလေးအမေ အရှုပ်ထုပ်မို့ နင်ငါ့ကိုကြောက်နေတာမလား..

မေ.. နင်ဘာတွေပြောနေတာလဲ..

ဖိုးသက်..နင်ငါ့ကိုလိမ်လို့မရဘူးသိလား.. နင့်စိတ်ထဲမှာဘာဖြစ်နေတယ်..ဘာလို့အောင့်အီးထားတယ်ဆိုတာ
ငါအကုန်သိတယ်..အေးပါလေ..ရပါတယ်..ငါနားလည်ပါတယ်

မေ.. နင်ပါးစပ်ပိတ်ထား.. ငါ့ကိုအဲ့လိုထပ်မပြောနဲ့ .. ငါကနင်တို့အမြင်မှာလူဆိုးဖြစ်ကောင်းဖြစ်ခဲ့မယ်..

ဒါပေမယ့် စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းမကျဘူး

အောက်တန်းကျတယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ..ပြောစမ်းပါဦး မောင်ဖိုးသက်ရေ..ပြောစမ်းပါ..

ဘယ်သူကနင့်ကို မလိုလားနေလို့လဲ..

နင့်ကိုငါက ညီမလေးတစ်ယောက်လိုချစ်တာသိလား မေ.. ငါမညစ်နွမ်းချင်ဘူး..

နင့်ဖာသာကလေးတစ်ယောက်အမေမက လို့ ဘာကြီးဖြစ်နေနေငါ သောက်ဂရုမစိုက်ဘူးသိလား..နင်တော်တော့

အလကားကောင်... သတ္တိမရှိဘူး.. လူကြောက်..

မေ!.. တော်တော့လို့ပြောနေတယ်နော်..

.....

.....

.....

စိတ်လှုပ်ရှား ရှုပ်ထွေးလွန်းလို့ ကျနော်ကော ဗျိုင်းလေးပါ ၂ယောက်စလုံးတုန်တုန်ရီရီတွေဖြစ်နေကြပီဗျာ။

ဗျိုင်းလေးမျက်နှာ ဝင်းဝင်းလက်လက်ကလေးက နာကျည်းနေတဲ့ဟန်နဲ့ ကျနော်ကိုလှမ်းကြည့်နေရင်း

အောက်နှုတ်ခမ်းကိုပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ထားတယ်။ တတ်နိုင်ရင် ကျနော်ရပ်နေတဲ့နေရာကနေပြေး

ထွက်သွားချင်နေပီ။ များများမဟုတ်ဘူး။ နောက်ထပ် ၂မိနစ်လောက်တောင်

ကျနော်တောင့်ခံနိုင်တော့မယ်မထင်ဘူး။ ကျနော်ဟာ ကျန်းမာသန်စွမ်းနေဆဲလူငယ်တစ်ယောက်ပါ။

ကျနော်အသိစိတ်ထဲမှာအင်

မတန်ချစ်ရတဲ့သူငယ်ချင်းမလေး ဆိုတဲ့အသိမရှိရင် ခုချိန်မှာ ခြေလွန်လက်လွန်တွေဖြစ်ကုန်ရောပေါ့။

ဟာ!!

ကျနော်ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဗျိုင်းလေးတစ်ယောက် ကျနော်ကိုစိုက်ကြည့်နေရင်း အံ့တစ်ချက်ကြိတ်လိုက်ရင်း

သူဝတ်ထားတဲ့ စွပ်ကျယ်ပါးလေးကို လက် ၂ဖက်မြှောက်ပီးဆွဲချွတ်ပလိုက်တာဗျ။ ရှုပ်ကုန်

ပီဗျာ။ ရှုပ်ကုန်ပီ။ ငယ်ငယ်က အသားအရည်အင်မတန်လှပီးကြည့်ကောင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးခု

ကျနော်ရှေ့မှာ အပေါ်ပိုင်းဗလာဖြစ်အောင်ချွတ်ပလိုက်ပီ။ ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံးနတ်ပူး

သလိုတုန်တက်သွားတယ်။ ဝါဝင်းနေတဲ့အသားအရည်မျက်ရည်ပဲနေတဲ့

မျက်ဝန်းညိုညိုလည်တိုင်ဖော့ဖော့လေး၊စိုပြေအိတွေးလှတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးက
 နှိမ့်ချည်မြင့်ချည်၊ဝမ်းဗိုက်သားရှုပ်ရှက်ကလေးအောက်
 ကချက်နက်နက်ကလေး။ ဟားအေးအေး ကျနော်အာခေါင်တွေခြောက်လာပီ။ မျက်နှာပေါ်ဝဲကျနေတဲ့
 ဆံနွယ်မျှင်လေးတွေကို သပ်တင်လိုက်ရင်း ကျနော်ကိုမေးဆတ်ပြတယ်။

ငါက အရင်အတိုင်းပဲ လှသေးတယ်ဆို..ဟင် ဟုတ်လား လူဆိုးလေးဖိုးသက်..

.... ..

နင် ငါ့ကိုလိုချင်နေတာ နင့်မျက်လုံးတွေကဖော်ပြနေတာ.. နင်မညာနဲ့ ..

မေ..ငါ..ငါတို့တွေ မှားကုန်တော့မယ်နော်.. နင်..နင်ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ..

မှားစမ်းပါစေ.. ကောင်လေးရာ.. ငါကနင့်လို မညာဘူးသိလား..

ပြတ်စ်.. အင့်..အူးအူး

ရုတ်တရက် ပူလောင်နေတဲ့ကျနော် အင်မတန်အေးမြတဲ့စမ်းချောင်းလေးထဲခုန်ချလိုက်သလိုဖြစ်သွားတယ်။

မွှေးပျံ့တဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့ ဆံနွယ်တွေက အနံ့သင်းသင်းလေးတွေ၊ အိစက်တဲ့သူ

ရင်သားတွေရဲ့အထိအတွေ့တွေ၊ ကော့ကွေးကွေး မွှေးတေးတေးနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးရဲ့ ဆွဲအစုပ်ခံလိုက်ရတဲ့ ကျနော်
 နှုတ်ခမ်း.. ကျနော်ဟာ ဆောက်တည်ရာမဲ့ သွားသလိုခံစားရတယ်။

မေ! ငါ့ကိုယ်ကချွေးတွေပေနေတယ်ဟာ..

ဟင့်အင်း.. နင့်ကိုယ်နို့ကိုငါကြိုက်တယ်.. လက်ကြီးဖယ်စမ်းပါ.. နင့်ရင်အုပ်ကိုငါနမ်းမလို့..

မေလေးရယ်..

နင်ထွက်သွားတော့ နင်ဝတ်သွားတဲ့ အင်းကျီအဟောင်းက နင့်ကိုယ်နို့ကို ငါခိုးရှူဖူးလွမ်းခဲ့ရတာ..

သိလားဇာတ်လိုက် ကလေးရဲ့

ကျနော် အင်းကျီကို ဆွဲချွတ်လိုက်ပီး ကျနော်ရင်အုပ်ကို ပါးလေးကပ်လိုက်၊ ကျနော်နို့သီးခေါင်းတွေကို

ပလွတ်ကနဲစုပ်လိုက်..ချွဲချွဲနဲ့ စကားလေးတွေတတွတ်တွတ်နဲ့ပြောလိုက်၊ ကျနော်ကျောပြင်တွေကို

တရွရွပွတ်သပ်လိုက်လုပ်နေတော့ ကျနော်ရမ္မက်မီးတွေက ဟုန်းကန်ထတောက်လာခဲ့ပီ။ ထိန်းထားရတဲ့ဆန္ဒတွေ

ပေါက်ကွဲပီဆို သာမန်ထက် အဆပေါင်းများစွာပြင်းထန်တတ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူး

မှသိရတာမလားဗျာ။

ကျနော်ဆိုတဲ့ ငမိုက်သားကောင်က အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှ မဟုတ်ခဲ့လေတော့ ဒီလောက်ထိပဲတောင့်ခံနိုင်တော့မယ်ဗျာ။

သွေးနို့ကိုယ်သားနို့ကိုယ်။ ဘယ်လိုမှမလွန်ဆန်နိုင်တော့ဘူး။ ခုချိန်မှာ ကျနော်ရဲ့မှာရှိနေတဲ့ သူငယ်ချင်းမလေးဟာ

သနားစရာမိန်းမရွယ်လေးလို့ ကျနော်မမြင်တော့ဘူး။ ကျနော်စိတ် ဆင်ရိုင်းကို ချွန်းအုပ်ဖို့

မတတ်နိုင်တော့ပဲ လွှတ်ပေးလိုက်မိပီ။

အင်း.. ပြတ်..ပလွတ်..အင့်..အင်း

ကျနော်လက်တွေက သူမ ခါးကျင်ကျင်လေးပေါ်က ထမီအနှမ်းလေးကိုဖြေချပလိုက်မိပီ။ ကျနော်ရင်အုံပေါ်မှာ

တရွရွပြေးလွှားရင်း ကျနော်နို့သီးခေါင်းတွေကို စို့ပေးနေတဲ့ သူမရဲ့လက်ချောင်းသွယ်သွယ်ရှည်

ရှည်လေးတွေကလည်း ကျနော်ပုဆိုးကို ဝှင်းလုံးကျွတ်ကျသွားတဲ့အထိဆွဲချွတ်ပီး

အတွင်းခံဘောင်းဘီမဝတ်ထားမိလို့ လွတ်လပ်ထောင်မတ်နေတဲ့ ကျနော် ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကြီးကို

အားရပါးဆုပ်ကိုင်ရင်းအထက်

အောက်ပွတ်သပ်ဆော့ကစားပေးနေပီ။

အခု.. ဖြေးဖြေးကွာ..

ကျနော်ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ လူးလိမ့်ပွတ်သတ်နေတဲ့ မေ့ မျက်နှာလေးကို သူမဆံပင်တွေကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲဆုပ်ရင်း မော့လာမှ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးအိအိလေးကို ကျနော်အားရပါးရစုပ်နှမ်းပလိုက်တယ်။ အိစက်လွန်းတဲ့အရသာအပြင် နွေးတေးတေး မေ့ လျှာကလေးက ကျနော်လျှာကိုလာ ပီးကစားသလိုလုပ်လာတော့ ကျနော်ပိုပီးစိတ်ကြွလာတယ်။ အောက်က ကျနော် ခုံးပျံ မာတောင့်တောင့်ကြီးကို ဆော့ ကစားနေတဲ့ မေ့ လက်တွေကလည်း ပိုပီးမြန်ဆန်လာတယ်။ အိမ်ထောင်သည်တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ဖူး လို့လားမသိဘူး မေ့ အထိအတွေ့တွေက ကျနော်ကို တဖျင်းဖျင်းထလာတဲ့အထိ အရသာတွေစေပြန်နေ တယ်လေ။ မေ့ နှုတ်ခမ်းတွေကိုစုပ်နှမ်းနေရင်း ကျနော်ဒူးတွေကို နည်းနည်းကွေးညွတ်လိုက်ပီး ခါတိုင်း ထမီအပေါ်ကပဲ ငေးကြည့်ဖူးတဲ့ တင်ပါးစိုင့် အိစက်စက်ကြီး ၂ခြမ်းကို အားရပါးရလက် ၂ဖက်နဲ့ဆုပ် ကိုင်ပီး ချေပေးလိုက်တော့ ခြေဖျားလေးထောက်ရင်းကော့တက်လာတယ်။ အဖုအထစ်ဘာမှမရှိပဲချောမွေ့လွန်းတဲ့ မေ့တင်ပါးလေးက ကိုင်လို့ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ အားရပါးရဆုပ်နယ်လို့ပီးတော့မှ အရှေ့ ဖက်က မေ့ အဖုတ်ဆီကို ကျနော် ညာဖက်လက်ချောင်းတွေကိုပိုပီး ခပ်ရွရွပွတ်သပ်ပေးလိုက်တယ်။

ရိုး... အား... မောင်ရယ်.. မောင်!

ကျနော်သိတယ်ဗျာ။ မေ့ ကျနော်ကိုတော်တော်လေးစိတ်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ။ နေမကောင်းပျောက်စကထဲက စိုက်စိုက်ကြည့်ပီး အောက်နှုတ်ခမ်းကိုက်ကိုက်ပြနေတာ။ ကျနော်နဲ့မထိတထိဖြစ်ဖြစ်သွားတိုင်း မူပျက်ပျက်နေတာတွေကို ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ကျနော် ရိပ်မိတာပေါ့။ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့တာပါ။ ခုလည်းကြည့်ဦး မေ့ အဖုတ်ကလေးက သေချာတောင် မနူးနပ်ရသေးဘူး အရည်တွေရွဲ နစ်ပီး အိစက်စက်ဖြစ်နေပီဗျ။ လက်ချောင်းတွေကို မေ့ အဖုတ်ပေါ်မှာ ဂစ်တာကြိုးတွေကို ကုတ်ပီးတီးသလို ရွရွလေးပြေးလွှားရင်း ဆော့ကစားပေးနေလိုက်တယ်။ တချိန်ထဲမှာပဲနှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေရာက ခွာပီး မက်မောစရာကောင်းလွန်းလှတဲ့ ယောက်ျားတိုင်းငေးချင်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ မေ့ ဝါဝင်းအိစက်တဲ့ နို့ကြီး ၂လုံးကို ဘယ်ဖက်လက်နဲ့တစ်လုံးကိုချေရင်..တစ်လုံးကိုအားရပါးရတမြှုတ်မြှုတ်မြည်အောင် စို့ပေးနေလိုက်တယ်။

ပလွတ်.. ရိုး... မောင်..

အဲ့လိုလုပ်နေရင်း ကျနော်လက်ခလယ်ကိုအပေါ်ကို ထောင်ရင်းမေ့ ဇာတ်ဖုတ်ထဲ အသာနှိုက်သွင်းလိုက်တော့ မေ့ ကကော့တက်ပီး အော်ညည်းသံလေးထွက်လာတယ်ဗျ။ ကျနော်ဘာမှပြန်မပြောပဲလုပ်စရာ ရှိတာကိုဆက်လုပ်နေလိုက်တယ်။ ထုတ်ချည်သွင်းချည်ဆော့ပေးတယ်.. အပေါ်ကနို့ကြီး ၂လုံးကိုပတ်ပီး စို့ပေးနေတယ်။ နည်းနည်းကြာလာတော့ ကျနော်ရပ်လိုက်တယ်။ မေ့ ကိုကျနော်စိတ်ရှိလက်ရှိ အားရ ပါးရိုး တော့မယ်လေ။

တကိုယ်လုံးတုန်ခါပီး အချစ်စိတ်တက်နေတဲ့ ကောင်မလေး မေ့ .. ရယ်လေ။

ကျနော်ရှုတ်တရက်လူချင်း ခွာပီး ဖင်တုံးလုံးဖြစ်နေတဲ့ ကျနော် မေ့ ကိုခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်နေမိတယ်။ ချွေးစက်ကလေးတွေ စိုလက်နေတဲ့ကိုယ်လုံး ဖြူဆွတ်ဆွတ်ကလေး။ နှုတ်ခမ်းကိုက်ပီး ကျနော် ကို စိန်ခေါ် သလိုကြည့်နေတဲ့မျက်နှာရီဝေဝေလေး။ ဘာမှအပြစ်ဆိုစရာမရှိအောင် လှလွန်းနေတဲ့

ကိုယ်လုံးလေးကိုကြည့်ပီး ကျနော် တရှူးရှူးအသံတွေထွက်လာတဲ့အထိ စိတ်ကြွလာပီ။

ဘာကြည့်နေတာလဲ..

မနို့တရိုးအပြုံးလေးနဲ့ မူနွဲ့ဟန်လုပ်ရင်း ကျနော်ကို လှမ်းမေးနေတယ်။

မေ.. နင်က ငါမြင်ဖူးသမျှမိန်းမထဲမှာ အပြစ်ဆိုစရာမရှိအောင်လှလွန်းတယ် သိလား..

မောင် ကအလှပဲကြည့်မလို့လားဟင်..

သူ့စကားလည်းဆုံးရော..ကျနော်ခပ်သွက်သွက်လေးလှုပ်ရှားလိုက်တယ်။

မောင်.. မောင်..ဖြေးဖြေးနော်.. မေ.. နည်းနည်းကြောက်လို့.. မောင့်ဟာကြီးက မတန်တဆကြီးနော်...

သူမ ဗလုံးဗထွေးပြောနေတာတွေကို ကျနော်ဂရုမစိုက်တော့ဘူးပျ။ မီးဖိုခန်းနံရံဆီကို သူ့

ကိုယ်လုံးလေးကိုတွန်းကပ်လိုက်တယ်။ ခြေထောက်၂ချောင်းကြားထဲကို ဝင်ရပ်လိုက်ပီး ဖြောင့်စင်းသွယ်လျတဲ့သူမ

ရဲပေါင်တံတစ်ချောင်းကို ဆွဲမလိုက်ပီး တစ်ချောင်းထောက်မတ်တပ်ပုံစံနဲ့ ဖို့ကြိုးစားတယ်။

အရည်လေးတွေစို့နေတဲ့ မေ့ ဘက်ဖုတ်ဝမှာ ကျနော် ခုံးပျံ့ကို အသေအချာတွေဖို့ ဒူးကွေးပီးကြိုးစားတယ်။

ဟိုချော်ဒီချော်ဖြစ်နေလို့ မေ ကိုယ်တိုင်လက်ချောင်းဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ ကျနော် ထိပ်ဖူးကို

ကိုင်ပီးတွေပေးမှရသွားတယ်။

အား..... မောင်ရယ်.. ဖြေးဖြေး..အား.....

ထိပ်ဖူးနှစ်ဝင်သွားတာနဲ့ ကျနော်လက်တစ်ဖက်က မေ့ ခါးလေးကိုကိုင်ထားတစ်ဖက်က

ပေါင်တစ်ချောင်းကိုဆွဲထားလျက်က ကလော်ပီးိုး သွင်းလိုက်တော့ မေ့မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွားပီး အော်ညည်းသံ

လေးတွေထွက်ကြလာတယ်။ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို ကျနော်က ကော့ကော့ပီးိုး နေသလိုဖြစ်နေတယ်။

ခြေဖျားလေးထောက်ပီး မျက်လုံးစုံမှိတ်လို့ခံနေရရှာပီ။ ဒီလောက်အရည်တွေရွှဲနှစ်နေတာတောင် စီးပိုင်

ပီး ကျပ်တောက်နေတာပဲဗျာ။

အင့်..အင့်.. အား... မောင်ရေ..အရှိန်လေး နည်းနည်းလျှော့ပေးပါဟာ.. မေ့ မျက်လုံးတွေပြာ

သလိုဖြစ်လာတယ်..တအားကြမ်းတယ်ကွာ..

မေ.. ငါစိတ်တအားထနေပီ..ခဏလေးအောင့်ခံနော်.. အား ရှိုး.....

ကျနော်ဘယ်လိုမှ စိတ်လျော့ထားလို့မရဘူးပျ။ အသားကုန်ကော့ကော့ပီး ဆောင့်ိုးပေးနေမိတယ်။ ပထမတော့ မေ့

တစ်ယောက် အခံရခက်နေရာတဲ့ဟန်နဲ့မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီး ခံနေရာက နည်းနည်းအရှိန်ရ

လာတော့ ကျနော် လည်ပင်းကို တွဲလဲခိုပီး တက်ညီလက်ညီ ကော့ပေးတာ..မျက်လုံးဖွင့်လာပီး ကျနော်ကို

တပြတ်ပြတ်လှမ်းလှမ်းနမ်းလာတာ၊ မျက်နှာလေးက ဖီးလ်တက်နေတဲ့ဟန်နဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို

ကိုက်ထားရင်း ပြီးတုံ့ဟန်လေးဖြစ်လာတာ တွေ့မြင်ရတော့မှာ ကျနော်ရှိသမျှအားတွေကို ကျနော် ခါးဆီပို့ပီး

အသားကုန်ကြမ်းတော့တာပါပဲ။

ရှိုး... မောင်..မောင်..ခဏရပ်..ခဏရပ် ..မေ ပီးချင်လာလို့..ခဏလေးရပ်ပေးပါ..

အသားကုန်ပွဲကြမ်းနေတဲ့ ကျနော်အူကြောင်ကြောင်နဲ့ရပ်ပေးလိုက်မိတယ်။

မောင်.. ကြမ်းပြင်ပေါ်ပက်လက်အိပ်ကွာ..လုပ်..ပီးမှ မေ နဲ့တူတူရေချိုးမယ်.. လဲအိပ်လိုက်နော်..မြန်မြန်လေး

သူ့ဘက်ဖုတ်ထဲက ကျနော်ဟာကို ပလွတ်ကနဲမြည်အောင်ဆွဲချွတ် လိုက်ပီး သူမ အလိုကျ

ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲအိပ်လိုက်ရတယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ ဖွာလံကျဲနေတဲ့ ဆံပင်ရှည်တွေကို မေ ကခပ်မြန်မြန်စုပီး သားရည်

ပင်လေးနဲ့ချည်၊ ကျနော် ကိုယ်ပေါ်တက်ထိုင်လိုက်ရင်း အရည်တွေနဲ့ပြောင်လက်နေတဲ့ ကျနော်ီး ကို သူမ

အဖုတ်ဝမှာတေ့ပီး ဆောင့်ချလိုက်တယ်။

ရိုး.....

ဒီတစ်ခါပူကနဲဖြစ်သွားလို့ အသံထွက်အောင် အော်လိုက်မိတာကျနော်ပါ။ အရည်တွေများနေတော့ အခက်အခဲမရှိပဲ လျှော့ကနဲဝင်သွားတယ်။ ဝင်သွားတာနဲ့တပြိုင်နက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပိုဇောရှင်နဲ့ အံကြိတ်ပီး ခါးလေးမတ် တင်လေးကော့လို့ ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ် လက်ထောက်ရင်း မေ တစ်ယောက် အသားကုန်ဆောင့်ိုး နေရှာတယ်။ ကျနော့်မှာတော့ ပက်လက်လှန်နေရာက ဆောင့်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း တုန်ခါနေတဲ့ မေ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုပင့်ကိုင်ထားပေးရင်း ကော့ပျံနေအောင်ကောင်းနေတော့တယ်။

မောင်..ရေ..မေ အရမ်းကောင်းလာပီ..မရတော့ဘူး...မရတော့ဘူး ...အ့အ့အ့အ့.. ကောင်းလိုက်တာ အဲ့လိုအော်လာပီး တွန့်လိမ်တက်လာတဲ့ အခါမှာ ကျနော်လည်း ငြိမ်မနေတော့ပဲ။ မေ့ တင်ပါးကြီး ၂ခြမ်းကို အောက်ကနေလက် ၂ဖက်နဲ့ အားရပါးရဆုပ်ကိုင်ရင်း ကော့ိုး ကော့ထိုး ပြန်ိုး ရင်း ထိန်းထားတဲ့ ကျနော့်စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်တော့ မီးတောင်ပေါက်ကွဲသလိုပဲ သုတ်ရည်ပူပူတွေဟာ ကျင်ချောင်းကနေတဆင့် အရှိန်ပြင်းပြင်းကန်ထွက်လာပီး မေ့အဖုတ်လေးထဲ အားရပါးရ ပန်းထုတ်နေတာကို ဆောင့် ိုး နေရင်းကျနော်ခံစားလိုက်ရတယ်။

မေ.. ငါထွက်ကုန်ပီဟာ...ဟား..... ကောင်းလိုက်တာ.. ကောင်းလိုက်တာ ရိုး..... □

ရေချိုးခန်းကြွေပြား ကြမ်းခင်းပေါ်မှာ ကျနော်က ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်လို့ အဝတ်မပါပဲ ဖင်တုံးလုံးလေးပေါ့။ အသားအရေ အင်မတန်လှတယ်လို့ နာမည်ကျော်ခဲ့ဖူးတဲ့ မေ.. ဆိုတဲ့ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေးကိုယ်တိုင်လည်း အဝတ်အစားမပါ.. ဗလာကိုယ်ထည်းနဲ့ ကျနော့်ကိုရေမိုးချိုးပေးနေရင်း သီချင်းလေးတကြော် ကြော်နဲ့ ရွှင်မြူးနေရှာတယ်။ ကျနော့်ကို ကလေးပေါက်စလေးလို ရေအေးအေးတွေလောင်းချိုးပေးလိုက်.. ဆပ်ပြာတွေအမြုပ်ဖြူဖြူထအောင် တိုက်ချွတ်ပေးလိုက်နဲ့ ပျော်နေရှာတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးနေရာအနှံ့ တိုက်ချွတ်ဆေးကြောပေးနေရင်း အောက်က ငိုက်စိုက်ကျနေတဲ့ ကျနော့်ဒုံးပျံခပ်ပျော့ပျော့ဆီလက်ကရောက်လာပီး သေသေချာချာဆပ်ပြာတိုက်ပေးပီးမှ ရေအေးအေးနဲ့တဗွမ်းဗွမ်းဆေးချလိုက်တယ်။ သေချာ ပြောင်စင်သွားတော့မှ လက်ချောင်းဖြူသွယ်သွယ်လေးနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ရင်း...

ဒါကြီးပေါ့..ဒါကြီး..ကောင်မလေးတွေလုခဲ့ဖူးတဲ့ အချစ်မောင်းတံကြီး..

လို့ပြောရင်း တခပ်ခပ်နဲ့သဘောကျနေပြန်တယ်။ ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးသန့်စင်သွားတော့မှ မေ့.. ကိုကျနော်ရေချိုးပေးပြန်တယ်။ အဝတ်မဲ့နေတဲ့မေ့ကိုယ်လုံးဝါဝင်းဝင်းကို ရေချိုးဆပ်ပြာတိုက်ပေးရင်းတစ်မိမိမိမိ ကြည့်နေရင်း အရမ်းလှလွန်းတယ်လို့ စိတ်ထဲမှာရေရွှတ်နေမိတယ်။ မျက်နှာဖူးဖူးလေးကနေ ဟိုးခြေဖျားအထိ အစက်အပြောက်တစ်ခုမှမရှိ ဝါဝင်းချောမွတ်လှတဲ့ကိုယ်လုံးကလေး။ လက်မောင်းသားလေးတွေ ဆိုထိလိုက်တာနဲ့ အိစက်ချောမွေ့လွန်းနေတာဗျ။ သူ့နို့ကြီး ၂လုံးကလည်း ဗမာမိန်းကလေးတွေထဲမှာရှားလွန်းတဲ့ ဖွံ့ထွားအိစက်ပီး လုံးဝန်းနေတဲ့ဟာမျိုးကြီး။ ဘုရားစူး ကလေးအမေလိုကျိန်ပြောရလောက် တယ်ဗျာ။ ဆပ်ပြာတိုက်နေရင်း အောက်က သူ့ အဖုတ်ဆီရောက်လာတော့ သေချာလေးကျနော်လေ့လာနေမိတယ်။ ဆီးခုံမွှေး လေးတွေက ခပ်ပါးပါးလေး ..အဲ့ဒီအောက်မှာမှ ပန်းရောင်ရင့်ရင့်အကွဲကြောင်း လေး။ ကျနော်အသာလေးဖြိပ် ကြည့်နေမိတော့..

ဟေ့ကောင်.. မမြင်ဖူးဘူးပေါ့ဟုတ်လား.. မေ ရှက်တယ်ကွာ.. ဟေ့အေး! အဲ့လိုမကြည့်ပေးကြေး

ကျနော်ပြီးစိစိလုပ်ရင်း ဆပ်ပြာမြန်မြန်တိုက်ပေးလိုက်မီး ရေလောင်းချိုးပေးနေလိုက်တယ်။

.....

.....

.....

ရေမိုးချိုးမီးရင် နောက်တစ်ခါထပ်တွယ်ဦးမယ်လို့ ၂ယောက်သားမောင်းတင်ထားပေမယ့် ရေမိုးချိုးမီးလို့ ရေချိုးခန်းအပြင်ထွက်လာကာရှိသေး...အိပ်ပျော်နေတဲ့ သမီးလေးဆီက အော်ငိုသံကြားတော့ ၂ယောက်သားတွေကရာ အဝတ်ကလေးတွေကောက်ပတ်မီး ပြေးရတော့တာပေါ့။ အိပ်ယာကနီးလာတဲ့ သမီးလေးက ဂျီကျနေလို့ချော့မော့နေကြရင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အံကြိတ်ရင်းစိုက်ကြည့်လိုက် တခွီခွီကြိတ်ရယ်လိုက်နဲ့ ၂ယောက်လုံးအပျိုပေါက်လူပျိုပေါက်ကလေးတွေလိုပါပဲလေ။ နေကလည်းစောင်းလာတော့ သမီးလေးကို ၂ယောက်သားရေချိုးသန့်စင်ပေး အဝတ်အစားသစ်ကလေးတွေလဲပေးမီး အပြင်ထွက်မီး ညစာတူတူစားကြတယ်။ လောကကြီးကို သိမ်ငယ်နေတဲ့ မျက်ဝန်းညိုညိုတွေနဲ့ မော်ကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးဟာ ၁၆နှစ်သမီးလေးလို သမီးလေးပွေထားတဲ့ ကျနော်ဘေးမှာ ခုန်ပေါက်လို့ လိပ်ပြာမကလေးအလား ပြီးပျော်ရွှင်နေရှာတယ်။ ညဖက်လူခြေတိတ်တဲ့အထိ စကားတွေသိပ်မပြောဖြစ်ပဲသမီးလေးကို အလယ်မှာထားလို့တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ပြီးစိစိနဲ့တကြည့်ကြည့်ပေါ့။ ညဇနာရီလောက်ရောက်တော့ ရင်ခုန်တာတွေမြန်လာပီဗျာ။ ဆော့ကစားရင်းအိပ်ပျော်သွားရှာတဲ့ သမီးလေးကို ပွေချီမီးပုခက်လေးထဲ ပြောင်းမီးတာနဲ့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လုံးဝ

မကြည့်တော့ပဲ သွားတိုက်ခြေလက်ဆေးမီး ကျနော်ခြံတံခါးသွားပိတ်လိုက်တယ်။ အိမ်တံခါးမကြီးကို သော့ခတ်နေတဲ့အချိန် မိုးလေးက တဖျော့ဖျော့ရွာကျလာပြန်တယ်။ တံခါးသော့ခတ်မီး လှည့်လိုက်တာနဲ့ ချစ်စဖွယ်အပြစ်ကင်းစင်တဲ့အပြုံးလေးနဲ့ မေ ကကျနော်ကိုမတ်တပ်ရပ်ရင်းငေးကြည့်နေရင်း လက်၂ဖက်ကို လာပါကွာဆိုတဲ့ဟန်ပန်လေးနဲ့ဆန့်တန်းထားတာကိုမြင်လိုက်ရတယ်။ လှစ်ကနဲပြေးကပ်လိုက်ရင်း မေ့ ကိုကျနော်ပွေဖက်လိုက်တော့ တခစ်ခစ်နဲ့ ကြည်မွှေတဲ့ရယ်သံလွှင်လွှင်လေးကြားလိုက်ရတယ်။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်တစ်ယောက် ပြတ်ထွက်မတတ်စုပ်နမ်းရင်း တစ်ယောက်ကိုယ်ပေါ်တစ်ယောက် ညင်ညင်သာသာပွတ်သတ်ရင်းနဲ့ အိပ်ခန်းထဲက ကုတင်ပေါ် ကိုဝရုန်းသုံးကားရောက်သွားကြတယ်။ ကုတင်ပေါ်တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်တွန်းထိုးရင်း ရောက်သွားတော့မှ ၂ယောက်သားအဝတ်တွေကိုမြန်မြန်ချွတ်ချပလိုက်တယ်။ အဝတ်မဲ့ကိုယ်လုံးချင်းထိတွေ့ထားရင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်နမ်းလို့မဝဖြစ်နေကြတာပေါ့။ ရုတ်တရက်နမ်းနေရာက နှုတ်ခမ်းချင်းခွာမီး မချိုမချည်မျက်နှာလေးနဲ့ မေက ကျနော်ကိုစကားစပြောတယ်။

မောင်! မေ လေပျော်လွန်းလို့သေသွားမလားမှတ်တယ်.. မောင် မေ့ ကိုလုံးဝစိတ်မဝင်စားခဲ့တာသိတော့.. ခုလိုတစ်ခုလပ်ဘဝနဲ့ဆိုပိုဝေးသေးလို့အားငယ်ခဲ့တာသိလား

ပြောနဲ့ဟာ.. မေ ကဒီလောက်ချောတာ..ငဲ့ဘဝမှာတွေဖူးတဲ့ မိန်းမတွေက မေ့လောက်ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကော ရုပ်ကောလှတာတစ်ယောက်မှမရှိဘူးနော်..တကယ်ပြောတာ

မောင်သီလား.. ကျောင်းတုံးက.. မောင်ကတအားပွေလွန်းတော့.. မောင့်ကိုအရမ်းကြောက်ခဲ့တာ.. ဒါပေမယ့်
မေ ကော ခီခီ ပါ မောင့်ကိုကြိတ်ကြိုက်နေတာ မောင်မသိဘူးမလား

ဟမ်!

ဟုတ်တယ်ခပ်ခပ်.. မောင်ကတော့ ကျမ တို့ကို မိန်းကလေးဆိုတာတောင် သတိထားမိရဲ့လားမသိပါဘူး..
သူ့ကောင်မလေးတွေနဲ့ပွေတာ သောင်းကျန်းတာတွေပါတဟားဟားနဲ့လာလာပြောဟွန်း

မေ.. ငါကသူငယ်ချင်းတွေအပေါ် ဖြူစင်တာပါဟာ..

နင်အရမ်းချောအရမ်းလှတာတွေငါသတိထားမိပါတယ်.. ဒါပေမယ့်နင့်ကိုငါမရိုးမသားစိတ်ထားလို့မှမရခဲ့တာ

အင်းပါ.. မောင်က သူများအမြင်မှာ လူဆိုးပေမယ့် စိတ်နှလုံးနူးညံ့ပီး မေ တို့သူငယ်ချင်းမတွေအပေါ်လည်း
အနွံတာခံခဲ့တာသိတာပေါ့..

... ..

လောလောဆယ်တော့ ငယ်ငယ်က ဇာတ်လိုက်ကလေး ဖိုးသက် မေ့ ကိုဖက်ထားပီနော် ခပ်ခပ်..
အချစ်ကြမ်းတယ်ဆိုတဲ့ကောင်ပေါက်စလေး.. မေ့ ကိုဘယ်နှစ်ခါချစ်နိုင်မလဲသိချင်တယ်ဟာ

... ..

အခု! မောင်.. အဲ့ဒါဘာလုပ်မလို့လဲဟင်

ဖက်အိပ်နေရာကဆတ်ကနဲထထိုင်ပီး ခြေရင်းဖက်ကို ကျနော်ခပ်မြန်မြန်ရွှေ့လိုက်ရင်း.. မေ့
တင်ပါးအိပ်စက်စက်ကြီးအောက်ကို ခေါင်းအုံးတစ်လုံးထိုးထည့်လိုက်ပီး သူမပေါင်တံလေးတွေကိုဆွဲကားလိုက်
တော့ မျက်လုံးလေးကလယ်ကလယ်နဲ့ လှမ်းမေးတယ်။ ကျနော်ပြီးစစနဲ့ ဘာမှပြန်မပြောပဲ လျှာထုတ်ပီး
ပလပ်ပလပ်လုပ်ပြလိုက်တော့ ရင်ခုန်မောဟိုက်နေတဲ့အသံလေးနဲ့..

မောင်! မလုပ်ပါနဲ့ .. ဘုန်းနိမ့်ကုန်မယ်.. လိမ္မာတယ် မလုပ်ရဘူးနော်
ခေါင်းခါပြလိုက်ရင်း သူမ အဖုတ်ဆီကို မျက်နှာအပ်ချလိုက်တယ်။ အဖုတ်တစ်ပြင်လုံးကို ငုံ့ပီး
ရှုလူးရှုလူးဆိုပီးမွှေးလိုက်တော့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်တက်သွားရှာတယ်ဗျာ။

မောင်! မေ အဲ့ဒါမျိုးတစ်ခါမှ မခံဖူးဘူး.. တော်တော့ မလုပ်နဲ့ကွာ
လက်ပြန်ထောက်ပီး ပက်လက်အိပ်နေရာက မေ တစ်ယောက်ထထိုင်ဖို့ကြိုးစားသေးတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျနော်နှုတ်ခမ်းတွေက မေ့ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ငုံ့ခဲရင်းစုပ်ယူပလိုက်တော့ မကြုံစဖူးထူးကဲ
တဲ့အရသာကြောင့် တွန့်လိမ်ရင်း ကျနော်ခေါင်းကဆံပင်တွေကိုဆွဲဆုပ်ရင်း..

အားနူး ရှီးနူး

လို့အော်ညည်းရင်း ကျနော်မျက်နှာကို ကော့ပီး အဖုတ်နဲ့ပွတ်လာတယ်။

ချောမွတ်လွန်းတဲ့ မေ့ တင်သားစိုင်အိအိကြီး ၂ဖက်ကိုလက် ၂ဖက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်မ ရင်း သူမ
အဖုတ်ကိုပယ်ပယ်နယ်နယ်လျှက်လိုက် အစီကိုစုပ်ပေးလိုက်ကျနော်သောင်းကျန်းနေမိတယ်။

အားနူး .. ရှီးနူး .. မောင်! အိုး

မေ့ ကိုယ်လုံးလေးဟာ ဆားထိထားတဲ့တီကောင်လေးလိုတွန့်လိမ်ပီး ထွန့်ထွန့်လူးတက်နေရှာပီ။
တင်ပါးသားလေးတွေက ပက်လက်လှန်ထားတဲ့ကျနော် လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ပေါ်မှာတောင်ဆစ်နှစ်ဖက် ကို
မွှေယာပေါ်ထောက်ပီး ကော့ကော့ပေးနေတော့ သူမကျောနဲ့ အိပ်ယာလွှတ်နေခဲ့ပီ။ တစ်ခါမှ ဘက်ဖုတ်

အလျှက်မခံဖူးဘူးဆိုတာဟုတ်မယ်ဗျ။ သာမန်အလျှက်ခံနေကြ မိန်းမတစ်ယောက်လိုမဟုတ်ဘူး။ သူမရဲ့ တုံ့ပြန်မှုတွေက အင်မတန်အရိုင်းဆန်လွန်းနေတာရယ်.. မခံမရပ်နိုင်အောင်ကောင်းလွန်းပီး စိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်ဖြစ်နေရာတယ်ဆိုတာသိသာလွန်းနေတယ်လေ။ ပီးတော့ အတွေ့အကြုံထိုက်သင့်သလောက် များခဲ့ဖူးတဲ့ ကျနော်အတွက် သိပ်ကြာကြာတောင့်မခံနိုင်တော့ပဲ သူမ ပီးတော့မယ်ဆိုတာသိတယ်ဗျ။

အမလေး.. မောင်! ကျမ နေလို့မရတော့ဘူးနော်.. အရမ်းကောင်းလာပီ.. အား... အား... မောင်ရေ..

မရတော့ဘူးကွာ..

မေ တအားကောင်းလာတာကိုရိပ်မိလာတဲ့ကျနော် အဖုတ်အောက်ခြေကနေ ဟိုးထိပ်က အစိလေးအထိ လျှာကို အပြားလိုက်ပြတ်ပြတ်ပြတ်ပြတ် မြည်အောင် အသားကုန်ဆက်တိုက်လျှက်ပေးလိုက်တော့မေ ဘယ်လိုမှမတတ်နိုင်တော့ပဲ အစွမ်းကုန်ကော့တက်သွားပီး ပုန်းကန် ကျောနဲ့မွှေယာကိုဆောင့်မိသွားပီး တစ်ခါပီးသွားရှာတယ်။ ပေါင်လုံးဖွေးဖွေးကြီး ၂ခုကြားထဲ အညှပ်ခံနေရတဲ့ကျနော်လည်း အသာလေး တင်ပါးအောက်က လက်ဖဝါး ၂ဖက်ကိုဆွဲထုတ်ပီး ဝမ်းလျားမှောက်အိပ်ရင်း သူမအဖုတ်ထဲက အရည်ကျတောက်တောက်လေးတွေကို ကြင်ကြင်နာနာစုပ်ယူပေးနေလိုက်တယ်။ မေ ကတော့လက် ၂ဖက်နဲ့ သူမပေါင်ကြားထဲမျက်နှာအပ်ထားတဲ့ ကျနော် ခေါင်းကဆံပင်တွေကို ခပ်ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ရင်းငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ ပီးဆုံးသွားတဲ့အရသာကိုခံစားနေတယ်လေ။

.....

.....

.....

ပျော့ခွေသွားတဲ့ မေ့ ကို အသာလေးအိပ်ယာပေါ်ထားရစ်ခဲ့ပီး ရေချိုးခန်းထဲဝင် ..အဖုတ်ရည်တွေပေပွနေတဲ့ကျနော်မျက်နှာကို ရေအေးအေးနဲ့သစ်၊ ပလုတ်ကျင်းပီးမှအိပ်ခန်းထဲပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်။ ကပိုကရိုဆံနွယ်တွေကြားထဲက ချွေးစက်လေးတွေသီးနေတဲ့ မျက်နှာလှလှလေးက ကျနော်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးပြီးပြနေတယ်။ ဝါဝင်းအိစက်တဲ့ ကိုယ်လုံးပုံပုံလေးက ခွေနေရာက ခေါက်ကနဲထထိုင်လာပီး ကုတင်ဘေးမှာရပ်နေတဲ့ ကျနော်ကိုလှမ်းဖက်တယ်။ ကုတင်အောက်ကို ခြေချပီးထိုင်နေတဲ့ မေ က ကျနော်ကိုခပ်တင်းတင်းဖက်ထားတော့ မတောင့်တတောင်ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ခုံးပျံ့ထိပ်ဖူးက မေ့နို့ထွား ထွားကြီးတွေနဲ့ဖိမိထားတော့ အိစက်စက်အရသာခံစားနေရတယ်။ ဖက်ထားရင်းကြည်နူးနေတဲ့ အသံလေးနဲ့ မေ ကကျနော်ကိုမော့ကြည့်ပီးစကားစလာတယ်..

မောင်!! မေ ကံကောင်းတယ်နော်.. မောင်နဲ့ဒီလိုသာ မချစ်ရရင် ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အရသာ

ခံစားဖူးတော့မှာမဟုတ်ဘူးသိလား.. အရမ်းချစ်တယ်ဟာ

မေ.. နင်က အပျိုပေါက်ကလေးကြနေတာပဲသိလား.. အာခေါင်ခြစ်ပီး

..အသားကုန်အော်တာ..တော်သေးတယ်ခြံဝင်းနဲ့ဖြစ်နေလို့.. ဟားဟား

ဟွန်း! ဘာဖြစ်လဲ.. ခံမှမခံနိုင်တာ.. လူတစ်ကိုယ်လုံးလေဟာနယ်ထဲရောက်နေတာကိုး..

တစ်ချက်တစ်ချက်နှင့်ကနဲအေးကနဲဖြစ်ဖြစ်သွားတာ.. မောလိုက်တာလည်းအရမ်းပဲ..

မေ.. တစ်ခါမှဒီလိုမပီးဖူးဘူးပေါ့ ဟုတ်လား..

ဟင့်အင်း..မောင်ဖိုးသက်နော်.. နင်ကဆရာကြီးဟုတ်လား.. ငါသိပီငါသိပီ.. ကောင်မလေးတွေ အရှက်မရှိနှင့်ကိုဘာလို့ ကျောင်းမှာတုံးကပိုင်းလုကြသလဲဆိုတာ..

အာ! မေ.. ငါကတွေ့ကရာကို ဒီလိုမလုပ်ပါဘူး အထင်မလွဲပါနဲ့ဟာ
 ဟာဟာ.. ခပ်ချောချောကောင်မလေးတွေနဲ့မှပေါ့လေ.. မေက ချောတယ်ပေါ့ဟိ
 အဲ့လိုစကားတပြောပြောလုပ်နေရာက ဆတ်ကနဲလူချင်းခွဲလိုက်ပီး ကျနော်မပျော့မမာ ခုံးပျံ့ကို
 ကိုင်လျက်မျက်နှာနားဆွဲကပ်လိုက်ပီး မချိုမချင်နဲ့
 ဒီတစ်ခါမေ့ အလှည့်နော်.. မောင်ငြိမ်ငြိမ်နော် ဟွန်း..
 အဲ့လိုခပ်တည်တည်လေးဟောက်ပီး ငယ်ငယ်အပျိုဘဝက လူတကာ ငေးမောခဲ့ရတဲ့ပန်းသွေးရောင်
 နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို ဝလုံးလေးလို ပိုင်းစက်စက်လုပ်လိုက်ရင်း ကျနော် ထိပ်ဖူးကိုဖိစုပ်သွင်းလိုက်တယ်။
 ဖူး..... ကနဲလေပူတွေမှုတ်ထုတ်ရင်း ကျနော်စိတ်ကိုလျှော့ထားရတယ်။ ကျဉ်စိမ့်ပီးကောင်းလွန်းတဲ့အရသာကို
 ခါးမတ်မတ်ထား..မေ့ရဲ့ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကို ဆွဲကိုင်ထားရင်းမျက်လုံးမှိတ်ပီးခံစားနေလိုက်
 တယ်။ မေ ကျနော်ကိုစုပ်နေတာမဟုတ်တော့ပဲ ကျနော်- ကိုသူနှုတ်ခမ်းထဲ
 အားနဲ့ထိုးထိုးအသွင်းခံနေသလိုဖြစ်နေတယ်။ လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေကလည်း ကျနော်-
 ကိုတင်းတင်းဆုပ်ပီး-င်းထု
 သလိုခပ်သွက်သွက်ဆောင့်ပေးနေသလို လျှာကလေးနဲ့ထိပ်ကို ကစားပေးနေတာကိုးဗျ။
 တစ်ချက်တစ်ချက်သူ့ဆံပင်တွေကိုခပ်တင်းတင်းကိုင်ပီး ကျနော် ထိုးသွင်းလိုက်ရင်လည်ချောင်းထဲတောင်ဝင်သွားမ
 တတ်ပဲဆိုတော့ ကျနော်တအားကောင်းလာသလို ကျနော်ကောင်ကလည်း မာတင်းပီးတအားတောင်လာပီ။
 မေ! ရပီ.. ရှိုး.. ရပီတော်တော့.. ငါတအားလုပ်ချင်လာပီ.. ရပ်လိုက်တော့..
 အဲ့ဒီလိုပလုံးပထွေးပြောရင်း မေ့ ပါးစပ်ထဲကကျနော်- ကိုဆွဲထုတ်လိုက်တော့ ရေခဲချောင်းစားနေတဲ့ကလေးလေး
 ပါးစပ်ထဲကဆွဲအလှူခံလိုက်ရသလိုဖြစ်သွားရှာတယ်။ ပလွတ်! ကနဲထွက်ကျလာတဲ့ ကျနော်
 ခုံးပျံ့ကြီးက နီရဲမာတင်းပီး တံတွေးတွေနဲ့ပြောင်လက်ထောင်မတ်နေတာကို မေ.. ကမျက်လုံးအဝိုင်းသားနဲ့ ကြည့်ရင်း
 အားရနေတဲ့ဟန်ကလေးနဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားချွန်ချွန်လေးတွေနဲ့ကိုက်ပီးငေးနေတယ်။
 မောင်.. ကျမ မဝသေးဘူးနော်..အားရပါးရကိုမစုပ်ပေးရသေးဘူး..မောင်ကြတော့
 ကျမကိုလုပ်ချင်သလိုလုပ်ပီးတော့များ .. စိတ်ပုတ်တယ်..
 ခဏနေမှသေချာစိတ်ကြိုက်စုပ်ပါ မေလေးရာ.. ငါတအား-ချင်နေပီ.. လုပ်စို့နော်..
 အင်း ..ဖြေးဖြေးနော်..မောင်နေ့လည်ကတအားကြမ်းတာပဲ
 ..ကြိမ်းတောင်ကြိမ်းတယ်...သာသာလေးလုပ်နော်..
 ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲ ထိုင်နေတဲ့ မေ့ ကိုအသာလေးတွန်းလှဲလိုက်တယ်။
 ကုတင်စောင်းမှာတင်ပလျှောပက်လက်ဟန်လေးနဲ့ မေ ကအံ့ကြိတ်ပီးကျနော်ကိုလှမ်းကြည့်နေတယ်။
 ကုတင်အောက်ကနေမတ်တပ်ရပ်
 လျှက်နဲ့ပဲ မေ့ ပေါင်၂ချောင်းကို ဆွဲကားလိုက်ပီး နေရာယူလိုက်ရင်း ကျနော်- ကို မေ့
 အဖုတ်ဝလေးမှာတော့ထားလိုက်တယ်။ ဇီကနဲဖိသွင်းချလိုက်တော့.. အဟား... ဆိုပီး မေ့ဆီက
 ညည်းသံတစ်ချက်ထွက်လာတယ်။
 အဆုံးထိဝင်သွားအောင်ကော့-ချလိုက်တော့ မောင်ရယ်... အရမ်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီးကွာ ဆိုပီး မေ့
 ညည်းသံလေးကသနားစဖွယ်လေး။ ကျနော်တအားမကြမ်းသေးပဲ မေ့ နို့ဝါဝါဝင်းဝင်းကြီး၂လုံးပေါ် မျက်နှာအပ်ချ
 လိုက်ပီး ဘယ်ညာစို့ပေးနေလိုက်တယ်။ စို့နေရင်း

ခါးကိုအသာလေးဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲတွန်းပီးဆောင့်နေလိုက်တယ်။
 တော်တော်ကြီးအဝင်အထွက်မှန်လာပီဆိုတော့မှ မေ့ မျက်နှာလေးကိုကြည့်လိုက်တော့မျက်လုံး
 လေးမှိတ်ပီးဖိမိခံနေတာတွေရတယ်။ ကိုယ်ကိုအသာပြန်မတ်.. နို့ကြီး ၂လုံးကိုစုံကိုင်ပီး
 အားနဲ့အသားကုန်ကျနော်ပိတ်ဆောင့်နေပီ။
 ဖန်းဖန်း.. အား... မောင်..ကောင်းတယ်..ဆောင့်ဆောင့်.. ဖတ်ဖတ်.. အခုအခု
 မေရယ်.. အရမ်းိုးလိုကောင်းလိုက်တာ.. ငါတအားဆောင့်မယ်နော်.. အား
 စီးပိုင်နေတာပဲ..နင့်အဖုတ်လေးက..ကောင်းလိုက်တာ.. အင့် အင့်..
 နို့ ၂လုံးကိုအသားကုန်ဆုပ်ကိုင်အားပြုပီး ကျနော်ဆောင့်ိုးနေရင်း ပိုဇေရှင်ကိုအသာလေးပြောင်းလိုက်တယ်။
 ပက်လက်အိပ်နေတဲ့မေ့ ကိုယ်လုံးလေးကို ဘေးတိုက်တစောင်းလေးဖြစ်အောင်ပြင်လိုက်ပီး တစောင်းဖြစ်နေ
 တဲ့မေ့ ဖင်အပေါ်ခြမ်းကိုနည်းနည်းဆွဲပြီး အဖုတ်ရဲရဲထဲအသာထိုးသွင်းလိုက်တယ်။
 ကျနော်ခြေထောက်တစ်ချောင်းကိုကြမ်းပြင်မှာရပ်..နောက်ခြေတစ်ချောင်းကို
 ကုတင်ပေါ်တက်သလိုလုပ်ထားတဲ့ဟန်နဲ့တစ်လုံးကို
 လှမ်းဆွဲပီး တဖြောင်းဖြောင်းဆောင့်ိုးနေပြန်တယ်။
 မေ! ငါ့ကိုလေးဖက်ထောက်ပေးတော့ .. လေးဖက်ထောက်ပီးိုးချင်တယ်..

.....

ခပ်မြန်မြန်ပဲဘေးတစောင်းအိပ်နေတဲ့ မေ ကလေးဖက်ထောက်ပေးတယ်။ ယောက်ျားတကာသွားရည်ယိုဖူးတဲ့ မေ့
 ဖင်လုံးကော့ကော့ဖြူဖွေးဖွေးကြီး ကိုကျနော်လက် ၂ဖက်နဲ့သေချာပွတ်သပ်ဆုပ်ချေရင်း ပြုစုစန့်အရည်တွေ
 စိုရွှဲနေတဲ့ ဘေးဖုတ်အဝမှာ ကျနော်ဒုံးပျံထိပ်ဖူးကို တေ့ပီးဆောင့်သွားလိုက်တယ်။

မောင်..ဖြေးဖြေးဆို.. ပူထူသွားတယ်ကွာ.. ရှိး... ..

မေ့ ဖင်တုံးကြီးက အရမ်းလှတာကိုး.. ငါစိတ်မထိန်းနိုင်ဘူးဟာ.. ဆောရီး.. ပိုင်းစက်ပီး ကားထွက်နေတာ..
 ငါအရမ်းစိတ်ကြွလာလို့..

အဲ့လိုချောရင်း ကုတင်အောက်မှာမတ်တပ်ရပ်နေရာကနေ ဘေးဖုတ်နဲ့- တပ်လျှက်နဲ့ ကုတင်ပေါ်ကို
 ခူးထောက်ရင်းလှမ်းတက်လိုက်တယ်။ လေးဖက်ထောက် စွပ်လျှက်နဲ့ပဲ မေ့ ကျောပြင်လေးကို
 ရွရွန်းပေးနေလိုက်တယ်။

ပီးတော့မှ နို့ ၂လုံးကိုလှမ်းဆွဲရင်း ပြန်ဆောင့်တယ်။ နို့သီးလေးတွေကို ချေပေးရင်းဖိမိခံဆောင့်ပေးတယ်။
 ညောင်းလာရင် ခါးမတ်ပီး မေ့ ဆံပင်အုံကောင်းကောင်းတွေကို လက်နဲ့ရစ်ပတ်ဆွဲကိုင်ရင်း
 ဂျော်ကီလိုမြင်းမောင်းတယ်။

အင်မတန်အိစက်လွန်းတဲ့ မေ့ အိုးကြီးကို အနောက်ကနေဆောင့်ိုး နေရတာအင်မတန်တထုတ်ထုတ်နဲ့
 အရသာကအိစိမ့်နေတာပဲ။ မေကလည်း တဖြေးဖြေးအရှိန်ရလာတော့ ငြိမ်မနေပဲ
 နောက်ပြန်တောင်ပြန်ဆောင့်စပြုလာ

တယ်။ ကျနော်ထိန်းထားတဲ့စိတ်ကို တဖြေးဖြေးလျှော့ချလိုက်တယ်။ မေ့ ဖင်ဖြူဖွေးဖွေးကြီး ၂ခြမ်းကို
 လက် ၂ဖက်နဲ့အားရပါးရကိုင်ထားရင်း မီးကုန်ယမ်းကုန်ဆောင့်ိုး နေပီ။

မောင်.. အား... ..ဆောင့်..မေ မနာဘူးနော်.. တအားဆောင့်.. ကောင်းတယ်မောင်...ရိုး

ဖန်းဖန်း.. မေ.. ငါမထိန်းနိုင်တော့ဘူးဟာ.. အရမ်းကောင်းလာပီ..

ရိုး... မောင်..မောင်.. မေ လည်းတအားကောင်းလာပီ.. တအားဆောင့်.. လုပ်...ဟူး... အား...
တုန်ခါနေတဲ့ မေ့ ခါးကျင်ကျင်လေး အောက်က ဖင်ဖြူဖွေးဖွေးကြီးကိုကြည့်ရင်း ဆောင့်ရင်းနဲ့
ကျနော်သုတ်ရည်ပျစ်ပျစ်တွေကို မေ့ အဖုတ်ထဲကိုအားနဲ့မာန်နဲ့ပန်းထုတ်လိုက်ရင်း
ကျနော်ကောင်းလွန်းလို့တစ်ကိုယ်လုံးကအကြော
တွေတဖျင်းဖျင်းဖြစ်သွားတယ်။
ထွက်ကုန်ပီဟာ.. ထွက်ကုန်ပီ.. မေလေး.. အား... □

ကြောင်ခံတွင်းပျက်နဲ့ရက်တောင်ပံကျိုး လို့ပဲပြောမလား ခွေးငတ်နဲ့ဖိနပ်ပြတ်လို့ပဲဆိုမလား ကျနော်နဲ့
ကျနော်သူငယ်ချင်းတစ်ခုလပ်မလေး မေ..
အတွက် ပျော်ရွှင်စရာအတိပီးတဲ့ကာလလေးတွေပေါ့ဗျာ။ ဘဝကိုတစ်နေရာထဲမှာ
ဘယ်တော့မှအမြစ်မတွယ်ချင်ခဲ့တဲ့ ဖိုးသက်ဆိုတဲ့ကျနော်ဟာ တွေဝေစပြုလာတာကိုတော့ ဝန်ခံရလိမ့်မယ်။
ခင်ဗျားတို့စဉ်းစား
ကြည့်လေ.. အဆင်မပြေနိုင်စရာဘာမှမရှိတော့တဲ့ သာသာယာယာဘဝကလေးပဲ။ ကျနော်တို့ယောက်လုံးဟာ
ဒီအခြေနေမရောက်ခင်ကထဲက အင်မတန်သံယောဇဉ်ကြီးခဲ့ကြတဲ့ မိတ်ဆွေတွေမလားဗျာ။
ကျန်တာတွေကို မေ့ထားလိုက်ပီး လက်ရှိအခြေနေမှာ ယောက်လုံး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့နေမိကြတာပဲလေ။
ဆယ်ကျော်သက်ပေါက်စနကလေးတွေလို ဖြစ်နေကြတာပေါ့။
တချိန်လုံးပွတ်သီးပွတ်သပ် လုပ်နေကြတဲ့ အပြင်.. တခါတလေ နေရာမရွေး
အချိန်မရွေးလုပ်ချင်သလိုလုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြတာဗျာ။ ဒီနေရာမှာတစ်ခုပြောချင်တာက .. မေ ကောကျနော်ပါ..
အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့အရိုင်း
လေးတွေမဟုတ်တော့ အပေးအယူဘာညာတွေက အင်မတန်စရွေးကိုက်ပီး ဘယ်သူကစ ပီးလက်ဆော့ဆော့
အဆော့ ခံရတဲ့လူကချက်ချင်း တက်တက်ကြွကြွဖြစ်လာပီး သူတင်ကိုယ်တင်တွေကရာနေရာမှာ
အချစ်ကြမ်းကြတော့တာပါပဲဗျာ။

ဥပမာဗျာ.. ဈေးကတူတူပြန်လာပီး ချက်ပြုတ်နေတဲ့ကြာရင်း.. မီးဖိုနားရပ်ပီး ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေတဲ့ မေ့
ကိုကျနော်ကကူပေးနေရင်း အနောက်ကနေ အတွင်းခံမပါတဲ့ နို့ကြီး ဂျလုံးကိုဂျိုင်းအောက်
ကနေလျှိုပီး လက် ဂျဖက်နဲ့ကိုင်ပီး ဆော့.. တင်ပါးပိုင်းအိအိလေးကို အနောက်ကနေကျနော် ဟာနဲ့ထောက်ထားရင်း
ဆံပင်ရှည်တွေကို တဘက်အဖြူလေးနဲ့ထုပ်ပေါင်းထားတော့
ပေါ်နေတဲ့ လည်တိုင်ဝါဝင်းဝင်းလေး၊ ဂုတ်ပိုးလေးတွေကို ရွရွလေးနမ်း။ အဲ့လိုလုပ်တဲ့အခါ ချက်ပြုတ်ရင်း မေ က
တစ်ခပ်ရယ်သံလေးနဲ့ သူတင်ပါးလေးတွေကိုကော့ပေး.. မောင်! လူဆိုးကွာဆိုပီးနောက်
ပြန်လှည့်လာပီး ကျနော်နုတ်ခမ်းကို ခြေဖျားလေးထောက်ရင်း စုပ်နမ်း။ ကျနော်- ကိုပုဆိုးပေါ်ကနေအုပ်ကိုင်ပီး
ဆော့ပေးရင်းအားမရသလိုဖြစ်လာပီဆို ပုဆိုးကိုဆွဲချွတ်၊ ဖြောင်းကနဲထွက်ကျလာတဲ့-ကို
အားရပါးရစုပ်ပေး၊ နည်းနည်းလေးဖီးလ်တက်လာပီဆိုရင် ကျနော်တအားကြမ်းမိပီ။ ကြမ်းမိတယ်ဆိုတာက ဒီလိုဗျာ..
မေ့ ကိုဖင်တုံးလုံးမချွတ်တော့ပဲ ထမီဆွဲလှန်ပီး မီးဖိုချောင်ထဲမှာ အတင်း- ပလိက်မိ
တာဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ မျက်စိထဲမြင်အောင်ပြောရရင်..တဘက်အဖြူလေးနဲ့ခေါင်းပေါင်းထားတဲ့ မေ..
စွပ်ကျယ်ပါးပါးလေးကိုလည်း မချွတ်.. ထမီကိုလည်း ဆွဲမချွတ်ပဲ ဘေစင်မှာလက်ထောက်ပီးကုန်းခိုင်း

ထားရင်း ထမီလှန်ပီး အနောက်ကနေ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ငိုတာဗျာ။ ခါးမှာ ထမီလေးက အကွင်းလိုက်ကလေး..
အဲ့ဒီအောက်မှာ ဖင်ဖွေးဖွေးကြီး.. ခေါင်းပေါင်းအဖြူလေးပတ်ထားတဲ့မေ့ ကိုအနောက်ကနေအား
နဲ့ဆောင့်ငိုပေးတာမျိုး။ နို့ကြီး ၂လုံးကို စွပ်ကျယ်ပေါ်ကနေလက် ၂ဖက်စုံကိုင်ပီး အားရပါးရဆောင့်ငို နေရင်း
အားမလိုအားမရဖြစ်လာရင်.. မာန်တက်နေတဲ့ကျနော်မေ့ စွပ်ကျယ်ပါးပါးလေးကို ငြိမ့်ဆွဲဖြဲ
ပလိုက်ပီး နို့တွေကို အားရပါးရဆုပ်ချေရင်း တဖန်းဖန်း မတ်တပ်ရပ်ရင်း ငိုတာဗျာ။

တစ်ပိုင်းတစ်စပဲ အဝတ်တွေချွတ်ရင်း အချစ်စခန်းဖွင့်ရတာလဲ ဖိလင်တစ်မျိုးဆိုတာ
လုပ်ဖူးတဲ့လူတွေပဲကောင်းကောင်းသိမယ်ဗျ။
အသားကုန်ဖွတ်ကြမ်းရင်း ပီးသွားပီဆို ကျေနပ်အားရမှုက ဘာနဲ့မှမလဲ နိုင်အောင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုမျိုးရစေတာကိုး။
အဲ့လိုသောင်းကျန်းလွန်းလို့ မေ့ စွပ်ကျယ်လေး ၃-၄ထည်လည်း လက်နှီးစုတ်လုပ်လိုက်
ရတာများပီဗျ။ ဒါပေမယ့် မေ့ ကကျနော်အဲ့လိုလူကြမ်းလေးလုပ်တာမျိုးကို
တော်တော်သဘောကျနေဟန်တူတယ်ဗျ။ စွပ်ကျယ်ပါးလေးတွေဒါလောက် လှယ်ထားမယ်သိလားလို့
ပြုံးစိစိနဲ့အမြဲပြောတယ်လေ။
ကျနော်ဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း တော်တော်သောင်းကျန်းတာကိုးဗျ။ နေ့လည်နေ့ခင်း ရေမိုးချိုးစားသောက်ပီးလို့
သမီးလေးကို သိပ်ပီးတရေးတမော မအိပ်ခင်လည်း တစ်ချီလောက် အားရပါးရ အဖုတ်လျှက်
ပေးပီး တွယ်။ ညအိပ်ယာတူတူဝင်ပီဆိုလည်း ၂ချီလောက်တော့ ဖိမ့်ဆွဲပီး ငိုသေးတာကိုး။ မောင့် ကိုကျမ
ကြောက်တောင်ကြောက်လာပီ.. ကောင်းတာတော့ အရမ်းကောင်းတယ်.. ဒါပေမယ့် မေ့ ကိုမောင်
တစ်ခါတစ်ခါ လုပ်လိုက်ရင် လူကို မျှော့မျှော့သွားသလိုပဲ ဆိုပီးပြုံးစိစိနဲ့ပြောပြောလာတတ်ပီ။

ကျနော်ကလည်းကျနော်ပါပဲလေ။ အရမ်းလှလွန်းတဲ့ မေ့ ကိုယ်လုံးအိစက်စက်လေးကို မချင့်မရဲဖြစ်လွန်းတော့
ဘယ်နှစ်ခေါက်လုပ်လုပ် ဝမှမဝတာ အိမှမအိတာကိုးဗျ။
ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ ပိုဇေရှင်မျိုးစုံနေအောင် အမျိုးမျိုးစမ်းပီး အချစ်စခန်းဖွင့်ခဲ့တာလေ။ အတတ်ဆန်းတွေကွာ လို့ မေ့
ကမျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့မဲ့နဲ့ပြောရလောက်အောင်ကို ကျနော်သောင်းကျန်းနေတာပေါ့။ ဒါပေ
မယ့် မေ့ ကကျနော်အလိုလိုက်ပီး မငြီးမငြူတက်ညီလက်ညီရှိရာပါပေတယ်။ ဒီညလည်း မေ့ ကိုအတတ်ဆန်းပီး
အိပ်ယာပေါ်ရောက်ရောက်ချင်း မနူးမနပ်ပဲ ဖင်ကုန်းခိုင်းပီး အရည်တောင်မစို့သေးတဲ့အဖုတ်
ကျပ်ကျပ်ထဲ အတင်းထည့်ပီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ငို ပလိုက်တာ မေ့ ခမျာချွေးတွေရွှဲနှစ်သွားအောင်
ခံလိုက်ရတာပေါ့။ ငို နေရင်းနဲ့တော့ အရည်တွေထွက်လာပေမယ့် စသွင်းသွင်းချင်းကတော့ ကျပ်လွန်း
ပီး နာရာ လို့နေမယ် မေ့ ခမျာ တအီးအီးနဲ့ ဖင်လေးကုန်း လက် ၂ဖက်နဲ့ ဖင် ၂ခြမ်းဖြိုထားပေးပီး ခံရာတယ်။ မေ့
ပီးသွားတဲ့အထိ ကျနော်ထိန်းထားရင်းအားကုန်ဆောင့်ပေးနေလိုက်တာပေါ့။ တော်တော်ကြီး
ကြာအောင် လုပ်လိုက်ရတော့ ၂ယောက်စလုံး ချွေးတွေပြန်ပီး ဟိုက်သွားတာပဲဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခုပီးသွားတော့
၂ယောက်လုံးပျော့ခွေသွားတဲ့အထိအောင်ကောင်းလွန်းသွားတယ်။ ကုတင်ပေါ်မှာ ၂ယောက်
သားဖင်တုံးလုံးလေးတွေနဲ့ ခပ်တင်းတင်းဖက်ထားရင်း ငြိမ်နေကြတာ တော်တော်ကြာသွားတယ်။
မိုးဖွဲဖွဲလေးတွေကျလာသံကြားမှ ကျနော်အသာထပီး ပြုတင်းပေါက်ပိတ်လိုက်ရင်း ကုတင်ပေါ်ပြန်တက်
ကပ်ကပ် ဆံနွယ်ရှည်လေးတွေကြားထဲက မေ့ မျက်နှာဖူးဖူးလေးကို နမ်းရင်း သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို
ဆွဲပီးရင်ခွင်ထဲထည့်ထားလိုက်တယ်။ ပျော့ခွေနေတဲ့ ကောင်မလှလှလေးက ရီပေပေလေးကျနော်ကိုမော့
ကြည့်ပီး စကားစတယ်။

မောင်.. မောင့်ကိုအရမ်းချစ်တယ်ဟာ..

အင်း.. တူတူပဲ မေလေး

မောင်.. မေ့ကိုထားသွားရင်တော့ မေ သေမယ်ထင်တယ်.. မောင်မပစ်သွားနဲ့နော်.. နော်လို့မောင်

.....

မေ ကတစ်ခုလပ် ကလေးအမေဆိုတော့ မေ့ကိုလက်ထပ်ပါလို့မပြောရဲပါဘူးမောင်.. ဒါပေမယ့် မေ တို့သားအမိနဲ့တူတူနေပေးရင် ကျေနပ်ပီ.. မောင်အိမ်ထောင်မပြုမချင်းကျမတို့တူတူနေမယ်

ဒီလိုပဲ တူတူနေ နေရင် ပတ်ဝန်းကျင်ကဘယ်လိုပြောမလဲ မေ

အို! မေ ဂရုမစိုက်ဘူးကွာ.. မေ့ မှာဘာအသိုင်းပိုင်းမှမကျန်တော့တာ မောင်သိတာပဲ..

ဂရုမစိုက်ဘူး..မောင်ဘယ်မှမသွားရဘူး..

ဟာဟာ! မေလေး ဖိုးသက်က ဘယ်သူ့ကိုမှဂရုမစိုက်ပဲလုပ်ချင်ရာလုပ်တာ နင်သိပါတယ်..

နင်ကလေးအမေဖြစ်နေလို့ကော ငါမယူရဲဘူးထင်နေလို့လား

ဟင်! မောင်!!!!!!!!!!!!!! တကယ်ပြောတာလားဟင်.. မောင် တကယ်ပြောနေတာလား.. မေ မယုံရဲဘူး

အလန့်တကြားဟန်လေးနဲ့ ကျနော်ရင်ခွင်ထဲက ကောင်မလေးကမော့ကြည့်လာပီး

မျက်ရည်လေးတွေရစ်ပဲနေရှာတယ်။ ဂရုကအကြည့်နဲ့ မေ့ ကိုကျနော်ပြီးပီးကြည့်နေရင်း

နဖူးလက်လက်ကလေးကိုပွတ်

ပေးနေလိုက်တယ်။

ငါနင်တို့သားအမိကို ခွဲမှမခွဲနိုင်တော့တာ မေလေးရာ

ကျနော်စကားအဆုံးမှာ မေ တစ်ယောက် ကျနော်ကိုအတင်းဖက်ထားရင်း အသံထွက်အောင်ရှိက်ငိုနေရှာပီ။

ငိုနေရင်းမျက်ရည်တွေပေလူးနေတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ကျနော်မျက်နှာကိုလာပွတ်သပ်ရင်းတအိအိ

နဲ့ခွေးပေါက်စကလေးလိုညည်းရင်း ဝမ်းသာလုံးဆိုပီးငိုနေရှာတယ်ဗျာ။

ကျနော်ရယ်.. မေရယ်.. ချစ်စရာကောင်းတဲ့သမီးပေါက်စကလေးရယ်.. ဘယ်လောက်သာယာတဲ့ဘဝလေးလဲဗျာ။

မိသားစုဘဝလေးတစ်ခုပေါ့။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လမ်းပေါ်မှာပေတေလေလွှင့်ပီး အထီးကျန်ဆန်ဆန်ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့

ကျနော်ဘဝဟာ မကြာခင် အခြေတကျဖြစ်တော့မလား။ ခိုကိုးရာမဲ့နေတဲ့ ကျနော်ကျောင်းနေ

ဖက်သူငယ်ချင်း တစ်ခုလပ်မလေး မေ နဲ့ ဘဝကိုတစ်နေရာထဲမှာ အမြစ်မတွယ်ချင်ခဲ့တဲ့ လူပေလူတေလေးကျနော်..

၂ယောက်ပေါင်းပီးသာယာပြည့်စုံတဲ့မိသားစုလေးတည်ဆောက်ကြမယ်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်မယ်

လို့ ကျနော်ခုယုံကြည်ထားခဲ့ပီ။ မဖြစ်နိုင်စရာဘာအကြောင်းပြချက်မှ မရှိတော့ဘူးလေ။

အတားအဆီးဆိုလို့ဘာဆိုဘာမှမရှိတော့ပဲ ကိုယ်ထင်ရာကိုယ်လုပ်လို့ရတဲ့ ဘဝကိုယ်စီနဲ့ဆိုတော့

နောက်ကျနေပီဖြစ်တဲ့

အိမ်ယာတည်ထောင်မှုဆိုတာကို မြန်နိုင်သလောက်မြန်မြန်စတင်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်လို့ ကျနော်တွေးနေမိတယ်။

မနက်ခင်းစောစော တူတူထကြပီး မေ့ လက်ရာ နန္ဒင်းဂါဝါနဲ့ပဲပြုတ်ထမင်းကြော် ကို ကော်ဖီကြမ်းနဲ့

ခုယောက်သားစားကြသောက်ကြရင်းနဲ့ ကျနော်မေ့ ကိုငေးကြည့်နေမိတယ်။ သမီးလေးကိုနို့ဆန် ပြုတ်ခွံနေတဲ့ မေ က ရေမိုးချိုးပီးစ ဆံပင်ကို ဘီးဆံပတ်လေးထုံးထားရင်း သနပ်ခါးရေကချလေးပွတ်ထားတော့ ကြည့်ရတာ အိမ်ရှင်မလှလှလေးပေါ့ဗျာ။ စားသောက်နေရင်းကျနော် မေ့ ကိုစကားလှမ်းပြော လိုက်တယ်။

မေ! ငါတို့လက်ထပ်ကြမလား

မောင် .. သေချာစဉ်းစားနော်..နောင်မှနောင်တရတာမျိုးမဖြစ်စေချင်ဘူး .. မေ့ ကိုမောင်သနားတာ မေ သိပါတယ်..ဒါပေမယ့် မေ့ ရင်ထဲမှာ မောင့်အပေါ်မတရားဘူးလားလို့..

လာပြန်ပီလား.. ဒီစကား.. နေပါဦး မေလေး.. နင့်ကောင်ဖိုးသက်က အင်မတန်သန့်စင်ခဲ့လို့လား .. နင်ကမတူဘူးမတန်ဘူးတွေ့နေရအောင်..ငါရယ်ချင်လာပီ ဟားဟား

ဖူးးး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ မောင် ကအရွယ်ကောင်းလေး.. အများအမြင်မှာလူပျိုလေးပဲ ..

မေလေး ... အကယ်လို့များငါဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ရင် ခုချိန်ဆို ဖာ ဖြစ်နေပီဟသိလား.. အင်မတန်ရှုပ်ပွေ့ခဲ့တာ နင့်မျက်စိရှေ့မှာမဟုတ်ဘူးလား..

.....

ဘာလဲ ခု နင်ငါ့ကိုမယူချင်ဘူပေါ့ဟုတ်လား မေ ... အင်း.. ဖိုးသက်တော့

အပျော်ကြံတာခံရမိထင်တယ်..ကြုံဖူးပေါင်ဗျာခွံ

ထစ်ကနဲဆိုပေါက်ကရပြောတတ်တဲ့ကျနော့်ပါးစပ်ကထိန်းမရပဲလွှတ်ကနဲနောက်လိုက်မိတယ်။ မေ့ မျက်နှာလေးရုတ်ရက်ညှိုးကျသွားပီးဘာမှဆက်မပြောတော့သလို ကျနော့်မျက်နှာကိုလည်း လုံးဝမကြည့်တော့ဘူးဗျ။ ကျနော်စလိုက်တာ လွန်သွားပီနေမှာ။ ဘာတစ်ခွန်းမှကိုဆက်မပြောတော့ပဲ ကလေးကိုမုန့်ကျွေး၊ ဆေးကြောသန့်စင်ပီးတော့ ဈေးခြင်းတောင်းကလေးဆွဲပီး ဆိုင်ကယ်လေးနဲ့ထွက် သွားတယ်။

.....

.....

ပြန်လာတဲ့အထိကျနော့်ကို စကားမပြောတော့ပဲ မျက်နှာတင်းတင်းလေးနဲ့ ဈေးခြင်းတောင်းဆွဲပီး မီးဖိုခန်းထဲဝင်သွားတာကို သမီးလေးပွေ့ထားတဲ့ကျနော်က ပြုံးစိစိနဲ့အနောက်ကနေအသာလေး ကပ်လိုက်သွားပီး...

မေ.. ရော့ သမီးလေးကိုထိန်း.. ဒီနေ့ထမင်းဟင်းတွေမောင် ချက်ပေးမယ် လာ လို့ပြောလိုက်တော့ ကျနော့်လက်ထဲကသမီးလေးကိုဆတ်ကနဲဆွဲယူပီး အိမ်ရှေ့ဖက်ကိုထွက်သွားတယ်။ ရယ်ချင်နေတဲ့မျက်နှာနဲ့ ကျနော်တစ်ယောက်ထဲ မီးဖိုခန်းထဲမှာ မေ ဝယ်လာတဲ့သားငါးတွေကိုခုတ် ထစ်ဆေးကြောပီး ချက်ပြုတ်နေလိုက်တယ်။ မေ တစ်ယောက်ကျနော့်ကို စိတ်ကောက်ပီး လုံးဝမီးဖိုခန်းဖက်ကိုဝင်မလာတော့ဘူး။ ထမင်းကောဟင်းပါ ချက်ပြုတ်ပီးတော့မှ ကျနော်ရေမိုးချိုးလိုက်တယ်။ ရေမိုးချိုး အဝတ်လဲပီးတော့မှ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းဖက်ထွက်လာတော့ သမီးလေးက ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ တမနက်လုံးဆော့ကစားရလို့ထင်တယ် မောပီး မှောက်လျှက်ကလေးအိပ်ပျော်နေရှာတယ်။ သမီးလေးရဲ့ မေမေ ကျနော့်သူငယ်ချင်းချစ်သူ ချောချောလေးကတော့ သုန်မှုန်နေတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ဆက်တီခုံတစ်ခုပေါ်မှာ မဝှဇင်းတစ်အုပ်ကိုဟိုလှန်ဒီလှန်နဲ့ ဖတ်ချင်ယောင်ဆောင်ရင်း ကျနော့်ကိုစိတ်ကောက်နေရှာ

လေရဲ့။ ကျနော်သူ့အနားသွားရပ်တာကို လုံးဝမော့မကြည့်ဘူးဗျ။ ရယ်ချင်လျက်ပက်ကျိဖြစ်နေတဲ့ကျနော်
သူ့ကိုချော့မလိုလိုလုပ်ရင်း မချော့ပဲ ဧည့်ခန်းက တယ်လီဖုန်းနားသွားပီး ဖုန်းကိုကောက်ကိုင်လိုက်
တယ်။

ဟလို! အမေ လား.. ကျနော်ဖိုးသက်ပါ..

.....

ဟုတ်.. မန်းလေးမှာအမေ.. နေကောင်းပါတယ်..

.....

အမေ ကျနော် အိမ်ထောင်ပြုတော့မလို့ .. အဲ့ဒါအမေ့ကိုလှမ်းခွင့်တောင်းတာပါ..

.....

ဟီးဟီး.. အဲ့ဒါဗျာ.. ကျနော်ရချင်နေတဲ့အမေ့ချွေးမလောင်းချော့ချော့လေးက
မယူချင်သလိုလိုဘာလိုလိုလုပ်နေလို့ခက်နေတာ..

.....

ဟုတ်..ဒါဆိုအမေခွင့်ပြုတယ်ပေါ့နော်..အဟီး..ကျနော်ကြိုးစားလိုက်ဦးမယ် မြန်မြန်အဆင်ပြေအောင်..
ဒါဆိုဒါပဲနော်

ခပ်တည်တည်နဲ့ ဖုန်းခွက်ကိုပြန်ချထားလိုက်ရင်း မေ့ ဖက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တော့
မျက်လုံးလေးစွေစောင်းပီးချောင်းကြည့်နေတဲ့ ကောင်မလေးဖတ်ကနဲ ခေါင်းပြန်ငုံ့သွားပီး
စာဖတ်ချင်ယောင်ဆောင်နေ

တာလှမ်းမြင်လိုက်ရတော့ ခွံကနဲရယ်ချင်စိတ်ကိုမနည်းမျိုသိပ်ထားလိုက်ရတယ်။

မေ့ဘေးမှာအသာလေးဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ပုခုံးလေးကိုလက်နဲ့သိုင်းဖက်လိုက်တော့

ကိုယ်လုံးလေးကတောင့်တောင့်လေး။

ဂရုမစိုက်တဲ့ဟန်ပန်လေးနဲ့ စာအုပ်ကိုပဲခေါင်းငုံ့ပီးဖတ်နေတယ်။ ဂြမ်နစ်လောက်ကြာတဲ့

အထိမတုန်မလှုပ်ဖြစ်နေတော့ ကျနော်အူယားလာပီ။ ဈေးကပြန်လာကထဲက မလဲရသေးတဲ့

အနီရဲရဲဝမ်းဆက်နဲ့ဆံပင်

ဖားလျားချထားတဲ့ဟန်ပန်လေးနဲ့ မျက်နှာတင်းတင်းလေးကိုကြည့်ပီးမချင့်မရဲဖြစ်လာတယ်။ သူ့လက်ထဲကမဂ္ဂဇင်းကို
ဆွဲယူပီးလွှင့်ပစ်လိုက်တော့ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားဖြူဖြူလေးနဲ့ကိုက်ထားရင်းမော့
ကြည့်လာတယ်။

ဘာလုပ်တာလဲ..အင်း... ပြတ်စဲ

ကျနော်သူ့ကိုစကားပြောခွင့် မပေးပဲ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကိုဆွဲစုပ်လိုက်တော့ တိတ်သွားတယ်။

အားရပါးရနှုတ်ခမ်းလေးကိုဆွဲစုပ်ပီးတော့မှ လွတ်ပေးလိုက်တယ်။ ကိုယ်လုံးအိအိလေးကို ကျနော်ရင်ခွင်ထဲ
ရောက်အောင်ဆွဲပွေ့ထားလိုက်ရင်း ခပ်တင်းတင်းဖက်ထားလိုက်တော့ ကျနော်ရင်ဘတ်ပေါ်မှာပါးလေးအပ်ပီး

ငြိမ်ကျသွားရှာတယ်။ စကားတစ်ခွန်းမှမဆိုကြပဲငြိမ်သက်ပီး အတွေးကိုယ်စီနဲ့ပေါ့။ ကျနော်မေ့

ကျောပြင်လေးကို အင်းကျီအောက်နေလို့ပီး လက်ဖဝါးနဲ့ပွတ်ပေးနေလိုက်တယ်။ မေ့

ကလည်းကျနော်လည်တိုင်တလျှောက် နှုတ်ခမ်းနဲ့တရွရွလျှောက်နမ်းနေပီ။ ရုတ်တရက်ကျနော်လူချင်းခွါလိုက်ရင်း
မေ့

မျက်နှာလေးကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း အပြုံးချိုချိုနဲ့စကားစတယ်။

ဘယ်လိုလဲ.. မေလေး .. ကြားတယ်နော်.. မောင်တော့

အမေ့ကိုအကြောင်းကြားလိုက်ပီ..ကျောရရုံတော့မကြံကြေး

....

အား!!!

ကျနော်လန့်ပီးအော်လိုက်မိတယ်။ စိတ်တိုသွားဟန်တူတဲ့ မေက လက် ၂ဖက်နဲ့ကျနော်နားရွက် ၂ခုစလုံးကို ဆုပ်ကိုင်ထားတာကိုးဗျ။ အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ရင်း ကျနော်နားရွက် ၂ဖက်ကိုဆွဲခါရင်းမေကဒေါသ ထွက်နေတဲ့ဟန်ကလေးနဲ့စကားတွေဆက်တိုက်အော်ပြောလာတယ်။

အရူး.. နင့်ကိုငါဘယ်လောက်တွယ်တာနေပီ ဆိုတာ နင်မသိဘူးလား မောင်.. ဟင်.. အရူး.. ငါကလားနင့်ကိုမရချင်တာ..

အလား... မေလေး...နာတယ် တအားမဆွဲပေးနဲ့

ဆွဲမယ်.. ငါဒေါသကိုလာလာဆွဲနေတာ..

နင့်ကိုငါပြောတယ်လေ..ငါနဲ့တူတူနေ..နင်စိတ်ကုန်တဲ့နေ့ထွက်သွားလိုက်..ငါ့ကိုလက်ထပ်စရာမလိုဘူး..အေး..အဲ့ဒါန င့်ကိုချစ်လို့သိလား

အေးပါ..မေလေးရာ..ငါစတာပါ..စိတ်မတိုကြေး..အခု..နာတယ်ဆို..

ဒီလောက်တောင်ဖြစ်လှတာ.. ယူမယ်..နင့်ကိုငါမရရအောင်ယူပစ်မယ်..သိလားမောင်..

ဒေါသထွက်နေတဲ့ကျားသစ်မပေါက်စလေးလို အံ့ကြိတ်ပီးအော်နေတဲ့ ကျနော်ကောင်မလေး မေ ကိုကျနော်စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ ဖော်မပြနိုင်တဲ့ကြည်နူးမှုတွေလျှံတက်နေတယ်ဗျာ။ ကျနော်နားရွက်တွေ ကိုကိုင်ထားတဲ့မေ့လက်တွေက ကျနော်အင်းကျီရင်ဘတ်ဆီရောက်လာပီး ခပ်တင်းတင်းဆွဲကိုင်ပီးဆွဲယူသွားတော့ ကျနော်ငိုက်ကနဲပါသွားတယ်။ မျက်နှာ ၂ခုနီးကပ်သွားတော့ တုန်ရီနေတဲ့မေ့နှုတ်ခမ်းလေး က ကျနော်နဖူးကိုဖိကပ်ပီးနမ်းလိုက်တာနွေးကနဲ။ မျက်လုံးချင်းအကြာကြီးစိုက်ကြည့်နေရာက မေ ကအာခေါင်ခြစ်ပီးဗလုံးဗထွေးတွေကျနော်ကိုအော်ပြောလာတယ်။

မေ့ ဘဝကိုငြိမ်းချမ်းအောင် မောင် လုပ်ပေး... တဲ □

ကျနော်တွေဝေမှုတွေ၊ မေ့ရဲ့ သိမ်ငယ်မှုတွေ အကုန်ပျောက်သွားခဲ့ပါပီ။

အဆုံးစွန်သော နားလည်မှုနဲ့ တစ်လုံးတစ်စည်းထဲဘဝတစ်ခုကိုတူတူတည်ထောင်ဖို့

၂ယောက်စလုံးမစောင့်နိုင်တော့ဘူးလေ။ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းဆိုတာကြီး ၂ကျယ် ၂မရှိတော့တဲ့ မေ ရယ်၊

တသက်လုံးလုပ်

ချင်တာလုပ်နေချင်သလိုနေခဲ့တဲ့ကျနော်ရယ် ရုံးတက်လက်မှတ်ထိုးလိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။

မင်္ဂလာဆောင်တာတွေဘာတွေ မလုပ်တော့ပဲ သူငယ်ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်တွေကိုအကြောင်းကြားပီးဆွမ်း ကျွေးလေးဘာလေးလုပ်လိုက်ရင်တော်ပါပီလို့တိုင်ပင်ထားကြတယ်။

မောင်! မေ့တို့ယူပီးမှ အလုပ်ပြန်သွားလုပ်မယ်ဘာညာတွေ လက်မခံဘူးနော်.. ဟွန်း

အမ်! ဘာဖြစ်လို့လဲ.. မခွဲနိုင်ဘူးပေါ့.. မောင်က ဒီမှာဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူးနော်..

တသက်လုံးအပြင်မှာပဲအလုပ်လုပ်လာတာ

မောင့်အကြောင်းတွေ မိဝါ တို့ပြန်ပြန်ပြောပြတယ်.. မသိဘူးများမှတ်နေလား ..
တော်တော်ကမြင်းကြောထတာတဲ့.. ခုတစ်ယောက်..တော်ကြာတစ်ယောက်ဆို..အဲ့ဒီမှာလေ..

အဟီး အဲ့ဒါမိန်းမ မရသေးတဲ့လူလွတ်မို့ပါကွယ်

အေး..မရဘူး..မေ့ကိုယူပီးရင် ဘယ်မှမသွားရဘူး..လျှာမရှည်နဲ့ ..ပင်လယ်ထဲက

ပုဇွန်ဆိတ်ကလေးဖိုးသက်..မိန်းမယူပီးရင် ရေလှေထဲရောက်ပီသာမှတ်ပေတော့ ဟွန်း

ဟိုက်! သေပီဆရာမလေးရာ..ဒီမှာဆိုရင် မောင်နင်တို့သားအမိကိုဘယ်လိုမှလုပ်မကျွေးတတ်ဘူးနော်..

စကားမများခဲ့နဲ့ .. မေ့မိဘတွေ မရှိတော့ပေမယ့် မေ ကမ္ဘာမနေသေးဘူးသိလား..

မောင်တသက်လုံးအလုပ်မလုပ်ရင်လည်း မေ အပြီးမပျက်ဘူး ပြည့်၂၈၂နေနိုင်တယ်သိလား

သူဌေးမကြီးကလည်း လေသံက မောက်မာလိုက်တာအေ ..

အဲ့လိုငဲ့တော့တော့လေသံနဲ့ပြောပီး ကျနော်မျက်နှာပျက်သွားတော့ ချက်ချင်းပျာပျာသလဲ ကျနော့်ကိုဖက်ပီး မေ
ကချော့တယ်။ အတင်းဖက်ပီး ကျနော်မျက်နှာကို တပြတ်ပြတ်နမ်းရင်း စိတ်ကောက်တာ

လား မောင်လေးဖိုးသက်ရာ ဘာညာနဲ့ တခပ်ခပ်ရယ်ရင်း အတင်းချော့တော့တာပေါ့။ ကျမ

မောင့်ကိုစိတ်မချလို့ဘယ်မှ မလွှတ်ရဲတာမဟုတ်ပါဘူးရှင် မခွဲနိုင်လို့သိလား.. အရမ်းချစ်နေလို့.. ကျမမောင့်ကိုဆုံး

ရှုံးရရင်သေသွားလိမ့်မယ်.. အဲ့ဒါကြောင့်ပါလို့ပြောရင်း လေသံကဝမ်းနည်းအားငယ်တဲ့လေသံလေးဖြစ်လာပီး

သူ့ဖာသာငြိမ်ကျသွားပြန်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်လာတဲ့ ကျနော်ကပြန်ချော့ရပြန်တယ်။ နဖူး

လေးကိုဖွဖွပွတ်ပေး မျက်ဝန်းညိုညိုလေးတွေကို နမ်းပေး၊

ဆံနွယ်ပျော့အိအိလေးတွေကိုမွှေးပေး၊ခပ်တင်းတင်းလေးဖက်ထားရင်း.. ဒီလောက်ချော့တဲ့

မိန်းမရပီးတဲ့နောက်တော့ ခွဲပီးနေနိုင်ပါဘူး မေလေး

ရာ..မောင်ခုနက အလကားစတာသိလား..ဝမ်းမနည်းကြေးဟုတ်ပီလား။

စိတ်ကောက်လို့အပြန်အလှန်ချော့ကြရင်း ပြန်ပီးအဆင်ပြေသွားတဲ့အခါတွေမှာဆို

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဖက်ထားတာလွှတ်ထွက်သွားမှာစိုးတဲ့အတိုင်းပဲ။

ဝမ်းနည်းဒေါသလေးတွေပြေပျောက်စမှာ ချော့မော့ရင်း မရည်ရွယ်ပဲ ဖွဖွလေးနမ်း၊

နှစ်သိမ့်တဲ့အနေနဲ့ဟိုပွတ်ဒီပွတ်လုပ်ရင်း ဘယ်ကဘယ်လိုစိတ်ပါလာမှန်းမသိပဲ ၂ယောက်သား

တဟင်းဟင်းနဲ့စိတ်ထလာ

ပီး ထတွယ်မိပြန်တယ်။ ချစ်စကြင်စ စုံတွဲလေးတွေကိုးဗျ။ နေရာမရွေး အချိန်မရွေး ဆန္ဒကပြင်းပြနေတတ်တာလေ။

သာမန်အချစ်စခန်းဖွင့်တာနဲ့ မတူတာက ဒီလိုမျိုးဖြစ်လို့ထပီးသောင်းကျန်းမိပီဆိုစိတ်က

ပိုပြင်းထန်လာသလို.. ပီးသွားရင်လည်း အရမ်းကိုတင်းနေတာတွေလျော့သွားသလိုခံစားရတယ်။ ပီးတော့

ကြည်နူးနှစ်သိမ့်မှုတွေအပြည့်အဝရသွားသလိုမျိုးပေါ့ဗျာ။ စိတ်လည်းပိုလှုပ်ရှားစရာကောင်းတာမျိုး

ကြောင့်လည်းပါမှာပေါ့လေ။ ခုဆိုရင်ချော့ရင်းတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်နမ်းစုပ်ရင်း

ချက်ချင်းထပီးပွဲကြမ်းမိတာပေါ့။ နူးနာနှပ်တာတွေတောင်သိပ်မလုပ်ဖြစ်ပဲ

ဆက်တီခုံရှည်ပေါ်မှာဖက်ပီးအတူထိုင်နေရာ

က နို့တွေဘာတွေကို အင်းကျီအောက်က လျှိုပီးနှိုက်၊ ကျနော့်ပုဆိုးကိုဖြေချပီး မေ ကအသာလေးီး စုပ်ပေး..

ပီးတာနဲ့ အဝတ်တွေလုံးမချွတ်ပဲ ထိုင်နေတဲ့ ကျနော့်အပေါ် မေကတက်ထိုင်ပီး အသားကုန်
 ဦးတော့တာပဲ။ ကျနော်လည်းအောက်ကနေတဝက်တပျက်ပေါ်နေတဲ့ မေ့ဖင်တုံးကြီးကို ပင့်ပင့်ပေးလိုက်၊
 လှန်တင်ထားတဲ့ မေ့ဘရာအောက်နို့နှစ်လုံးကို စို့ပေးလိုက်နဲ့အသားကုန်ပြန်ကြမ်းမိတာပေါ့လေ။
 ထူးဆန်းတာက အဲ့လိုလုပ်ရင် ၂ယောက်လုံးစိတ်တအားထလို့နေမှာ... သိပ်မကြာပဲပီးကုန်တာဗျ။ ပီးသွားရင်တောင်
 အဖုတ်နဲ့ ဝတ်လျှက်ကလေး အဲ့ဒီအတိုင်းဖက်ပီး အကြာကြီးမှိုန်းနေရတာကိုကဖိမ်ကြ
 လိုက်တာဗျ။

.....

.....

.....

မေနဲ့ကျနော် အိမ်ယာထူထောင်ဖို့ ပြင်ဆင်စရာရှိတာလေးတွေ ၂ယောက်သားတိုင်ပင်နေတုံးမှာပဲ
 ကိစ္စတစ်ခုအရေးပေါ်လာတယ်။

ဦးဇင်းရွှေဘ စစ်ကိုင်းမှာ အူအတက်ရောင်လို့ ဆေးရုံတက်ရမယ်ဆိုပီး ဖုန်းဝင်လာတော့
 ကျနော်တော်တော်စိတ်ပူသွားတယ်ဗျ။ စစ်ကိုင်းဆေးရုံမှာ ကျနော့်ဘော်ဒါတစ်ယောက်
 လက်ထောက်ဆရာဝန်အဖြစ်ရောက်နေ

တာ သတိရမိတော့ ဖုန်းတွေဘာတွေကောက်ခေါ်ပီး ကျနော်ကိုယ်တိုင်ပဲ လိုက်သွားလိုက်မိတယ်။ ဦးဇင်းကို
 ဆေးရုံတင်လိုက်ရတယ်။ ဝေယျာဝစ္စအကုန်လုံးကတော့

ကျနော်ပဲပေါ့လေ။ မေ တို့သားအမိကိုစိတ်ပူပေမယ့် မတတ်နိုင်လို့ ထားခဲ့ရတာပေါ့။

တစ်ရက်ကို ၂ခေါက် ၃ခေါက်တော့ ဖုန်းခေါ်ဖြစ်ပါတယ်။ လွမ်းတယ်မေလေးရာ ဘာညာပေါ့။ ကျနော်မေ့ ကိုအရင်က
 သူငယ်ချင်းလိုပဲချစ်ခဲ့ပေမယ့် ခုချစ်သူတစ်ယောက်လိုတွယ်တာနေပီဆိုတာ သိသာလာတယ်ဗျ။ ဦးဇင်းရွှေဘ
 အူအတက်ကွေ့က အော်ပရေးရှင်းလုပ်လိုက်ရတော့ ရက်ကနည်းနည်းပိုကြာသွားတယ်။

ဆေးရုံကလျော့လျော့ရှူရှူ ဆင်းလာပီး ဦးဇင်းကို သူ့ကျောင်းပြန်ခေါ်ချလာခဲ့တယ်။ ဗိုက်ဖွင့်ထားတော့
 သိပ်လှုပ်ရှားလို့အဆင်မပြေသေးဘူးပေါ့။ စာလေးပေလေးဖတ်ပြ.. ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်ကလေး

တွေဘေးကနေအာလူးဖုတ်ပေး.. လူမမာအားရှိမဲ့အစားအသောက်ကလေးတွေ

ကျနော်ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပြုစုနေရသေးတာကိုးဗျ။ ရယ်စရာပြောပြရရင်.. ဂီလာန ရဟန်းဆိုပီး

ညစာတွေဘာတွေ

ပါချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးနေရတာဗျ။ နောက်မှသာ အာပတ်ပြန်ဖြေပေတော့ဆိုပီးလေ။ ညနေစောင်းလာပီဆိုရင်..

ဒကာရှမ်းသူပုန်.. ဆည်းဆာဆွမ်း ဘုန်းပေးချင်လာပီ.. ဦးဇင်းကိုဘာဆွမ်းကပ်မှာလဲဆိုပီးတော့

တောင့်တလာအောင် လုပ်ထားပေးတာဗျဟားဟား။ ဦးဇင်းကို ဝတ်ပြုပီး.. ဦးဇင်းကျိန်းသွားတော့မှ

မေ့ဆီကိုဖုန်းခေါ်ဖို့သတိရလာတယ်။ ညနာရီကျော်လောက်တောင်ရှိနေပီ။ မေလေးကျနော့်ကိုလွမ်းနေ

ရှာပီလားမသိဘူး လို့တွေးရင်း ဖုန်းကောက်ခေါ်လိုက်မိတယ်။

ဟလို! မေလေး မောင် ပါဟ မွေ့ လွမ်းလိုက်တာ ပြန်လာတော့မယ်နော်.. ကြားလား
 တစ်ရက်နှစ်ရက်ပဲစောင့်

....

မေ! ဘာလို့အသံတိတ်နေတာလဲ.. ဘာမှလဲမကြားရဘူးကော

....

မေ.. မေ.. ကျနော်ချစ်သူလေးရေ

မောင်.. (မေ့အသံကတုန်လှုပ်ခြောက်ခြားနေတယ်)

မေ..ဘာဖြစ်တာလဲ..ပြောစမ်း..မောင်စိတ်ပူလာမိ..ဘာဖြစ်တာလဲလို့

ကျီးကန်း အိမ်မှာရောက်.. ရောက်နေတယ်..

ဘာ!

ဟုတ်တယ်..နေ့လည်ကထဲကရောက်နေတာ.. မေသူ့ကိုစကားပြောဘူး..ခုပြန်မယ့်ပုံမပေါ်ဘူး.. မေ
သူ့ကိုရွံတယ်.. မေ ကြောက်တယ်..မောင်ခုပြန်လာခဲ့ပါနော်..မောင်

.....

မောင်လို့..မောင်ခုပြန်လာခဲ့တော့.. မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှင်းလိုက်စို့ .. မေ တစ်ယောက်ထဲ အရမ်းကြောက်နေမိ..
မောင်ခုထွက်လာတော့နော်..

....

မေ ဖုန်းချသွားပီး၁၅မိနစ်လောက်ကြာတဲ့အထိ ကျနော်ဝိုင်တွေတွေဖြစ်နေမိတယ်။
အရာရာအားလုံးဟာ စင်းလုံးချောဖြစ်တော့မယ်လို့ ယုံထားတဲ့ကျနော် စိတ်ညစ်ညူးနောက်ကျသွားမိဗျာ။ ဟိုကောင်
ကျီးကန်း.. မိန်းမတစ်ယောက်ကို ကလေးတွေလောင်းနဲ့ရက်ရက်စက်စက်ပစ်သွားပေးခဲ့ပီးခု
ဘာအဓိပ္ပါယ်နဲ့ ပြန်ရောက်လာတာလဲ။ လောလောဆယ်မှာ ကွာရှင်းပီးသား မိန်းမတစ်ယောက်ဆီကိုဘာလို့
ခပ်တည်တည်ပြန်လာရသလဲဆိုတာကျနော်စဉ်းစားလို့မရဘူး။ မေ ကကောဘာလို့အိမ်ထဲအဝင်ခံ
ရတာလဲ။ တချိန်က အင်မတန်ချစ်ခင်ခဲ့ဖူးတဲ့ သူငယ်ချင်း ၂ယောက်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ သူနဲ့ကျနော်
ခုဘယ်လိုလုပ်မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြမလဲ။ အတွေးတွေနဲ့ချာချာလည်နေတဲ့ ကျနော်စိတ်ထဲမှာ မေလေး
တစ်ယောက်ထဲမိ
ကောင်နဲ့ ဆိုတဲ့အတွေးဝင်လာတော့ စိုးရိမ်စိတ်၊မနာလိုစိတ်တွေ ထောင်းကနဲထလာတယ်။
မျက်နှာပူစရာကောင်းသလားဆိုတော့.. မကောင်းပါဘူး။ သူ မလိုချင်လို့စွန့်ပစ်ခဲ့ပီးပီပဲ။ သွားမယ်ဗျာ..ကျနော်သွား
မယ်။ ကျနော်ချစ်သူသနားစရာကောင်မလေး ကိုကာကွယ်ပေးရမယ်။

.....

.....

.....

နန်းရှေ့က တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးရှိတဲ့ခြံဝင်းထဲကို ကျနော်မောင်းလာတဲ့ ပါပလစ်ကာလေး ချိုးဝင်သွားတော့
အိပ်တန်းတက်နေတဲ့ငှက်အုပ်ပြိုကျသံ ဝေါကနဲက တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ရိုက်ချိုးလိုက်သလိုပဲ။ အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်မှာ ကားရပ်စက်သတ်လိုက်ရင်း ကျနော်အတတ်နိုင်ဆုံး သတ္တိမွေးရင်း
အိမ်ထဲလှမ်းဝင်လိုက်တယ်။

ဟာ! ဇာတ်လိုက်ကျော်ကြီး.. ဂြွပ်ဦးဟဲဟဲ

လျှာလေးအာလေးသံနဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းကျီးကန်းတစ်ယောက် ဧည့်ခန်းမှာထိုင်နေရာက
နေလှမ်းစကားပြောလာတယ်။ ကျနော်မျက်နှာကို တမင်မထိတရှိဖြစ်အောင်ပြုံးထားလိုက်ပီး ကျီးကန်းရှေ့ကရံ
မှာဆတ်ကနဲဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ပွယောင်းယောင်းဖြစ်နေတဲ့ ဆံပင်တွေအောက်က ဖောသွပ်သွပ်အဆီပြန်နေတဲ့

မျက်နှာအစ်အစ်.. သူ့ခိုးဖမ်းမိထားတဲ့ အောင်နိုင်သူအပြုံးမျိုးကိုပြုံးထားတဲ့ ကျနော်မိတ်ဆွေ
 ကျီးကန်းက သောက်လက်စ အရက်ခွက်ကို ဂလုကနဲမော့ချလိုက်ပီး
 စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုခပ်မြင်းမြင်းဖွာရှိုက်ရင်းစကားစတယ်။

ဗျိုင်းလေး... ငါ့မိန်းမ.. အဲ့ဒီဟာမက ငါ့ကိုသောက်ဖက်ကိုမလုပ်တာ ဟကောင်ရေ..
 အဟဲ့..ဘာတွေအားကိုးရှိနေတာလဲတော့မသိဘူး
 ကျီးကန်း..မင်းဘာပြန်လာလုပ်တာလဲတော့မသိဘူး.. ငါမေ့ကိုလက်ထပ်တော့မလို့ဆုံးဖြတ်ထားပီးပီဆိုတာ
 မင်းကိုပြောချင်တယ်သူငယ်ချင်း

ဘာ! ဟားဟား .. ဟကောင်..မင်းရှူးနေသလားကွ.. ဘာတဲ့ "မေ" ဟုတ်လား..
 အခေါ်အဝေါ်တွေကနုလှလှချေလား ငါ့ကောင်ရာ.. မင်းအကြောင်းငါသိပါတယ်ကွာ..လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့
 ငါအတည်ပြောနေတာ..မင်းစွန့်ပစ်သွားလို့ခိုကိုးရာ မဲ့နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
 ငါစောင့်ရှောက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ.. မင်းအပေါ်သစ္စာဖောက်တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာအရှင်းကြီးနော်
 ထားလိုက်ပါတော့ဖိုးသက်ရာ.. ခုငါဇနီးနဲ့သမီးလေးကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ ငါပြန်ရောက်လာပီလေ..
 မင်းပြောတာတွေမလိုအပ်တော့ဘူးငါ့ကောင်.. သင်သွားလို့ရာသို့သွားနိုင်ပါပီ.. ဟုတ်ပလား?
 သရော်တော်တော်လေသံနဲ့ မဲ့ရွဲ့ပီးပြောလိုက်တဲ့ ကျီးကန်းရဲ့ စကားအဆုံးမှာ
 ကျနော်ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိတော့ပဲ မှင်တက်နေမိတယ်။

ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်သွားတဲ့ အခြေအနေမှာ ပုန်းကန်တံခါးပွင့်သံကြားလိုက်ရလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
 ကျနော်ချစ်တဲ့ မေ တစ်ယောက်တင်းမာခက်ထန်နေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ကျနော်တို့ယောက်ဆီကိုလှမ်း
 လာတာမြင်ရတယ်။ ကျီးကန်းက မေ့ မျက်နှာကိုလုံးဝမကြည့်ပဲ ကျနော်ကိုစကားတွေဆက်တိုက်ပြောလာတယ်။
 ငါတို့မိသားစုဘဝလေးကို မဖျက်ဆီးချင်စမ်းပါနဲ့ သူငယ်ချင်းရာ..သူတပါးအသိုက်မြို့ကိုဖျက်တယ်ဆိုတာ
 မကောင်းမှန်းမင်းသိမှာပါ..

....

မင်းကိုငါချစ်လို့ ရိုးရိုးလေးပြောနေတာ..ထွက်သွားတော့လို့..
 မဟုတ်ရင်မယားခိုးမှုနဲ့တရားစွဲလို့ရတယ်သိလား..ဟားဟား

ဘာကွ!

ဗျိုင်းလေးက ငါ့မယားကွ.. တရားဝင်ကွာမှမကွာထားသေးတာ..
 မင်းကိုဒုက္ခမရောက်စေချင်ပါဘူးသူငယ်ချင်းရာ..ဟားဟား..ဒိုးတော့ဖိုးသက်..
 မင်းဖာသာအေးအေးဆေးဆေးထွက်သွားလိုက်..

....

မင်းလိုကောင်အတွက်မိန်းမ မရှားပါဘူး ဖိုးသက်ရာ..မင်းအကြောင်းငါအသိဆုံးပါ..
 ငါမရှိတုံးငါ့မိသားစုကိုစောင့်ရှောက်ပေးတဲ့အတွက်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..သွားပါတော့..
 မေ! မေ! ကျီးကန်းပြောတာတွေက အမှန်ပဲလား..
 ဆောက်တည်ရာမရအောင်တုန်လှုပ်စပြုလာတဲ့ကျနော် မေ့ ကိုစိုက်ကြည့်ပီး အမောတကောမေးခွန်းထုတ်မိတယ်။
 မောင်! ဒီလူယုတ်မာပြောတာကို မယုံနဲ့ .. သူနဲ့မေ ဘာမှမပတ်သက်တော့ဘူး.. ခွေးလိုအကောင်..
 မေ့မိဘာတွေထားခဲ့သမျှ အကုန်သုံးဖြိုးလို့ဝမှ အတင်းပြန်လာကပ်ချင်နေတာ..

မေ! ငါမေးတာ အရင်ဖြေ..သူပြောတာဟုတ်သလား.. ဖြေစမ်းပါ

မဟုတ်ဘူးမောင်.. လုံးဝမဟုတ်ဘူး.. ဒီလူယုတ်မာ မောင့်ကိုညာနေတာ

မျက်ရည်လည်ရွဲဖြစ်နေတဲ့ မေ တစ်ယောက်ကျနော်ကို အတင်းဖြေရှင်းဖို့ကြိုးစားနေရာရင်း

တစ်ကိုယ်လုံးတုန်တုန်ရီဖြစ်နေရာတယ်။ ဘယ်သူကညာနေတာလဲ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ဝေခွဲလို့မရတော့ဘူးဗျာ။

ချာချာလည်အောင်အရက်မူးနေတဲ့ ကျီးကန်းကတော့ ကျနော်နဲ့မေ့ ကိုကြည့်ပီးတဟားဟားနဲ့ သဘောကျနေတယ်။

ဟားဟား! မေတွေမောင်တွေနဲ့ ရယ်ရတယ်ဗျာ..သိပ်ချစ်နေကြပါလား ဝါးဟားဟား သစ္စာမရှိတဲ့သူငယ်ချင်းနဲ့

ဖောက်ပြန်တဲ့မိန်းမ.. ထို့အော့.. ရွံစရာ..အော့နုလုံးနာစရာကောင်းလိုက်ပုံများကွာ

ဘယ်လိုမှမခံနိုင်တဲ့အဆုံးပုန်းကန်ကျနော်ထရပ်လိုက်မိတယ်။

ခေါင်းထဲမှာရှုပ်ထွေးလွန်းလို့ မိုက်ကန်တောင်ဖြစ်ချင်လာတယ်။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပီလဲဗျာ။

ကျီးကန်းပြောတာတွေသာ အမှန်ဆိုရင် သူတပါးလင်မယားအဆင်မပြေတဲ့အခိုက်အတန့်လေးမှာ ကျနော်ကဖျာဝင်
ခင်းတဲ့ကောင်ဖြစ်နေပီပေါ့။

မောင်! မေ ရှင်းပြတာနားထောင်နော်.. အဲ့လိုထွက်မသွားနဲ့ .. ဟော့ဒီအယုတ်တမာကောင်နဲ့

မေ့ကိုပစ်ထားခဲ့နဲ့ .. မေ တောင်းပန်ပါတယ်မောင်ရယ်.. မေ့ကိုချစ်တယ်ဆို.. ရှိကြီးခိုးပါတယ်ရှင်

ခပ်တွေတွေဖြစ်နေတဲ့ကျနော်မေ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သနားစဖွယ်ငိုကြွေးနေတဲ့ မေက လက်အုပ်ကလေးချီပြီး

ကျနော်ကို တောင်းပန်နေရာတယ်။ ကျီးကန်းကတော့ တဟားဟားအော်ရယ်လို့မဆုံးဖြစ်

နေတုံး။

မောင်.. မောင်.. အဲ့လိုမလုပ်သွားနဲ့ .. မောင်

အိမ်အပြင်ဖက်ကိုခြေလှမ်းကျဲကျဲလှမ်းပီးထွက်လာတဲ့ ကျနော်လက်မောင်းကို မေက အတင်းဆွဲထားတယ်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ်ရွံရှာသလိုဖြစ်သွားတဲ့ကျနော်ကဘာမှမသိတော့တဲ့ လူတစ်ယောက်လိုပဲ မေ့ ကိုခါချပြီး

အတင်းရုန်းထွက်နေမိတယ်။ အတင်းဖက်တွယ်ထားတဲ့ မေ့ ကို ဗလောင်ဆူနေတဲ့ရင်ဘတ်နဲ့ တွန်းထုတ်ပလိုက်ပီး

လွှတ်ထွက်သွားတာနဲ့ ကျနော်အားကုန်ပြေးထွက်လာမိတယ်။

ညအမှောင်ထဲမှာ ကျနော်တစ်ယောက်ထဲ..

ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ မေ့ ဆီက မောင်ရေ.. ဆိုတဲ့ အာခြောင်ခြစ်ပီးအော်ငိုလိုက်သံကို ကျနော်ခပ်သဲ့သဲ့ကြားနေရသေးလို့

နား ဖွတ်ကိုယောင်ယမ်းပီးပိတ်ထားမိတယ်။ ကျနော်အဝေးဆုံးဝေးနိုင်သလောက်ပြေးထွက်နေမိပီဗျာ □

ရက်ပေါင်းများစွာ ကျနော်လေလွင့်နေတဲ့စိတ်ကိုထိန်းမရခဲ့ပါဘူးဗျာ။

အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ စစ်ကိုင်းဆေးရုံမှာတာဝန်ကျနေတဲ့ ဘော်ဒါဆရာဝန်လေးဆီမှာ

သွားပီးခိုလှုံနေခဲ့မိတာပေါ့။ သူကလည်းလူလွတ်တစ်ကိုယ်ရည်တစ်ကာယသမားမို့ ကျနော်ဘာဖြစ်မှန်းမသိပဲသူ့

ဆီရောက်လာပီး ငှိုငိုငိုငိုဖြစ်နေတာကို ဘာတစ်ခွန်းမှမမေးတဲ့ အပြင် မင်းကြိုက်သလောက်သာနေ

ပျော်သလောက်ဆိုပီးလွှတ်ထားပေးတယ်။ စစ်ကိုင်းချောင်ကတောရကျောင်းလေးဆီလည်း မရောက်ဖြစ်ပါ

ဘူး။ ဦးဇင်းတစ်ယောက် ပြုစုမယ့်သူများရှိပါ့မလားလို့တွေးပူနေမိပေမယ့် ဗျိုင်းလေးနဲ့ ကျီးကန်း ပြဿနာဟာ

တယ်လီဖုန်းရှိတဲ့ အဲ့ဒီနေရာအထိလိုက်လာနိုင်တယ်ဆိုတာသိနေလို့ လုံးဝခြေဦးမလှည့်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။

ဘယ်သူမှန်လို့ ဘယ်သူမှားမှန်းသေချာမသိ ခဲ့ပေမယ့် ကျနော်ဘဝတစ်ခုလုံး

အမှောင်တိကျသွားသလိုခံစားနေရတယ်။ လူ့ကျင့်ဝတ်၊မိတ်ဆွေတို့၏စောင့်စည်းအပ်သော စည်းဆိုတာတွေကို

ကျနော်ကျော်ခဲ့မိ

တာလားဆိုတာ ကာယကံရှင် ဥယျာဟ်ဖြစ်တဲ့ သူတို့ ဥယျာဟ်ပဲအသိဆုံးဖြစ်မှာပါလေ။ မညာတမ်းဝန်ခံရရင် ကျနော် မေ့ အပေါ်မှာ သနားရာက ချစ်ခင်စုံမက်သွားမိတာအမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဖိုးသက်ဆိုတဲ့ ကျနော်ဟာ တစ်ဘဝလုံး ကျိန်စာသင့်ခဲ့တာဆိုတော့ ဒီတစ်ခါလည်း လွှဲချော်ခဲ့ရပြန်ပီပေါ့။ ဘဝမှာ ကျနော့်ကိုပစ်ပြေးသွားတဲ့ မိန်းမတွေ.. ကျနော်က ရှောင်ပြေးပုန်းခဲ့ဖူးတဲ့မိန်းမတွေ.. သူတို့အားလုံးကိုကျနော် အိမ်ယာတစ်ခုတည်ထောင်ဖို့အထိ မျှော်မှန်းခဲ့ဖူးတာကြိမ်ကြိမ်ပေါ့။ အဆုံးသတ်ကတော့ ဘယ်တော့မှမလုပ်ခဲ့ပါဘူး။

ခုဆို သူငယ်ချင်းဆရာဝန်လေးရဲ့ အိပ်ခန်းထဲကနေအပြင်မထွက်ပဲ နေ့ကောညပါ အရက်ကိုစွတ်ကယ်စွတ်ကယ်သောက်ပီး ခွေခွေလေးပဲအိပ်နေမိတာရက်ပေါင်းအတော်ကြာလာခဲ့ပီ။ "အချစ်နဲ့အရက်ကိုရောသောက်မိတဲ့ညက ငါဟာခါတိုင်းထက်ပိုမူးသွားခဲ့တယ်" ဆိုတဲ့ အရက်မူးတဲ့ကြယ် ဆိုတဲ့နာမည်ကျော်ကဗျာ တစ်ပုဒ်ကို မူးယစ်ရီဝေနေတဲ့ကြားထဲက ခဏခဏပြန်ပြန်ရွတ်မိပီးတဟားဟား အော်ရယ်မိနေတတ်တယ်။

.....
.....
.....

တောရကျောင်းလေးထဲကို ကျနော်မပုံမရဲနဲ့ဝင်လာခဲ့ပီး ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင်ဖက်ကိုလျှောက်လာတော့ ကျောင်းအောက်မှာ ပက်လက်ကုလားထိုင်နဲ့ စာဖတ်နေတဲ့ ဦးဇင်းရွှေဘက မော့ကြည့်ပီး

ပြုံးနေတယ်။ ဦးဇင်းရှေ့မှာမှာ ဇူးတုပ်ထိုင်ချပီး ဝတ်ပြုလိုက်ရင်း

တပည့်တော် နည်းနည်းစိတ်ဂယောက်ဂယက်ဖြစ်သွားတယ် ဦးဇင်း

ဒကာလေး ဒီထက်ပိုပီး တည်ငြိမ်သင့်နေပီလို့ ဦးဇင်း မပြောသေးပါဘူး.. လောကီလူ့ဘောင်ဆိုတာ အင်မတန်ဒုက္ခတွေက အများကလားကွယ်..

တပည့်တော်.. တောင်ပေါ်ကိုခဏပြန်မလို့ ဦးဇင်း

အိမ်း .. ဒီရက်ပိုင်းမှာ ဖုန်းတွေခဏခဏလာတယ် ဒကာလေး.. ပီးတော့

ဒကာမလေးတစ်ယောက်လည်းလာလာရှာသေးတယ်.. ပန်းချီဆရာမလေးလို့ပြောသွားတယ်..

ဒကာဘာတွေဖြစ်ခဲ့လည်းဆိုတာ ဦးဇင်းနဲ့မဆိုင်လို့ဘာမှ မမိန့်ချင်ဘူး.. လူဝတ်ကြောင်ဘဝက

သံယောဇဉ်တွေကြောင့် ဒကာလေးကိုတည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဘဝတစ်ခုတော့ ရစေချင်တာအမှန်ပါကွယ်

တင်ပျံ့! တပည့်တော်ရဲ့ ကံတရားပါပဲဦးဇင်း

ကဲ..ကဲ.. အိမ်ကိုပြန်မယ်ဆိုလည်း ပစ္စည်းတွေသိမ်းတော့ဒကာလေး.. ဦးဇင်းရဲ့ဗီရိထဲက

ဒကာလေးလှူထားတဲ့ ဝတ္ထုငွေကို ယူသွားပီး ရပ်ကွက်ထိပ်က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကိုလှူပေးခဲ့ပါ

.....

ကျနော့်ပစ္စည်းတွေကိုသိမ်းထုတ်ပီး ငှားလာတဲ့ အငှားကားနဲ့တင်၊ ဦးဇင်းကိုဦးချပီး နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။

ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ ဘာဆိုဘာမှမကျန်တော့သလိုပဲ။ ခုလောလောဆယ် အိမ်ပြန်ချင်နေတယ်။

အရာရာအားလုံးနဲ့ဝေးရာပေါ့။ စစ်ကိုင်းဖက်ကမ်းကနေ မန်းလေးကို ကူးလာတော့ ကျနော့်ရင်ဘတ်တွေ

ပလောင်ဆူလာပြန်တယ်။ သံယောဇဉ်ဆိုတာမျိုးက အခက်သားလေ။ ဒါပေမယ့် ပီးသွားခဲ့ပါပီ။ တတ်နိုင်သလောက်

ဒီနေရာဒီဒေသကနေ ကျနော်မြန်မြန်ခွာချင်နေပီ။

မန်းလေး ကျွဲဆည်ကန်အဝေးပြေးကားဂိတ်ကိုရောက်တော့ ကျနော်လိုက်မယ့် အဝေးပြေးဘတ်စ်ပေါ် ပစ္စည်းတွေတင်ပြီး အချိန်စောနေသေးတာနဲ့ ဂိတ်ထိုးတဲ့အနားက စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် မှာ ဝင်ထိုင်ပြီး ကျနော် ဂီတဂီတစ်ပိုင်းမှာပီးသောက်နေမိတယ်။ တစ်ဆို့ဆိုဖြစ်နေတဲ့ ခံစားချက်ကြီးက ပျောက်မသွားဘူးဗျာ။ ဂီတဂီတစ်ပိုင်းကိုရေသောက်သလို တဝှပ်ဝှပ်မော့ချလိုက်ပီး စီးကရက်ကိုဖွားရင်း ဖုန်မှုန့်တွေပလူပျံနေတဲ့ကြားထဲမှာ ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ ခရီးသွားတွေ၊ ဈေးသည်တွေ၊ အငှားကားတွေ၊ ဆိုင်ကယ်တွေ.. ဘာရယ်မဟုတ်ငေးကြည့်ရင်း လူကသောက်ထားတဲ့ ဂီတဂီတကြောင့် တဒိတ်ဒိတ်တိုးနေတဲ့ နားထင်က အမူးဒီဂီတက်စပြုလာတယ်။ မန်းလေးရဲ့ နွေရာသီဟာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ပူပြင်းလွန်းနေသလို.. ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲမှာလည်း ပူလောင်ပြင်းပြမှုက မလျော့သွားတဲ့အပြင်ပိုပို လို့သာတိုးလာတယ်။ တင်းကျပ်ကျပ်ဖြစ်လာလို့ ကျနော်ရုန်းရှုပ် အပြာကိုရင်ဘတ်ကကြယ်သီးတွေဖြုတ်ထားလိုက်ရင်း ကုလားထိုင်မှာခပ်လျော့လျော့အနေအထားဖြစ်အောင်ပြင်ပီးထိုင်နေလိုက်တယ်။

ဒီမှာ! ရှင် ကံတရားဆိုတာကို ယုံသလား..

ရှုတ်တရက်မွှေးပျံ့ပျံ့ရနံ့နဲ့ အတူစကားသံအေးစက်စက်ကလေးတစ်ခုကျနော်ဘေးနားကနေကြားလိုက်ရတော့ မူးယစ်ရီဝေနေတဲ့ကျနော်အသာအယာ စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်မိတယ်။ ကျောလယ်လောက်ရှိတဲ့ ဆံပင်ကို လက်ကိုင်ပုဝါအဖြူလေးနဲ့စည်းနှောင်ထားပီး ဘီးကုပ်အဝါလေးတပ်ထားတဲ့မျက်နှာလေးတစ်ခု၊ နှုတ်ခမ်းလေးကတင်းတင်းစိလို့။ တီရှုပ်အစိမ်းကျပ်ကျပ်ကလေးနဲ့ ဂျင်းပန်အနက်ရောင်ကိုပိမိရီရီ ဝတ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ ရင်ခွင်ထဲမှာ ကျောပိုးအိပ်ဖြူဖြူလေးကို ပွေထားတယ်။ ကျနော်ကိုကြည့်နေတဲ့ မျက်နှာလေးက ခပ်တင်းတင်းလေး.. ဒါပေမယ့် စိုက်ကြည့်နေတဲ့မျက်ဝန်းနက်နက် ကလေးတွေထဲမှာ လှိုက်ကနဲပျော်ရွှင်နေတာလေးတွေကိုမြင်နေရတယ်။ ဘုရားဘုရား!

က..သစ်..နီ !

ပန်းချီဆရာမလေး။ ဟုတ်တယ်.. အဝတ်အစားကြောင့်ချက်ချင်းမမှတ်မိတာဗျ။ ဒါကျနော်နဲ့ဆုံခဲ့ဖူးတဲ့ ကျနော်ပန်းချီဆရာမလေးပါလား။ ဘယ်လိုလုပ်ကြံကြံဖန်ဖန်လာတွေ့နေရပြန်တာလဲဗျာ။ အံ့ဩသွားတဲ့ ကျနော် မှင်တက်ပီးငေးနေမိတာအတော်ကြာသွားတယ်။

ရှင်.. ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ?

ရှမ်းပြေ..

ကားလက်မှတ်ပြစမ်းပါ..

....

ယောင်နနနဲ့ရှုပ်အင်းကျီအိပ်ကပ်ထဲက ကားလက်မှတ်ကိုနှိုက်ပီးထုတ်ပေးလိုက်မိတယ်။

နှုတ်ခမ်းလေးကိုတွန့်တက်သွားအောင်ကွေးရင်းပြီးတယ်။ ပီးတာနဲ့ ကျနော်ကားလက်မှတ်ကိုအသာအယာလေးပဲဖြို ကနဲမြည်အောင်ဆွဲဖြိုပလိုက်တယ်။

ခရီးစဉ်ဖျက်သိမ်းလိုက်တယ်ရှင်.. ကျေနပ်သလား

ကျမ ကလောဖက်တက်ပီးပန်းချီသွားဆွဲမလို့ လိုက်ခဲ့.. ခုံပိုတစ်ခုဝယ်ထားတာအတော်ပဲ

ပိုင်စိုးပိုင်နင်းလုပ်နေတဲ့ သူမ ကိုကျနော်ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ပဲငေးကြည့်နေမိတယ်။ ရုတ်တရက်ပြန်ဆုံရတာရယ်..
ဘာမှန်းမသိပဲ သူ့နောက်လိုက်ခိုင်းနေတာတွေကြောင့် ကျနော်နှုတ်ဆွံ့နေသလိုဖြစ်နေတယ်ဗျ။

ရှင့်ပစ္စည်းတွေဘယ်မှာလဲ?

ဘတ်စ်ကား ပေါ်မှာ..

ထလေ..ဘာလုပ်နေတာလဲ.. ကလောသွားမယ့်ကားက ထွက်တော့မယ်.. သွားယူရအောင်..

ထစမ်းပါမြန်မြန်လေး

ကယောင်ကတမ်းထရပ်လိုက်တဲ့ ကျနော်မိုက်ကနဲဖြစ်သွားလို့ ယိုင်သွားတာကို လှမ်းဖမ်းဆွဲထိန်းလိုက်ရင်း
တခပ်ခပ်နဲ့ သဘောတွေကျနေပြန်တယ်။

ဇာတ်လိုက်ကလေးရယ်.. အရက်နဲ့တွေ့နံ့စော်နေတာပဲ.. ကျမတော့ တစ်လမ်းလုံးရှင့်ကို
နမ်းလို့မရတော့ဘူးထင်တယ်..ခပ်ခပ်..လာ..ကျမပုခုံးကိုဖက်ပီးတွဲထား..သွားစို့..ကားထွက်ခါနီးနေပြီရှင့်..

.....

.....

.....

ဟိုးအဝေးက တောင်တန်းတွေဆီကို အပြေးကလေးမောင်းနှင်နေတဲ့ အဝေးပြေးဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ ရီဝေဝေနဲ့
ကျနော့်ပန်းချီဆရာမလေးရင်ခွင်ထဲမှာကျနော်မှီတွယ်လို့လိုက်ပါလာတယ်။

ကုန်းမြင့်မြင့်ပေါ်မှာဆောက်ထားတဲ့ ဘန်ဂလိုလေးတစ်ခုရဲ့ ပြူတင်းပေါက်ကနေ
ကျနော်ဟိုးအဝေးကြီးဆီကိုငေးကြည့်နေမိတယ်။

ကလော မြို့လေးဟာဟိုးအရင်တိုင်းလိုပဲ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းလွန်းနေပြန်ရဲ့။ ထင်းရှူးပင်အုပ်အုပ်တွေဆီ
ကျနော်ငေးနေရင်း လက်ထဲက အရက်ပုလင်းကို ၂ကျိတ်လောက်မော့လိုက်သေးတယ်။ ပီးတော့မှ
ပြူတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ်လက်တစ်ဖက်တင်လို့ စီးကရက်ဖွာရင်း အပြင်လောက ကိုခုခံကလိုပဲ
ဆွေးရီရီငေးကြည့်နေမိတယ်။ ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ်က ဒဏ်ရာက ဘယ်လိုမှမပျောက်နိုင်ခဲ့သေးမှန်းသိသာလွန်း
နေတယ်။ လူတကာအမြင်မှာ အင်မတန် ပွေ့ရှုပ်တယ်လို့ အထင်ခံခဲ့ရတဲ့ ကျနော်ဟာ လူတွေသိထားသလို
ကျားတစ်ကောင်တော့ဘယ်တုန်းကမှ မဟုတ်ခဲ့ရပါဘူးလေ။ လူတွေမသိတာက ကျနော်ဟာအင်မတန်
စိတ်ပျော့လွန်းပြီး အလွယ်တကူချစ်ကျွမ်းဝင်တတ်တဲ့ကောင်ဆိုတာပါပဲ။ ဖူး... ဒါကြောင့်လဲ ခဏခဏ
ဒဏ်ရာတွေဗလပွရခဲ့တာနေမယ်ဗျ။ အလက်ဇန်းဒါးသည်ဂရိတ် ဆိုတဲ့ရာဇဝင်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့အသက် ၃၀မှာ
ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းလုံးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့သတဲ့.. တိုက်ပွဲတစ်ပွဲမှလဲ မရှုံးနိုင်ခဲ့ဖူးဘူးဆိုတာ ကြားဖူးခဲ့တယ်။
ကျနော်ခု အသက်၃၀မှာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝတစ်ခြမ်းလောက်ကိုတောင်
မှမအောင်နိုင်သေးပါလား..အကြိမ်ကြိမ် ရှုံးခဲ့ဖူးတဲ့ အချစ်တိုက်ပွဲတွေဆိုတာ ရေတွက်လို့တောင်မရတော့ဘူး
ဆိုတာတွေမိမီး နာနာကျဉ်ကျဉ် ပြီးလိုက်မိတယ်။

ဟေးးးး

အဝေးက အော်ခေါ်သံကြောင့်သတိဝင်လာတဲ့ ကျနော်ခြံကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မြေနီနီလမ်းကလေးအတိုင်း
အပြင်ကပြန်လာဟန်တူတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကိုမြင်ရတယ်။ လက်ငှေ့ရမ်းပြနေတဲ့ သူ့ကိုစိတ်မူမမှန်ဖြစ်နေတဲ့
ကျနော်ခပ်တည်တည်ပဲ လက်ပိုက်ပီးငေးနေမိတယ်။ ဒီမိန်းမအကြောင်း ကျနော်ဘာမှသေချာမသိသလို..
လမ်းခရီးဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးတာခံရတော့မှသူ့

နာမည် "ဖွန်ပွင့်ဖြူ" ဆိုတာမတော်တဆမြင်လိုက်မှသိတာ။ ကလေး ရောက်လာတော့ ဒီခြံထဲကိုလည်း သူ့နောက်ကနေသာ အူကြောင်ကြောင်နဲ့လိုက်လာခဲ့ဖြစ်တာ ဘာမှန်းသေချာသိတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့မှာအသင့်ပါလာတဲ့ ခြံသော့နဲ့ဖွင့်ပီး ကုန်းမြင့်လေးပေါ်က ဟောဒီဘန်ဂလို ၂ထပ်အိမ်လေးကိုရောက်လာတာပေါ့။ ဒါသူ့အိမ်ပဲလား.. စစ်ကိုင်းမှာတုံးကအိမ်ကကော သူ့အိမ်လား။ ဘာဆိုဘာမှန်းကျနော် ရေရေရာရာမသိပါဘူးဗျာ။ ကျနော်လည်းရောက်ကထဲက သူပြင်ပေးတဲ့ အိပ်ခန်းထဲဝင်ပီး အိပ်ပလိုက်တာ ခု ညနေစောင်းမှအိပ်ယာနိုးလာတယ်။

အိမ်ထဲဝင်လာတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးက ပလတ်စတစ်အိတ်တွေထဲက စီးကရက်တစ်ဖူးထုတ်ပီး ကျနော်ကိုလှမ်းပစ်ပေးတော့ဖမ်းယူထားလိုက်တယ်။

ကာလနဂါးလေး.. ခုမှထတာမလား!

ကျနော်ကိုသေချာမကြည့်ပဲ စကားလှမ်းပြောရင်း မီးဖိုခန်းဖက်ကို အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ ဝင်သွားတယ်။ ကျနော်ကတော့ စီးကရက်ဖူးကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ပီး အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ်မှာချထားတဲ့ ကွပ်ပျစ်လေး ပေါ်မှာထိုင်ရင်း တိတ်တဆိတ်ပဲ တေမိ မင်းသားလုပ်နေမိတယ်။ ဘယ်လောက်ကြာသွားတယ်မသိဘူး.. အိမ်ရှေ့တံခါးဝမှာ အဖြူရောင်အရိပ်တစ်ခုတွေ့လို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မှ အေပရွန်အဖြူကိုကိုယ်မှာပတ်ထားရင်း ခေါင်းမှာ အဝတ်စအပြာလေးနဲ့ ဆံပင်တွေကိုထုပ်ပေါင်းထားတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးဖြစ်နေတယ်။ လက်ညှိုးလေးကို ပြောင်းပြန်လှန်ထိုးထားရင်း ကွေးချည်ဆန့်ချည် လုပ်ပီး လာခဲ့ပါလို့ခေါ်နေတော့ ကျနော်ပျင်းရိလေးတဲ့ စွာနဲ့ထပီး အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့တယ်။

ထမင်းဟင်းတွေချက်ပြုတ်လို့ပီးဟန်တူပါရဲ့။

အေပရွန်ကို စည်းနှောင်ထားရာက ဖြုတ်လိုက်ပီး၊ ခေါင်းက ခေါင်းပေါင်းအပြာလေးကိုတော့မဖြုတ်ပစ်သေးပဲ..

ကျနော်ကိုသူ့အိပ်ခန်းထဲဆွဲခေါ်သွင်းသွားတယ်။ အသက်မဲ့နေတဲ့

အရုပ်တစ်ခုလိုကျနော်အသာအယာလေးပါသွားတယ်။ သူ့အိပ်ခန်းထဲမှာ တွဲလျက်ပါတဲ့ရေချိုးခန်းထဲ ဆတ်ကနဲဝင်သွားပီး ရေကျသံတွေ တပုန်းပုန်းနဲ့တစ်ခုခုလုပ်နေသံတွေကြားရတဲ့ အထိကျနော်ကတော့ စက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုရပ်နေမိတုံးပေါ့။ ခဏနေတော့ ရေချိုးခန်းထဲကနေပြန်ထွက်လာပီး ကျနော်အနားလာရပ်တယ်။ ခြေဖျားလေး ထောက်ပီး ကျနော်နဖူးကို ပြွတ်ကနဲမြည်အောင်နှုတ်ခမ်းလေးနဲ့နမ်းလိုက်ရင်း ကျနော်အဝတ်တွေကို ချွတ်ဖို့ကြိုးစားတယ်။ သူ့အဝတ်ချွတ်ပေးနေတာကို ငြိမ်ခံနေတဲ့ ကျနော်ဘာရယ်မဟုတ် အခန်းထဲက နံရံမှာကပ်ထားတဲ့မှန်ထဲကို

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ တော်တော်စုတ်ပြတ်သတ်နေတဲ့ ညှင်းသိုးသိုး ရုပ်သွင်တစ်ခုကိုမြင်လိုက်ရတယ်။

ကျနော်သတိဝင်လာတဲ့ အချိန်မှာ ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံး မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းဖြစ်သွားဗီဗျ။

ရေချိုးခန်းထဲက စဉ့်လုံအကြီးကြီးထဲမှာ ကျနော်ကိုဝင်ပီးစိမ်နေခိုင်းထားတယ်။ အေးမြမြရာသီဥတုရှိတဲ့ အရပ်ဒေသမှာ ရေနွေးကြက်သီးနွေးလေးစပ်ထားတဲ့ ရေလုံထဲမှာထိုင်နေရတော့ ကျနော်

အကြောတွေအချဉ်တွေတော်တော်ပျော့ပျောင်းသွားတယ်ဗျ။ ပေါက်စနုကလေးတစ်ယောက်လိုပဲ

ပန်းချီဆရာမလေးလုပ်သမျှ ကျနော်ငြိမ်ခံနေလိုက်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆပ်ပြာမွှေးနဲ့သေချာတိုက်ချွတ်

ဆေးကြောပေးရင်း ဖင်ကြား..ပေါင်ကြား..နောက်ဆုံးကျနော် ငယ်ပါပစ္စည်းကိုပါမကျန်သေချာ သန့်စင်ပေးနေတာဗျ။

သာမန်အချိန်မှာဆို ကျနော်ဘယ်လိုနေမလဲမပြောတတ်ပေမယ့် ခုချိန်မှာ မရှက်သလို

တစ်မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ထိတွေ့နေရလို့ လိင်စိတ်ကြွလာတာမျိုးလည်း လုံးဝဖြစ်မလာဘူး။

ဖုန်မှုန့်တွေနဲ့ကပ်ခဲနေတဲ့ကျနော့် ဆံပင်တွေကိုလည်းသေချာ ရှန်ပူနဲ့ လျှော်ဖွတ်ပေးတဲ့ အပြင်.. ဝယ်လာဟန် တူတဲ့ မုတ်ဆိတ်ရိတ်တဲ့ဂျုတ်နဲ့ အင်မတန်ရှည်လျားနေတဲ့ ကျနော့်နှုတ်ခမ်းမွှေး၊မုတ်ဆိတ်မွှေးတွေကိုပါ သေသေချာချာ ရှင်းလင်းပေးနေတာ သီချင်းညည်းသလိုဘာလိုလို ဒီဒီဒီဒီ လေးက သူမ နှုတ်ခမ်း ကြားထဲကထွက်နေသေးတယ်ဗျ။

ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာတော့ အိပ်ခန်းထဲမှာသေချာလေး တဘက်နဲ့ခြောက်အောင်သုတ်ပေးရင်း ကျနော့်ရင်အုပ်တို့၊မေးစိတ်တို့ကို တပြွတ်ပြွတ်နဲ့နမ်းသေးတယ်ဗျ။ ကျနော့်ကိုအောက်ပိုင်းကို သုတ်ပေးရင်း အောက်ကိုငေါက်တောက်တောက် စိုက်ကျနေတဲ့ ကျနော့် ဂေါက်တံကို သေချာလေးသူ့လက်ချောင်း ဖြူသွယ်သွယ်လေးတွေနဲ့ ခပ်ဆဆကိုင်ကြည့်နေသေးတယ်။ ပီးတော့မှဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ကျနော့်ထိပ်ဖူးကို နှုတ်ခမ်းစိုအိအိလေးနဲ့ ဖိပီး ငြင်ငြင်သာသာလေးတစ်ခါနမ်းပီး မတ်တပ်ပြန်ရပ်လာတယ်။

အဝတ်တွေ သွားဝတ်ပီး ထမင်းစားပွဲကနေသွားစောင့်နေ.. ကျမ ရေမြန်မြန်ချိုးပီးလာခဲ့မယ်.. လိမ္မာတယ်နော်.. ကျမရဲ့ ကောင်ကလေး.. သွားတော့.. ဂွမ်နစ်အတွင်းလာခဲ့မယ်.. အဲ့လိုပြောပီးရေချိုးခန်းထဲပြန်ဝင်သွားတော့ ကျနော်လည်း ကျနော့်အိပ်ခန်းဖက်ကူးလာခဲ့ပီး အဝတ်အစားခပ်ထူထူတွေဝတ်ထားလိုက်ပီး ထမင်းစားပွဲရှိတဲ့မီးဖိုခန်းဖက်ထွက်လာခဲ့တယ်။

.....
.....
.....

မွှေးပျံ့ပျံ့ရနံ့နဲ့ ဆံပင်ဖားလျားချထားတဲ့ပန်းချီဆရာမလေး ထမင်းပိုင်းဆီလာခဲ့တော့ ကျနော်က အရက်ပုလင်းထောင်ပီးဇာတ်လမ်းပြန်စနေပီ။ ဆွယ်တာ အနက်ရောင်ကလေးနဲ့ ထမီဝါဝါလေးဝတ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးက ခပ်တည်တည်နဲ့ ကျနော့်လက်ထဲက အရက်ပုလင်းကိုအသာအယာပဲဆွဲယူပီး ဘေးက ကြောင်အိမ်ပေါ်တင်ထားလိုက်တယ်။

ချမ်းလိုက်တာ.. ခရီးထွက်ထားတော့ ခေါင်းကမလျှော်လို့မရဘူးသိလား.. ပိုက်ကတော့အတော်ဆာပီ..လာ..စားရအောင်.. ကျမလက်ရာလေးတွေမြည်းကြည့်..လျှာလည်သွားမယ်.. ထမင်းတွေဟင်းတွေသူ့ဖာသာခူးခပ်နေတဲ့အထိ ကျနော်ကတော့ ငိုငဲ့တွေတွေနဲ့ထိုင်နေတုံးပဲ။ ကျနော့်ကိုတစ်ချက်လောက်အကဲခတ်သလိုကြည့်တယ်။ ပီးတာနဲ့ သူ့ထမင်းပန်းကန်ထဲကို ဟင်းတွေအကုန်ရူး ခတ်ထည့်ပီး နယ်ဖတ်နေတယ်။

ဟာ! ပါးစပ်ဟာ ကျမရဲ့ ကောင်ကလေး.. ဆိုပီးခွံကျွေးလာတယ်။ ကျနော့်ကိုခွံထားတဲ့ထမင်းလုပ်ကို ကျနော်ပါးနေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ဖာသာတစ်လုပ်ယူစားတယ်။ ကျနော်ကတော့ သံပတ်ပေးထားတဲ့ အရုပ်လိုပဲလုပ်နေတာကို ဂရုလုံးဝမစိုက်သလိုပဲ ထမင်းခွံကျွေးလိုက်၊ သူ့ဖာသာစားလိုက်လုပ်နေတယ်။

.....

ညကအမှောင်တိပီးစပြုလာပီ။ ဧည့်ခန်းထဲက မီးလင်းဖိုရှေ့တည့်တည့်မှာချထားတဲ့ ဆက်တီခုံရှည်လက်ရမ်းပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးထူထူတစ်ခုတင်ပီး ကျနော့်ပန်းချီဆရာမလေး ဘေးတစ်စောင်းလေးလဲလျောင်းနေတယ်။ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ

ကလေးငယ်ပေါက်စလေးလိုမှိတွယ်ပီး အိပ်နေတာက ကျနော်ပေါ့။ ဧည့်ခန်းထဲမှာဖွင့်ထားတဲ့ ဓာတ်ပြားစက်ဆီက တယော ဆိုလိုသံစဉ် မျှင်းမျှင်းလေးက ဆွေးရီရီလေး။ ပန်းချီဆရာမလေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲ မှာ ဖျော့တော့ ခွေခေါက်နေတဲ့ ကျနော်ကို နဖူးလေးပွတ်လိုက်၊ ကျနော်ဆံပင်တွေကို မွှေးကြူလိုက်လုပ်ရင်း ချော့သိပ်နေတယ်။ အံ့ဩစရာကောင်းတာတစ်ခုက ကျနော်ကိုနှုတ်ခမ်းချင်း နမ်းစုပ်တာမျိုးခုထိ လုံးဝမလုပ်သလို၊ လိင်ဆက်ဆံဖို့ ဟိုထိဒီထိလုံးဝမလုပ်တာပျ။ အသာအယာလေး သူ့ရင်မှာအပ်ရင်းငြိမ်နေတဲ့ ကျနော်ကိုကလေးလေးတစ်ယောက်လို ကြည်ကြည်နူးနူး ပွတ်သပ်ယုယပြနေတာ။ ဒဏ်ရာတွေဗလပွနဲ့ စိတ်ဒဏ်ရာတွေရလာတဲ့ ကျနော်ဟာ ခုပန်းချီဆရာမလေး ရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ကြောင်ကလေးတစ်ကောင်လိုခွေခွေလေးပေါ့ဗျာ။

မနက်မိုးလင်းတိုင်း ကျနော်ဟာ နီထွေးပီးနူးညံ့တဲ့ နှုတ်ခမ်းအိအိလေးရဲ့ နှုတ်ဆက်အနမ်းနဲ့နီးထလာနေကျ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တိုင်း တချိန်က အင်မတန်အေးစက်မာကျောလွန်းတယ်လို့ ထင်ခဲ့ဖူးတဲ့ မျက်နှာလေးက အပြုံးချိုချိုလေးနဲ့ ဆံနွယ်ခွေခွေလေးတွေကြားထဲကနေ ကျနော်ကိုမိုးကြည့်နေတတ်ပါတယ်။

အိပ်ပုတ်ကလေး.. ထပါ.. အလုပ်ရှိတယ်ဟ

လို့ခပ်ရွှင်ရွှင်လေး အတင်းနိုးတိုင်း ကျနော်က အိပ်ချင်မူးတူးထထိုင်ပီး သူမ အမိန့်အတိုင်းမျက်နှာသစ်ကိုယ်လက်သန့် လိုက်ရတာပေါ့။ အားလုံးပီးလို့ ဖရီးဂျက်ကတ်တစ်ထည်ကောက်စွပ်၊ ဂျင်းပန်နဲ့ကင်းဘတ်

ဖိနပ်ကောက်ဝတ်ပီး ဧည့်ခန်းဖက်ထွက်လာတော့ မာဖလာအဖြူလေးကို လည်တိုင်ဖော့ဖော့မှာပတ်ထားတဲ့ နတ်သမီးလေးက စိတ်မရှည်ဟန်ကလေးနဲ့ စောင့်နေတတ်တယ်။ ဂွမ်းခံဘောင်းဘီရှည် အဝါစင်းကျားလေးနဲ့တွဲပီး ဆွယ်တာ ရောင်စုံလေးကိုဝတ်ထားလျှက်က ဆံပင်တွေကို လက်ကိုင်ပုဝါခပ်ကြီးကြီးနဲ့ ချည်နှောင်ထားတော့ ဖြူဆွတ်ဆွတ်အသားအရည်နဲ့အင်မတန်လိုက်ဖက်လွန်းတဲ့ကောင်မလေးပေါ့။

လူသူကင်းရှင်းလွန်းတဲ့ ကလောမြို့ရဲ့မနက်ခင်းအစောဖက်တွေမှာ

ခပ်သွက်သွက်လမ်းလျှောက်တတ်တဲ့ပန်းချီဆရာမလေး ရဲ့ မလှမ်းမကမ်းကနေ ပန်းချီကားတင်တဲ့ဒေါက်နဲ့ဝှေ့ထပ်သားပြားတစ်ချပ်ကိုကိုင်၊ ဖျင်စနဲ့ချုပ်ထားတဲ့အိပ်အကြီးကြီးထဲမှာပန်းချီဆွဲတဲ့ ရေဆေးဗူးတွေ၊ ဆေးစပ်ပြား၊ ရေပုလင်းတွေထည့်လို့ လွယ်ပိုးထားရင်း စိုက်စိုက်စိုက်စိုက်နဲ့ အပြေးကလေးလိုက်နေရတဲ့ အသည်းကွဲအချစ်ရုံးသမားလေလွင့်သူဟာ ကျနော်ပေါ့ဗျာ။

တောင်ကုန်းလေးတွေပေါ်က ထင်းရှူးပင်တွေကြားထဲ ငြိမ်သက်နေတတ်တဲ့ ချစ်စရာအိမ်ကလေးတွေ၊ လေအပွေ့မှာ တဖတ်ဖတ်လွင့်နေတတ်တဲ့ ယူကလစ်ရွက်ကို ပန်းချီဆရာမလေးက သူ့လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေနဲ့ သက်ငြိမ်ပန်းချီကားတစ်ချပ်ဖြစ်အောင် ဆွဲတော့မယ်ဆိုရင်လိုအပ်တာတွေကို ကျနော်ကတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပြင်ဆင်ပေးတတ်ပါတယ်။ စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်း၂၂၁

ကြားထဲတပ်ထားလျှက်က သူမ တစ်ယောက် အနုပညာမှော်ဝင်နေပီဆိုရင် ကျနော်ကတော့ မြက်ခင်းပြင်ပေါ်ထိုင်ချရင်း ဟိုးအဝေးကိုဆွေးရီရီငေးနေတတ်တာနာရီတချို့ကြာတဲ့အထိပေါ့ဗျာ။

ပစ္စည်းတွေသိမ်းထုပ်ပီး အိမ်ပြန်ကြပီဆိုရင်.. ကုန်းမြင့်မြင့်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ခေတ်ဟောင်းက

ကာကာလက်ဖက်ရည်ဆိုင်လို့ခေါ်တတ်တဲ့ ဟိန္ဒူအဘိုးကြီးဖွင့်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးမှာ ဥယျာဉ်သား မနက်စာပိုက်တူတူဖြည့်တဲ့ အထိစကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ တိတ်ဆိတ်မှုကြီးစိုးလွန်းတဲ့ ကျနော်တို့ဥယျာဉ်ပေါ်။ တခါတလေမှာ ပြုံးချိုတတ်ပေမယ့် များသောအားဖြင့် အနေတည်လွန်းတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးရယ်.. ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဘဝပျက်သွားပီ ထင်မှတ်မှားနေတဲ့ ကျနော်ရယ်ဟာ စီးကရက်ကိုယ်စီဖွာရှိက်ရင်း အဝေးကိုသာငေးမောနေတတ်ကြပါတယ်။ တခါတလေ ပလောင်တောင်ဖက်အထိ ဥယျာဉ်သားတူလမ်းလျှောက်တက်ပီး မနက်ခင်းရဲ့ ပြုထွက်လာစ နေလုံးကြီးကို စုတ်ချက်ကြမ်းကြမ်းနဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး ဖမ်းယူဖို့ကြိုးစားနေတာကို ကျနော်ထိုင်ကြည့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ၄-၅-၆ရက်ဆိုတာ တခဏတာလို့ထင်ရလောက်အောင် ကုန်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကလေးမြို့လေးက လမ်းကလေးတွေနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ကုလားအဖိုးအိုကြီးကတော့ အရပ်မြင့်မြင့်အသားဖြူဖြူ မှုန်တေတေရုပ်နဲ့လူတစ်ယောက်ရယ်။ သူနဲ့ အတူပါလာတတ်တဲ့ ရှင်းသန့်သန့်မျက်နှာ နုနုကလေးပိုင်ရှင် ပန်းချီဆရာမလေးရယ်ကို မှတ်မိစ ပြုလာပါပီ။ ပထမရက်တွေမှာ မနက်အပြင်ထွက်ပီးပြန်ရောက်လာတာနဲ့ ကျနော်ဟာအရက်ပုလင်းကိုဖွင့်ပီး မူးအောင်သောက်တာပါပဲ။ ပန်းချီဆရာမလေးက ဘာတစ်ခွန်းမှ တားဆီးတာမျိုး မရှိသလို၊ စကားလည်းဟက်ဟက်ပက်ပက်မပြောတတ်ပါဘူး။ သူ့ဖာသာ နေ့လည်စာချက်ပြုတ်နေတတ်ပါတယ်။ ကျနော်ကလည်း ပုလင်းထောင်ရင်း ဧည့်ခန်းထဲက စာအုပ်စင်ပေါ်က စာအုပ်တွေကိုမွှေနှောက်ဖတ်ရှုရင်း ကိုယ့်ဖာသာ ဖာသီဖာသာနေနေတတ်ပါတယ်။ ထမင်းစားချိန်ရောက်ပီဆို.. ခပ်တည်တည်နဲ့ ထမင်းစားမယ် ကောင်ကလေးလို့တစ်ခွန်း ထဲပြတ်ပြတ် အော်ခေါ်ရင်း ထမင်းစားပွဲကနေ ထိုင်စောင့်နေတတ်ပါတယ်။ ညဖက်တွေမှာတော့ မီးလင်းဖိုရှေ့မှာ ဥယျာဉ်သား အချမ်းဓာတ်ကိုကာကွယ်ရင်း ပူးကပ်နေတတ်ပေမယ့် စကားလည်းသေချာ မပြောဖြစ်တတ်ပါဘူး။ ပီးတော့ ကိုယ့်အိပ်ခန်းဖက်ကိုယ်ထ လာပီး ကိုယ်စီအိပ်ယာဝင်တတ်ကြပါတယ်။

ကျနော် ဘာဖြစ်လာသလဲလို့ တစ်ခွန်းမှ မမေးသလို၊ ကျနော်နဲ့ အတူအိပ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ အရိပ်အယောင်ကလေးတောင်မပြပါဘူး။ အင်းလေ.. ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကကော ? ညစ်ညူးနေတဲ့ စိတ်အလျင်ဟာ တစ်ချိန်က လိင်ဆက်ဆံတာကို အင်မတန်နှစ်ခြိုက်လွန်းတယ်ဆိုတဲ့ ဖိုးသက်ကို ဘာတွေလုပ်ပစ်လိုက်လဲမသိတော့ဘူး။ ချောချောလှလှမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ အသားချင်းထိပီး ပူးကပ်နေတာတောင် လိင်စိတ်ဖြစ်မလာပါဘူး။ ကျနော်ဟာ ပန်းသေ သွားပီလားလို့တောင်ကိုယ့်ကိုကိုယ်ထင်နေမိတယ်။ ဒါပေမယ့် ခေတ်ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကျနော်ဟာ ဒါ..စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြဿနာဆိုတာကောင်းကောင်းသိနေတော့ ပူပန်မနေတော့ပါဘူးလေ။

မနက်ခင်းအပြင်က ပြန်လာတိုင်း အရက်ပုလင်းဖွင့်တတ်တဲ့ ကျနော်အကျင့်လည်း ကလေးရောက်ပီး ဘဝရက်မြောက်နေ့မှာရပ်လိုက်ရတယ်။ အဲ့ဒီနေ့က ထုံးစံအတိုင်း အပြင်ကပြန်ရောက်တာနဲ့ အရက်ပုလင်းကို ကိုင်ဖို့ အပြေးအလွှားကြိုးစားနေတဲ့ ကျနော်အနားကို နေ့လည်စာ ချက်ပြုတ်ဖို့တာစုနေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးအသာ ရောက်လာပီးခပ်တည်တည်နဲ့ လက်ပိုက်ပီး စိုက်ကြည့်နေတယ်ဗျ။ မျက်လုံးချင်း မဆိုင်ရတာနဲ့ ကျနော်လည်း ခေါင်းငုံ့ပီး ဖန်ခွက်ထဲကို ဝီစကီလက် ၂လုံးလောက် ငဲ့ပီးမော့ဖို့လုပ်တယ်။ ရုတ်တရက် နှုတ်ခမ်းမှာတော့ထားတဲ့ ဖန်ခွက်ကို လက်နဲ့ပုတ်ချခံလိုက်ရတော့ ဖန်ခွက်က ခွမ်းကနဲကျကွဲသွားသလို ကျနော်လည်းထောင်းကနဲဒေါသဖြစ်သွားလို့ မော့ကြည့်လိုက်တော့.. မီးတောက်နေတဲ့ ဒေါသမျက်လုံးတစ်စုံက

ကျနော်ကိုစိုက်

ကြည့်နေပါဗျ။

အသိဉာဏ်မဲ့တဲ့ကောင်.. ရှင့်ကို ကျမကြည့်နေတာ အကောင်းမှတ်နေသလားဟင်.. ရှင်ဟာ ပညာတတ်တစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးလား.. အရှုံးရဲ့.

.....

ယောက်ျားဆိုတာ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ရတယ်.. မပျော့ညံ့ရဘူး.. မှတ်ထားလိုက်.. အဲ့လို ဗလုံးဗထွေးတွေအော်ပြောရင်း ဘေးက ကုလားထိုင်ကို ခြေထောက်နဲ့ ပုန်းကနဲ ကန်လိုက်တော့ ကျနော်လန့်ပီးတုန်သွားတယ်။ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပီး ကျနော်ကိုရန်ထောင်နေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ ပါးပြင်လေးတွေဟာ ဒေါသကြောင့်နီမြန်းစပြုလာပီ။ အံ့ဩပီး မှတ်တက်နေတဲ့ ကျနော်ကတော့ သူမကိုကြောင်တောင်တောင်ငေးကြည့်နေမိတယ်။

ရှင်ကြုံခဲ့ရတာ ဘဝ မဟုတ်သေးဘူးသိလား.. မိန်းမသားဖြစ်တဲ့ကျမ တောင်ခံနိုင်ရည်ရှိသေးတာ.. ရှင်ဘာလို့ဒီလောက်ပျော့ညံ့နေရတာလဲ..

.....

လူတစ်ယောက်ကို ဘဝပုံပီး ချစ်ဖို့ကြိုးစားတာဟာ ရူးသွပ်မှုသက်သက်ပဲဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်.. ရှင့်ချစ်သူဟာ ခုချိန်မှာ သူတပါးရင်ခွင်ထဲမှာ ပျော်နေလောက်ပီ.. အဲ့ဒါကိုတမ်းတမ်းတတလုပ်ပြု နေတာဟာ အင်မတန်မိုက်မဲရာကျလွန်းမနေဘူးလား.. ဘဝဆိုတာ မတော်တဆမှုတွေပြည့်နေတဲ့ ကာလတိုလေးတစ်ခုဆိုတာ နားလည်စမ်းပါ ကောင်ကလေးရာ..

တတွတ်တွတ်ပြောနေတဲ့ သူမ စကားအဆုံးမှာ ကျနော်ဟာ ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ရိုက်ကြီးတငင်ငိုနေမိပါဗျ။ ဒဏ်ရာအနာတရကြောင့် ညည်းညူနေတဲ့ ခွေးပေါက်စလေးတစ်ကောင်လို တအိအိဝို ကြွေးရင်း စားပွဲပေါ် မျက်နှာအပ်ထားမိတယ်။ မေ! ကျနော်ချစ်မိတဲ့ ကျနော်ရဲ့ မေဟာ ခုချိန်ဆို ကျိုးကန်းနဲ့ ပျော်နေလောက်ပီလား။ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သမီးလေးနဲ့ သာယာပျော်ရွှင်တဲ့ မိသားစုဘဝကလေး ကိုပိုင်ဆိုင်နေကြပါပေါ့။ ခွေးဝင်စားဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကျနော်မှာတော့ ရင်ဝမှာ မီးစကြီးအထိုးခံထားရသလိုဝေဒနာနဲ့ ခုမှတင်းထားသမျှတွေကို မျက်ရည်တွေအဖြစ်ပြောင်းပီး အန်ထုတ်နေရမိကောဗျာ။

ကျနော်ရှေ့စားပွဲပေါ်က အရက်ပုလင်းကို ပန်းချီဆရာမလေး လှစ်ကနဲဆွဲယူပီး ပြုတင်းပေါက်ကနေခြိုင်းထဲကို လွှဲပီးပစ်ပလိုက်တာကို မျက်ရည်တွေကြားထဲကနေပိုးတဝါးမြင်လိုက်ရတယ်။ ပီးတော့မှ ကျနော်ဆံပင်တွေကို ဖွဖွလေးပွတ်သပ်ပေးရင်း ချော့မော့နေတာကိုငြိမ်ငြိမ်ကလေးခံနေမိတယ်။

....

....

....

အဲ့ဒီလိုအဖြစ်အပျက်တွေဖြစ်ပီးသွားတော့ ကျနော် သူမ ကိုမျက်နှာချင်းမဆိုင်ရဲလောက်အောင်ရှက်နေမိလို့ ဧည့်ခန်းထဲမှာပဲ စာအုပ်တွေကိုထိုင်ဖတ်ရင်း မသိချင်ဟန်ဆောင်နေမိတယ်။ ညနေစောင်းတော့ ရေမိုးချိုးပီး ညစာတူတူစားသောက်၊ ထုံးစံအတိုင်းမီးလင်းဖိုရှေ့မှာ ပူးကပ်ပီးထိုင်ဖြစ်ကြတယ်။ နေ့လည်ကထဲကနေ ခုထိ စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဖြစ်ကြဘူး။ မီးလင်းဖိုထဲက ထင်းချောင်း

တွေကို မီးလောင်ကျွမ်းနေသံ တဖျစ်ဖျစ်ကတိတ်ဆိတ်နေတဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလွှမ်းမိုးထားတယ်။ ဒီနေ့ညမှာ ထူးဆန်းတာက ဓာတ်ပြားစက်က သီချင်းသံတွေတိတ်လို့။

ရှင်.. John Keats ရဲ့ "အကြင်နာကင်းတဲ့ မိန်းမလှ" ဆိုတဲ့ကဗျာဖတ်ဖူးသလား .. နာမည်ကျော်တဲ့ ရောမန္တိက အသည်းကွဲကဗျာလေ

အင်း.. ဒါပေမယ့် ကျနော်သေချာမမှတ်မိတော့ဘူး

ဒါဆို ကျမ ပြန်ရွတ်ပြမယ် နားထောင်မလား

ဟုတ်!

.....

.....

.....

ကလေးကို ရောက်လာကထဲက ပထမဦးဆုံးအကြိမ် စကားလက်ဆုံကျဖြစ်တဲ့ ညလေးတစ်ညဖြစ်သွားတယ်။

ဒူးချင်းတိုက်ရင်း မီးလင်းဖိုရှေ့မှာ ဖတ်ဖူးကြိုက်ဖူးသမျှ ကဗျာတွေတစ်ယောက်တစ်ပုဒ်စီအပြန်

အလှန်ရွတ်ပြနေမိကြတာပေါ့။ တဖြေးဖြေးနဲ့ မီးလင်းဖိုရဲ့ အနွေးဓာတ်ထက်ပိုပြီး နွေးထွေးတဲ့ ခံစားမှုတွေက

၂ယောက်စလုံးရဲ့ရင်ထဲမှာ လင်းမြလို့။ ကျနော်ကော ပန်းချီဆရာမလေးပါ ပြီးချီတဲ့မျက်နှာကိုယ်

စိဖြစ်လာကြတယ်။ ညအတော်နက်လာတော့မှ အိပ်ယာဝင်ဖို့ ကိုယ့်အခန်းဖက်ကိုယ်ထွက်လာဖြစ်ကြတယ်။

ကျနော်တစ်ယောက် အိပ်ယာပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်လှဲရင်း မျက်လုံး ၂ဖက်ကိုစုံမှိတ်ထားပေမယ့်

အတော်ကြာတဲ့အထိအိပ်လို့ မရခဲ့ဘူး။

ဒေါက်ဒေါက်ဒေါက်!

တံခါးခေါက်သံခပ်ဖွဖွထွက်လာလို့ အိပ်လို့မရသေးတဲ့ကျနော် လူးလဲထပြီး အိပ်ခန်းတံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်တော့...

ဖရိုဖရဲဆံနွယ်လေးတွေနဲ့ ညပတ်အိပ်အင်းကျီဖြူဖြူလေးကိုဝတ်ထားတဲ့ ကျနော့်ပန်းချီဆရာ

မလေးကိုတွေ့ရတယ်။

အိပ်မပျော်သေးတာလား.. ကောင်ကလေး.. (ပြုံးစစမျက်နှာလေးနဲ့ လှမ်းမေးတယ်)

ကျနော်.. အရက်သောက်တာရပ်လိုက် လို့လားမသိဘူး ... အိပ်လို့မရဖြစ်နေတာဗျ

အဲ့ဒီလိုဆိုရင်.. ကျမ ရှင့်ရောဂါကို ကုပေးလို့ ရမလားမသိဘူးနော်..

ဗျာ!

ကျမ ရဲ့အိပ်ခန်းဖက်လိုက်ခဲ့လေ.. မွှေ့ယာထူထူကြီးက ၂ယောက်တူတူအိပ်လို့ရမယ့်ပုံပေါ်နေတယ်...

အဲ့ဒီမှာ ရှင့်ရောဂါကို စမ်းပီးကုပေးမလို့

ကျနော်... ကျနော်

ခပ်ခပ်..နောက်ဆုံးတော့ ကျမ ရဲ့ချစ်စရာကောင်းပီး သိပ်ရှက်တတ်တဲ့ကောင်ကလေးကို ကျမ

ပြန်ရှာတွေ့ပီ..

ကျနော့်ခါးကို ရစ်ပတ်ပီးဖက်တွယ်ထားတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ ပုခုံးလေးကို ဖက်ထားရင်း သူမ ရဲ့ အိပ်ခန်းဆီကို

လှမ်းနေတဲ့ ကျနော့်ခြေထောက်တွေဟာ ဒူးမခိုင်တော့သလိုယိုင်နဲ့နေတယ်။ ကျနော့်ရင်

ဘတ်ထဲမှာလည်း တဆတ်ဆတ်ခါနေအောင်တုန်ခါတက်နေတာကို ထိန်းလို့မရတော့သလိုဖြစ်လာတယ်ဗျာ။

ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့အိပ်ခန်းထဲရောက်သွားတော့ ကျနော်မျက်လုံးတွေ စူးကနဲဖြစ်သွားတယ်။
အခန်းထဲမှာ ထိန်ထိန်လင်းနေအောင်မီးတွေထွန်းတာကိုးဗျ။ အိပ်ယာအကြီးကြီးဆီက သင်းပျံ့တဲ့
ပရုတ်လုံးနံ့လေးတွေကို ရှူရှိုက်ရင်း ကျနော်ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ မတ်တပ်ကြီးရပ်နေမိတယ်။

ဘာလဲ.. ကောင်ကလေး.. မီးတွေတအားလင်းနေတော့ ရှက်တယ်ပေါ့ဟုတ်လား ခွဲ
ကုတင်ခြေရင်းမှာရပ်နေတဲ့ကျနော်ကို အခန်းတံခါးလော့ခ်ချပြီး အနောက်ကလိုက်လာတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးက
အနောက်ကနေသိုင်းဖက်ထားရင်း ခပ်သောသောအသံလေးနဲ့ စနောက်နေပြန်တယ်။ ဖက်ထား
ရင်းနဲ့ပဲ ကျနော်ရင်ဘတ်တွေကို အင်းကျီအောက်ကနေလျှိုပြီး လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ ပွတ်သပ်ပီးဆော့လာတယ်။
ရက်ပေါင်းများစွာ အထိအတွေ့တွေနဲ့ကင်းကွာထားတဲ့ ကျနော်တွန့်ကနဲနေအောင်တုံ့ပြန်မိပေ
မယ့် အခါတိုင်းလို ထောင်းကနဲလိင်တံမာတောင့်လာတာမျိုးလုံးဝမဖြစ်လာပါဘူး။ ကျနော်ဂုတ်ပိုးတွေကို
အနောက်ကနေဖိကပ်နမ်းရှုပ်နေတဲ့ သူမ ရဲ့နှုတ်ခမ်းအိအိလေးတွေက မိန်းမောစေတဲ့ အထိအတွေ့တွေ
ဆက်တိုက်ပေးနေတာကို ကျနော်ဖီလင်ခံလို့ရပေမယ့် ဘာဖြစ်မှန်းမသိလောက်အောင်
လိင်စိတ်ကြွတက်မလာတာတော့သေချာတယ်ဗျ။

နီ.. ကျနော် ယုံကြည်မှုမရှိဘူးဗျာ (ကျနော်အသံက ဝမ်းနည်းနေသလိုဖြစ် နေမှာသေချာတယ်)
ရှုတ်တရက် ပန်းချီဆရာမလေးက ကျနော်ကိုယ်လုံးကို သူနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်သွားအောင်ဆွဲလှည့်လိုက်တယ်။
မထီတရီဟန်လေးနဲ့ ကျနော်မျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်နေရင်း သူ့ဆံပင်အရှည်လေးတွေကိုသေချာလေး
စည်းနှောင်နေတယ်။ ကပိုကရိုပြေကျနေတဲ့ဆံနွယ်လေးတွေကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် စည်းနှောင်လိုက်တော့မှ
မျက်နှာဖူးဖူးလေးရယ်၊ပါးဖောင်းဖောင်းလေးတွေရယ်
ကိုသေချာမြင်ရတယ်။ တော်တော်လှတဲ့နတ်မိမယ်လေးပါလားဗျာ။

ရှင့်ဖာသာ ဘာဖြစ်နေနေ.. ကျမရှင့်ဝေဒနာတွေကို ရအောင်ကုပေးပါ့မယ်ဆိုနေမှပဲ.. ကသစ်နီက.. ရှင့်ရဲ့

မှော်ဆရာမလေးဆိုတာ သက်သေပြမလို့..ဟုတ်ပီလား
အဲ့ဒီလိုပြောနေရင်းနဲ့ ပဲညအိပ်ဝတ်အင်းကျီဖြူဖြူလေးရဲ့ကြယ်သီးတွေကို တဖတ်ဖတ်ဖြုတ်နေတယ်။
ညအိပ်ဝတ်အင်းကျီကျွတ်သွားတာနဲ့ ရင်ကိုကော့ကော့လေးဖြစ်အောင်ချီပြထားတယ်။ ဝါဝင်းပီးဝိုင်းစက်တဲ့
နို့ကြီး ၂လုံးက ဘရာစီယာမဝတ်ထားပေမယ့် တွဲမကျနေပဲ တင်းရင်းပီး လှပနေတာကို မီးရောင်ဖွေးဖွေးအောက်မှာ
ထင်းနေတာပဲဗျာ။ နို့၂လုံးစလုံးကိုလက် ၂ဖက်နဲ့ အောက်ကနေပင့်ကိုင်ထားရင်းအောက်နှုတ်ခမ်းကို
သွားဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ကိုက်ပြနေတာက မချို့မချည်ဟန်ကလေး။ အမှန်တကယ်ဆိုရင် ခုချိန်မှာကျနော်
ထောင်းကနဲ စိတ်ကြွလာသင့်ပီနော်။ ခက်တာက ဘာဆိုဘာမှစိတ်ဖြစ်မလာဘူး။ ကြောက်စိတ်က ကြီးစိုးလာတယ်။
ငါဘာမှမဖြစ်တော့ပါလား။ လူဖြစ်များရှုံးပီလားဆိုတဲ့အတွေးတွေကြောင့် အေးမြတဲ့ည
ဖက်ကြီးမှာတောင် ချွေးပြန်ချင်သလိုဖြစ်လာတယ်။

စိတ်ကိုလျှော့ထား..ကောင်ကလေး..စိုးရိမ်စိတ်များမနေနဲ့..ပြွတ်...အင်း...ပြွတ်
ကျနော်ဂုတ်ပိုးကို လက်နဲ့သိုင်းဖက်လာရင်း ပန်းချီဆရာမလေးက နှုတ်ခမ်းချင်းစပ်စပ်နမ်းလာတယ်။
ချို့အီအီရနံ့လေးသင်းနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးရဲ့ ဖိကပ်နမ်းစုပ်တာကိုခံနေရတော့
ကျနော်ကျဉ်တက်သွားသလိုခံစားရတယ်။ နမ်းစုပ်နေရင်း ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံးကအဝတ်တွေကို

ခပ်သွက်သွက်ချွတ်ချပေးနေတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးကိုယ်လုံးတီးဖြစ်သွားတဲ့ အခါ ကျနော်ဟာတုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်စပြုလာပီ။ ညဝတ်အိပ်ငွမ်းခံ ဘောင်းဘီရှည်အဖြူလေးဝတ်ထားပီး အပေါ်ပိုင်းဗလာ ဆံပင်တွေကို မြင်းခြီးလိုချင်နေတယ်တဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကို ကြည့်ပြီး ကျနော်စိတ်ထဲမှာအင်မတန် ကြမ်းပလိုက်ချင်တဲ့ စိတ်ကထောင်းကနဲထလာပီ။ ခက်တာက ကျနော့်လိင်တံက တောင့်တင်းမလာဘူး။ ဘောင်းဘီရှည်ကို ချွတ်ပလိုက်ပီးသေသေချာချာခေါက်နေတဲ့ကောင်မလေးရဲ့ အောက်ပိုင်းအလှ အိုးကားကားအိတ်စက်ကြီးကို ကြည့်ပြီး မချင့်မရဲဖြစ်စိတ်က ပိုလာတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါတဲ့ အခြေအနေကိုရင်ဆိုင်နေရတော့ ကျနော့်မှာ ချွေးစေးတွေပြန်စပြုလာပီဗျ။

ကိုယ်လုံးတီး ဥယျာဉ်စလုံးဖြစ်သွားတာနဲ့ သူမ ကျနော့်ကိုပူးကပ်လာရင်း အနမ်းရွရွလေးတွေချွေနေတယ်။ ကျနော့်လည်တိုင်ကိုလည်း ဖွဖွနမ်းတယ်။ ကျနော့်ကျောပြင်တွေကို လက်ဖဝါးလေးတွေနဲ့ပွတ်သပ်ပေးနေတယ်။ ကျနော့်တင်ပါးတွေကို လက်သည်းရှည်ရှည်လေးတွေနဲ့ ရွရွကုတ်ခြစ်ပေးတယ်။ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ကျနော့်ကို ဆွပေးနေတာမျိုးပေါ့။ သူ့ကိုယ်တိုင် အဲ့လိုလုပ်ပေးလာရင်း အရှိန်ကိုတင်စပြုလာတယ်။ ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ် မျက်နှာအပ်ပီး နို့သီးခေါင်းတွေကိုစပီးစို့ပေးလာတယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့ စို့တယ်.. လျှာနဲ့လျှက်ပေးတယ်.. မနာအောင်ကိုက်ပေးတယ်။ လက်တစ်ဖက်ကလည်း အောက်ကိုစိုက်ကျ နေတဲ့ကျနော့် လိင်တံကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ရင်းကစားပေးတယ်။ ဂြမ်နစ်လောက် ပန်းချီဆရာမလေး လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်နေတာကို မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီးကျနော်ပေခံနေလိုက်တယ်။ စိတ်ထဲမှာ အင်မတန်လိင်စိတ်ကြွလာပေမယ့် တချိန်က ဖြောင်းကနဲထောင်ထောင်ထလာတတ် တဲ့ ကျနော့် ပွဲတိုင်းကျော် ရော့ကတ် ကြီးက ခုထိထောင်မထလာသေးဘူး။ မပျော့မမာဖြစ်ပီး ကြီးသလိုလိုတော့ဖြစ်လာတယ်။

မတ်တပ်ရပ်လျက်ကနေ သူမ ရုတ်တရက်ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပီး မပျော့မမာ ကျနော့်ဦး ကို ပါးစပ်ကလေးကိုခပ်ပိုင်းပိုင်းဟသလိုလုပ်ပီး စုပ်သွင်းသွားတယ်။ ကျဉ်စိမ့်တဲ့ အရသာကိုကျနော့် ထိပ်ဖူးကသိတယ်။ အရမ်းကောင်းတဲ့ အရသာကိုကျနော်ခံစားစ ပြုလာတယ်။ ခြေဖျားထောက်ပီး သူမ ခေါင်းကို လက် ဥဖက်နဲ့သေချာကိုင်ရင်း ကော့ကော့ပေးနေမိတယ်။ ကျနော့်ပါးစပ်ကလည်း ညည်းညူသံ.. တရိုးရိုးလေးတွေထွက်ကျစပြုလာတယ်။ နည်းနည်းကြာလာတဲ့အထိ အားရပါးရ စုပ်ပေးနေပေမယ့် ကျနော့်ဦးက ခါတိုင်းလို သံပိုက်လုံးတစ်ချောင်းလိုမာတောင့်မလာသေးဘူး။ ထောင်မတ်မလာသေးဘူး။ ကြီးတာတော့ အရင်လိင်ဆက်ဆံခါနီး အနေအထားရောက်လာအောင်ကြီးလာတယ်။ ဦး စုပ်ပေးနေတဲ့သူမ ကျနော့်လိင်တံကို ပါးစပ်ထဲကနေ ပလွတ်ကနဲဆွဲချွတ်လိုက်ပေး အပြုံးလေးနဲ့ မော့ကြည့်လာတယ်။ လက်ချောင်းကလေးတွေကတော့ ကျနော့်ဦး ကိုခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ဆော့ပေးနေတုံးပဲ။

ကျမ ကောင်ကလေး ယုံကြည်မှုပြန်ရှိလာအောင်... စိတ်လှုပ်ရှားလာအောင်..ကျမ စဉ်းစားထားတာတစ်ခုရှိတယ်..သိလား အဆက်မပြတ် ငှင်းထု သလိုဆော့ပေးနေရင်း ပန်းချီဆရာမလေးက ကျနော့်ကိုစကားလှမ်းပြောလာတယ်။ စိတ်ကျေနပ်လောက်အောင်ကြီးလာပေမယ့် တအားကြီးထောင်မထလာတဲ့ လိင်တံကြောင့်စိတ်မ ကျေနပ်သလိုဖြစ်နေတဲ့ကျနော့် ကိုပြီးစစနဲ့ကြည့်ရင်း မတ်တပ်ထရပ်လိုက်တယ်။ မှန်တင်ခုံပေါ်က တစ်စုံတစ်ခုကို အသာလေးလှမ်းယူလိုက်တာလှစ်ကနဲမြင်လိုက်ရတယ်။ ကျနော့်လိင်တံပေါ်လောင်းချလိုက်တဲ့

မွှေးပျံ့တဲ့အဆီတွေကြောင့် လန့်သလိုတောင်ဖြစ်သွားတယ်ဗျာ။ သေသေချာချာ လိင်တံတစ်ချောင်းလုံးကို ဆီမွှေးတွေနဲ့ သုတ်လိမ်းပေးရင်း ဝှင်းထုပေးနေတော့မိုးပေါ် ထောင်မနေပေမယ့် တော်တော်ကြီးဖောင်းကားပီး မာတောင့်စပြုလာတဲ့ ကျနော့် လိင်တံက အကြောပြိုင်းပြိုင်းတွေကို ထင်းထင်းလင်းလင်းမြင်နေရတယ်။ ပီးတာနဲ့ ကျနော့်လက်ထဲဆီမွှေးပုလင်းထည့်ပီး အံကြိတ်ထားတဲ့လေသံတိုးတိုးလေးနဲ့ပြောတယ်။

ဒါလေးသုံးပီး တစ်ခါမှမလုပ်ဖူးတဲ့ ဟာကို ရှင်စမ်းပီး လုပ်ကြည့်ပါလား.. ကျမလည်းတစ်ခါမှ မခံဖူးဘူး.. ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော့်ကိုကျောပေးပီး ကုတင်စောင်းပေါ် တက်လို့ တင်ပါးကားကားလေးကို ကော့ပီး ဖင်ကုန်းထားပေးလိုက်တယ်။ ဘုရားဘုရား.. ပန်းချီဆရာမလေးက ကျနော့်ကို နောက်ပေါက်စမ်းခိုင်း နေပါလားဆိုတဲ့အသိကြောင့် စိတ်ကထောင်းကနဲဖြစ်လာတယ်။ ဖင်ဖွေးဖွေးကြီး ၂ခြမ်းကို ထောင်ပီးကုန်းထားပေးရင်း ဖင် ၂ခြမ်းကို လက် ၂ဖက်နဲ့ဖြုတ်ထားပေးတာကိုကြည့်ရင်း ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာအရမ်း ကြွေတက်လာလို့ လိင်တံတောင်မှဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ ဖြစ်ဖြစ်သွားသလိုပဲ။

မလာသေးဘူးလားကွာ..

စိတ်မရှည်သလိုအော်သံကလေးထွက်လာမှ ကျနော်သတိဝင်လာပီး မီးရောင်အောက်မှ ဖွေးဥနေတဲ့ဖင်ဖြူဖြူအိအိကြီးအနားကို တိုးကပ်သွားမိပီ။

"အရိုင်းခေါ်သံ" ဆိုတဲ့ကမ္ဘာကျော်ဝတ္ထုထဲကလိုပေါ့ဗျာ။

လူတွေကြားထဲ ကြီးပြင်းလာခဲ့တဲ့ င်ပုလွေလိမ္မာလေး တောစိတ်၊အရိုင်းစိတ်ဝင်လာတဲ့ဇာတ်ဝင်ခန်းပေါ့။ ကုတင်ဇောင်းမှာ လေးဖက်ထောက်ပီး ဖင်ကုန်းထားပေးတဲ့ ဖြူဖွေးဖွေးရေဆေးငါးကလေးလိုလှတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကို မြင်နေရတာ ဘယ်လောက်စိတ်ကြွစရာကောင်းလိုက်သလဲလို့။ ကော့တော့တော့လေး ဖင်ဘူးတောင်းထောင်ထားပေးတဲ့ ကြည့်ရတာ အရိုင်းဆန်စေတာပေါ့။ နောက်စေ့မြင့်မြင့်နားမှာစုပီး ချည်နှောင်ထားတဲ့ ဆံပင်ရှည်လေးတွေက လည်းစိတ်ကိုပိုပီးလှုပ်ရှားစေတယ်။ နောက်ပေါက်ကို လုပ်ခိုင်းပီဆိုတဲ့စိတ်ဝင်လာတာနဲ့ ကျနော့်စိတ်ဟာလည်း ထောင်းကနဲဖြစ်လာတာ နားရွက်တွေတောင်ထူပူ သွားတယ်။ တသက်မှာတစ်ခါမှ မစမ်းကြည့်ဖူးဘူးလေ။ သူမ ကိုယ်တိုင်ကလည်း တစ်ခါမှ မခံကြည့်ဖူးဘူးလို့ပြောထားတော့ ၂ယောက်စလုံးရဲ့ပထမဆုံးဆိုတာနဲ့တင် ကျနော့်စိတ်တွေထောင်းထောင်းထလာ တယ်။ ခုနက အားရစရာမကောင်းနေတဲ့ ကျနော့် လိင်တံကလည်း ခုတော့ သူမဟုတ်သလိုပဲ ၁၂နာရီထိုးပြ နေတာ တရမ်းရမ်းနဲ့ တဆတ်ဆတ်ခါပီး အစာတောင်းလာပီ။

ဖင်ဖွေးအိအိကြီး ၂ခြမ်းအလယ်တည့်တည့်မှာ ပြူစစဖြစ်နေတဲ့ ခရေပွင့်လေးက ညိုတိုတိုကလေးဖြစ်နေတာ စိတ်ယားစရာလေးဗျ။

အချိန်သိပ်မခွဲတော့ပဲ ဆီမွှေးပုလင်းလေးကို သူမ စအိုဝလေးမှာ တော့ပီး ခပ်ရွဲ့ရွဲ့လေး လောင်းချလိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့ ကျနော့်လက်မလေးနဲ့ အပေါက်ဝနားတစ်လျှောက်ချေပီးဆွပေးလိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့လက် တစ်ဖက်က ဖင်တုံတုံကြီး ၂ခုစလုံးကို ပွတ်သပ်ဆုတ်ချေပေးနေလိုက်တယ်။ ဆီတွေရွှံ့နစ်နေလို့လားမသိဘူး လက်ချောင်းတစ်ချောင်းကိုဖင်ဝမှာ မွှေပေးနေရင်း အသာလေးထိုးသွင်းကြည့်တော့ ဖြေးဖြေးချင်းဝင်သွားနိုင်တာတွေ့ရတယ်။ သာသာလေးအသွင်းအထုတ်လုပ်ပေး နေရင်း အကြံရလာလို့ ဖင်ကိုပွတ်ပေးနေတဲ့ လက်ကို ဗိုက်အောက်ကနေလျှိုပီး ရှေ့ပေါက်(သူမ အဖုတ်) ဆီကိုပို့လိုက်တယ်။

အရည်တွေရွှဲနစ်နေတဲ့ သူ့ အဖုတ်လေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးချေပေးလိုက်တယ်။ ရှေ့ပေါက်ကော နောက်ပေါက်ပါ အဆွခံနေရတော့ ခေါင်းလေးတခါခါဖြစ်လာတဲ့ အထိပန်းချီဆရာမ လေး အသံထွက်ပီးအော်ညည်းလာတယ်။

ရိုး... လုပ်တော့ကွာ..လုပ်တော့.. မညာမတာလုပ်ပစ်လိုက်တော့.. အရမ်းလိုချင်နေတယ်..လုပ်တော့.. အဲ့လိုအားပေးအားမြှောက်ပြုလာတဲ့ အသံလေးကြားတာနဲ့ ကျနော်လည်း အချိန်မဆွဲတော့ဘူး။ တအားကြီးထောင်မတ်နေတဲ့ ကျနော် ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကို လက်နဲ့ဖိငိုက်ထားရင်း သူမ ခရေပွင့်ညိုညိုလေးအဝ မှာတော့ထားရင်း အားနဲ့ဖိသွင်းလိုက်တယ်။

အား.....

မရဘူးဗျာ။ ဒီလောက်မာတောင့်နေတဲ့ လိင်တံတောင်ကောက်ကွေးသွားတယ်။ အသာလေးဘယ်ညာ ယိမ်းပီးနဲ့သွင်းတယ်။ သွင်းနေရင်းနဲ့ ဆီပုလင်းကို ဖင်ဝနဲ့ထိပ်ဖူးကြားထဲ လောင်းချပေးနေလိုက်တယ်။

အိ.. အီး.....အိ

အဲ့လိုလုပ်နေတာကို ပန်းချီဆရာမလေးက အားမလိုအားမရဖြစ်လာလို့လားမသိဘူး။ ဖင်တုံးကြီးကို နောက်ပြန်ကော့ပီး အတင်းတွန်းလာတော့ အိမ်ပြင်ရုံပလွတ်ကနဲဝင်သွားပီဗျ။ အား... ကြပ်လိုက်တာမှလူ ကိုကော့လန်တက်လာတယ်။ ဆီတွေကော ချွေးစက်တွေကော ပေလူးနေတဲ့ ဖင်၂ခြမ်းကို ကျနော်အားရပါးရဆုပ်ချေရင်း စပီးိုးနေပီ။ အင်မတန်ကြည့်ကောင်းလွန်းတဲ့ကောင်မလေးကို ဖင်ိုး နေရပီဆိုတဲ့ အသိဟာ ကျနော်ကို ဘာနဲ့မှမတူစေပဲ အင်မတန်လိင်စိတ်ကြွနေစေတယ်ဗျာ။ တဖြေးဖြေးအသွင်းအထုတ်လုပ်ရင်း တစ်ဝက်ကျော်ကျော်လောက်အဝင်အထွက်ဖြစ်သွားပေမယ့် အဆုံးကြီးထိ မဆောင့်ရဲသေးဘူးဗျ။ တော်ကြာကြားဖူးနားဝ တွေထဲကလို ဖင်ကွဲသွားတာတွေဘာတွေဖြစ်ကုန်မှာဆိုလို့ ချောဆီကိုတော့ တစ်ပုလင်းလုံးနီးပါး အကုန်လောင်းလောင်းချပီးထည့်ထားတော့တော်တော်ကြီး ဝိုး ရတာအဆင်ပြေလာပီ။

စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်မှုပိုပိုရစပြုလာတော့ ကျနော်ဆောင့်ချက်တွေက မာန်ပါလာပီ။ ကျနော်ခု ပန်းချီဆရာမလေးကို ဖင်ိုး နေရပီလေ။ ကျနော်ဟာ အလွန်အင်မတန်ယောက်ျားပီသတဲ့ကောင်ဆိုတာ ခုသက်သေပြနေပီမဟုတ်ပါလား။ မိန်းမတွေရဲ့လိုအပ်မှုနဲ့သမ္မု မဖြည့်နိုင်ခဲ့ဖူးဆိုတာရှိဖူးလို့ လား။

ဖောက်!

အား... ရိုး.....

ကျနော် လိင်တံအရင်း ဆီးခုံနဲ့ သူမ ဖင်တုံးကြီး ကပ်သွားတဲ့အထိဆောင့်ချလိုက်တော့ ဖောက်ကနဲမြည်သံနဲ့အတူ.. ကျနော်နတ်မိမယ်လေးဆီက အော်သံလေးထွက်လာလို့ အဆုံးထိသွင်းထားရင်း သူမ ကျောပေါ်ထိ ကျနော်မှောက်ချလိုက်ရင်း နို့၂လုံးကို အားရပါးရကိုင်ထားရင်း ကစားနေလိုက်သေးတယ်။

နီ! ကျနော်တအားကြမ်းလို့ရမလား..ဟင်.. တအားနာနေသလား..

တစ်ဆိုဆိုတော့ဖြစ်တယ်.. တအားမနာဘူး.... ရှင်ကြိုက်သလိုသာလုပ်တော့.. ကျမတစ်ကိုယ်လုံးရှင့်အတွက်.. နို့၂လုံးကိုကိုင်ထားရင်း ကျနော်ခါးကိုရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ပီး ပြန်စိုးတယ်။ တအီးအီးအော်သံကလေးက သာယာနာပျော်ဖွယ်ကိတ သံကလေးလိုပဲ။

အား..... ဆောင့်... စိတ်ကြိုက်ဆောင့်လိုက်တော့

နီ.. အရမ်းကောင်းတယ်.. ကျနော်တအားကြမ်းတော့မယ်နော်
ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော်ခါးကိုမတ်မတ်ထားလိုက်ရင်း ပန်းချီဆရာမလေးနဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေးကိုလက် ၂ဖက်နဲ့
တင်းတင်းကိုင်ထားပီး အသားကုန်ဆောင့်ပီး နေပီ။

အမေရေ... အမေ...

အား... ရှိး.....

အာခေါင်ခြစ်ပီးအော်နေတဲ့ သူမ ကိုကျနော်မညာတာနိုင်တော့ ပဲ စည်းနှောင်ထားတဲ့ဆံပင်ရှည်လေးတွေကိုပါ
လက်နဲ့ရစ်ပတ်ကိုင်ထားရင်း ဆောင့်ပီး ပေးနေတယ်။ ဘယ်လိုမှ ထိန်းလို့မရတော့လောက်အောင်
ကျနော်အရိုင်းစိတ်ဝင်သွားပီ။

ဖောင်း..ဖောင်း.. အား.....

အမလေး.. ကောင်လေးရေ... အား..... .... ရှိး.....

နောက်ဆုံး ဘယ်လိုမှမတောင့်ထားနိုင်တော့ ဘူးဆိုတာ စိတ်ကသိလာတော့။ မီးကုန်ယမ်းကုန် ဆောင့်ပီး ရင်း
ဖင်ဖြူဖြူကြီး အလည်က ခရေပွင့်လေးထဲ ဝင်ချည်ထွက်ချည်ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်မာတင်းပြောင်
လက်နေတဲ့ ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကြီးထဲက များပြားလှတဲ့ သုတ်ရည်ပူပူတွေကို နောက်ပေါက် ပတ်ကင်
လေးထဲအားရပါးရပန်းထုတ်လိုက်မိပီဗျာ။ ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံးနဲ့ ပျော့ခွေနန်းချီသွား ပီး ကုတင်ပေါ်မှောက်
လျှက်ကျသွားတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးအပေါ် ထပ်လျှက်အိပ်ရင်းဖိကပ်ထားမိတယ်။ မကြုံစဖူး ထူးကဲလှတဲ့အတွေ့
အကြုံ။ အရသာတွေကြောင့်လူတစ်ကိုယ်လုံးလေ ထဲမြှောက်တက်နေသလိုဖြစ်နေတယ်။
နားထဲမှာလဲ တစ်စုံ မြည်သံတွေဆူညံနေသလိုပဲ။ ချွေးတွေရွဲနစ်နေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးကို
တင်းတင်းဖက်ထားရင်း အမောဖြေနေမိတယ်။

မနက်ခင်းရဲ့ နေခြည်နုနုလေးတွေဖျာကျနေတဲ့ ကလေးမြို့ရဲ့ လမ်းကလေးတွေပေါ်မှာ ပန်းချီဆရာမလေးနဲ့ သူက
ကောင်ကလေးလို့ ခေါ်တဲ့ အရပ်မြင့်မြင့်လူတစ်ယောက်ထုံးစံအတိုင်းလမ်းအတူတူ
လျှောက်နေကြတယ်။ ဟိုးအရင်နေ့တွေ တုံးကလို တိတ်တဆိတ်နဲ့ ခပ်ခွါခွါအနေအထားမျိုးတော့
မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့။ ပူးကပ်ရင်း စကားလေးတွေဖောင်ဖွဲ့ရင်း အပြုံးနုနုလေးတွေကိုယ်စီနဲ့လေ။ ပန်းချီဆရာမ
လေးက ပန်းချီဆွဲနေတဲ့ အခါ သူ့ကောင်လေးက လွယ်ပိုးပီးယူလာတဲ့ ကင်မရာလေးနဲ့ ဟိုချောင်းဒီချောင်း။
ထုံးစံအတိုင်း နေမြင့်လာလို့ မနက်စာ စားဖို့ ကုလားအဘိုးကြီးရဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ဝင်လာကြ
တဲ့ အခါ ဖာသီဖာသာမဟုတ်တော့ပဲ စားသောက်ရင်း စကားတွေတတွတ်တွတ်။ မရည်ရွယ်ပဲ တွယ်ညှိခဲ့ရတဲ့
ဘဝနှစ်ခုဟာ မထင်မှတ်ထားမိလောက်အောင် ဝါသနာတူဖြစ်နေခဲ့တော့ ပြောစရာစကားတွေမကုန်
နိုင်တော့တဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။ သူ့ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ တဖြေးဖြေးနဲ့ ပြောပြလာသလို၊ ကျနော်အကြောင်းတွေပါ
ဟိုမေးဒီမေးလုပ်လာတယ်။ စစ်ကိုင်းမှာ ကျနော်နဲ့တွေ့ ခဲ့တုံးက သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ယောက်ျား
တစ်ယောက်ရဲ့ စွန့်ပစ်တာကို ခံနေရချိန်ဆိုတာသိလာရတယ်။

ရှင့်ကို ကျမ မြင်မြင်ချင်း သဘောကျမိကြောင်းဝန်ခံတယ်ကွာ သိလား ... လျှာလေးတစ်လစ်တစ်လစ်လုပ်ပီး ..
အကြော်အကြွေးစားဖို့ မပုံမရဲလေးလုပ်နေတာလေ.. ခွဲခွဲ

အဟီး .. ရှက်လိုက်တာဗျာ.. ဗိုက်ကအရမ်းဆာနေတာကိုး.. နီလေး ရ ... အဲ့ဒါကို နီ က
ကျနော်ကိုခေါ်ပီးမုန့်ကျွေး.. ပီးတာနဲ့စားပီးရင်သွားတော့ဆိုပီး ဘာလို့မောင်းထုတ်ခဲ့တာလဲဗျာ ဟွန်း

ရှင်က ပလုတ်ပလောင်းစားနေတာကိုး .. ကျမ အမြင်မှာချစ်စရာကလေးပေါက်စလေးနဲ့တူလိုက်တာ..
 ဘာလို့မောင်းထုတ်ခဲ့သလဲဆိုတော့...ရင်ထဲမှာ ဗလောင်ဆူလာလို့ပေါ့ကွယ်.. ရှင်းပီလား
 ဟင့်အင်း! မရှင်းဘူး.. ကျနော်ကတော့ ငါ့ကိုမောင်းထုတ်တယ်ဆိုပီး ဒေါသတအားထွက်ပီး
 မကျေမနပ်ဖြစ်နေခဲ့တာဗျ
 ဟင်း::: (သက်ပြင်းမျှင်းမျှင်းလေးချသံ) ချစ်စရာကောင်လေးလို့တွေးမိလာလို့ .. ကျမ
 ဘာပျက်ထားတာမကြာသေးတဲ့ အချိန်မို့ပါကွယ်.. ဆောရီးပါ..
 မင်းကွန်းမှာပြန်တွေ့တော့ကော.. အဟိ..ပေါက်တီးပေါက်ရှာနော်.. ကျနော်တို့ ကံတရားက အံ့ဩစရာကြီး..
 ရင်ခုန်သံနည်းနည်းမြန်သွားလို့ အမြန်လစ်ပြေးတာလေ.. အဲ့ဒီမှာ ခြေခေါက်သွားပီး..
 ပိုပီးရှုပ်ကုန်တာမလား...ရှင်ကျောပေါ်ကနေ ပိုးပီးလိုက်ရတော့ ပျော်လိုက်တာသိလား..
 လူရှင်းတဲ့ ခေတ်ဟောင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တခပ်ခပ်နဲ့ ပြုံးပျော်ရွှင်နေတဲ့ ကျနော်တို့စုံတွဲလေးကို
 ကုလားအဖိုးကြီးက အကဲခတ်ရင်း အံ့ဩနေလိမ့်မယ်။ ဟိုအရင်ရက်တွေက စကားတစ်ခွန်းမှမပြောပဲ
 မနက်စာလာစားနေကြ ပယောက်ခုတော့ ဆူညံအော်ဟစ်နေပါပေါ့လားဆိုပီးပေါ့။
 အိမ်အပြန်လမ်းမှာလည်း လမ်းလျှောက်ရတာ ကြည်နူးစရာလေးပါပဲ။
 ပန်းချီပစ္စည်းတွေ၊ဟင်းချက်စရာအထုပ်အပိုးတွေနဲ့ကင်မရာကို လွယ်ထားရလို့ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေတဲ့ ကျနော်က
 မနေ့ညက အဖြစ်အပျက်ကို ခပ်တိုးတိုးပြောရင်း သူ့ကိုနောက်ပြောင်နေမိသေးတယ်။
 နီလေး .. မနေ့ည ကိုတော့ တသက်လုံးမမေ့နိုင်တော့ဘူးသိလား..ခုဘယ်လိုနေသေးလဲအဟီး
 ဟွန်း! သူ့ကိုသနားလို့ အဲ့လိုလုပ်ခိုင်းတာနော်.. ဒီမှာခုထိ အောင့်တောင့်တောင့်ဖြစ်နေသေးတာ..
 မညာမတာတအားကြမ်းပေးတယ်.. ပီးတော့ သူ့ဖာသာအိပ်ပျော်သွားတာသိုးနေတာ..စကားလေး
 တောင်ပြောဖော်မရဘူး.. အမြင်ကိုကတ်တယ် 🙄🙄
 အားကုန်သလိုဖြစ်သွားတာကိုး အဟိ.. မပူပါနဲ့ ခုအားပြန်ပြည့်လာပီ.. တာဝန်ကျပွန်စေရပါမယ်ကွယ်..
 အမလေး.. ကျေးဇူးရှင်လေး.. ဟိုဟာကိုတော့ ထပ်မထိပေးပါနဲ့တော့နော်.. တအားနာနေတယ်သိလား..
 အင်းပါ ပန်းချီဆရာမလေးရာ.. ဟိုဟာမလုပ်ပါဘူး.. ပုံမှန်ဟာလေးပဲ လုပ်ချင်နေတာပါ..
 ခုတောင်ဟိုဒင်းဖြစ်စပြုလာတယ်...
 ကိုင်း.. ဒါဆိုမြန်မြန်လျှောက်လေ.. အိမ်မြန်မြန်ပြန်ရောက်မှဖြစ်တော့မယ်.. ကျမတို့တော့ ဒီနေ့
 နေ့လည်စာမချက်ဖြစ်တော့ဘူးလားမသိပါဘူးအေ.. ခပ်ခပ်.. 😊😊
 .....
 .....
 .....
 အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ဘာမှဇာတ်လမ်းမစဖြစ်ပါဘူး။
 တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံဖြစ်နေပေမယ့် ပုံမှန်အတိုင်းပါပဲ နေ့လည်စာ
 ချက်ပြုတ်ရင်း အပွတ်အသပ်ကလေးတွေနဲ့ အရင်ဆွနေကြတာပေါ့။ ဒါဟာအပူမီးထိုးတဲ့သဘောပဲ
 ဆိုတာ ပယောက်လုံး သိနားလည်ပီးသားမလားဗျ။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တူတူသင်ရင်း၊ အသားငါးတွေခုတ်ထစ်ရင်း
 နဖူးလေးမွှေးလိုက်၊ နို့ကလေးဖင်ကလေးတွေ နို့ကလိုက် အရင်လုပ်ထားတော့ စိတ်ကရီတီ

တီလေးဖြစ်ပီး မီးမွှေးထားသလိုမျိုးပေါ့။ အားလုံးချက်ပြုတ်ပီးမှ ရေမိုးချိုးလိုက်ကြသေးတယ်။

ထမင်းပွဲမှာ နေ့လည်စာတူတူစားကြတော့ ထမီအနက်အနွမ်းလေး၊ အင်းကျီအစိမ်းပါးပါးလေးအောက်က ဘရာအနက်ကလေး၊ လျော်ဖွပ်ပီးစ ဆံနွယ်ဖားလျားလေးအပြင် သနပ်ခါးရေကျဲလေးပွတ်ထားတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးခွံကျွေးတာကို စားရင်းကြည့်နူးခဲ့သေးတာပေါ့။ ထမင်းကိုအများကြီး မစားဖြစ်ကြဘူး။ ဗိုက်အင့်နေရင် ဟိုဒင်းလုပ်ရတာခက်နေမယ်စိုးလို့။ စားသောက်ဆေးကြောသိမ်းဆည်းပီးမှ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းမှာ ၂ယောက်သားတူတူထိုင်ပီး ထမင်းလုံးစီနေလိုက်သေးတယ်။ ခြေသလုံးသားချင်းပွတ်လိုက်၊ ရင်ခွင်ထဲဆွဲပွေ့လိုက်တော့ လုပ်နေကြတာပေါ့။

မနေ့ညက အဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကျမ ကိုအထင်သေးသွားသလားဟင်

အမ်! ဘာဆိုလို့တုံး နီလေး ရာ

အတင်းကြီး ဟိုဟာကိုလုပ်ခိုင်းလို့လေ.. ကျမ ကိုလိင်စိတ်ပြင်းလွန်းတဲ့မိန်းမဆိုပီး... အွန်း... ပြုတ်စစ် (ဆက်ပြောလို့မရအောင် နှုတ်ခမ်းလေးကိုဆွဲစုပ်လိုက်တယ်)

အဲ့လိုသာ ကျနော်စိတ်ကို မဆွပေးရင်.. ကျနော်တော့ ယောက်ျားမပီသ သလိုဖြစ်နေဦးမှာပဲ.. နီလေး ကို ကျနော်က ကျေးဇူးတောင်ဆပ်ရဦးမယ်သိလား

အဲ့လိုပြောရင်း ကျနော်လက်ချောင်းတွေက ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ အင်းကျီအောက်ကိုလှိုပီး ဘရာအနက်ရောင်လေးရဲ့ ချိတ်တွေကိုဖြုတ်ဖို့ကြိုးစားလိုက်တယ်။

ကျနော်ရင်ခွင်ထဲ မှီတွယ်လှဲလျောင်းနေတဲ့ ကောင်မလေးက ကျနော်နားရွက်နားကို ကပ်ပီးတိုးတိုးလေး..

စစ်ကိုင်းက နေ့ကလေးကို ကျမ သတိရလွန်းလို့ အလူးအလှိုမ့်ခံစားခဲ့ရတာသိလား ... အဲ့ဒါကိုကျမရဲ့ ကောင်လေး ခုပြန်လျော်ပေးရမယ်နော်..

လို့ချွဲနွဲနေတဲ့ ချစ်စရာလေသံကလေးနဲ့ပြောလာတယ်ဗျာ။

စိတ်ချ.. ကျနော်ဆရာမလေးကို အစွမ်းကုန်ယုယပြတော့မယ်.. မခံနိုင်တော့ဘူးလို့ မညည်းကြေး..ဟုတ်ပီလား လို့ခပ်ရွှင်ရွှင်လေသံနဲ့ပြန်ပြောရင်း သူမ အင်းကျီလေးကိုဆွဲချွတ်လိုက်တော့ ချိတ်ပြုတ်နေတဲ့ ဘရာအနက်ကလေး တဝက်တပျက်ဖုံးထားတဲ့ ဂါဝင်းအိစက်နေတဲ့ နို့ကြီး ၂လုံးကပြူစပေါ်လာတယ်။

လည်တိုင်ဖော့ဖော့လေးကို ကျနော်နှုတ်ခမ်း ၂လွှာနဲ့ရွှရွလေးအစုန်အဆန်ပွတ်နမ်းနေရင်း

ကျောပြင်လေးကိုလက်နဲ့ပွတ်သတ်ပေးလိုက်ရုံကလေးပဲရှိသေးတယ် နီ လို့ကျနော်ချစ်စနိုးခေါ်တဲ့ကျနော်ပန်း

ချီဆရာမလေးဆီက အသက်ရှူသံခပ်ပြင်းပြင်းကိုကြားနေရပီ။ လည်တိုင်လေးကိုနမ်းလိုက်

နှုတ်ခမ်းအိအိလေးကိုငုံစုပ်လိုက် ကျောတပြင်လုံးကိုလက်ဖဝါးနဲ့ပွတ်သပ်နေတာကလွှဲပီး ကျန်တဲ့ဘယ်နေရာကိုမှထိ တာကိုင်တာလုံးဝမလုပ်သေးဘူး။ မွှေးပျံ့ပီး အိစက်နေတဲ့ကိုယ်လုံးလေးက တုန်တုန်ရီရီဖြစ်လာတာကို

ပူးကပ်ထားတဲ့ကျနော်ခံစားသိရှိလာပီ။ တကယ်ဆိုရင် ပန်းချီဆရာမလေးနဲ့ ကျနော်ဟာခုလိုရင်းရင်းနှီးနှီး

တစ်ခါမှ မချစ်ခဲ့ရသေးဘူးမလား။ စစ်ကိုင်းမှာတုံးကတစ်ရက်ပဲ လုပ်ခဲ့ဖူးတာဆိုတာတောင်

တစ်ခါဆန်ဆန်အခြေနေကနေမရည်ရွယ်ပဲဖြစ်ခဲ့ကြတာလေ။ ခုလိုသံယောဇဉ်တွယ်ပီးမှ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ချစ် စခန်းဖွင့်ရတော့မယ့်အခြေနေဆိုတော့ သူကောကျနော်ပါစိတ်လှုပ်ရှားနေကြတာပေါ့။

၁၀မိနစ်လောက်ကြာလာတဲ့အထိ နို့လည်းမကိုင်း၊အဖုတ်လည်းမနို့က်

နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်၊လက်မောင်းအိုးပြည့်ပြည့်လေးတွေ၊ကျောပြင်ချောချောလေးတွေကိုပဲပွတ်သပ်နေတာကိုခံနေရင်း

ပန်းချီဆရာမ

လေးစိတ်မရှည်သလိုညည်းညူသံလေးတွေ ညည်းစပြုလာတယ်။ ကျနော်ကလည်းတမင်ခရီးမဆက်သေးပဲ သူ့ကိုဆွနေတာပါ။ ကာမမီးဆိုတာတဖြည်းဖြည်းတောက်လာပြီး အရှိန်ရလာတော့မှအစွမ်းကုန်ပေါက် ကွဲထွက်တာမျိုးက ပိုပြီးအရသာရှိတာမလား။

ရုတ်တရက်ဘေးချင်းယှဉ်ပြီးဖက်ထားရာကနေ ဆက်တီခုံပေါ်ထိုင်နေတဲ့ကျနော်အပေါ်ကို လွှားကနဲခွပီး ပန်းချီဆရာမလေးတက်ထိုင်လာတယ်။

အဝတ်တွေ ဝတ်ထားလျက်ကနေပဲ ကျနော်မာတင်းနေတဲ့- အပေါ်ကို သူမ ဆီးခုံနဲ့ဖိကပ်ပြီး အတင်းတက်ပွတ်ရင်း တဟင်းဟင်းအော်ညည်းနေရာပီ။ ကျနော်လည်းအဲ့ဒီတော့မှ တဝက်တပျက်လျှောကျနေ တဲ့ ဘရာအနက်ကလေးကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး ဆူဖြိုးတင်းမာလွန်းနေတဲ့ ဝါဝင်းအိစက်ချိုမွှေးလှတဲ့နို့ကြီး ၂လုံးနဲ့ အလုပ်ရှုပ်စပြုလာတယ်။ လက်တစ်အုပ်စာထက်နည်းနည်းပိုတဲ့နို့တစ်လုံးကိုအသာအယာဆုပ် ချေနေရင်း ကျန်တဲ့တစ်ဖက်ကိုတော့ တမြှတ်မြှတ်မြည်အောင်ခပ်ကြမ်းကြမ်းစို့ပေးလိုက်တော့ ကျနော်အပေါ်တက်ခွပီး ပွတ်နေတဲ့ကောင်မလေး တအီးအီးနဲ့အသံထွက်လာတယ်။ ကျနော်လည်းစိတ်ကိုထိန်းထားသမျှလွှတ်ပေးလိုက်ပီ။ ကော့လုန့်ပီးယိမ်းထိုးနေတဲ့ သူမကိုနို့စို့နေရင်း အဝတ်တွေအကုန်ပလာဖြစ်သွားအောင်ချွတ်ချလိုက်တယ်။ ထမီအနက်ကလေးကိုဖြေလျှော့ပီးခေါင်း ပေါ်ကနေကျော်ပီးဆွဲချွတ်ပလိုက်တော့ အောက်ခံပင်တီမပါမဝတ်ထားမှန်းသိလိုက်ရတယ်။ ချောမွတ်အိစက်တဲ့တင်သားဆိုင်ကြီး ၂ခုကိုလက်ဖဝါး ၂ခုနဲ့သေချာဆုပ်ကိုင်ပီးချေရင်း နို့၂လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန် စို့နေလိုက်တာဖြစ်လောက်နေတော့ ကျနော်လည်းတအားတင်းလာပြီး အားရပါးရိုး ချင်လာပီမို့ ရုတ်တရက်ရပ်လိုက်ပီး ပုဆိုးအောက်ကထိုးထိုးထောင်ထောင် မာန်ဖီနေတဲ့ကျနော် ထိပ်ဖူးကိုအသာလေး ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။

ကျနော်ရှုပ်အင်းကျီကို ချွတ်ပေးနေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးက ကျနော်ကိုခွလျက်ကဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ရင်း တဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့လက်ချောင်းဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ မာတင်းနေတဲ့ကျနော်-ကိုသေ ချာဆုပ်ကိုင်ပီး အရည်တွေစို့အိနေတဲ့ သူမ ခောက်ဖုတ်အဝမှာတော့ထားရင်း ၂- ၃ချက်လောက်ပွတ်ကစားနေသေးတယ်။ ကျနော်ကတော့ သူ့သဘောအတိုင်းလုပ်ပါစေဆိုတဲ့အနေအထားနဲ့ တင်ပါးကားကား

အိအိလေးကိုသာလက် ၂ဖက်နဲ့ ဆုပ်ချေရင်းငြိမ်နေလိုက်တယ်။

အိ...အိ...အိ

အဲ့လိုနှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့ထားတဲ့ကြားကထွက်ကျလာတဲ့ အော်သံလေးနဲ့အတူ ကျနော်- ထိပ်မှာစီးပိုင်တဲ့ အရသာကိုစပီးခံစားနေရပီ။ ဟား::: ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ အသာလေးမော့ကြည့်လိုက်တော့ ဆံပင်ရှည်လေးတွေကြားထဲက မျက်နှာဖူးဖူးလေးက အံတင်းတင်းကြိတ်ပီး မျက်လုံးလေးမှိတ်ထားတယ်။ နူးထောက်ထားရာကနေ ထိုင်ချရင်း ကျနော်- ကိုသူမ အဖုတ်ထဲရောက်အောင်ဖိသွင်းနေရာပီဗျ။ မလုပ်တာကြာထားလို့လားမသိဘူး ဒီလောက်အရည်တွေရွှဲနေတာတောင် ကြပ်သိပ်လွန်းနေတယ်ဗျာ။ အသာလေးကွတတလုပ်ရင်း ထိုင်ချဖို့လုပ်နေတဲ့သူမ မျက်နှာလေးက နီမြန်းပီးပန်းသွေးရောင်တောက်လို့လှတပတလေးဗျာ။

အား::: ... ကောင်းလေးရယ်!

အဝင်အထွက်မှန်အောင်ခပ်ဆဆလေးလုပ်ရင်း အဆုံးထိထိုင်ချပလိုက်တော့ ကျနော့်ဦးက သူမ
အဖုတ်ထဲအဆုံးထိဝင်သွားပီးနင့်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဒင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ကြီးဖြစ်နေတဲ့တစ်ဆို့ဆို့အရသာကိုခံ
စားနေရင်း ဆက်မပီး သေးပဲ ကျနော့်ကိုသိုင်းဖက်ရင်း နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေသေးတယ်။ ပီးတော့မှ
ကျနော့်ပုခုံး ၂ဖက်ကိုအားပြုရင်း ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်အနေထားနဲ့ စပီးဦးလာပြန်ပီ။

ဖူး... ရှိုး...

ကျနော့်ပါးစပ်ကလေပူတွေမှုတ်ထုတ်ရင်း အလိုက်သင့်ကလေး

ပန်းချီဆရာမလေးကိုနို့တွေချေပေးဖင် ၂ခြမ်းကိုအောက်ကနေပင့်ပေးလုပ်ရင်း အသာလေးသူတက် -
ဦးတာငြိမ်ခံနေမိတယ်။တဖြေးဖြေးနဲ့သူမ

ဆောင့်ချက်တွေက စိပ်ပီးပြင်းလာတယ်။ အောက်ကကျနော်အသာလေးမော့ကြည့်လိုက်တော့
ဖရိုဖရဲဆံနွယ်တွေကြားထဲကနေ အကြည့်စူးစူးလေးချစ်ရည်ရွှမ်းတဲ့မျက်လုံးနက်နက်ကလေးတွေကအရောင်
တွေတောက်ပြောင်လို့ ကျနော့်ကိုစိုက်ကြည့်တင်း ကျနော့်ပုခုံး ၂ဖက်ကိုအားပြုရင်း အသားကုန်ဆောင့် -
ဦးနေရှာတယ်။

ဖတ်..ဖတ်...ဖောင်း...ဖောင်း

တစ်ချက်တစ်ချက်ဆွဲမသွားရင် ဘက်ဖုတ်နဲ့ဦး ကျွတ်ထွက်သွားမတတ်မြှောက်တက်သွားပီး ပြန်ဆောင့် -
ဦးချလာရင်လည်း သူ့ကိုယ်လုံးလေးအားနဲ့ ဆိုတော့ ဆီးခုံချင်းရိုက်ခတ်သံတွေက ဧည့်ခန်းထဲမှာဆူ
ညံနေတာပဲဗျာ။ ကောင်းသလားလို့လာမမေးနဲ့ဆရာ လို့ပြောရမလို့ပဲ။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးရေဆေးငါးအိထွေးထွေးလေးက
တက်ပီးဦး နေတာကိုဖင် ၂ခြမ်းကိုထိန်းလိုက်၊ နို့ကြီး ၂လုံးကိုချေပေးလိုက်၊ပြန်ကော့ပေး
လိုက်နဲ့ဖိမိယူနေရတဲ့အရသာကို ခံဖူးတဲ့လူတွေသာလျှင်သိမယ်ထင်တယ်ဗျ။

အင်း... အင်း... ကောင်လေး.. ကျမ အရမ်းဖြစ်လာပီ..အား... ..ဖောင်းဖောင်း... အား... ရှိုး...

ဗလုံးဗထွေးနဲ့ ပီးချင်သလိုဖြစ်လာမှန်းအသိပေးလာတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကိုအောက်ကနေ ခါးအားကိုသုံးပီး
အစွမ်းကုန်ကျနော်ပင့်ပီး ပြန်ဦးပေးနေမိတယ်။ အပေါ်ကအားနဲ့ဆောင့်ချတာကိုအောက်ကနေ
အားနဲ့ အပင့်ဆုံတဲ့အခါတိုင်း တဖောင်းဖောင်းမြည်အောင် အသံတွေဆူညံပီး မီးပွင့်သွားမတတ်ပြင်းထန်လွန်းလာပီ။
အချက်၃၀လောက် သူရောကိုယ်ပါအဆက်မပြတ်အပေးအယူမျှမျှဆောင့်ဦးနေကြရင်း
ကျနော့်ပန်းချီဆရာမလေးခမျာတွန့်လိမ်ကော့လှန်ပီးငြိမ်ကျသွားရှာတယ်။
ကျနော့်ကိုတက်ပီးခွထားလျှက်ကတင်းတင်းဖက်ထားရင်းငြိမ်နေပေမယ့် သူမ အဖုတ်ကမာတင်းနေတဲ့ ကျနော့်ဦးကို
တဖိဖိနဲ့ညှစ်

နေတုံးပဲ။ထိုင်လျှက်ပိုဇေရှင်က ကျနော့်အတွက် အင်မတန်ပီးဖို့ခဲယဉ်းတော့

ကျနော်တအားကောင်းသွားပေမယ့်မပီးသေးဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့်ငြိမ်ကျသွားတဲ့ပန်းချီဆရာမလေးကို
အားနာလို့ဖီးလ်တက်ပီးအမြင့်

ဆုံးရောက်သွားတဲ့သူမကိုယ်လုံးလေးကိုပွတ်သပ်လိုက်၊ချွေးတွေစိုလက်နေတဲ့မျက်နှာလေးကိုနမ်းလိုက်လုပ်ရင်း
အမောဖြေနေမိတယ်။ ဒီနေ့တော့ ပန်းချီဆရာမလေးကို တနေကုန်ချစ်ရတော့မယ်ထင်ပါရဲ့၊
လို့တွေးနေမိတယ်ဗျ။

ဆက်တီခုံရှည်ပေါ်မှာတစောင်းလေးခွေခွေလဲနေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး...

မျက်တောင်လေးတွေစင်းပီး မှိန်းမောနေရှာတယ်။ အဆုံးစွန်ဆုံးသော ကာမဂုဏ်ဖီလင်ကိုရသွားတဲ့ ဖြူဆွတ်ဝင်းအိနေတဲ့ကိုယ်လုံးလေးကခုထိတုန်ခါနေတုံးပဲဗျ။ ဆံပင်နက်နက်ရှည်ရှည်လေးတွေကဖွာလံကျ ပီးဘေးကို တွဲကျနေတဲ့နို့ကြီးတွေအပေါ်ဖုံးအုပ်ထားတယ်။ ခပ်ကွေးကွေးလေးအိပ်နေတဲ့သူမ တင်ပါးအနောက်နားမှာ ဒူးထောက်လျှက်ကျနော်ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ဖြူဆွတ်အိစက်နေတဲ့ ဖင်အပေါ်ခြမ်းကို အသာအယာလေးလက်တစ်ဖက်နဲ့ အုပ်ကိုင်ပီးဆွဲမ လိုက်တယ်။ ဘေးရန်တော့ဗလပွနဲ့ အိစက်စိုစွတ်နေဆဲဖြစ်တဲ့သူမ အဖုတ်ထဲကို မာန်ဖီနေဆဲ ကျနော့်ဒုံးပျံကို တေ့ပီးအသာဖီသွင်းလိုက်တော့ ပလွတ်ကနဲ

အသံမြည်နဲ့ လျှောက်ကန်အတားအဆီးမရှိဝင်ရောက်သွားတယ်။

ဖောက်! ဖြောက်! ဖောက်!

တစ်ချက်ချင်းအားနဲ့ဆောင့်ဆောင့်သွင်းနေလိုက်တော့ ကျနော့်နတ်မိမယ်လေးရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးကတုန်တုန်တက်သွားတယ်။ မျက်လုံးကိုစုံမှိတ်ပီးခပ်ကွေးကွေးလေးပဲငြိမ်သက်နေတုံး။ အဖုတ်ထဲကထွက်ကျ

လာတဲ့အရည်တွေကြောင့် ကျနော့်ဒုံးပျံရဲ့အရင်းနေရာမှာ

အဖြူရောင်အမြပ်လိုလိုအဖတ်ကလေးတွေတောင်ဖြစ်လာတယ်။ ပုံမှန်လေးဆက်တိုက်ဆောင့်နေရာကနေ အရှိန်ကိုနည်းနည်းတင်လိုက်...နည်းနည်း

ချလိုက်နဲ့နရီပြောင်းပီးကျနော် အားကြိုးမာန်တက်ိုးနေလိုက်တာ ဘဝမိနစ်လောက်ကြာသွားတော့ ကျနော့် ဒုံးပျံကို အဖုတ်အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားတွေက ပြန်ပြန်ပီးဆွဲညှစ်စပြုလာတာကိုခံစားသိရှိလိုက်ရတယ်။

အချိန်မဆွဲတော့ပဲ အပေါ်တင်ပါးတစ်ခြမ်းကိုအားပြုပီး အသားကုန်ဆောင့်ိုးနေမိတာ မီးပွင့်တော့မတတ်ပါပဲ။

ဖန်း...ဖန်း... ဖောက်...ဖောက်...ဖြောင်း

တဖြေးဖြေးနဲ့ ကျနော့်မာတောင့်နေတဲ့ ဒုံးပျံတစ်ချောင်းလုံးကျင်ဆိမ့်စပြုလာပီ။ ကျနော်လည်းပီးချင်လာပီဆိုတာ သတိထားမိလိုက်ပေမယ့် မအောင့်ထားတော့ပဲ အသားကုန်ပွဲကြမ်းနေမိတယ်။

ကောင်လေး! ခဏလေးနော်.. ကျမ လေးဖက်ထောက်ပေးမယ်..မပီးနဲ့ဦးနော်..ခဏ

မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီးအိုးခံနေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးရုတ်တရက် မော့ကြည့်ပီးကျနော့်ကိုတားလာလို့ အဆက်မပြတ် - ိုးနေရာကနေခဏလောက်ရပ်ပေးလိုက်တယ်။ ခွေခွေလေးတစောင်းလဲ့အိပ်နေရာကနေ ဆက်တီခုံရှည်က လက်ရမ်းတစ်ဖက်ပေါ်ကိုလက် ၂ဖက်ကိုင်ရင်း လေးဖက်ထောက်အနေအထားဖြစ်အောင်သူမ ပြင်ပေးနေတာကို မစောင့်နိုင်တော့ဘူး။ ချက်ချင်းပဲ ဖင်ကော့ပီးကုန်းနေဆဲအခြေနေမှာကို ခါးကျင်ကျင်လေးကိုကိုင်ရင်းအမြန် အဖုတ်နဲ့ဒုံးပျံကိုတေ့ပီး ခါးကော့သွင်းလိုက်တယ်။

ရိုး!!!

အဆုံးထိဝင်သွားတယ်။ တွဲလဲကျနေတဲ့နို့ ၂လုံးကိုလှမ်းဆွဲရင်း ခပ်ဆဆလေးဘဝချက်လောက်ဆော့ိုးိုး နေလိုက်သေးတယ်။

နီ! ကျနော်တအားဆောင့်လို့ရလားဟင်

ကောင်လေး သဘောရှိသလိုသာလုပ်ပါလို့ဆိုနေမှ..

မူနဲ့ နေတဲ့အသံလေးနဲ့ခွင့်ပြုချက်ရလာတာနဲ့တပြိုင်နက် ကျနော်ကုန်းကွေးကွေးလေး နို့ဆွဲပီးိုးနေရာက

ခါးကိုမတ်လိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ ဆံပင်နက်နက်ရှည်ရှည်လေးတွေကိုညာဖက်
လက်နဲ့ ဆွဲရစ်ပီး မြင်းဇက်ကြိုးကိုင်သလိုကိုင်တယ်။ ဘယ်ဖက်လက်ကတော့ သူမ
ဖင်တုံးပိုင်းစက်စက်ကြီးပေါ်မှာဆုပ်ကိုင်လို့ပေါ့။ ပီးတာနဲ့ စိတ်ရိုင်းကိုချွန်းဖွင့်လိုက်ပီဗျာ..

ဖန်းဖန်း...အား...ရိုး...

နီ...အား... ကောင်းလိုက်တာ..

အင့်..အင့်.. ဘယ်လိုလုပ်..အုပ်အုပ်..လုပ်ပေး...ပေး...နေတာလဲ..နည်းနည်းလောက်လျှော့..အော့အော့..ပေး...

ဖန်းဖန်း!!

သူမ ဘာတွေဗလုံးဗထွေးပြောနေမှန်းကျနော်သေချာမကြားရတော့ဘူးဗျာ။ တစ်ကိုယ်လုံးက အားတွေကို
ခါးဆီပို့ပီးအသားကုန်ဆောင့်ဦးပလိုက်မိပီ။

ဆံပင်အဆွဲခံနေရလို့လည်တိုင်မော့မော့လေးဖြစ်နေတာရယ်..တင်ပါးဖြူဖွေးဖွေးကြီးက
ဆောင့်လိုက်တိုင်းတုန်တုန်တက်သွားတာရယ်..ကျနော်စိတ်ကိုထိန်းလို့ကိုမရတော့လို့အသားကုန်ဦးပလိုက်မိပီဗျာ။

အား..... ....ထွက်ပီ..ထွက်ပီ

ကျင်ကနဲဖြစ်သွားတဲ့အရသာနဲ့အတူ ကျနော်ဒုံးပျံထိပ်ဖူးကနေ

သုတ်ရည်တွေအားနဲ့ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်ထွက်သွားပီ။နောက်ဆုံးတစ်ချက်

အဆောင့်မှာအားတအားပြင်းလွန်းသွားတော့ တင်ပါးနဲ့ဆီးခုံးဆောင့်

မိသံက ဖြောင်းကနဲတောင်ထွက်လာတယ်။ ဆောင့်ချက်နဲ့အတူ

ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ဆံပင်ရှည်ကိုအားနဲ့ဆောင့်ဆွဲလိုက်မိတော့ အနောက်ကိုကော့တက်အလာ

ကျနော်ဘယ်ဖက်လက်က သူမရင်အုံကိုသိုင်းဖက်လိုက်ပီးနို့၂လုံးကိုချေပေးရင်းဆွဲပွေ့ထားလိုက်မိတယ်။

ချွေးစက်တွေက၂ယောက်စလုံးမှာစို့ရွဲလို့ပေါ့။ အဖုတ်နဲ့ဒုံးပျံတပ်လျှက်သားမှောက်လျှက်ထပ်ပီး

ဆက်တီခုံရှည်ပေါ်လှဲအိပ်ချလိုက်မိတယ်။

.....

.....

.....

ကျနော်ဘဝရဲ့ မမေ့နိုင်တဲ့လိင်ဆက်ဆံမှုတွေအကြောင်းပြန်ပြန်တွေးမိတိုင်း

ကျနော်ရယ်ပန်းချီဆရာမလေးရယ်ဟော့ဒီကလောက

ဘန်ဂလိုအိမ်ကလေးရယ်ကိုတသက်လုံးပြန်ပြန်မြင်နေခဲ့မိတဲ့အထိ စွဲလန်းယစ်မူးဖွယ်ကောင်းလွန်းခဲ့ပါတယ်ဗျာ။

ဟာရိုးရော်ဘင်ရဲ့ ဒင်နီဖစ်ရှာအတွက်ကျောက်တုံးတစ်ခု ဆိုတဲ့ဝတ္ထုထဲက ခြင်ထောင်ခန်း

တချို့ဟာ

ကျနော်နဲ့ပန်းချီဆရာမလေးတို့ကိုထိုင်ကြည့်ပီးများရေးထားသလားလို့တောင်တခါတလေပေါက်ပေါက်ရှာရှာတွေးမိ

ပီးရယ်မောမိပါသေးတယ်။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ရက်တွေများစွာကုန်လွန်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျနော်တို့ဟာ အချစ်အကြောင်းမပြောကြပါဘူး။ မနက်မိုးလင်းရင်တူတူထမယ်။

သူပန်းချီဆွဲဖို့လိုအပ်တဲ့ကိစ္စမှန်သမျှကျနော်က ကူညီလုပ်ကိုင်ပေး။ ပြန်လာရင် ထမင်းဟင်းချက်ကြမယ်။

ချက်ပြုတ်ရင်း

စိတ်ထလာကြရင် အဝတ်တွေမချွတ်ပဲတစ်ဝက်တစ်ပျက်ထထပီးဦးကြသေးတယ်။ နေ့လည်စာစားပီးရင်

စစ်တုရင်ကစားကြမယ်။ ကစားရင်းရုံးပွဲများလာရင် စိတ်တိုတတ်တဲ့ကျနော်က
စစ်တုရင်စားပွဲခုံလေးကိုမှောက်ပစ်တတ်တာကို တခွံခွံနဲ့သူမ
ထိုင်ရယ်နေတတ်တယ်။(ဆော့တိုင်းကျနော်ပဲရုံးတာကိုး)။ ညဖက်စားသောက်ပီးရင်
မီးလင်းဖိုဘေးမှာစာအုပ်ကိုယ်စီနဲ့ ကျနော်တို့ငြိမ်သက်နေတတ်ကြပေမယ့် အိပ်ယာဝင်ခါနီးပီဆို
၂ယောက်စလုံးတက်ကြွလာတတ်ပြန်ပါသေးတယ်။

ကျမတို့ ပြန်ဖို့သင့်ပီ..

အဲ့လိုမျိုးသူမစကားစလာတော့ ကျနော်အိပ်မက် မက်နေရာကလန့်နိုးသွားသလိုခံစားရတယ်။
ပျော်စရာကွမ္မာလေးတစ်ခုထဲကနေကျနော်တို့ထွက်ခွာသွားကြဖို့ အချိန်ကတကယ်ပဲကျလာပီလားဗျာ။
နီ! ကျနော်တို့သံယောဇဉ်က ဘယ်လောက်ထိရှည်ကြာမှာလဲဟင်
အဲ့ဒီမေးခွန်းကိုမေးနေတဲ့အချိန်မှာ ကျနော်ဟာပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ မျက်နှာကိုသေချာမကြည့်ရဲခဲ့ဘူး။
မြေနီလမ်းကွေ့ကောက်ကောက်လေးကိုပဲငေးနေမိခဲ့တယ်။

.....

နီ! ကျနော်မေးနေတာကိုဖြေလေဗျာ

.....

ခေါင်းလျှော်ပီးစ ဆံနွယ်မျှင်လေးတွေကိုအဝတ်ဖြူလွှလွလေးနဲ့ အုပ်ပေါင်းထားတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကိုကျနော်
မော့ကြည့်လိုက်တော့ ခပ်တည်တည်လေးစိုက်ကြည့်နေတယ်။ ဘာမှစကားမဆိုပဲ စားပွဲပေါ်
ကစီးကရက်ဗူးကိုဆွဲယူလိုက်ပီး စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုနှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးမှာတပ်ပီး မီးငြိစွာရှိကြရင်း
စီးကရက်အငွေ့တွေကိုခပ်မျှင်မျှင်လေး မှုတ်ထုတ်လိုက်တယ်။ ဒေစီကျော်ဝင်းစီးကရက်ဖွာနေတဲ့ထီမထင်တဲ့ ဂိုက်နဲ့
ဟန်လုပ်နေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကိုကြည့်ပီး ကျနော်သရိုးသရိဖြစ်စပြုလာပီ။

ဒို့တတွေက အချိန်တန်ရင် အိမ်ပြန်ရမယ် ကောင်ကလေးရယ်!

ခပ်တိုးတိုးလေးကျနော်ကြားလိုက်ရတဲ့စကားသံအဆုံးမှာ ကျနော်အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်မိပီ။

"ကသစ်နီ"ဆိုတဲ့ကျနော်ပန်းချီဆရာမလေးမှာ နူးညံ့တဲ့ရင်သားစိုင်တွေရှိပေမယ့်လို့
ပျော့ပျောင်းတဲ့နှလုံးသားရှိမနေခဲ့ဖူးဆိုတာ ဟိုးအရင်ကထဲကကျနော်ရိပ်မိဖို့ကောင်းခဲ့ပါတယ်။
နက်ဖန်မနက်မှာ ကျနော်တို့တတွေ ဟော့ဒီဘန်ဂလိုအိမ်လေးကနေခွာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပီ။ ဒီနေ့ညဟာ
နောက်ဆုံးညပေါ့ဗျာ။ မီးလင်းဖိုလေးနံဘေးမှာ တစ်ယောက်တစ်ကွဲစီထိုင်နေကြရင်းတိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်မှုဟာ ကျနော်တို့၂ယောက်ကြားမှာ ခြောက်ခြားဖွယ်ရာစိုးမိုးလို့။ နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာကြာလာတဲ့ အခါ
အဲ့ဒီညကိုပြန်တွေးမိတိုင်း ကျနော်ဟာ ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ရှေ့မှာအသာလေးဒူးထောက်ထိုင်ချ
ပီး" နီ "ကိုကျနော်အရမ်းချစ်မိနေပါပီလို့ ဘာလို့ပန်မခံမိခဲ့တာလဲ လို့ နောင်တအခါခါရဲခဲ့မိတာပေါ့လေ။

တစ်ချက်တစ်ချက်ညှိုးငယ်သွားလိုက်၊အားတင်းပီးပြီးသွားလိုက်နဲ့

မျက်နှာပေါ်မှာအမူအယာတွေအမျိုးမျိုးဖြတ်ပြေးနေတဲ့ ကျနော်ပန်းချီဆရာမလေးကို
ကျနော်တွေတွေလေးငေးကြည့်နေရင်းသက်

ပြင်းတွေခိုးခိုးချမိတယ်။ ဧည့်ခန်းထဲက တိုင်ကပ်နာရီကြီးဆီက ၁၂နာရီထိုးသံတဒေါင်ဒေါင်မြည်လာတော့မှ
တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်စိုက်ကြည့်ရင်းပြီးပြမိကြတယ်။

အိပ်ကြရင်ကောင်းမယ်နော်.. နက်ဖန်ခရီးထွက်ကြရမယ်လေ..

အင်း..

သိပ်မကြာပါဘူး ကောင်လေးရာ.. အချိန်ကာလတစ်ခုကြာလာရင် မတော်တဆ ကျမ
ကိုရှင်မေ့လျော့သွားလိမ့်မယ်..

"နီ" ကကော?

ဟာဟာ! ကျမ ရှင့်ကိုစတွေ့ကထဲကပြောဖူးပါတယ်ကွယ်..

အဲ့ဒီလိုစကားတွေခပ်တိုးတိုးလေးပြောရင်း ကြိမ်ကုလားထိုင်ပေါ်ခွေခေါက်နေတဲ့ကျနော် အရှေ့မှာရပ်ရင်း
ကျနော်နဖူးပေါ်ပဲကျနေတဲ့ ဆံပင်တွေကိုခပ်ဖွဖွသပ်ပေးရင်းလက်ချောင်းရှည်သွယ်သွယ်လေးတွေ
ကကျနော်မျက်နှာပေါ်ကိုရွရွကလေးပွတ်စမ်းကြည့်နေတယ်။ နှုတ်ခမ်းတွေတလှုပ်လှုပ်နဲ့ ချစ်စကားပြောချင်ပေမယ့်
ပြောမထွက်ရဲတဲ့ကျနော်ကတော့ သူ့မျက်ဝန်းညိုညိုတွေထဲကိုဆွေးရီရီငေးကြည့်နေရင်း
ဘာစကားမှမဆိုဖြစ်ခဲ့ပါဘူးလေ။

မြတ်!

မော့ကြည့်နေတဲ့ကျနော်မျက်နှာအနားတိုးကပ်လာပြီး နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နမ်းလာတာကို ကြောင်ကလေးတစ်ကောင်လို
ကျနော်ငြိမ်ငြိမ်လေးခံယူနေမိတယ်။ ကျနော်ရင်ဘတ်တွေပလောင်ဆူနေပါပေါ့လားကွယ်။ ကျနော်
ပန်းချီဆရာမလေးကိုဆုံးရှုံးရမှာသေမတတ်ကြောက်လန့်နေမိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားမာနဆိုတာကြီးက
ခံနေလေတော့ ဘယ်လိုမှပြောမ
ထွက်ခဲ့ဘူးလေ။ မိန်းမဖြစ်တဲ့မင်းတောင်ငါ့ကို မလိုချင်သေးတာ ငါကအတင်းမပူဆာနိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ အတ္တမာနက
ကျနော်တစ်ဘဝလုံးကိုခြောက်လန့်တော့မယ့် အိပ်မက်ဆိုးကြီးဆီကိုဦးတည်နေပီဆိုတာအဲ့
ဒီတုန်းက ကျနော်ဘာလို့များမရိပ်မိခဲ့တာလဲ။

ကောင်လေး! ကျမ ကိုဒီညဟိုဟာလုပ်ချင်သေးလားဟင်?

နမ်းစုပ်နေရာက ကျနော်ကျောပြင်ကိုအသာအယာလေးပွတ်သပ်နေရင်း ခပ်တိုးတိုးပြီးစစမေးလာတာကို
ကျနော်ခေါင်းခါပြလိုက်မိတယ်။ ဝမ်းနည်းသိမ်ငယ်စိတ်ဖုံးနေတဲ့ကျနော်မှာဘယ်လိုလုပ်လိင်စိတ်ရှိ
တော့မှာလဲလေ။

အင်း.. ဒါဆိုလည်းထတော့ အိပ်ယာဝင်ကြစို့နော်

သူမအသာအယာပွေ့ခေါ်ရာကို ထပြီးလိုက်လာခဲ့မိတယ်။ အိပ်ယာပေါ်ရောက်တော့ ယုန်ပေါက်စကလေးလို
ကျနော်ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်ပြီးခွေခွေလေးအိပ်နေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးကိုခပ်တင်းတင်းဖက်ထားရင်း
သူမရဲ့ဆံနွယ်ပျော့အိအိလေးဆီက အမွှေးရနံ့လေးတွေကိုမွှေးကြူရင်း နက်ဖန်ညဆိုရင်
ငါဒီလိုမနမ်းရှိကရတော့ပါလားလို့တွေးပြီးဝမ်းနည်းစိတ်ကြောင့် ရင်ဘတ်ထဲမှာကျဉ်တက်သွားတယ်။ ကိုယ်လုံးပုံပုံ
လေးကို ခြေထောက်နဲ့ဆွဲချိတ်လိုက်ပြီး ခွထားရင်း တအားဖက်ထားမိတယ်။ အသက်ရှူသံမှန်မှန်နဲ့
ပန်းချီဆရာမလေးအိပ်ပျော်သွားတဲ့အထိ ကျနော်အိပ်မရခဲ့ပါဘူး။ သူမ အိပ်သွားတာသေချာမှအသာလေး
အိပ်ယာထဲကပြန်ထလာပြီး စီးကရက်ဗူးနဲ့ မီးခြစ်ကိုကောက်ယူလိုက်ရင်း အိမ်အပြင်ဖက်ထွက်လာခဲ့တယ်။

အိမ်အပြင်ဖက်က ဒန်းကလေးပေါ်ပက်လက်လှန်အိပ်ရင်း နက်မှောင်နေတဲ့ ကောင်းကင်ထဲက
ကြယ်လေးတွေမှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်ဖြစ်နေတာကို ငေးကြည့်နေခဲ့မိတယ်။
တစ်ချက်တစ်ချက် ကြယ်ကြွေကြွေကျသွားတာကိုမြင်တိုင်း ဘဝဆက်တိုင်းချစ်သောသူတွေနဲ့
အရှင်လတ်လတ်ကွေကွင်းရသောသူ တဖန်ပြန်မဖြစ်ရပါလို့အို၊ လို့အခါခါဆုတောင်းနေမိတယ်လေ။

.....

.....

.....

ဒီလိုနဲ့ပဲကျနော်တို့ခွဲခွာခဲ့ရပါလေ။

သူမဘယ်ဆီကိုထွက်သွားခဲ့သလဲ ကျနော်မသိခဲ့ဘူးလို့ပြောရင်ခင်ဗျားတို့ရယ်မောနေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျနော်မညာပါဘူးဗျာ။ သူမ ဘယ်ကိုသွားမလဲမပြောသလိုကျနော်လည်းမမေးဖြစ်ခဲ့တာအမှန်ပါ။ နောက်နေ့မနက်မှာတစ်ယောက်တစ်လမ်းစီ ထွက်သွားခဲ့ကြတာပါပဲလေ။

ကျနော်ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းထဲက ချရေးမိခဲ့တဲ့စာတစ်ကြောင်းလိုပေါ့။

"ငါခေါက်ရမယ့်အလှည့်ရောက်တိုင်း အန်စာတုံးကပျောက်ပျောက်နေတယ်"

အဲ့ဒီစာကြောင်းကိုပြန်ပြန်ဖတ်မိတိုင်းကျနော်နင့်နင့်သီးသီး နာကျဉ်းမိတာအမှန်ပါ။

လေလွင့်နေတဲ့ကျနော်ဟာပူလောင်နေတဲ့

ရင်ဘတ်ကြီးကို သက်သာရာရစေဖို့ တောင်တွေကြားထဲက

ဇာတိမြို့ကလေးဆီကိုထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာခဲ့ပါတယ်။ မနက်ဆိုခပ်စောစောထပြီး

ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း

အာလူးဖုတ်၊ နေ့လည်နေ့ခင်းအိမ်မှာအလုပ်ကလေးဘာလေးနည်းနည်းပါးပါးလုပ်ကူတခါတလေကျရင်

ချာတိတ်တချို့ကို စပိန်ဂစ်တာတီးသင်ပေး၊ ညနေစောင်းရင်အောက်လင်းမီးဂါကျင့်ကျင့်ထွန်းထားတဲ့

ပျစ်ရည်ဆိုင်ခပ်စုတ်စုတ်လေးထဲကို

သွားသွားထိုင်ရင်းဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကိုအရည်ဖျော်နဲ့အချိန်တွေကိုကုန်ဆုံးစေခဲ့ပါတယ်။

တစ်ရက်မှာ ထုံးစံအတိုင်းမနက်ဖက်အပြင်ထွက်ပီးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရာက ပြန်အလာခြံထဲအပင်မှာ အိမ်အပေါ်ထပ်ဝရန်တာကနေ မေမေတစ်ယောက်လှမ်းအော်လိုက်လို့မော့ကြည့်လိုက်မိတယ်။

ဗိုးသက်! ဧည့်သည်ရောက်နေတယ် သားရေ..

ဇဝေဇဝါဖြစ်နေတဲ့ကျနော် ဧည့်ခန်းထဲလှမ်းဝင်လိုက်တော့... ..

ကျနော်ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း တစ်မြို့တည်းနေတဲ့သူငယ်ချင်းမတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်။

ဟာ! ခိခိ

ဘာ ခိခိလဲ.. မသာလေး.. အိမ်ပြန်ရောက်လာတာတောင်ငဲ့ဆီလာဖော်မရဘူး

အဟီး.. နင့်ယောကျ်ားကော နေကောင်းလား သူငယ်ချင်း.. ကလေးကော.. ဘယ်အရွယ်ရောက်နေပြီလဲဟ

ဪ! ခုမှမျက်နှာလိုအားရတွေလာလာလုပ်မနေပါနဲ့ ..ဟွန်း.. ကိုအောင်ကျော်(သူယောကျ်ား)

ကနင့်ကိုမြင်မြင်နေတာ ၂-၃ခါလောက်ရှိပြီတဲ့..မမှတ်မိတာလားဘာလားဆိုပီးပြောပြောနေလို့..

ဆောရီး..သူငယ်ချင်းရာ..ငါလည်းသူ့ကိုသေသေချာချာမှတ်မိတော့ဘူးနေမယ်..နင်တို့မင်္ဂလာဆောင်တုံးကတစ်ခါ ကလောက်ပဲမြင်ဖူးတာကိုးဟ..အဟီး..ကော်ဖီသောက်မလားဖျော်လိုက်မယ်..

သောက်ပိုတွေလုပ်မနေနဲ့

ဗိုးသက်..ခုနင့်ကိုလာခေါ်တာ..အိမ်မှာကိုအောင်ကျော်စောင့်နေတယ်..ထမင်းတူတူစားဖို့တစ်ခါထဲခေါ်လာခဲ့တဲ့..လာ ငါနဲ့ခုလိုက်ခဲ့တော့

အာ! အားနာစရာကောင်းလိုက်တာ ခိခိ ရာ... လိုက်မယ်ဟာ သွားစို့

.....

.....

.....

ခိခိရဲ့ ဆူပါကပ်အစိမ်းရောင်လေးကိုကျနော်ကမောင်း၊ သူကအနောက်ကနေထိုင်ပီး
မြို့အစွန်ကသူတို့လင်မယားနေတဲ့ အကောက်ခွန်ရုံးဝန်ထမ်းအိမ်ယာလေးဆီကိုထွက်လာခဲ့ကြတယ်။
ကျနော်သူငယ်ချင်းမကတော့ အနောက်ကနေထိုင်နေရင်း တတွတ်တွတ်နဲ့
ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေ၊ သူတို့လင်မယားအကြောင်းတွေပြောရင်း လိုက်လာတယ်။ မြို့အစွန်ရေကန်ကြီးဘေးက
ပျဉ်ထောင်
သွပ်မိုးဝန်ထမ်းအိမ်လေးတွေအစွန်က ခိခိတို့အိမ်နားရောက်လာတော့မှ
ငယ်ငယ်ကဒီရေကန်ကြီးထဲငါးများ၊ ရေဘဲပစ်လာလာပီးကမြင်းကြောထဖော်ထဖက်ဖြစ်တဲ့
ကိုရွှေဘ(ဦးဇင်းရွှေဘ)ကိုသတိရလာမိ
သေးတယ်။

တစ်ထပ်ပဲရှိပေမယ့် ခြေတံရှည်ပုံစံ ရေကန်ကိုမျက်နှာမူပီးဆောက်ထားတဲ့ ခိခိ
တို့အိမ်ကလေးကိုကြည့်ပီးတော်တော်ငြိမ်းချမ်းတာပဲလို့တွေးမိသေးတယ်။
လှေခါး၅ထပ်လောက်တက်လိုက်ရင်အိမ်ပေါ်ရောက်ပီ။ အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာက မှာ လသာဆောင်လိုမျိုး
ဆယ်ပေပတ်ချာလည်လောက် ရေကပြင်လေးထုတ်ထားပီး ဆက်တီစားပွဲကုလားထိုင်တွေချထားတော့
ညနေဖက်ဆို လေတဖြူးဖြူးနဲ့ ရေကန်ကိုငေးပီး
ဘီယာလေးဘာလေးလာစုပ်ရရင်အဆင်တော်တော်ပြေမယ်ထင်တယ်ဗျ။ ဒီလိုအိမ်ကလေးတစ်လုံးနဲ့မိန်းမနဲ့
ကလေးလေးတစ်ယောက်လောက်ရပီး ဘဝကိုအခြေတကျနေချင်လိုက်တာလို့တွေးရင်း
ကျနော်ဝိုင်တွေတွေဖြစ်သွားသေးတယ်။ ဟဲ့ကောင်! အိမ်ပေါ်တက်လေ.. ဆိုတဲ့ ခိခိ အော်သံကြားမှကျနော်လည်း
သတိဝင်လာပီး အိမ်ပေါ်တက်ဖို့ပြင်မိတယ်။

ဗျိုး! အကိုအောင်ကျော်..

.....

အိချီလေးရေ.. (အိချီလေး ဆိုတာသူတို့သမီးလေးနာမည်)

.....

ဘာအသံမှမကြားရဲတိတ်ဆိတ်နေပါလားဗျ။

အိမ်ရှေ့လသာဆောင်ကနေညှိခန်းထဲလှမ်းဝင်လိုက်ပီးဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ဘယ်သူမှမတွေ့လို့
အနောက်ကပါလာတဲ့ ခိခိ ကိုတောင်လှမ်းပြောမိသေးတယ်။

ဟကောင်..နင့်လူတွေဘယ်ပျောက်နေကြတာတုံးဟ

.....

ကျနော်လှည့်ပီးပြောနေတုံးမှာ ခိခိရဲ့မျက်နှာက မချိုမချဉ်ပြီးစိစိဖြစ်နေတာကိုသတိထားလိုက်မိတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျနော်မျက်လုံးတွေက တစ်အိမ်လုံးကိုလျှောက်ကြည့်ပီးရှာနေမိတယ်။ သူတို့အိမ်လေးက
ညှိခန်းနဲ့ဆက်လျက်မှာ အိပ်ခန်း ၂ခန်း၊ အနောက်ဖက်ကို နည်းနည်းလေးလှေခါး၃ထပ်လောက်ဆင်းလိုက်မှ
မီးဖိုချောင်ခပ်ကျယ်ကျယ်နဲ့ ထမင်းစားခန်းတွဲလျက်၊ အဲ့ဒီလိုပုံစံမျိုးဗျာ။ ကိုကျော်အောင်ကော။

သမီးလေးကိုပါမတွေ့တာနဲ့ မီးဖိုချောင်ဖက်ကိုကျနော် အသာလေးဆင်းချသွားလိုက်သေးတယ်။
ထမင်းတွေဟင်းတွေအသင့်ပြင်ဆင်ထားတာမျိုးလည်းမတွေ့မိဘူးပျ။ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားတဲ့ ကျနော်
မီးဖိုချောင် ရေအိုးစဉ် ကရေတစ်ခွက်လောက်ခပ်သောက်ပီး ဧည့်ခန်းဖက်ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဧည့်ခန်းထဲက ကုထားထိုင်ပေါ်မှာထိုင်နေတဲ့ ခိမိ ကိုတွေ့တော့မှ..

မိမိ! နင့်ကိုကျော်အောင်နဲ့သမီးလေးကောဟ

မန်းလေးက သူတို့ အမေအိမ်ခဏအလည်သွားကြတယ်လေ..အဟိ

ဟမ်! သောက်ခွေး.. ဒါများငါ့ကို အကိုကျော်အောင်ကတွေ့ချင်သလေးဘာလေးနဲ့

သောက်ကောင်မလေး..ဘယ်မလဲနဲ့လည်စာကျွေးမယ်ဆိုတာ..ဘာမှမလဲမတွေ့ပါလား..

ဟဲ့! ခုမှဝန်ရကျော်ပဲရှိသေးတယ် ဗိုက်က

ဆာတော်မူနေသလား..နေဦးဟ..ဈေးကခနဲနေကမှသွားတာ..ခုမှစပြီး ချက်ပြုတ်ရမှာလေ..

အဲ့လိုပြောနေဆိုနေကြတုံး ဆိုင်ကယ်စက်သံကြားလိုက်ရပီး လူတစ်ယောက်တက်လာသံကြားရတယ်။

ဟော! လာပီဟ.. ဈေးကိုချက်စရာပြုတ်စရာမှာလိုက်တဲ့လူ

အိမ်ပေါက်ဝမှာ လူရိပ်တစ်ခုမြင်လိုက်မိလို့လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။

အဖြူဆွတ်ဆွတ်ဆင်စွယ်နဲ့တူတဲ့လက်မောင်းသားလေးနှစ်ခု၊ ဘလောက်စံလက်ပြတ်

အနီရဲရဲမှာပန်းပွင့်ဝါဝါလေးတွေနဲ့၊ ထမီကအနက်ရောင်တောက်တောက်၊ အံ့ကောင်းကောင်းနဲ့နက်မှောင်သန့်စွမ်းတဲ့

ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကို နောက်စေ့တည့်တည့်မှာ မြင်းမြီးပုံစံခပ်မြင့်မြင့်စည်းနှောင်ထားတယ်။ လက်မှာက

ပလတ်စတစ်ဈေးခြင်းတောင်းအစိမ်းရောင်လေးကိုဆွဲလို့၊ ခြင်းထဲမှာကအသီးအရွက်အသားငါးတွေ

မဆန့်မပြီပါလားတယ်။ မျက်ဝန်းညိုညိုလေးတွေက ဆွေးရီရီ၊ ခပ်ပါးပါးဆေးဆိုးထားဟန်တူတဲ့

နှုတ်ခမ်းဖျော့တော့တော့လေးတွေက တလှုပ်လှုပ်တရွရွနဲ့၊ အိမ်ပေါက်ဝမှာရပ်လို့ ကျနော်ကိုငေးကြည့်နေတဲ့

မိန်းမတစ်ယောက်။

ဘုရားဘုရား! "မေ"

ဂေဝါးဝါးဖြစ်နေတဲ့ကျနော် သတိလက်လွှတ်ပဲ "မေ့" ကိုငေးကြည့်နေမိတယ်။

ဘယ်လိုလုပ်ပီး ဒီကိုရောက်လာတာလဲလို့ မေးစရာမလိုဘူးပျ။ မိမိ၊ဝါ၊ဝါ၊ဗျိုင်းလေး(ခေါ်)မေ

ဆိုတဲ့ကောင်မလေး၊ဥယျာဉ်ဟာ သိပ်ချစ်ကြတဲ့ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းမတွေဆိုတာ

ကျနော်ပြောဖူးပါတယ်လေ။ ကယောင်ကတမ်းဖြစ်နေတဲ့ကျနော်ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ သေချာမကြည့်ရဲတော့ပဲ

ပြုတင်းပေါက်အနားသွားရပ်ပီး ရှုပ်အင်းကျီအိပ်ကပ်ထဲက တွန့်ကြေနေတဲ့ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို

ထုတ်ပီးမီးငြိစွာရှိကြနေမိတယ်။ ခုလောက်ဆိုကျနော်သူငယ်ချင်းမတွေအကုန်လုံး မေနဲ့ကျနော်

ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေအကုန်သိလောက်ရောပေါ့ဗျာ။ ဘယ်လောက်အရှက်ရဖို့ကောင်းသလဲ။ နဂိုက ပေါ့ပေါ့နေပေါ့

ပေါ့စား ဘာကိုမှအလေးအနက်မထားတဲ့ကောင်ဆိုပီး အားလုံးကမြင်ခဲ့တာ၊ခုတော့ သူငယ်ချင်းနဲ့တောင်

ယောက်ျားမရှိတုံး အချောင်ဝင်အိပ်သွားတယ်ဆိုပီးမြင်ကြတော့မယ်။ သွားပါပီဗျာ..ဘယ်တုံးကမှမကောင်းခဲ့တဲ့

ကျနော်.. ဘယ်လိုလုပ်ရှင်းရတော့မလဲ..

ဟဲ့ကောင်! ဖိုးသက်!!!

ဗျာ..

ခိခိရဲ့ စိတ်မရှည်သလိုအော်ခေါ်သံက မိုးချိန်းသံလိုဟိန်းထွက်လာလို့ ကျနော်တုန်တောင်တုန်သွားတယ်။

အမလေးတော်.. "ဗျာ" တွေဘာတွေနဲ့ ဟားဟား ..ဒီကိုဂြိုဟ်ဦး ဇာတ်လိုက်ကျော်လေး..လာပါလာပါ..

မျက်နှာချင်းဆိုင်လာထိုင်တော်မူပါ..

သောက်လက်စ စီးကရက်ကို ပြုတင်းပေါက်ကနေလွှင့်ပစ်လိုက်ပီး ဧည့်ခန်းက ခိခိ နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ခိခိ ဘေးမှာ မေ တစ်ယောက်ဝင်ထိုင်နေတာမြင်ပေမယ့်သေသေ

ချာချာမကြည့်ပဲ မျက်နှာလွှဲထားမိတယ်။ ဆံပင်ခပ်တိုတိုအောက်က ပိပြားပြားနှုတ်ခမ်းကို ခပ်ထော်ထော်လုပ်ထားတဲ့ ခိခိ ကတရားသူကြီးလေသံနဲ့စကားစတယ်။

ကဲ! တစ်ခါထဲ အပြတ်ရှင်းမယ်.. နင်တို့ယောက်ဖြစ်ခဲ့သမျှအကုန်လုံး

ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်သိပီးတော်မူသည်.. မကြေလည်သည်များကိုခုတစ်ခါထဲ အပီးရှင်းပါ..ဒါပဲ..

.....

.....

.....

မေ့ဆီကကော ကျနော်ဆီကပါ ဘာစကားသံမှထွက်မလာပဲငြိမ်ကျနေကြတော့ ခိခိဆီက ဟဲ့!

ဆိုတဲ့မာန်မဲသံထွက်လာတယ်။ သတ္တိမွေးလိုက်ရင်းမျက်နှာမော့ပီး မေ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။

အလည် လာတာလား "မေ" .. ဟိုကောင် "ကျီးကန်း" ကောနေကောင်းလား

ခြောက်ကပ်ကပ် ကျနော်စကားသံက တိတ်ဆိတ်မှုကိုဖြိုခွင်းလိုက်တယ်။

မောင်.. ရက်စက်တယ်ဟာ.. မေ့ကိုအဲ့ဒီလူယုတ်မာလက်ထဲမှာထားပီး ထွက်ပြေးတယ်..

အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုသွားစွယ်ဖြူဖြူလေးနဲ့ကိုက်ရင်း မေ ကအသံတုန်တုန်လေးနဲ့စကားလှမ်းပြောရင်း ဆိုနှင့်သွားဟန်နဲ့ အသံတိမ်ဝင်သွားရှာတယ်။

.....

.....

.....

မေ့ရှိက်သံလေးက တဟင့်ဟင့်နဲ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာကြီးစိုးလို့ပေါ့။ မျက်နှာကို လက်ပါးလေးတွေနဲ့အုပ်ပီး ငိုနေရှာပီ။

ကျနော်လည်းဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိပါဘူးလေ။

ကဲကဲ..ငါဝင်မပါရင်ကို ပီးမယ့်ပုံမပေါ် ပါလားအေ.. ဖိုးသက်ရေ! နင့်ကိုယ်နင် ကြာကူလီ

ရှိက်မိတယ်လို့ထင်နေတာမဟုတ်ဘူးဟေ့.. အဲ့ဒီသူတောင်းစားကျီးကန်းနဲ့ငါ့လေးကမနှစ်ကထဲကကွဲပီး

သား..ငါတို့လင်မယားသက်သေရှိတယ်..ဟုတ်ပီလား.. တကထဲ..ဘယ်လိုဟာတွေမှန်းကိုမသိပါဘူးဟာ..

မယားငယ်ယူလို့ ကွဲလိုက်တာလေ.. အဲ့ဒါကိုတစ်ယောက်ထဲကျန်ခဲ့မှန်းသိနေတော့... မူးမူးနဲ့

ပိုက်ဆံလာလာတောင်း... ပြန်ပေါင်းထုပ်ချင်သလိုလိုလာလာလုပ်နေတာဟေ့..

ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်လာရင်..သေသေချာချာစုံစမ်းပီး ဖြေရှင်းပါလား.. ကမူးရှူးထိုးတွေလုပ်ကြတယ်.. မေ

ကနင့်ကိုသေချာရှင်းပြဖို့ကြိုးစားတာကို နင်က အတင်းထထွက်သွားတာဆိုဟုတ်သလား သေနာကောင်လေး

ခိခိ.. ငါတအားရှက်သွားခဲ့တာပါဟာ.. ငါသွေးပူနေတော့လေ..ငါသူများမယားကို ကျူးလွန်မိပီဆိုပီး...

ငါလေ..ငါ

ကျနော်သူငယ်ချင်းမိမိရဲ့ပွစိပွစိ ဆက်တိုက်ဆူပွက်နေတဲ့စကားသံတွေကို ကျနော်မကြားတော့ဘူး။ မိမိရဲ့ဘေးမှာ ခွေခွေလေးထိုင်ပြီး တအင့်အင့်နဲ့ ရှိုက်ငိုနေရှာတဲ့ မေ့ ကိုကျနော်ငေးကြည့်နေမိတယ်။

သနားစရာ ကျနော်အချစ်ကလေး မေ့.. အာခေါင်ခြစ်ပီးအော်လိုက်တဲ့ .. မောင်ရေ.. မေ့ကိုသနားရင်ထွက်မသွားပါနဲ့ ဆိုတဲ့အသံလေးကိုပြန်ကြားယောင်မိလာတယ်။ ဘုရားဘုရား! ကျနော်ဟာတော်တော် အဆင်ခြင်မဲ့ပီး အတ္တကြီးလွန်းခဲ့ပါလားဗျာ။

ခု..အကုန်ရှင်းသွားပီလား..

ဟဲ့! ငါမေးနေတယ်လေ..

မိမိရဲ့ အော်ငေါက်သံကြားမှကျနော်သတိဝင်လာတယ်။

ငါမှားပါတယ်ဟာ.. ရှင်းသွားပါပီ.. ငါအသုံးမကျတာပါ..

ဟဲ့! သောက်ပလုတ်တုတ်..ဘာဖြစ်တာတုံးဟ

ဆံနယ်မျှင်လေးတွေကြားမှာမျက်နှာဖူးဖူးလေးကို ကွယ်ပုတ်ပီး ဝမ်းနည်းငိုကျွေးနေရှာတဲ့ ကျနော်ချစ်သူလေးကို သနားစိတ်က လှိုက်ကန်ဖြစ်လာတော့ ကျနော်ရုတ်တရက် ထိုင်နေတဲ့ မေ့ အရှေ့မှာဒူးထောက်ပီး

ပုခုံးချောမွတ်မွတ်လေး ၂ခုကိုဖမ်းကိုင်ရင်း ချောဖို့ကြိုးစားလိုက်တာကို လန့်သွားတဲ့ မိမိက ထအော်ရင်း.... ..

အိမ်း..ကျုပ်တော့ ထမင်းဟင်းချက်တော်မူတော့မယ်..

တစ်ခုလပ်မလေးမှီအားငယ်တယ်ဆိုတဲ့တစ်ယောက်နဲ့ အယုအယအင်မတန်တော်တယ်ဆိုတဲ့ဇာတ်လိုက်ကျော်တို့

နေရစ်လေပေတော့

လို့ပြောင်ချော်ချော်ပြောရင်း ဈေးခြင်းတောင်းကို ဆွဲမပီး မီးဖိုချောင်ဖက်သို့ထွက်သွားတယ်။

ခေါင်းငုံ့ထားတဲ့ ကျနော်ချစ်သူကလေးငိုရှိုက်နေဆဲ ကျနော်နတ်သမီးလေးကို

ပုခုံး၂ဖက်သာဆုပ်ကိုင်ထားရတယ်။ ဘယ်ကနေစပြီးချောရမလဲကျနော်စဉ်းစားရခက်နေတယ်ဗျ။

အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ မျက်နှာလေးဟာ မျက်ရည်တွေရွှဲနစ်နေရှာတာကို ကြည့်ပီး ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲမှာ ကျဉ်ကန်ဖြစ်သွားတယ်။

သူ့ခမျာ ဘယ်လောက်ခံစားခဲ့ရရှာမလဲဗျာ။ ဟိုအမူးသမားနဲ့၂ယောက်ထဲထားပီး ကျနော်ထွက်သွားတဲ့ညက ဘယ်လောက်အားငယ်ထိတ်လန့်နေရှာမလဲ။ ဘယ်လောက်ခိုကိုးရာမဲ့နေရှာမလဲလို့တွေးမိပီး ကျနော် ယူကြုံးမရဖြစ်လာတယ်။

ငိုနေတာရပ်သွားပေမယ့် တအင့်အင့်နဲ့ရှိုက်သံလေးကတော့ ထွက်နေတုံးပဲ။

ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်တစ်ယောက် ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေတဲ့ မေ့အရှေ့မှာ ဒူးထောက်ရင်း ချောမွတ်တဲ့ လက်မောင်းသားလေးတွေကို ပွတ်သပ်ချော့ဖြူပေးနေလိုက်တယ်။

"မေ" မေကလေး.. မောင့်ကိုကြည့်ပါဦးလားကွယ်

မောင်မှားပါတယ်ဟာ.. မောင်ကငယ်ငယ်ကထဲက အဲ့လိုမဆင်မခြင်လုပ်တတ်တာ မေလေး သိပါတယ်..

ခွင့်လွှတ်နော်..နော်လို့..မောင့်ကြင်သူကလေး..

ဆတ်ကနဲ ကျနော့်ကိုစိုက်ကြည့်လာတဲ့ မေ့ မျက်ဝန်းလေးတွေက မျက်ရည်တွေပြည့်လို့။
သနားစရာကောင်မလေးပါလားဗျာ။ နဖူးပြေပြောင်းဝင်းလေးပေါ် ကျနော့် မေ့ဆံ့နွယ်မျှင်လေးတွေကို
ကျနော့်အသာအယာလေးသပ်တင်ပေးရင်း ခါးကိုနည်းနည်းဆန့်လို့ မွှေးကြူလိုက်မိတယ်။ နဖူးလေးကိုမွှေးပီးတော့
မျက်လုံးညိုညိုလေးတွေကိုပါသိမ်းကြုံးပြီး နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိကပ်နမ်းပစ်လိုက်တယ်။ အဲ့ဒီနောက်တော့
နှာတံလုံးလုံးလေးကိုနမ်း၊ မေးစေ့လေးကိုနမ်း၊ နောက်ဆုံးတဆတ်ဆတ်တုန်နေရှာတဲ့
အိစက်စက်နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးကို ပြတ်ကနဲနေအောင် တနင့်တပိုးကြီး နမ်းစုပ်ပေးလိုက်တယ်။
မျက်တောင်လေးစင်းကျသွားပီး ရှိုက်ငိုသံရပ်သွားတယ်။ တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတဲ့ကိုယ်လုံးလေးကလည်း
တောင့်တောင့်ကလေးဖြစ်လို့။ နှုတ်ခမ်းချင်းတွေပီး သေသေချာချာစုပ်ပေးနေရုံတင်မကဘူး လျှာပါ
ထိုးထည့်ပီး မေ့လျှာကလေးနဲ့ပွတ်တိုက်ပေးနေလိုက်တော့
ကယောင်ကတမ်းနဲ့ကျနော့်ပုခုံး ဖက်ပေါ်ကိုလက်တွေတင်လာတယ်။ ကာလကြာရှည်မထိတွေ့ခဲ့ရတဲ့
ကျနော့်တို့ချစ်သူ ဥယျာဉ်ရဲ့ အနမ်းဟာ
တစ်ကမ္ဘာလောက်များကြာသွားမလားမှတ်ရတယ်ဗျာ။

ပြတ်စိပ်!

နမ်းစုပ်နေရင်း နှုတ်ခမ်းချင်းခွာလိုက်တော့ ပြတ်ကနဲမြည်သံက အကျယ်ကြီးထွက်လာတော့ မီးဖိုခန်းထဲက မိမိ
တစ်ယောက်ကြားသွားမလားလို့နောက်ကျောမလိုသလိုတောင်ဖြစ်သွားသေးတယ်။ ဒါပေမယ့်
ဂရုမစိုက်တော့ပါဘူး။ ကျနော့်သနားစရာ သူငယ်ချင်းချစ်သူကလေးကိုချော့မြူဖို့က
ကျနော့်အရှက်ထက်အရေးကြီးတာကိုးလေ။

မောင်.. ဟောင်ဟောင်..က..မေ ဟေ့ဟေ့..ကို..ထား ဟား ပီးပစ်ထားပေးခဲ့တာ.. မောင့်

ဟောင့်ဟောင့်ကို မကျေနပ်ဘူး
ရှိုက်သံနဲ့ရောပီး ရန်တွေနေတဲ့ ကျနော့်ချစ်သူလေးကို ကျနော်သနားနေမိတယ်။ ပုခုံးပေါ်ကိုကျလာတဲ့
လက်သီးဆုပ်ကလေးတွေရဲ့ထုနက်မှုကို အပြီးမျက်နှာနဲ့ကျနော်ပေပီးခံနေလိုက်မိတယ်။

နောက်ကို

မပစ်သွားတော့ဘူးကွာ..မောင်ဂတိပေးတယ်နော်..ငါ့သူငယ်ချင်းချစ်သူလေးကို..ဘယ်တော့မှမခွဲတော့ဘူး..နောက်
တစ်ခါငါတို့ချစ်ခြင်းကိုခွဲမယ့်လူကို ရိုက်ကိုလွှတ်မယ်..အိုကေ?
ဂတိတွေပေးနေတဲ့ ကျနော့်ကိုကြည့်ရင်း မျက်ရည်သုတ်နေတဲ့ကောင်မလေးက လှစ်ကနဲပြီးစပြုလာပီ။ ပြီးနေရင်းက
မျက်နှာကလေးတစ်ချက်တင်းလာရင်း...

လာမခေါ်နဲ့..အလကားမောင်..စိတ်ကောက်တယ်!

အဲ့လိုတစ်ချက်အော်ရင်း ရုတ်တရက်ထပီး မီးဖိုချောင်ဖက်ကိုပြေးသွားပါလေရောဗျာ။

.....
.....
.....

ကျနော်မီးဖိုချောင်ထဲရောက်သွားတော့ မေက ခိခိချက်ပြုတ်နေတာကို ဝင်ကူနေတယ်။ ခပ်တည်တည်နဲ့ မေ့

အနားသွားရပ်ရင်း မေ့ပုခုံးအစွန်းလေးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်တော့ ဆတ်ကနဲပုတ်ချတာခံ
လိုက်ရတယ်။ မိုက်ကြည့်ကြည့်ပီး လာမထိနဲ့ကွာဆိုတဲ့အမူအရာလေး။ မချင့်မရဲဖြစ်နေတဲ့ကျနော်
၂ယောက်ထဲသာဆိုရင် ဒီကောင်မလေးတော့ သေပီသာမှတ်ဆိုပီး အံ့ကြိတ်ထားမိတယ်။

ဖိုးသက်..နင်က အဖျားတွေဘာတွေတက်ပီး ကိုယ်ပူကြီးတဲ့လူနာကို ပြုစုတဲ့နေရာမှာ အရမ်းကြင်နာတာဆို
ဟုတ်လားသူငယ်ချင်း..

အမ်

ပြီးစိစိနဲ့ ခိခိ လှမ်းမေးတာကို ကျနော်ဘာပြန်ဖြေရမှန်းမသိဖြစ်သွားတယ်။ မေ့ ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ရယ်ချင်နေတာကို အတင်းအောင့်ထားတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ တဖက်ကိုလှည့်ထားတယ်။ ကျနော်ရှက်
လို့မျက်နှာတွေပူတက်လာတယ်။

မှတ်မိပါသေးတယ်..ကျောင်းတုံးကငါတို့ကို ၂ပြားမတန်အောင်ပြောပြောခဲ့တဲ့ကောင်..
နင်တို့၂ယောက်စလုံးပြိုင်တူငှါကိုအတင်းအဓမ္မပြုရင်တောင် ငါကဘာဖီးလ်မှလာမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာလေ..

ဟီး

ခုဘယ်လိုဖြစ်ပီး ဈာန်လျှောသွားတာလဲ မသာလေးရဲ့ ဟာဟ

အို! ငါက ဖျာရောင်း(ဖြားယောင်း) ခံလိုက်ရတာပါ ခိခိရာ ဟီး ဒါမျိုးငါစိတ်မဝင်စားပါဘူးအေ
ဟုတ်လား မေ.. ဒီကောင်ပြောတာဟုတ်လား

ဟုတ်ပါလိမ့်မယ် အားကြီးကြီး.. ငါက ကလေးအမေဆိုပီးအေးအေးနေနေတာကို..ဒင်းက တချိန်လုံး
အံတကြိတ်ကြိတ်နဲ့ အပျိုရုံးအောင်လှလိုက်တာပါဆိုပီး..မပြောလိုက်ချင်ဘူးဟွန်း
ဟားဟား... စစ်ပြန်နဲ့ရွာကျန် ပါ နင်တို့၂ယောက်လုံးကို ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး..တော်ကြတော့..

.....
.....
.....

နေ့လည်စာချက်ပြတ်စားသောက်ပီးသွားကြတော့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ဧည့်ခန်းမှာပူးပူးကပ်ကပ်လေး
(ကျနော်က မေ့အနားအတင်းတိုးကပ်ပီးထိုင်တယ်) ထိုင်ရင်းငယ်ဘဝတွေကို တဝါးဝါးနဲ့
စားမြုံ့ပြန်နေကြသေးတယ်။ မေ ကခုထိကျနော်ကို ကျေနပ်သေးတဲ့ပုံမပေါ် ဘူးဗျ။ ရယ်မောရင်းသူ
ပုခုံးလေးပေါ်လက်တင်လိုက်ရင် တွန်းတွန်းချသေးတယ်။ စကားတွေတဝကြီးပြောပီးတော့ ခိခိက
အညောင်းဆန့်ရင်း ငါမေ့နေလိုက်တာ..နက်ဖန်ငါတို့ရပ်ကွက်က ကထိန်ခင်းမှာဟ.. ဓမ္မာရုံထဲချက်ကြပြတ်ကြတာ
သွားကူလိုက်ပါဦးမယ်..နင်တို့အလွမ်းသယ်ထားနင့်ကြ.. ငါလစ်လိုက်ဦးမယ်..ဆိုပီးအပြင်
ထွက်ဖို့ပြင်တယ်။ ခိခိ အပြင်သွားမယ်ဆိုပီး အိမ်အောက်အဆင်းမှာ မေ က အိပ်ခန်းထဲဝင်သွားတယ်။
အိမ်အောက်က ဆိုင်ကယ်စက်နီးသံနဲ့အတူမောင်းထွက်သွားသံကြားတဲ့အထိ ကျနော်ဧည့်ခန်းထဲမှာ
ဆက်ထိုင်နေမိတယ်။ ၅မိနစ်လောက်ကြာလာတဲ့အထိ မေ ကပြန်ထွက်မလာဘူး။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ မိုးပြေးလေးက
တဝေါဝေါရွာချလာပီး ချက်ချင်းတိတ်သွားတယ်။

ဆောက်တည်ရာမရနိုင်အောင် တုန်ခါနေတဲ့ရင်ဘတ်နဲ့ ကျနော်အသာအယာထပီး မေ ဝင်သွားတဲ့အိပ်ခန်း
တံခါးပေါက်နားကိုလှမ်းလာခဲ့မိပီ။

ခန်းစီးစကိုအသာအယာလေး လက်နဲ့ဆွဲမ ပီးအခန်းထဲကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကျနော်နတ်သမီးလေး မေ..
အခန်းထဲက မှန်တင်ခုံအရှေ့မှာထိုင်ရင်း ဆံနွယ်လေးတွေကိုဖီးသင်နေရင်း ကျနော်ကိုကျော
ပေးထားတယ်။ အဝတ်အစားလဲထားဟန်တူတဲ့ မေ ဟာ စွပ်ကျယ်အင်းကျီအဖြူဆွတ်ဆွတ်ပါးပါးလေးနဲ့
ထမီအဝါတစ်ပတ်နွမ်းလေးကိုဝတ်ထားတယ်။ တံခါးဝမှာ ကျနော်ရပ်နေတာကို မှန်ထဲကနေမြင်လိုက်
ဟန်တူတဲ့ မေ က အသာအယာလေးလှည့်ကြည့်လာတယ်။ အခုအခံမဝတ်ထားတဲ့ စွပ်ကျယ်ပါးပါးလေးအောက်က
ဆူဖြိုးလွန်းလှတဲ့နီကြီး ၂လုံးက ထင်ထင်ရှားရှားကြီးဖြစ်နေတာကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာကျနော်
မြင်လိုက်ရတယ်။ ဖူး..... ဟိုးအရင်ကနေတွေ့လိုပါလားဗျာ။ တံခါးအဝမှာ ကျောက်ရုပ်လိုရုပ်နေမိတဲ့ ကျနော်ကို
မေ ကခပ်တည်တည်နဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ရင်း အံကြိတ်ထားတဲ့လေသံစူးစူး
လေးနဲ့လှမ်းအော်လာတယ်။

အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို သွားပိတ်လေ..ဘာလုပ်နေတာလဲ ..

သစ်သားခေါက်တံခါးမကြီးကို ပိတ်နေတဲ့ကျနော်လက်တွေက ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေလို့ ကလန့်တိုးတာတောင်
အဆင်မပြေချင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။

စိတ်ကိုမနည်းငြိမ်အောင်ထားပီး တံခါးမကြီးကိုခပ်သွက်သွက်လေးပိတ်လိုက်တယ်။ ဟိုကောင်မ ခိခိ
ကတော့ချက်ချင်းပြန်မလာလောက်ပါဘူး။ ငယ်သူငယ်ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်ကြီးတွေမို့ တမင်ရှောင်သွား
ပေးတာအသိသာကြီးပဲ။ မတော်တဆ ဧည့်သည်ဘာညာလာမှာပဲစိုးရတာလေ။

ဟိုလူ! တံခါးသွားပိတ်တာ တစ်ကမ္ဘာလောက်ရှိပီနော်.. ဘာလုပ်နေတာလဲ

ဗျာ! လာပီ..လာပီ

စိတ်မရှည်သလိုအော်သံကလေးထွက်လာလို့ ကျနော်အပြေးကလေး အိပ်ခန်းဖက်ကိုလှစ်ကနဲပြေးလာမိတယ်။

.....

.....

.....

အိပ်ခန်းထဲဝင်ဝင်ချင်း မေ့ကိုမတွေ့လို့အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားသေးတယ်။ အိပ်ခန်းဝင်ပေါက်ဝဘေး နံရံနားမှာ
အရိပ်တစ်ခုတွေ့ လို့ဘေးကိုလှည့်ကြည့်လိုက်မှ မခိုတရို့ပုံစံကလေး နံရံကိုမှီပီးရပ်နေတဲ့မေ့ကို မြင်လိုက်ရတယ်။
လျှိုက်ဖိုနေတဲ့ ရင်အစုံနဲ့ မေ့ အရှေ့မှာမတ်တပ်ရပ်ပီး ကျနော်မေးစိထိရုံကလေးဖြစ်နေတဲ့
မေ့နဖူးပြောင်ဝင်းဝင်းလေးကို အမြတ်တနိုးနိုးရှိုက်လိုက်တော့ ရှင်မတောင်
သနပ်ခါးအနံ့မွှေးအေးအေးလေးရတယ်။ အားရပါးရ ရှိုက်နမ်းပီးတော့မှ လူချင်းခွာလိုက်ရင်း ကျနော်မေ
ကိုသေသေချာချာတစ်ကိုယ်လုံးစိုက်ကြည့်လိုက်မိတော့..

အသက်ရှူမြန်လို့ နိမ့်တုံမြင့်တုံဖြစ်နေတဲ့ စွပ်ကျယ်အဖြူပါးလွှလွှလေးအောက်က ထွားကြိုင်းလွန်းလှတဲ့
နီကြီး ၂လုံးကတင်းတင်းရင်းရင်းဖြစ်နေတဲ့အပြင် နီသီးခေါင်းစူတူတူလေးတွေက အတောင့်
လိုက် စွပ်ကျယ်အင်းကျီကိုဖောက်ထွက်တော့မတတ်ပဲဗျ။ သူဝတ်ထားတဲ့စွပ်ကျယ်လေးက ကြပ်လွန်းတော့
ချက်အောက်နားမှာအပေါ် ကိုနည်းနည်းတက်နေတယ်။ ဟနေတဲ့နေရာက မြင်နေရတဲ့ ဗိုက်သား
ဝါဝင်းဝင်းလေးရယ် ချက်နက်နက်ကလေးရယ်က ဗိုက်သားရှုပ်ရှုပ်ကလေးဆိုတော့ လှလိုက်တာလေ။ တကယ်ဆို
ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေး မေ ဆိုတာ အပျိုဘဝကထဲက ကိုယ်လုံးက ပိန်သွယ်သွယ်လေး

ပေမယ့် နို့နဲ့ဖင်နေရာမှာ တော်တော်ခိုင်ခံ့တောင့်တင်းတယ်ဆိုတာလောက်ပဲ သတိထားခဲ့မိတာပါ။ ခုဆို ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီး အနီးကပ်ကြည့်မိတော့မှ အသက်ရှူမှားရလောက်အောင်စိုပြေ ဖွံ့ထွားသူလေးမှန်း ကျနော်သိလာရတာကိုး။ ခါးကျင်ကျင်လေးက အတင်းဆွဲညှစ်လိုက်ရင် ကျိုးကြေသွားမှာတောင်စိုးရတယ်။ ခါးကနေအောက်ပိုင်းကိုဆင်းကြည့်လိုက်ပါဦး။ လှလှပပလေး ကားတက်သွားတဲ့ ဖင်တုံးတုန်တုန် ကြီးက ငယ်ငယ်က ကျနော်တို့ နောက်ပြောင်ဖူးတဲ့ "မောင့်တစ်သက်စာ" ဆိုသလိုမြင်မကောင်းအောင် ကြီးလွန်းတာမဟုတ်သလို၊ သေးကျစ်ကျစ်ကလေးလဲမဟုတ်.. အားရပါးရဆောင့်ပီးဖိမိခံလို့ရနိုင်တဲ့ အရွယ်အစားမျိုးဗျ။ ချုံပြောရရင် ကျနော်မေကလေးဟာ လူကပိန်သွယ်သွယ်ကလေးပေမယ့် ပြင်သစ်စကားနဲ့ပြောရရင် "ပစ္စည်းပစ္စယ အပြည့်ပါသော လသာဆောင်" ကလေးပေါ့။

မမြင်ရတာကြာခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ မေ့ အလှအပတွေကိုငေးရင်း မှိန်းမောနေတဲ့ ကျနော့်ကို မေက နံရံကိုမှီတွယ်ထားရင်း အတင်းဆွဲဖက်လာတယ်။

ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကို ခေါင်းကလေးတိုးခွေ့ရင်း ကျနော့်လည်ပင်းတဝိုက်၊မေးစိ၊ ပုခုံးအစွန်းတွေကို တပြတ်ပြတ်လျှောက်နမ်းရင်း..

မောင်ရယ်... မောင်... မေ လွမ်းလိုက်တာ..မေချစ်တဲ့မောင်ရယ်..

လို့ တဖုဖုရေရွတ်နေရှာလေရဲ့။ ကျနော်ကတော့ မေ့မျက်နှာပေါ်တစ်ခြမ်းအုပ်ထားတဲ့ ဆံနွယ်ရှည်ရှည်လေးတွေကို နောက်ကျောဖက်ကိုသပ်တင်ပေးရင်း ခပ်တင်းတင်းပြန်ဖက်ထားမိတယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့ မေ့အသက်ရှူသံတွေက ပြင်းထန်လာပြီး ကျနော့်ကိုသိုင်းဖက်ရင်း ခိုစီးလိုက်တော့ ကျနော်ကိုင်းအညွတ်.. ပူနွေးပီးပျော့အိလှတဲ့ မေ့ နှုတ်ခမ်းတွေက ကျနော့်နှုတ်ခမ်းကို ဖိကပ်နမ်းစုပ်လာပီ။ ကျနော်ကိုယ် တိုင်ကလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း တုန်ပြန်စုပ်နမ်းပေးနေမိပီ။

ပြွတ်စိစိ..ပြွတ်စိစိ..ဟား::: ချစ်တယ်... မေလေးရယ်.. မောင်ရယ်... အဟား::: ..ပြွတ်စိစိ အနမ်းမုန်တိုင်း အပြင်းအထန်တိုက်ခတ်နေတဲ့ အပြင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လွှတ်ထွက်သွားမှာစိုးတဲ့အတိုင်း အတင်းဖက်တွယ်ပြီး ကျောပြင်တွေကိုကိုယ်စီ ပွတ်သပ်နေကြမိပါတယ်။ မွတ်သိပ်လွန်း တဲ့အနမ်းတွေကြောင့် ရမ္မက်သွေးတွေက ဆူပွက်လာကြပီ။ တရူးရူးအသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနဲ့ နမ်းစုပ်နေကြရင်း မေ့စွပ်ကျယ်ပါးပါးလေးအောက်ကနေ လျှိုရင်း ဆူဖြိုးလှတဲ့ နို့ကြီး ၂လုံးကို ကျနော်စုံကိုင်ပီး ဆုပ်ချေနေပီ။ အား::: အိစက်ပီးကိုင်လိုက်တိုင်း လိင်စိတ်တွေထောင်းကနဲထထသွားတဲ့အထိ အရသာရှိလိုက်တာဗျာ။ နို့သီးခေါင်းစုတူတူလေးတွေကို လက်မထိပ်နဲ့ ပွတ်ပီးကစားပေးလိုက်တော့ နံရံကိုမှီပီး ရပ်နေတဲ့ မေ့ ခမျာ ခြေဖျားလေးထောက် ခါးလေးမတ်ပီး ဖီးလ်တက်တက်သွားရှာတယ်။

အာ့..အာ့.. အာ့...

စွပ်ကျယ်အင်းကျီလေးကို မချွတ်တော့ပဲ အသာအယာလှန်တင်လိုက်ရင်း မေ့ နို့ကြီး ၂လုံးကို ကျနော်အားရပါးရငုံခဲပီး ဘယ်ညာပြောင်းစို့ ပလိုက်တော့မေ့ဆီက အော်ညည်းသံလေးတွေထွက်ကျလာပီ။ အပေါ်က နို့၂လုံးကို အားရပါးရခဲနေတဲ့ အချိန်မှာ အောက်က မေ့ထမီလေးကို အသာအယာဖြေချလိုက်ပီး ချောမွတ်အိစက်တဲ့ တင်ပါးပိုင်းပိုင်းကြီးကိုလည်း လက်၂ဖက်နဲ့ ကိုင်မ ပီးအားရပါးရ ပလာတာ နယ်သလိုနယ်ပေးနေမိတယ်။

ခုချိန်မှာ မေ့ ပုံစံလေးက ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲဆိုတော့ အောက်ပိုင်းက ဝစ်လစ်စလစ်ကလေး.. အပေါ်ပိုင်းက

စွပ်ကျယ်လှန်ပီး နို့ပါဝါဝင်းဝင်းကြီးတွေအပြင်ကိုထုတ်လို့..ချစ်စဖွယ်ကောင်းမလေးပေါ့။
ကျနော့်ခါးက ဝတ်ထားတဲ့ ကချင်ပုဆိုး ခါးပုံစကို အသာအယာလေး မေ့ဆွဲချွတ်လိုက်တယ်။
ကိုယ့်ဖာသာအလုပ်ရှုပ်နေလို့ ငုံ့မကြည့်အားပေးမယ့် အင်မတန်မာကျောတောင်မတ်နေပီဖြစ်တဲ့ ကျနော့်ဒုံးပျံ
ကြီးကို မေ့လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေက ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ပီး ကစားပေးနေပီဆိုတော့ ခံစားမိတယ်။
မောင်..ခဏလေး..

အသံတုန်တုန်လေးနဲ့ပြောလာလို့ ကျနော်လှုပ်ရှားနေတာကို ရပ်ပေးလိုက်တာနဲ့ မေ
ကရုတ်တရက်ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်တယ်။ အာကာသကိုလွှတ်တင်တော့မယ့်
ဒုံးပျံကြီးတစ်စင်းလိုတောင်မတ်ပီးနီရဲ
ပြောင်လက်နေတဲ့ ကျနော့်ပစ္စည်းဟာ တဆတ်ဆတ်နဲ့ ဟိုရမ်းဒီရမ်းဖြစ်နေတာကို မေ
လက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေနဲ့ ဖမ်းဆုပ်လိုက်တာကိုခံလိုက်ရတယ်။ တစ်ချောင်းလုံးကို
အပေါ်ကိုထောင်မတ်ပီးကိုင်လိုက်ရင်း အောက်ချေနားကနေ ဟိုးအပေါ် -စံဖူးထိပ်အထိ
လျှာလေးကိုအပြားလိုက်ထုပ်ပီး လျှက်ပေးနေတဲ့ မေ့ကို ကျနော်ငုံ့ကြည့်မိတော့ နီရဲနေတဲ့မျက်နှာလေးက ဖရိုဖရဲဆံ
နွယ်လေးတွေကြားကနေ ကျနော့်ကိုမော့ကြည့်နေရှာတယ်။ ၃-၄ချက်လောက် လျှာနဲ့လျှက်ပေးပီးတာနဲ့ နှုတ်ခမ်းကို
ဝလုံးကလေးလို ဝိုင်းစက်စက်လေးလုပ်ရင်း ထိပ်ဖူးကနေ ငုံ့ခဲရင်းစုပ်သွင်းသွားပြန်တယ်။
ကျင်ဆိမ့်တဲ့ ကာမဂုဏ်အရသာကြောင့် ကျနော့်မှာ ခြေဖျားထောက်ရင်း မေ့ဆံပင်တွေကို
ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ကော့ပေးနေမိပီဗျာ။

.....
.....
.....

ပေါက်ကွဲတော့မတတ်မာတောင့်လာတဲ့ ကျနော့် ဒုံးပျံက ချစ်သူမေလေးကို အားရပါးရ မြန်မြန်ိုး
ပါတော့လို့တောင်းဆိုစပြုလာလို့ မေ့ပါးစပ်ထဲက ကျနော့်ိုး ကိုအတင်းဆွဲချွတ်လိုက်ရတယ်။
ပလွတ်ကနဲ မြည်သံနဲ့အတူ ပါးစပ်ထဲငုံ့စုပ်နေတဲ့ိုး ကိုအတင်းဆွဲချွတ်တာခံလိုက်ရတော့ မေက
အလိုမကျဟန်လေးနဲ့ ကျနော့်ကိုမော့ကြည့်လာတယ်။ ကျွတ်သွားတဲ့ ကျနော့်နီရဲရဲမာတောင့်တောင့်
အချောင်းကြီးကို မက်မက်မောမောငေးနေသေးတယ်။

မေ..မောင် တအားိုး ချင်နေပီ..လာ..မေ့ကို မောင် အဖုတ်လျှက်ပေးမယ်..

ဟင့်အင်း.. မေလည်းတအားဖြစ်နေပီ.. အရည်တွေတောက်တောက်ကျနေတာ..မလျှက်နဲ့တော့..
တခါထဲလုပ်တော့..

စွပ်ကျယ်အင်းကျီလေးကို ဆွဲမချွတ်အားတော့ပဲ မေ့ကို ဆွဲထူလိုက်ပီး နံရံဆီတွန်းကပ်လိုက်တယ်။
ပေါင်တစ်ချောင်းကိုဆွဲမ၊ ဒူးကိုကွေးလိုက်ရင်း မေ့ အဖုတ်ဝမှာ ကျနော့် ဒုံးပျံကိုတော့လိုက်တယ်။ အလိုက်
တသိနဲ့ မေက သူ့လက်ကလေးနဲ့ အဖုတ်အဝကိုတော့ပေးပီး အရည်တွေစိုအိနေတဲ့ အဝနားမှာ ဝလုံးဝိုင်းသလို ၃-
၄ချက်လောက်ပွတ်ကစားလိုက်သေးတယ်။ ပီးတော့မှ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုတင်းတင်း
ကိုက်ရင်း ကျနော့်ကို ခေါင်းကလေးဆတ်ပြတယ်။ိုး တော့ဆိုတဲ့အမူအယာလေးပေါ့။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့အားကို
ဒုံးပျံထိပ်ဖူးဆီပို့လိုက်ရင်း ကော့တင်လိုက်တယ်။

အခု... ရှိ..... မောင်ရယ်...

စီးပိုင်တင်းကျပ်လွန်းစွာနဲ့ပဲ မေ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးထဲကို ကျနော်ဦး ကြီးထိုးခွဲပင်ရောက်သွားပါပြီ။
တစ်ချက်ထဲနဲ့ အရင်းထိရောက်အောင် ထိုးသွင်းလိုက်မိတော့ မေ့က အံကြိတ်ထားရင်းညည်းညူ
နေရှာတယ်။ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ ကျနော်ပုခုံးအစွန်းကို သွားနဲ့ကိုက်လာသေးတယ်။ ပေါင်တစ်ချောင်းကိုမထား၊
ကျန်လက်တစ်ဖက်က မေ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုထိန်းထားရင်း ကျနော်အသားကုန်ကော့ပီး
မေ့ကိုအဆက်မပြတ်ဦးဆောင်ပေးနေမိပါတယ်။

အား... ရှိုး... အမလေး... မောင်... ဖြေးဖြေးကွယ်... အား...

ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ကျနော်နဲ့မေ့ အချစ်နယ်ကျွံခဲ့တဲ့ ပိုဇေးရှင်လေးကလည်း ဒီလိုပဲဆိုတာ သတိရသွားမိလိုက်တော့
ကျနော်ဆောင့်ချက်တွေက မာန်တွေတောင်ပိုပါလာသလိုပဲဗျာ။

မတ်တပ်ရပ်လျှက်ဆောင့်နေရင်း မေ့ တစ်ကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်ခါရင်းတွန့်လိမ်လာတာ သတိထားလိုက်မိတယ်။
ကျနော်ကောင်မလေး အထွတ်အထိပ်ရောက်သွားရှာပီဆိုတာ ပျော့ခွေကျသွားတဲ့သူမ
ကိုယ်လုံးလေးကဖော်ပြနေတာမို့ ကျနော်ဆောင့်နေတာကို ခဏရပ်ပီး
ကိုယ်လုံးအိတွေးတွေးလေးကိုဆွဲပွေ့ယူလိုက်တယ်။ နှုတ်ခမ်းချိုချိုလေးကို အသာအယာ စုပ်ယူပေးလိုက်တော့
မိုန်းနေရှာတယ်။ အဖုတ်နဲ့ တပ်လျှက်ကနေ ဆွဲချွတ်လိုက်ပီး မေ့ ကိုယ်လုံးလေးကိုဆွဲမလိုက်ပီး
နံဘေးက ကုတင်ပေါ်ကို ပက်လက်ကလေး အသာတင်ပေးရင်း ဒူးထောင်ပေါင်ကားအနေအထား
ပြင်ပေးလိုက်တယ်။

ပီးတာနဲ့ အရည်တွေဗလပွ ဖြစ်နေတဲ့ မေ့ အဖုတ်ဖောင်းကားကားကြီးထဲကို ကျနော်
မာတင်းနေဆဲခုံးပျံကြီးကို တေ့ပီးဆောင့်ချလိုက်တော့ လျှော့ကနဲပင်ချသွားပြန်တယ်။
ကုတင်ဖောင်းမှာ ပက်လက်အိပ် ဒူးထောင်ပေါင်ကားဖြစ်နေတဲ့ မေ့ကို ကုတင်အောက်ကနေရပ်ပီး ကျနော် ဆောင့်ဦး
နေတာမိတာခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲမို့ ကုတင်လေးက တကျိကျိအော်မြည်သံတွေဆူညံလို့ပေါ့ဗျာ။
မေ့ဆီက ညည်းညူသံထွက်မလာတော့ပဲ မျက်လုံးလေးမှိတ်ပီး မိုန်းနေတာကို အခွင့်ကောင်းယူပီး
ကျနော်အသားကုန် ပစ်ပစ်ဆောင့်နေပီ။

ဖောင်း...ဖောင်း... အား... ရှိုး...

အားပါပါနဲ့ ကျနော်ဆောင့်ချက်တွေကြောင့် မေ့ ကိုယ်လုံးလေးတစ်ခုလုံးတုန်ခါနေတဲ့ အပြင်
စွပ်ကျယ်အပါးလေးအောက်က နို့ကြီး ၂လုံးကလည်း အထက်အောက်ပြေးလွှားတုန်ခါနေတော့တယ်။ ခပ်ပြင်းပြင်း -
ဦးနေရင်း မေ့စွပ်ကျယ်လေးကို ကျနော်လှန်တင်ပီး နို့ ၂လုံးကို စုံကိုင် အားပြုရင်း အသားကုန်ကြမ်းမိနေပီ။
တစ်ချက်တစ်ချက် ဆောင့်ချလိုက်ရင် ကျနော်ဦး အရင်းထိရောက်ရောက်သွားတာမို့
ရင်ထဲမှာ ပြည့်သိပ်ပီးနင့်ကနဲနင့်ကနဲနေအောင် ကောင်းလွန်းနေတယ်။ အဲ့ဒီလိုလေး ဆောင့်နေရင်း ကျနော်
ခုံးပျံအချောင်းတစ်လျှောက် ဖမ်းဖမ်းဆုပ်သလို ခံစားရလာလို့ သတိထားမိလိုက်တော့ ..ခုနက
တစ်ချိပ် သွားလို့ မိုန်းနေတဲ့ မေ့က မျက်လုံးလေးဖွင့်လာ.. အံကလေးတင်းတင်းကြိတ်ရင်း အောက်ကနေ
ပြန်ပြန်ကော့ပေးနေတာကိုတွေ့ရတယ်။ မေ့ ခါးက ကုတင်နဲ့ထိမနေတော့ဘူး။ တံတောင် ၂ဖက်
ထောက်ထားရင်း ခါးကလေးကော့ခါကော့ခါနဲ့ ကျနော်ကို အောက်ကနေ ကော့ပေးရင်း
စကော့ဝိုင်းသလိုလုပ်ပေးနေပြန်ပီ။ ဘယ်လောက်လှတဲ့မိုန်းမနဲ့ အိပ်ရပါစေ..အပေးအယူမမျှ၊အရှက်အကြောက်ကြီး
လို့ကတော့ လုပ်လိုက်ရမှန်းတောင်မသိဖြစ်တတ်တယ်ဗျာ။ ခုကျနော်ချစ်သူလေး မေ့နဲ့ကတော့ ခင်ဗျားတို့

မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ အပေးအယူဘယ်လောက်မျှနေသလဲဆိုတာ။

ကျနော်က တည့်တည့် အားနဲ့ဆောင့်အချ မှာ မေ က အောက်ကနေဘယ်လိုကံ၊ညာဂိုက်ကလေးတွေ အလှည့်အပြောင်းလုပ်ပေးပီး ကော့ကော့ခံပေးနေတာဟာ ကျနော်ပါးစပ်က တရိုးရိုးနဲ့ အသံ တွေထွက်ကျလာတဲ့ထိအောင် ကောင်းလွန်းနေတာပေါ့။ ၂ယောက်စလုံးလည်း မီးကုန်ယမ်းကုန်ကိုကြမ်းနေမိပါပီ။ တဖြေးဖြေးနဲ့ ပိုကြမ်းချင်လာတဲ့ ကျနော် မေ့နို့ကြီးတွေကိုကိုင်ရတာ မလွတ်မလပ်ဖြစ်သ လိုခံစားရလာလို့ ချက်ပြင်းပြင်း ဆောင့်အချမှာ ထုံးစံအတိုင်း လက်သရမ်းလိုက်မိပီ။

ဗြို!

စွပ်ကျယ်အပါးလေးကို လက် ၂ဖက်နဲ့အလယ်တည့်တည့်လောက်ကနေ ကိုင်ရင်းဆွဲဖြုတ်လိုက်တယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ တစ်ပိုင်းတစ်စမဟုတ်တော့ပဲ ဝါဝါဝင်းဝင်းနို့ကြီး ၂လုံးက ဗြိုကနဲ့လွတ်လပ်သွားတော့ တယ်။ အဲ့လိုလုပ်လိုက်တာကို မေ ကစိတ်ပိုကြွသွားဟန်နဲ့ သူမ ဖင်ကို တစ်ချက်လောက် မ ယူလိုက်ရင်း အဖုတ်နဲ့ ကိုဆွဲချွတ်ပလိုက်တယ်။ ကျွတ်သွားတာနဲ့ တပြိုင်နက်ထဲ ကိုယ်လုံးလေးကိုတစ်ပတ် လှည့်လိုက်ပီး လေးဖက်ထောက် ဖင်ကုန်းပေးလိုက်တယ်။ ကျနော်လည်းချက်ချင်းဆိုသလို ကုတင်အောက်မှာမတ်တပ်ရပ်နေလျက်က ခြေထောက်တစ်ချောင်းကို ကုတင်ပေါ်လှမ်းတင်၊ ကျန်တဲ့ခြေထောက် ကိုကြမ်းပြင်ပေါ်ရပ်ထားရင်း ဖြူဖွေးအိစက်တဲ့ မေ ဖင်တုံးထွားထွားကြီးအလယ်တည့်တည့်က အနောက်ကိုပြုစုစ ဖြစ်နေတဲ့ အဖုတ်ဝမှာတော့ပီး သွင်းလိုက်တယ်။

ပလွတ်!

အရည်တွေတအားများနေလို့လားမသိဘူး အသံတောင်ထွက်လာတယ်။ ကျနော်ခါးကို ခပ်ကိုင်းကိုင်းလုပ်ထားရင်း မေ့နို့ကြီး ၂လုံးကို လှမ်းဆွဲကိုင်ထားရင်း လေးဖက်ထောက်ဆက်ိုးတယ်။ အိစက်ညက် ညောလွန်းတဲ့ ဖင်တုံးကြီးကို ကျနော်ဆီးခုံးက သွားသွားဆောင့်မိတဲ့ အထိအတွေ့ လက် ၂ဖက်က ဆုပ်ချေနေရတဲ့ နို့ ၂လုံးရဲ့အထိအတွေ့ အဖုတ်ထဲကိုဝင်နေတဲ့ ကျနော် ခုံးပျံ့ကြီးဆီက ပေးနေတဲ့ကျင်ဆိမ့် တဲ့အရသာ။ ခုချိန်ကျနော်ကို နတ်ပြည်ခေါ်မယ်ဆိုရင်တောင် မအားသေးဘူးဗျာလို့တောင် ငြင်းမိမယ်ထင်တယ်ဗျာ။

ခါးလေးကိုင်း နို့တွေကိုလှမ်းဆွဲရင်းိုး ဆောင့်နေရာကနေ ညောင်းလာတော့ လက်လွှတ်လိုက်ပီး ဖင်တုံး ၂ခြမ်းပေါ်ကို လက်ပြောင်းကိုင်လိုက်တယ်။ စီးပိုင်ပိုင်နဲ့ အင်မတန်ကိုင်လို့ကောင်းတဲ့ ဖင်ကြီး တွေ၊ ဖြူဆွတ်ဝင်းပလွန်းတော့ အဲ့ဒီဖင်ဖြူဖြူကြီး ၂ခြမ်းထဲကို ကျနော် နီနီကြီးဝင်ဝင်သွားတာကို ကြည့်ရင်း ဆောင့်ရတာ ပိုအရသာရှိလာသလိုပဲဗျ။

မောင်.. မေ..နောက်တစ်ခါ..နောက်တစ်ခါ..ရိုး.....

တောင့်တောင့်ကလေး ဖင်ကုန်းပီး ခံနေတဲ့မေ့ ဆီက အော်ညည်းသံထွက်လာတဲ့အပြင် နောက်ပြန် ပြန်ဆောင့်လာလို့ မေ ပီးချင်လာပြန်ပီဆိုတာ ကျနော်သိလိုက်တယ်။ အချိန်မဆွဲတော့ပဲ တဖန်းဖန်းမြည် အောင် ကျနော်ဆောင့်ပေးနေမိပီ။

အင်း.....ရူ.....

ညည်းသံအသက်ရှူသံခပ်ပြင်းပြင်းတွေ၊ နှာမှုတ်သံတွေနဲ့ အတူလေးဖက်ထောက်ထားတဲ့ မေ တစ်ယောက်ပျော့ခွေဆင်းသွားပြန်လို့ ခါးကျင်ကျင်လေးကနေ ကိုင်ပီး ကျနော်ဆွဲမထားရတယ်။ လေးဖက်ကုန်းပေးနေတာကို ဒူးမထောက်နိုင်ရှာတော့ဘူးထင်တယ်ဗျ။ ခါးကျင်ကျင်လေးကို စုံကိုင်ထားရင်း ကျနော်ဆက်ဆောင့်ိုးရင်း ထိန်းထားတဲ့စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်မိတော့ အချိန်အကြာကြီးအောင်

အီးထားရတဲ့ သုတ်ရည်ပူပူတွေဟာ ကျနော့်ကျင်ချောင်းတလျှောက် အရှိန်နဲ့ ပြေးထွက်လာပီး မေ့ ဖင်ကြီး ၂ခုကြားက အဖုတ်ထဲကို အားနဲ့ပန်းထွက်ကုန်တယ်ဗျာ။

မေ.. မောင် ပီးပီး.. ထွက်ကုန်ပီကွာ... အား:::::::::::::::::::: ကောင်းလိုက်တာ....ရီး::::

.....
.....
.....

၂ယောက်သားထပ်လျှက်ကလေး အိပ်ယာပေါ် လဲအိပ်ကျသွားပီး အသာလေးမိုန်းနေကြတယ်။
မိုးအေးအေးလေးမှာတောင် ချွေးစက်တွေက ၂ယောက်စလုံးစိုရွှဲနေအောင် ကြမ်းလိုက်မိတော့ ဆန္ဒ ပြည့်ဝမှုနဲ့အတူ ပျော့ခွေသွားကြတယ်။ စကားတွေမဆိုဖြစ်ပဲ တိတ်တဆိတ်မိုန်းနေကြတာ ၁၅ မိနစ်လောက်ကြာသွားတယ်။ မှောက်လျက်အိပ်နေတဲ့ မေ့ အပေါ်ဖိမိထားတဲ့ ကျနော်က မေ့ဂုတ်ပိုးလေးကို သွားနဲ့ မနာအောင်ဖိကိုက်ပေးပီး ကျီဆယ်နေမှ မေက လူးလဲထဖို့ ကြိုးစားတယ်။ အသာလေးဖယ်ပေးလိုက်ပီး ၂ယောက်သားဘေးတိုက် ရင်ချင်းအပ်လျှက်ဖက်ထားမိတယ်။ အမြတ်တနိုးတစ်ယောက်ပါး ပြင်တွေ နဖူးတွေကိုနမ်းရှုပ်ကြရင်း ဖရိုဖရဲဖြစ်နေတဲ့ ၂ယောက်စလုံးရဲ့ အခြေနေကိုသတိထားလိုက်မိတယ်။

အဟီးဟီး

မေ ကဖင်ပြောင်လေးဖြစ်နေတာတင်မကဘူး.. ခုနက ကျနော်အတင်းဆွဲဖြိုလိုက်တဲ့ စွပ်ကျယ်လေးက ခါးမှာပတ်လို့.. ဘယ့်နှယ်လေးမှန်းမသိပါဘူး ဆံပင်ရှည်စုပ်ဖွား..ဖင်တုံးလုံး..စွပ်ကျယ်အပြီလေးခါးမှာ ပတ်လို့ ချစ်စရာ မျက်နှာပေးလေးနဲ့ဗျာ။

မောင့်တာဝံမကလေး..

အဟီး.. မောင်နော် သူများကို..

အဲ့ဒီလိုပြောရင်း မေ့ လက်ချောင်းကလေးတွေက ကျနော့်ရဲ့ ပျော့ခွေနေတဲ့ အောက်က ခုံးပျံ့(အဲလေ) ခုံးပျော့ ကို အသာလေးလာပွတ်သပ်လာပြန်တယ်။

ဘာသဘောလဲမေလေး..

ဘာဘောရမှာလဲ.. မဝသေးတဲ့သဘောပေါ့..ဒီနေ့တော့ရှင့်ကို ကျမ အဝချစ်ပစ်မယ်.. ဟွန်း
ထွက်တော့ပြေးမယ်မကြံနဲ့

ဘုရားဘုရား.. ငါတော့သေပီထင်တယ် အဟီးဟီး

....
....
....

အဲ့လို ၂ယောက်သားပျော်မဆုံးတပြုံးပြုံးဖြစ်နေကြတဲ့အချိန်မှာပဲ အိမ်ရှေ့က ငှက်ဆိုးထိုးသံနဲ့တူတဲ့ ခီခီရဲ့ အသံကိုကြားလိုက်ရတယ်။

ကျောင်းဒကာနဲ့ ကျောင်းအမလေးတို့ရေ.. တံခါးလေးလာဖွင့်ကြပါဦးရှင် .. တဲ □

မနက်ဖက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ပီးတာနဲ့ ခီခီတို့အိမ်ဖက်ကိုထွက်လာခဲ့တယ်။
မနေ့က အဖြစ်အပျက်ကတော့ မပြောပြချင်တော့ပါဘူးဗျာ။ အကုန်အစုံနင်းခွက်နင်းဖြစ်ကုန်တာပေါ့။
ကျနော်ကပဲအိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို ထပီးဖွင့်ပေးခဲ့တာလေ။ မိခင်ရဲ့ စပ်ဖြူမျက်နှာကို ကျနော်သေချာတောင်

မကြည့်ရဲခဲ့ဘူး။ အိပ်ခန်းထဲမှာကျန်ခဲ့တဲ့ မေ တစ်ယောက်လည်း ဖရိုဖရဲအနေအထားကြီးကို ဘယ်လိုမြန်မြန်ပြန်ပီးဟန်မပျက်အောင်လုပ်နေရသလဲမသိတော့ပါဘူး။

ကျေးဇူးရှင်က အုန်းသီးခြစ်တဲ့ အုန်းခြစ်လိုလိုပြန်လာယူတာတဲ့ဗျာ။ စိတ်လေပါတယ်။ သူတို့ချက်တဲ့ပြုတ်တဲ့ဆီမှာ အုန်းခြစ်က ဒီလောက်ရှားရသလားမသိဘူး။ ခိခိလည်းလိုအပ်တာတွေကို ရှာပီးရော မေ ကအိပ်ခန်းထဲကနေခပ်တည်တည်ထွက်လာပီး ဟဲ့ခိခိ နင့်ကထိန်ချက်ပြုတ်တဲ့နေရာကို ငါလည်းလိုက်မယ်ဟာဆိုပီး ပါသွားပါလေရောလားဗျာ။ ကျနော်သိတယ်ဗျာ မေ ရှက်ရှက်နဲ့ အတင်းလိုက်သွားတာ။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း မျက်နှာတွေနီရဲတွတ်ပီး ရှက်စိတ်နဲ့ အိမ်ပြန်လစ်လာခဲ့တယ်။ တစ်ညလုံးအိပ်လို့မပျော်ဘူး။ ဆုံးရှုံးရပီထင်တဲ့ ကျနော်ချစ်သူမေလေးကိုပြန်ရလို့ ကြည်နူးတာရယ်။ ဖင်ပြောင်လေးဖြစ်နေတဲ့ မေ တစ်ယောက်ခိခိ ဝင်လာတုံးက ဘယ်လောက်ပျာယာခတ်နေရှာမလဲ တွေးမိပီး ရယ်ချင်နေတာရယ်ကြောင့် အိပ်မပျော်ဖြစ်တာ။

အိမ်ပေါ်တက်သွားတော့ ဧည့်ခန်းက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ အဝတ်ပုံကြီးချလို့ မီးပူထိုင်တိုက်နေတဲ့ ခိခိ ကိုတွေ့တယ်။ ကျနော်မြင်တာနဲ့ ဟီးဟီးဆိုပီးအသံထွက်လာလို့ အသံတိတ်ပါးစပ်လှုပ်ရှက်ကလေး ဆဲလိုက်သေးတယ်။ မသာမ လို့။ အလုပ်များနေတာလားဟ.. မေ တစ်ယောက်ကောဘယ်မှာလဲ.. အမလေး.. ရောက်တာနဲ့ သူ့ချစ်ချစ်ကိုပဲမေးတော့တာပဲ.. ဘာလုပ်မလို့လဲ.. ဆံပြုတ်တိုက်ချင်လို့လား မောင်သက်ရဲ့..ဟီဟီ

မိမိနော်..ငါ့ကို စ စရာများမှတ်နေသလား..သေမယ်..နင်တော့..ဟွန်း

ဟားဟား နင့်မေလေး ရှိပြီ.. အခန်းထဲမှာလေ..ခုနက

စကားလှမ်းလှမ်းပြောနေသေးတယ်...ဝင်သွားလိုက်လေ ခိခိကိုလက်သီးဆုပ်ပြလိုက်ရင်း အခန်းထဲကိုကျနော်ဝင်သွားလိုက်တော့ မေ က ကုတင်ပေါ်မှာ မှောက်လျှက်ကလေး ရင်ဘတ်အောက်ကို ခေါင်းအုံး ၂လုံးဆင့်ခံပီး စာဖတ်နေတာကိုတွေ့ရတယ်။ ကုတင်ပေါ် ကိုတင်ပါးလွှဲဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ကျောပေါ်မှာတင်နေတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေကို အမြတ်တနိုးလှမ်းကိုင်ဆော့ကစားရင်း ဟိုင်း လို့နှုတ်ဆက်လိုက်တော့ မချိုမချင်လေးမော့ကြည့်လာပီး စာဆက်ဖတ်နေ ပြန်တယ်။

ဖိုးသက်..နင်ငါ့သူငယ်ချင်းကို အပျော်တော့မကြံကြေးနော်.. ဟိုကလည်း တစ်ခုလပ်မ လေးဆိုပီး..အားငယ်နေရှာတာ..ကြည့်လုပ်ဦးဆရာလေး ခိခိရဲ့စကားသံက ဧည့်ခန်းကနေလွှင့်ပျံ့လာတယ်။

အေးပါဟာ.. နင့်သူငယ်ချင်းကိုသာနင်ပိုင်အောင်ပြောပေးပါ.. ငါတော့ဒီညနေပဲ မေ့ကို ငါ့မေမေဆီခေါ်သွားမလို့ပြင်နေပီ..မြန်မြန်ယူလိုက်တော့မယ်..

ဟေး.. မေ ရေကြားတယ်မလား.. ယောက္ခမကြီးဆီ ခေါ်သွားတော့မယ်တဲ့ ... ဒီလောက်ပွေ့ခဲ့တဲ့ကောင်က မိန်းမအတည်ယူတော့မလို့တဲ့..ယုံသလားဟေ့..

ဘယ်သူကသူ့ကို ယူမယ်လို့ပြောသေးလို့လဲမသိပါဘူး မိမိရယ်.. သူ့ကိုယ်သူပိုင်လှပီထင်နေတာဟဲ့..

မေ ကခိခိကို အဲ့ဒီလိုလေးပြန်အော်လိုက်ရင်း ကျနော့်ကို ခပ်တည်တည်နဲ့မော့ကြည့်ရင်း
မေးကလေးဆတ်ပြနေတာကို အသည်းယားလာလို့ မှောက်လျက်အိပ်ထားတဲ့အတွက် ခုံးထနေတဲ့ မေ့ တင်သားပိုင်း
ပိုင်းစက်စက်လေးကို အသာအယာဖျစ်ညှစ်ပေးလိုက်တယ်။

အေးလေ..ဟုတ်ပါ့ဟယ်..သူ့ကိုသူမိန်းမတကာက တမ်းတမ်းစွဲနေတဲ့ဇာတ်လိုက်မှတ်နေလားမသိဘူး..ဟာဟာ

မေ ကဒီကောင့်ကိုစပ်မြင်ကပ်လို့ အပျော်ကြုံလိုက်တာ..သိလားခိခိ..

သူတို့၂ယောက်အတွင်းနဲ့အပြင် အိပ်ခန်းထဲနဲ့ ဧည့်ခန်း အပြန်အလှန်စကားပြောရင်း
ကျနော့်ကိုပိုင်းစနေနောက်နေကြတာကို တဟားဟားရယ်ရင်း စိတ်ကသရိုးသရီဖြစ်စပြုလာတယ်။

မနက်စောစောရေမိုး

ချိုးပီးစ မေ့ကိုယ်လုံးလေးက အေးအေးမွှေးမွှေးလေးဖြစ်နေတာရယ်၊ ယောက်ျားရှုပ် အပြာရောင်လေးနဲ့
အိမ်နေရင်းထမီအနီရင့်ရင့်ကလေးဝတ်ထားတဲ့ကုတင်ပေါ်မှာမှောက်နေတဲ့ မေ့ ပုံစံလေးကိုကြည့်ပြီး
ကျနော့်စိတ်တွေဖောက်ပြန်စပြုလာပီလေ။ အပြန်အလှန်စကားပြောနေကြတဲ့ သူတို့၂ယောက်စကားပိုင်းမှာ
ရယ်သံတွေပေးလိုက်၊ အင်းအင်း..ဟုတ်ပါ့ ဘာညာဆိုပီးကျနော်စကားဝင်ထောက်ရင်း မေ့ထမီ
အနီရဲရဲလေးကို အသာလေးဆွဲလှန်တာကို မေ ကမသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး အပြင်က
ခိခိကိုစကားလှမ်းပြောနေတယ်။

အသားလေး ထမီကိုလှန်တင်လာတာ မေ့ ခါးအထက်ကိုရောက်သွားပီ။

ဖြူဖွေးဝါဝင်းအိစက်တဲ့ မေ့ ဖင်တုံးကြီး၂ခုက ပြုတင်းပေါက်ကပ်လာတဲ့အလင်းရောင်အောက်မှာထင်းနေတာပဲဗျ။
ဖင်တုံးတွေကို ပွတ်သပ်ဆုပ်ချေနေရင်း လက်တစ်ဖက်က မေ့ဂျိုင်းအောက်နေ နို့တစ်လုံး
ကိုအသာလေး နှိုက်ရင်း အင်းကျီပေါ်ကနေကိုင်နေလိုက်တယ်။

မေ.. နင် မိဝါတို့ဇာတ်လမ်းကြားပီးပီလားဟဲ့..

ဟေ့အေး.. ဘာဖြစ်လို့လဲ ခိခိ..

မပြောချင်တော့ပါဘူးဟယ်... @#%&*!@#%&*!

မိန်းမတွေပီပီ အတင်းချဖို့စကားစလာပီး ဆက်ပြောနေကြပီဗျ။ ကျနော်ကတော့ စိတ်တအားကြွလာလို့
မေ့အဖုတ်ကလေးကို ဖင်၂ခြမ်းကြားထဲကနေ လက်ခလယ်လေးသွင်းပီး ခပ်ဆဆလေးမွှေပေးနေပီ။
မှောက်လျက်အိပ်နေတဲ့မေ ကလည်း အလိုက်သတိလေး ဘေးတိုက်စောင်းအိပ်လိုက်ရင်း
ခြေထောက်တစ်ချောင်းကိုဆင်း၊တစ်ချောင်းကို ကွေးကွေးလေးလုပ်ထားပေးတဲ့အပြင် မသိမသာလေး ရှုပ်အင်းကျီ
ကြယ်သီးတွေကို ဖြုတ်ထားပေးလာပီ။ မတော်တဆ ခိခိထလာတဲ့အသံကြားရင်တောင် ထမီဆွဲချလိုက်ပီး
ပြန်မှောက်အိပ်လိုက်ရင် ဟန်မပျက်တော့ဘူးပေါ့လေ။

အဖုတ်ထဲလက်ထည့်ပီးမွှေပေးနေတာ အရည်တွေတောက်တောက်ကျစပြုလာမှ ကျနော်လည်းအသာလေး
ပုဆိုးကိုစလွယ်သိုင်း အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုချွတ်ချလိုက်ရင်း ကုတင်ပေါ်တက်ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်လိုက်တယ်။ မေ နဲ့ ခိခိ ကတော့ စကားတွေဖောင်ဖွဲနေတုံးပဲ။ ဘေးတိုက်အိပ်ထားတဲ့ မေ့
ဖင်ဖွေးဖွေးကြီးအနောက်မှာအသာလေး ဒူးထောက်ထိုင်ရင်း အပေါ်ဖက်က ဖင်တစ်ခြမ်းကိုမ အရည်တွေစိုအိနေတဲ့
မေ့ အဖုတ်ထဲကို ကျနော့် မာတောင်တောင်ဖြစ်နေတဲ့ အချောင်းကြီးကို ထိုးသွင်းလိုက်တော့
ဖွဲ့ကနဲထိုးခွဲပီးဝင်သွားတာ ရှောရှောရှူရှူပဲဗျ။ အားနဲ့မာန်နဲ့ဆောင့်လို့မရပေမယ့် အပြင်ကို
စကားလှမ်းလှမ်းပြောရင်း ကုတင်ပေါ်တစ်စောင်းအိပ်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းချစ်သူလေးကို ခိုးစားနေရတာ

ဘယ်လောက်ရင်တုန်ဖို့ကောင်းသလဲဆိုတာ လုပ်ဖူးတဲ့သူတွေပဲသိလိမ့်မယ်လေ။

ကြယ်သီးဖြုတ်ထားတဲ့ ရှပ်အင်းကျီဟပြီကြားထဲကနေ ပြူစစ မေ့နှိကြီးတွေကိုလည်း

အသာအယာကျနော်လှမ်းဆွဲရင်း ထိန်းပီး ဆောင့်နေမိတယ်။

ခိခိ ကိုစကားလှမ်းပြောဟန်ဆောင်နေရတဲ့မေ ကလည်း အောက်နှုတ်ခမ်းကို သွားစွယ်ချွန်ချွန်လေးနဲ့ ကိုက်ထားရင်း ကျနော်ကို မော့မော့ကြည့်နေတယ်။ မျက်မှောင်လေးကြုံထားရင်းဖီးလ်တက်နေတဲ့သူမ မျက်နှာလေးက ချစ်စရာလေးပေါ့ဗျာ။

ကျနော်မေမေ ကပြုံးပီး ကျနော်နဲ့မေ့ကိုကြည့်နေတယ်။

မေ တစ်ယောက်ကတော့ ရှက်ပီးခေါင်းကလေးငုံထားလို့ပေါ့။

အနက်ရောင်ရင်ဖုံးအင်းကျီကလေးနဲ့ကီမိုနီထမီအပြာနုကလေးကိုပိပ်ပြားပြားဝတ်ထားပီး ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကို ကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်ကလေး

ကျစ်ပီး ရင်ဘတ်အရှေ့ကိုချထားတဲ့ မေ့ ပုံစံကလေးက ယဉ်ကျေးလိမ္မာတဲ့ အပျိုဖြန်းမကလေးအတိုင်းပဲ

ကျက်သရေရှိလွန်းနေတယ်။ မနက်က ခိခိ တို့အိမ်က အိပ်ခန်းထဲမှာ အပြင်ကိုလှမ်းစကားပြောရင်း

အသာလေးခိုးစားခဲ့တုံးက အံလေးတကြိတ်ကြိတ်၊ရင်လေးတဖိုဖိုနဲ့ ရမ္မက်သွေးကြွနေခဲ့တဲ့ကောင်မလေး

မဟုတ်တော့သလိုပဲဗျ။ ကျနော်မေမေ ဆီသွားဖို့အတင်းခေါ်တာကို မေ ကြောက်တယ်ကွာဆိုပီးအတင်း

ငြင်းဆန်နေခဲ့တာကို မရမက ခေါ်လာရတာလေ။ တကယ်ဆို မေ့ ကို ကျနော်မေမေက သားရဲ့သူငယ်ချင်းဆိုပီး

ဟိုးအရင်ကထဲက သိကျွမ်းနှင့်ပီးသားပါ။ ဒါပေမယ့် ကျနော်နဲ့ဒီလိုတွေချစ်ခင်စုံမက်နေတာတွေ

ဘာတွေတော့မသိရှာဘူးပေါ့။ အိမ်ကိုခေါ်လာတော့ မေမေ က လာလည်တယ်ပဲထင်နေသေးတာ။

ခရီးရောက်မဆိုက် ကျနော်က ဒါမေ့မေ့ချွေးမလောင်းပဲဆိုပီးကြေငြာလိုက်တော့မှ ဟယ်ဆိုပီး အံ့ဩတကြီး တွေဖြစ်လို့လေ။

အန်တီက..သားမိန်းမယူချင်ပီဆိုပီး ဟိုတခါကဖုန်းဆက်ပြောတာ မယုံဘူးသမီးလေးရ.. ခုတော့

သားယူချင်တဲ့မိန်းမက မေလေး ပါလားကွယ်

ဟို..ဟုတ်ကဲ့..အန်တီ.. ဒါပေမယ့်လေ.. (မေ ကကျနော်ကိုအသာလေးခိုးကြည့်ပီး မဝံ့မရဲဖြစ်နေရှာတယ်)

သမီးသူငယ်ချင်းလိုလူမိုက်ကို..သမီးတို့အကြောင်းသိချင်းပဲ ကိုင်တွယ်နိုင်မယ်ထင်ပါတယ်ကွယ်...

အန်တီက မေ့ ကိုဟိုးအရင်ကထဲကသမီးအရင်းလိုချစ်ပီးသားမို့ ဘာမှပြောစရာမလိုပါဘူးနော်

ဟုတ်!

ခေါင်းလေးငုံပီးရှက်သွေးဖြာနေတဲ့ ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးက ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင်ကားထဲက မင်းသမီးတွေလိုပဲ လက်ထဲက လက်ကိုင်ပုဂါဖြူဖြူလေးကို လုံးချေနေရင်းစိတ်လှုပ်ရှားနေလေရဲ့။

ဟိုပြောဒီပြောလေးတွေပြောပီးတော့ မေမေချက်ထားတဲ့ညစာကို တူတူထိုင်စားနေတဲ့အထိ မေ

ကစကားကိုခပ်ဟဟတောင်မပြောရဲခဲ့ဘူး။ ညစာစားပီး မေ့ ကိုပြန်ပို့တော့မယ်လုပ်တော့မှ မေမေက အနေရ

ခက်နေတဲ့ မေ့ ကိုပုခုံးလေး ၂ဖက်ကိုဖွဖွဖက်ပီး သမီးလေးတစ်ယောက်ရပီလို့ပြောတော့မှ မေ့ မျက်နှာလေးက

ပြုံးရွှင်ပီးစိတ်လက်ပေါ့ပါးလာဟန်တွေရတယ်။ ခိခိတို့ အိမ်ဖက်ကို ၂ယောက်သားလမ်းတူတူ

လျှောက်ရင်းထွက်လာကြတော့ ဒီည လအတော်သာနေတာသတိထားမိတယ်။ ၅ပေငှလက်မ လောက်ပဲမြင့်တဲ့ မေ့

အရပ်အမောင်းကြောင့်လမ်းလျှောက်ရင်း ကျနော်ကိုမှီတွယ်ထားတဲ့ မေ့ ပုခုံးပေါ်ကိုလက်

အသာအယာတင်ရင်း ချစ်စနိုးဖြစ်ညစ်ပေးလိုက်တော့ မေ ကစကားစလာတယ်။

ကြောက်လိုက်တာ မောင်ရာ

အမ်! မေမေ့ ကိုလား.. ဘာကြောက်စရာရှိလို့တုံးဟ

မေက အိမ်ထောင်ပျက်မလေး လေကွယ်.. ဘယ်မိခင်က ကိုယ့်သားကို

အဲ့လိုမိန်းမမျိုးနဲ့ယူစေချင်ပါ့မလဲမောင်ရယ်.. မေ့သားလေးဆိုရင်လည်း မေကျေနပ်မလားလို့တွေးနေမိတာ

ဟောဗျာ! မောင်နေ့လည်က မေမေ့ကို အကုန်ရှင်းပြပီးသား..ကျနော်ယူမယ့်မိန်းမက ဒီလိုဒီလိုဆိုပီး..

မောင့်သူငယ်ချင်း မေ ဆိုတာသာမပြောထားတာလေ..ခုကောမေမမြင်ဘူးလား..

ဒါပေမယ့်ကွယ်..ဒီလိုကိစ္စဆိုတာ...

ဗျိုင်းလေး!! နင်တော်တော့ဟာ..ဆက်မပြောနဲ့တော့

ကျနော်အော်သံနည်းနည်းကျယ်သွားတာရယ်၊အခေါ်အဝေါ်ရုတ်တရက်ပြောင်းသွားတာရယ်ကြောင့် မေ က အထိတ်တလန့်မျက်ပန်းလေးနဲ့ ကျနော်ကိုမော့ကြည့်ရှာတယ်။

မောင်! မေ့ ကိုစိတ်တိုသွားပီလား..

ကျနော်ခါးကိုအတင်းဖက်ထားရင်း မေ ကျနော်အနားကိုပူးကပ်ပီးမေးလာတာကို ကျနော်ပြန်မဖြေပဲ

မျက်နှာကိုခပ်တင်းတင်းထားနေလိုက်တယ်။ ခြေလှမ်းကိုခပ်သွက်သွက်လေးလှမ်းပီး ခိစိတို့အိမ်ဖက်ကို

ချိုးကွေ့လိုက်တယ်။

မောင်ကွာ.. အဲ့လိုမဖြစ်စမ်းပါနဲ့ .. မေ ကမောင့်ကိုသနားနေလို့ပြောတာပါကွာ.. မောင်အဲ့လိုစိတ်တိုနေရင် မေ

မနေတတ်ဘူးနော်..

ကျနော်ဘာစကားမှပြန်မပြောသလို ခါးကိုဖက်ထားတဲ့ မေ့လက်ကိုဆွဲခွာလိုက်ရင်း တွန်းထုတ်လိုက်တယ်။

မေငိုချင်လာပီနော်..မောင်..

တကယ်ပြောတာ..မောင်ပစ်ပြေးသွားတုံးကလည်းသေတော့မတတ်ခံစားခဲ့ရတာမောင်မှမသိပဲ..လိုက်ရှာလိုက်ရတာ လည်းနေရာအနံ့..အရူးမလေးကိုဖြစ်လို့

.....

မောင့်ကို ကျမ မချစ်ရင်..သမီးလေးကိုဒေါ်မူနဲ့ပစ်ထားပီး ဒီအထိအရှက်မရှိလိုက်လာပါ့မလားဟာ..

မေတော့သေချင်တော့တာပဲ..ကျမပြောချင်တာ မောင်နားမလည်ဘူးကွာ

.....

အနားကနေတတွတ်တွတ်ချော့ရင်းလိုက်လာတဲ့ မေနဲ့ကျနော် ခိစိတို့အိမ်ကိုရောက်လာကြတယ်။

ဒေါသထွက်နေတဲ့ကျနော် မေ့ ကို အိမ်ပေါ်ကိုလက်ညှန်ပြပီး တက်တော့ လို့မေးဆတ်ပြရင်း ချာကနဲလှည့် ထွက်ဖို့ အလုပ်မှာ မေ ကကျနော်ကိုအတင်းဆွဲဖက်ထားတယ်။

မောင်.. ငါငိုမှာနော်... မလုပ်နဲ့..အဲ့လိုမလုပ်နဲ့

ကျနော်ခါးကိုအတင်းဖက်ထားတဲ့အပြင် ငိုသံပါပါလေးနဲ့တောင်းပန်ရှာတယ်။ ခြေဖျားလေးထောက်ပီး

ကျနော်ပါးပြင်တွေကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်အတင်းနမ်းပီးချော့တယ်။ အံတင်းတင်းကြိတ်ပီးခပ်တောင့်တောင့်ကြီး

ကျနော်ပေ ရပ်နေတာကို အတင်းဖက်ပီးစိတ်ပြေသွားအောင် တောင်းပန်နေရှာတယ်။ လက်ဖဝါးနဲ့

ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုသာသာဖွဖွပုတ်ပီး စိတ်ပြေအောင်လုပ်၊

အံ့ကြိတ်ထားတဲ့မေးရိုးကို လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ပွတ်ပီး တော်ပီကွာ..တော်ပီကွာ..မေ့ကိုချစ်တယ်ဆို..တော်ပီနော် လို့တတွတ်တွတ်ရွတ်နေရှာတယ်။ အဲ့ဒီလိုဌမိနစ်လောက်ကြာအောင်တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေရင်းနဲ့စိတ်လျော့လိုက်ပီး သက်ပြင်းခိုးချမိတယ်။ ကျနော်အကြောင်းကောင်းကောင်းသိတဲ့ မေ က လာမောင်..အိမ်ပေါ်ခဏတက်ဦးဆိုပီးလက်ဆွဲခေါ်တော့ပါသွားတယ်။

အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ မပြေတပြေဖြစ်နေသေးတဲ့ ဒေါသစိတ်ကြောင့် မီးဖိုခန်းဖက်ထွက်လာပီး ရေ့ပွက်လောက်ဆင့်ပီးမော့သောက်လိုက်မိသေးတယ်။

အိမ်ရှေ့ပြန်ထွက်လာတဲ့အထိ ကျနော်မျက်နှာကပူပူနေမှာသေချာတယ်။ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းထဲက ဆက်တီခုံရှည်ပေါ်မှာခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ရင်း နောက်မှီပေါ်ခေါင်းတင်ထားရင်း မျက်လုံးမှိတ်ပီး စိတ်ညစ်ညူးနေတာကို ဖြေဖျောက်နေရတယ်။ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို ပိတ်လိုက်သံကြားပေမယ့် ကျနော်ငြိမ်နေမိသေးတယ်။ စွေ့ကနဲကျနော်အပေါ်လူတစ်ယောက် တက်ထိုင်သလိုဖြစ်သွားမှလန့်ပီးမျက် လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ မေ ဖြစ်နေတယ်။

မောင်..စိတ်ဆိုးနေတုံးလားဟင်.. ပြွတ်!

ဆက်တီခုံရှည်ပေါ်ထိုင်နေတဲ့ကျနော်အပေါ်မျက်နှာချင်းဆိုင်တက်ခွဲထိုင်နေတဲ့မေက ကျနော်လည်ပင်းကို ဟီးလေးခိုရင်း နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်စုပ်နမ်းရင်းပြီးတုံ့တုံ့လေးမေးလာတယ်။

ခိခိ.. ဒီနေ့ည ပြန်လာမှာမဟုတ်ဘူး..သူ့အမေအိမ်သွားအိပ်လိမ့်မယ်

.... ..

မနက်က ခိုးကြောင်ခိုးပျက်ကလေးချစ်ရရာတဲ့မောင့်ကို သနားလို့လေ .. ခိခိ ကိုတမင်ရှောင်ခိုင်းထားတာ.. ဘာလဲမောင်က သူ့ကိုရှက်လို့လားကွာ..

.... ..

မေ ကိုယ်တိုင်ကလည်း မောင့်ကိုခုထိ အားရအောင်မချစ်ရသေးဘူး.. ဒီည မောင်မပြန်နဲ့လေ..

မေတစ်ယောက်ထဲမအိပ်ရဲဘူးသိလား..

ကျနော်မျက်နှာကို လက်ခုပ်၂ခုကြားမှာ ညှပ်ထားရင်း စကားတွေတဖွဖွပြောလိုက် တပြွတ်ပြွတ်နမ်းလိုက်လုပ်ရင်း ရယ်ပြီးပြနေတဲ့ မေ့ မျက်နှာချောချောလေးကိုမော့ကြည့်ရင်း ခုနက စိတ်ဆိုးနေတာတွေ တဖြေးဖြေးလွင့်ပါးစပြသွားပီး၊ ပြန်လာကထဲ အဝတ်အစားမလဲရသေးတဲ့ ချစ်စရာကျက်သရေရှိတဲ့ အပျိုဖြန်းလေးနဲ့တူတဲ့ ကျစ်ဆံမြီးလေးနဲ့ မေ့ကို ငေးကြည့်ရင်းကျနော်စိတ်ယားနေတာ ညနေစောင်းလာ ကြိုကထဲကဗျ။ ခိခိ ကို တမင်ရှောင်ခိုင်းထားတယ်ဆိုကထဲက လှုပ်ရှားသွားတဲ့ စိတ်အလျင်ကြောင့် ကျနော်လက်တွေက သူငယ်ချင်းချစ်သူလေးရဲ့ခါးကျင်ကျင်ကလေးဆီကိုပွေ့ဖက်ထားမိပီ။

ဒီလိုနဲ့ ဖိုးသက်လို့ ခင်မင်သူတွေကခေါ်တဲ့ ခပ်ရှုပ်ရှုပ်လူငယ်လေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ချစ်သူငယ်ချင်း "မေ့" ကိုရုံးတက်လက်မှတ်ထိုးပီးလက်ထပ်လိုက်ပါတယ်။

ဖိုးသက်မေမေက မင်္ဂလာပွဲကျင်းပပေးချင်သော်ငြားလည်း ကာယကံရှင် ၂ယောက်လုံးက အကျဉ်းရုံးပီးသာ လုပ်ချင်နေတာကြောင့် မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးလေးလောက်သာ မိတ်ဆွေအနည်းအကျဉ်းဖိတ်ပီးလုပ်ဖြစ် သွားတာပေါ့လေ။ အဲ့ဒီဆွမ်းကျွေးကိုရောက်လာကြတဲ့ သူငယ်ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်တွေက

၂ယောက်လုံးကိုပြီးစိန်ကြည့်ပြီး နောင်ပြောင်လို့မဝ ဖြစ်နေခဲ့ကြတာပေါ့လေ။

တသက်လုံးမိန်းမ မယူတော့ဘူးမှတ်တယ်.. ယူမယ့်ယူတော့လည်း အပိုဆုကလေးတောင်ပါသေး..ဟီးဟီး

ဘာဖြစ်လဲ.. သက်သာတာပေါ့..ကိုယ်အားထုတ်ကြိုးပမ်းစရာမလိုတော့ဘူးကွ

ဗျိုင်းလေးရေ..ဇာတ်လိုက်ကိုမှ သွားပီးအားကိုးရှာရသလားဟယ်..သတိသာထားပေတော့..

ငါ့ကို ဂတိပေးပီးသားဟဲ့..ဒီနေ့ကစပြီး ငါကလွဲလို့ ဘယ်မိန်းမ ကိုမှစေ့စေ့မကြည့်ပါဘူး တဲ့ဟိ

အဲ့ဒီလိုအော်ဟစ်ဆူညံနောက်ပြောင်နေကြရင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ကျနော်တို့ အိမ်ယာတစ်ခုထူထောင်ဖြစ်ခဲ့ပါပြီဗျာ။

လက်ထပ်ပီးတစ်ပတ်လောက်ကြာတာနဲ့ ကျနော်တို့စုံတွဲအသစ်စက်စက်ကလေးဟာ မန်းလေးမြို့ကို

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ နန်းရှေ့က မေ့ မြိုင်းထဲကို အငိုးကားလေးနဲ့ဝင်လာကြတော့ လွန်ခဲ့တဲ့လ

အနည်းငယ်က အဖြစ်ပျက်တွေကို ၂ယောက်လုံးပြန်တွေးမိပီး တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်

အဓိပ္ပါယ်ပါပါစိုက်ကြည့်ရင်း ပြုံးတုံ့လှယ်ဖြစ်လို့။

ထမင်းချက်ကြီးဒေါ်မူရဲ့ လက်ထဲက မေ့သမီးလေးက မေ့ ကိုမြင်တာနဲ့အတင်းရှုန်းထွက်လာသလို မေ

ကလည်းသမီးလေးကိုဆွဲပွေ့ပီး တရွတ်ရွတ်နမ်းနေရှာတယ်။

ဟိုးအရင်ကထဲက သိကျွမ်းခဲ့ဖူးတဲ့ ဒေါ်မူ က လူလေးနဲ့သမီး လက်ထပ်လိုက်တယ်ကြားမှ

ဒေါ်မူလည်းစိတ်အေးရတော့တယ်ကွယ်။မဟုတ်ရင်ဒီကလေးမလေးအတွက် ရတက်မအေးဖြစ်နေရတာ ဆိုပီးခပ်

တိုးတိုးကပ်ပြောတာကို အပြုံးမျက်နှာနဲ့ကျနော်ခေါင်းငြိမ့်ပြမိတယ်။

.....

.....

.....

ကျနော်ဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာလမ်းပေါ်မှာ ပေတေလေလွင့်နေခဲ့တဲ့ ဂျစ်ပဆီတစ်ကောင်ပေါ့။

အနာဂတ်ဆိုတာဘာလဲရေရေရာရာသိခဲ့တဲ့ကောင်မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။

ခုတော့ ဇနီးအလှကလေး မေရယ်၊ချစ်စရာသမီးလေးရယ်.. နေချင့်စဖွယ်ခြံဝန်းလေးထဲက

တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးထဲမှာ သာသာယာယာပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ မိသားစုလေးတစ်ခုကိုတည်ဆောက်နေခဲ့ပါ

တယ်။ ဒေါ်မူတစ်ယောက် ကျနော်တို့ပြန်ရောက်လာပီး ၂ရက်လောက်နေတော့ သူ့ရွာကိုပြန်သွားပါတယ်။ မေ့

အတွက်စိတ်ချသလို အသက်အရွယ်ကြီးမြင့်နေပြီဖြစ်တဲ့ သူ့မိဘ အိုကြီးတွေကိုခြေဆုပ်လက်

နယ်ပြုဖို့လိုတယ်ဆိုပီး ပြန်ချသွားတာပါပဲ။ ခင်ဗျားတို့ကို ကျနော်ပြောမပြထားတဲ့ကိစ္စတစ်ခုရှိသေးတယ်ဗျ။

ကျနော်ဇနီးဖြစ်လာတဲ့ မေဟာ သူ့မိဘတွေချန်ထားခဲ့တဲ့ နာမည်ကျော်လုပ်ငန်းတစ်ခုကိုဆက်ပီး

လုပ်တုန်းဆိုတာပါ။ ကျနော့်ကိုတော့ လောလောဆယ်ဘာမှမလုပ်နဲ့ဦးကွာဆိုပီး

ဘာအလုပ်မှလုပ်ခွင့်မပြုသေးဘူးဆိုတော့ တနေ့တနေ့ သမီးလေးကိုထိန်းကျောင်းလိုက်၊ မေ့

အတွက်စားဖို့သောက်ဖို့ချက်

ပြုတ်ပေးပီး သူ့အလုပ်ကိုထမင်းချိုင့်သွားပို့လိုက်၊ အားတာနဲ့ အိမ်ထဲအောင်းပီး စာထိုင်ဖတ်လိုက်..

ဒါတွေပဲလုပ်စရာရှိတယ်။ ကြာလာတော့ လူလည်းငြီးငွေ့စပြုလာပြီဗျာ။ ဒါပေမယ့်ညနေစောင်းလို့ မေတစ်

ယောက် သူ့အလုပ်တိုက်ကနေအိမ်ပြန်လာပီဆို ကျနော်အလိုလိုပျော်ရွှင်လာတာပါပဲ။

ခပ်နွမ်းနွမ်းလေးဖြစ်လာတဲ့ မေ့ ကိုပြုစု ယုယနေရတာကို ကျနော်အင်မတန်သဘောကျတယ်လေ။

ပြန်လာရင်သံပုရာရေ တစ်ခွက်ဖျော်တိုက်မယ်။ မောလာသလား မေကလေး ဆိုပီး ကျနော်ရင်ခွင်ထဲဆွဲပွေ့ထားရင်း

ကျောလေးပွတ်ပေးမယ်။ ဇက်ကျောလေးဆွဲပေးမယ်။ ခဏနားပီး မေ ရေမိုးချိုးနေတဲ့ အချိန်မှာ ကျနော်က ညစာတူတူစားဖို့ပြင်ဆင်ပေးမယ်။ ထမင်းလက်ဆုံစားရင်း တစ်နေ့တာ အတွေ့ကြုံတွေ့ မေ ကတတ်တတ်ပြန်ပြောတာကို စိတ်ဝင်တစားနားထောင်ပေးမယ်။ ပီးတာနဲ့သမီးလေးကို လက်ဆွဲလို့ အညောင်းပြေအညာပြေ လမ်းလျှောက်ထွက်ကြမယ်။ မိုးနည်းနည်းချုပ်ရင် တူတူပြန်လာခြေလက်ဆေးပီး သမီးလေးကို သိပ်ပီးမှ ဂယောက်သား အိပ်ယာဝင်ကြမယ်။ အိပ်ယာပေါ်ရောက်ပီဆို မေ ကကျနော်လက်မောင်းကိုခေါင်းအုံးပီး ငယ်ငယ်ကလွမ်းမောစရာ ကျောင်းသားဘဝတွေအကြောင်း တမ်းတမ်းတတပြန်ပြောတတ်တယ်။ ပြောနေရင်းနဲ့မှ ကျနော်ကိုတရွတ်ရွတ်နမ်းရင်း မေ့ ဘဝမှာအခု လောက်ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မချမ်းသာခဲ့ဖူးပါဘူး မောင်ရာ လို့ ချွဲတတ်သေးတာပေါ့လေ။

.....
 .....
 .....

အဲ့ဒီလိုနေလာကြရင်းနဲ့ပဲ အချိန်ကာလတစ်နှစ်ကျော်လာခဲ့တယ်။

မေ တစ်ယောက် အလုပ်ဖိစီးမှုများလို့လားမသိပါဘူး ခုတလော ဒေါသတော်တော်ကြီးပီး စိတ်ဆတ်တတ်လာတယ်ဗျာ။ မျက်နှာဖူးဖူးလေးကလည်း ခပ်ညိုညိုဖြစ်ပီးပြန်လာတဲ့ ရက်တွေကများလာတယ်။ ကျနော်ကိုပါ အော်အော်ငေါက်တတ်လာပီ။ အပွင့်လင်းဆုံးပြောရရင် လင်မယားဆက်ဆံရေးဖက်ကိုတောင် သူစိတ်မဝင်စားသလိုလုပ်လာတာများပီဗျ။ ညဖက်စားသောက်ပီးရင်လဲ သူ့ဖာသာစာရင်းအင်းတွေနဲ့ ရှုပ်နေတတ်သလို၊ ကျနော်ကလည်း ရုပ်မြင်သံကြားရှေ့မှာ ဘောလုံးပွဲထိုင်ကြည့်ပီးဖာသိဖာသာနေ နေတတ်လာတယ်။ တခါတလေ သမီးလေးက မေမေ ဆိုပီးပွတ်သီးပွတ်သပ်သွားလုပ်ရင်တောင် မောင်! ကလေးလာရှုပ်နေတယ်ကွာ ခေါ်ထားစမ်းပါလို့ လှမ်းအော်တတ်တယ်။ ညဖက်အိပ်ယာထဲရောက် လို့ ကျနော်က ဟိုထိဒီထိလုပ်တာတောင် မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး တစ်ဖက်ကိုလှည့်အိပ်သွားတတ်လာပီဗျာ။ ကျနော်ကလည်း လိင်ကိစ္စကို ကြိုက်နှစ်သက်တာမှန်ပေမယ့် မပေးချင်တဲ့အရာကို အတင်းမတောင်းဆိုချင်တဲ့ မာန်မာနကရှိလေတော့ ကိုယ့်လိင်စိတ်ကို ကိုယ်ချိုးနှိမ်ပီးအတင်းကြိတ်မှိတ်အိပ်ရတော့တာပေါ့လေ။

အဲ့ဒီလိုကလေးတွေပြောင်းလဲလာတာက လွှဲပီး ကျန်တဲ့ဟာတွေကတော့ အရင်လိုပါပဲလေ။ ကျနော် မေ့ ကိုအရင်ကလိုပဲချစ်ဆဲ

ယုယဆဲ လင့်ဝတ္ထရားဘာမှ မပျက်ကွက်စေရပါဘူး။

တစ်ရက်ကျတော့ မနက်ပိုင်း မေ့ကို အလုပ်လိုက်ပို့ သမီးလေးကို နေ့ကလေးထိန်းကျောင်းကိုဆက်ပို့ အပီး အိမ်အပြန်လာမှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ချင်လာလို့ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ဂျာနယ်တွေပါ အဝ ဖတ်လို့ရတဲ့ ဟိုးအရင်ကထဲက သောက်နေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖက်ကို ကားကိုဦးတည်လိုက်မိတယ်။ လက်ဖက်တစ်ခွက်နဲ့ ပလာတာတစ်ပွဲမှာရင်း အားရပါးရစားသောက်ပီးမှစီးကရက်တစ်လိပ်လောက်ခဲရင်း ဂျာနယ်တွေတစ်စောင်ပီးတစ်စောင် ထိုင်ဖတ်နေမိတယ်။ အရေးတကြီးဘာမှလုပ်စရာ မရှိပဲ အိမ်ပြန်ဖို့ပဲရှိတာဆိုတော့ စိတ်အေးလက်အေးပေါ့လေ။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကုန်သွားလို့ နောက်တစ်လိပ်မီးငြိမယ်အလုပ်မှာ ကျနော်မျက်နှာချင်းဆိုင် စားပွဲက မိန်းမ တစ်ယောက်နဲ့ မျက်လုံးချင်းဆုံမိတယ်။ ဘာမှသတိမထားလိုက်မိ

သေးခင်မှာ အကြည့်လွှဲလိုက်ပီး စီးကရက်မီးကိုအရင်ငြိလိုက်သေးတယ်။ ခုနက အမျိုးသမီးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက

အေးစက်စက်စူးရှရဲ့ ငါဘယ်မှာမြင်ဖူးပါလိမ့်ဆိုပီးတွေးရင်း နောက်တစ်ခါလှမ်းကြည့်လိုက်မိတယ်။
ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲမှာ ထိတ်ကန်ဖြစ်သွားတယ်။

ပန်းချီဆွဲတဲ့ မိန်းမ မဟုတ်လားဗျ ...

နီ.. လို့ကျနော်ခေါ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေး..

စစ်ကိုင်းမြို့ က တောင်ဇီးဖြူပင်အုပ်အုပ်လေးတွေရှိတဲ့ ခြံဝင်းထဲက ပန်းချီဆေးနဲ့တွေ့လှိုင်းနေတဲ့ အခန်းကလေး၊
ကလေးမြို့ မြေနီနီလမ်းကလေးရှိတဲ့ ကုန်းမြင့်မြင့်ပေါ်က ဘန်ဂလိုအိမ်ကလေး..

ခဏတာတွယ်တာခဲ့ရဖူးတဲ့ဖျတ်ကန်

ရုပ်ပုံလွှာ။ မီးလင်းဖိုနံဘေးမှာ ကဗျာရွတ်နေတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည် ကိုယ်လုံးသွယ်လျလျနဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး။

ဒဏ်ရာအနာတရနဲ့ နေ့ရက်တွေမှာ ကျနော်ကိုအဖော်လုပ်ပေးခဲ့တဲ့ သူရဲကောင်းမလေး။ ကျနော်ဘဝမှာ တစ်ခါမှ
မကြုံဖူးခဲ့ဘူး

တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အတွေးအခေါ်နဲ့ သံယောဇဉ်ဆိုတာကို မယုံကြည်ဘူးဆိုတဲ့သူမ။

မှင်တက်ပီး ငေးမောကြည့်ရင်း ကျနော်မှာ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်။

စိန်ပွင့်ကလေးတွေလို စူးရှတောက်ပနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတစ်စုံက ကျနော်ကို ချက်ချင်းမှတ်မိနေတယ်ဆိုတာ
ဖော်ပြနေတယ်။ အကြည့်ချင်း အဆုံမှာ ကျနော်မျက်နှာလွှဲ ပစ်လိုက်တယ်။ ဘာပဲပြောပြောချိန်မှာ ကျနော်ဟာ
အိမ်ထောင်ကျ

ပီးနင့်နေခဲ့ပီလေ။ ဘဝချင်းခြားနေခဲ့ပါပီ။ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး ခပ်တည်တည်နဲ့

သူတစ်မီးတွေလိုနေလိုက်ရအောင် လား ကျနော်ပန်းချီဆရာမလေးရာ။

ဒေါက်!

... ..

ရုတ်တရက် မွေးပျံ့တဲ့ရနံ့ တစ်ခု(ကျနော်သူ့ဂုတ်ကလေးကိုမွှေးကျူတိုင်း ရနေကျ အနံ့) ကျနော်ရလာသလို..

ကျနော်ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲပေါ်ကို နီညိုရောင် စီးကရက်ထည့်တဲ့သတ္တုဖူးပြားလေး ပြုတ်ကျလာတယ်။

မော့ကြည့်စရာမလိုပါဘူး။

သူမ ကျနော်ရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်မှန်းသိလိုက်ပါပီ။

ရှင်တစ်ခါပြောဖူးတဲ့ ဟဲမင်းဝေးရဲ့ "ကာလီမန်ဂျားရိုးတောင်ပေါ်က နှင်း" စာအုပ်ကို ကျမ
ရန်ကုန်အဟောင်းတန်းက ရှာတွေ့လာတယ် သိလား..

... ..

ဟိုပန်းချီဆရာ အာခီတက်ခံ ကြီး အဲ့ဒီဝတ္ထုဖတ်ပီး ဘာလို့ငိုသလဲဆိုတာ ကျမ သိသွားပီရင့်

... ..

နေပါဦး .. ရှင်က အူတူတူရုပ်နဲ့ ဘာလို့ ကျမ ကို မသိသလို မမှတ်မိသလို လုပ်နေတာလဲ? ဘာလဲ
ပြောစရာစကားလုံး ရှာမရဖြစ်နေတာလား.. ဒါမှမဟုတ် ဝမ်းသာလုံးဆိုသလိုဖြစ်နေတာမျိုးလား ခပ်ခပ်

... ..

ဘုရားဘုရား! လှလိုက်တာဗျာ။ ကျနော်သေသေချာချာ မမြင်ဖူးခဲ့တဲ့ အားပါးတရ ရယ်ပြုံးနေတဲ့မျက်နှာလေး ကို
ကျနော် သတိလက်လွှတ်ငေးကြည့်နေမိတယ်။ တခါက မရယ်မပြုံးတင်းမာလွန်းတယ်လို့ ကျနော်ထင်ခဲ့ဖူးတဲ့
ပန်းချီဆရာမလေး

ခုတော့ သွားတက်ချွန်ချွန်ကလေးပေါ်တဲ့အထိပြီးရယ်ရင်း ကျနော်ကိုစကားတွေတွတ်တွတ်ပြောနေပီ။
စားပွဲပုကလေးရဲ့ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာထိုင်နေတဲ့သူမ ပုံစံကလေးက ချစ်စရာအပျိုကြီးပေါက်စကလေးပုံပေါက်နေတယ်။
ကျနော်မြင်တွေ့ခဲ့ဖူး

တဲ့ ဖိုသီဖတ်သီ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံမဟုတ်တော့ပဲ ကီမိုနို အနီရောင်ရဲရဲဝမ်းဆက်ကလေးနဲ့ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်ကလေး။
ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကို ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ကျော်ပြီး အရှေ့ဖက်ကိုချထားတယ်။ နဖူးကိုပြောင်တင်းတင်းလေးဖြစ်အောင်
ဘီးကုတ်ဝါဝါလေးနဲ့ပင့်တင်ထားသေး

တယ်။ ကျနော်ကို ပြန်ဆုံရတဲ့အတွက် အတိုင်းအဆ မရှိပျော်ရွှင်တက်ကြွနေတာကို မဖုံးနိုင်မဖိနိုင်ဖြစ်နေရှာပီ။

နီ.. နီ.. နီ..က ဘယ်ပျောက်သွားတာလဲဗျ?

ခြောက်ကပ်ကပ်အသံနဲ့ ကျနော် စကားစပြောတယ်။

ဟာဟာ.. သိချင်နေတာလား.. ဒီမှာတော့ မပြောနိုင်ဘူး ဆရာလေးရ.. ဇာတ်လမ်းစုံသိချင်ရင် ထ.. သွားကြစို့
ဘယ်ကို သွားမယ်?

ဘာလဲ.. ကြောက်နေတယ်ပေါ့.. စစ်ကိုင်းကိုသွားမလို့.. မညှိတင်ရဲ့ ခိုတောင်မုန့်တီ စားရင်း

စကားပြောကြမယ်လေ..ဘယ်လိုလဲ ကောင်လေး..

.....

.....

.....

ပိုင်နိုင်လွန်းတဲ့ လေသံနဲ့ ပြောချင်ရာတွေပြောပြီး ထထွက်သွားတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး ကိုကျနော်
ဘာမှပြန်မပြောဖြစ်ပဲ ငေးကြည့်နေမိတယ်။ ကျောပေးပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အပြင်ဖက် ပလက်ဖောင်းဆီကို
လျှောက်သွားတဲ့ သူမ ရဲ့နောက်ပိုင်းအလှကို
ကျနော်လှမ်းပြီး မြင်နေရတယ်။ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့အိစက်စက် ထမီအောက်က တင်းရင်း ဖူးကြွနေတဲ့တင်ပါး အလှလေး။
ကျနော်ဘဝမှာ တစ်ခါမှ မလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အဲ့ဒီတင်ပါး အိစက်စက် ၂ခုကို အတင်းဖြိပြီး
နောက်ပေါက်ဖွင့်ခဲ့ဖူးတာတွေပြန်သတိရလိုက်တော့
တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိနေတဲ့ ကျနော်သွေးတွေက ပွက်ပွက်ဆူလာသလိုဖြစ်လာပီ။ ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေကို
လက်နဲ့ရစ်ပတ်ပြီး အတင်းဆွဲလို့ အိပ်ယာပေါ်မှာ လေးဖက်ထောက်ပြီး အချစ်ကြမ်းခဲ့မိတာတွေ
မျက်စိထဲပြန်မြင်လာတယ်။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို
မီးငြိုရင်း စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ ကျနော် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲက ထထွက်လာခဲ့တယ်။ ဆိုင်အပြင်က
ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ လက်ကလေးနောက်ပစ်ပြီး ခပ်တောင့်တောင့်လေးရပ်နေတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးက
ရီပေပေမျက်လုံးလေးတွေနဲ့ ကျနော်ကိုမျှော်ရင်း
ရပ်စောင့်နေပီ။

ခိုတောင်ရွာ မြောင်းကူး တံတားကုန်းတက်နားလေးက မညှိတင် မုန့်တီဆိုင်ထဲမှာ ကျနော်နဲ့ပန်းချီဆရာမလေးတို့
၂ယောက်သား မုန့်တစ်ယောက်တစ်ပွဲစီနဲ့ စကားတွေဖောင်ဖွဲ့နေကြတယ်။

လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလက မျက်နှာကျောတင်းတင်းနဲ့ ကားပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့
အေးတိအေးစက်ကောင်မလေးကို ကျနော်မုန့်တီခွံ ကျွေးခဲ့ဖူးတာ အမှတ်ရကြသေးတယ်မလား။
ခုအဲ့ဒီကောင်မလေးဟာ သူမဟုတ်တော့သလိုပါပဲလေ။

ကြက်သားဖတ်များများ ဆီချက်ဂါဝါနဲ့ နာမည်ကျော် ခိုတောင်မုန့်တီကို မုန့်ညှင်းစိမ်း အချဉ်တွေနှစ်အောင်ထည့်ပြီး တရွတ်ရွတ်စားရင်း ကျနော်ကို တပြုံးပြုံးငေးရင်း ဟန်မဆောင်တမ်း စကားတွေပြောနေရှာတယ်။

ရှင် ကျမကို စပ်ဖြီဖြီမျက်နှာပေးနဲ့ ဒီဆိုင်ရှေ့မှာ မုန့်တီအတင်းခွံကျွေးခဲ့တာတွေ အမြဲသတိရတယ် သိလား ကောင်လေး..

နီ.. ကလေးကနေပြန်သွားပီး ဘယ်တွေရောက်နေတာလဲ ဟင်?

ဒီလိုပါပဲ.. ကျမ အကြောင်းတွေက ထင်သလောက်စိတ်ဝင်စားစရာမကောင်းပါဘူးကွယ်.. ရှင်ကော?

ကျနော်.. ကျနော်မြို့ကို ပြန်သွားခဲ့တယ်..နီလောက် ကျနော်က အသည်းမမာခဲ့တော့ တော်တော်လေး ထိခိုက်သွားတယ်ဗျာ..

ဟာဟာ! ဘာလဲ "လူနှောင်ကြီး" ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်လိုက် "ဖီးလစ်"လို လေလွင့်သွားတယ်ပေါ့..

... ..

ကောင်လေး.. ကျမ အဲ့ဒီကလေးမှာနေစဉ်က ဘဝမျိုးလေးကို အခါခါတမ်းတလွမ်းဆွတ်နေခဲ့တယ်လို့ပြောရင်

ရှင်ဘာပြန်ပြောမလဲသိချင်လိုက်တာ

သူမ စကားသံအဆုံးမှာ ကျနော်သက်ပြင်းခိုးချလိုက်ရင်း မုန့်တီဆိုင်ကလေးထဲကနေ အပြင်လောကကို ငေးကြည့်ရင်း မျက်နှာလွဲနေမိတယ်။ ကျနော်ဟာ သူမနဲ့ကွဲကွာနေစဉ်ကာလမှာ အိမ်ထောင်ရက်သားကျခဲ့ပီဆိုတာ ဘယ်လိုပြောပြရပါ့မလဲလေ။

တချိန်က အင်မတန်မျက်နှာထားတင်းလွန်းပီး အသည်းမာတယ်လို့ထင်ခဲ့ရဖူးတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးဟာ ခုကျနော်နဲ့ ပြန်ဆုံတဲ့အချိန်မှာဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင် ကြည်နူးပြီးရယ်ပြနေတာ.. ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ အရာတစ်ခုကိုပြန်ရသလိုမျိုးပျော်

ရွှင်နေတဲ့ကလေးမလေးနဲ့တူလာတာ တွေ့ကိုကြည့်ရင်း ကျနော်တစ်စုံတစ်ခုကိုတွေးကြောက်နေမိပီ။

မုန့်စားသောက်ပီးတာနဲ့ စီးကရက်တစ်ယောက်တစ်လိပ်စီ ဖွာရင်း ပြန်ဖို့ယောက်သားထကြတယ်။

ဆိုင်ရှင် မညှိတင်ကို မုန့်တီဖိုးရှင်းပီး နှုတ်ဆက်တော့ ကျနော်နဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး ကို အရမ်းလိုက်ဖက်တဲ့စုံတွဲလေးဆိုပီး နောက်ပြောင်နေပြန်တယ်။ ခိုတောင်ကနေ စစ်ကိုင်းမြို့ထဲဖက်ကို မောင်းလာရင်း ကားခေါင်းခန်းထဲမှာ ပန်းချီဆရာမလေးက

အသံတိတ်နေတယ်။ ဘာစကားမှမဆိုပဲ ကျနော်ပုခုံးစွန်းကို မှီတွယ်လို့ လိုက်ပါလာတယ်။

တောင်ဆီးဖြူပင်လေးတွေ ခပ်အုပ်အုပ်ရှိတဲ့ ခြံပင်းလေးထဲ ကားလေးကိုကွေ့ဝင်လိုက်တာနဲ့

ကျနော်ရင်တွေတုန်လာသလိုလိုဖြစ်လာပီ။ ဘာတွေဆက်ဖြစ်တော့

မလဲဆိုတာ ကျနော်အလိုလိုသိနေတယ်ဗျာ။

အိမ်တံခါးမကြီးကို သော့ဖွင့်ပီး အတူတူဝင်လာကြရင်း ကတုန်ကယင်နဲ့ ကျနော် ပြုတင်းပေါက်တွေကို လိုက်ဖွင့်မိနေတယ်။ လေအေးအေးလေးတွေ ပြုတင်းပေါက်က တိုးဝင်လာတော့မှ ဧည့်ခန်းထဲက အောက်သိုးသိုးအနံ့အသက်တွေပျောက်

သွားတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ဟိုဟိုဒီဒီ ထောင်ထား ချိတ်ထားတဲ့ ပန်းချီကားတွေကို ကျနော် လိုက်ငေးရင်း မသိမသာလေး သူမ ကိုနှုတ်ဆက်ပီး ပြန်ရရင်ကောင်းမလားလို့တွေးနေမိတယ်။ အိပ်ခန်းထဲဝင်သွားတဲ့

ပန်းချီဆရာမလေးက ပြန်ထွက်မလာသေး

ဘူး။ မတ်တပ်ရပ်ပီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်နေရင်းညောင်းသလိုဖြစ်လာလို့ အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာချထားတဲ့ ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ် ကျနော်ထိုင်ချလိုက်တယ်။ ခြေသံတရှပ်ရှပ်ကြားလို့ မော့ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်ခန်းထဲက အဝတ်လဲပီးပြန်ထွက်လာတဲ့သူမ

ကျနော်ကို ရှုန်းစားစားကြည့်ရင်း ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်စွေကနဲဝင်ထိုင်ဟန်ပြင်လို့ ကိုယ်ကိုရို.ပီး နေရာပေးလိုက်တယ်။

ကောင်လေး! ဟိုဖက်ကိုတိုး.. ကျမ ညောင်းလို့ ကျောခင်းချင်တယ်.. ပေါင်ပေါ်မှာ အိပ်မယ်..

ကွပ်ပျစ်အစွန်ဖက်ကို တိုးပေးလိုက်တာနဲ့ ကျနော်ပေါင်ပေါ်ကို ခေါင်းလေးအုံးပီး သူမ ပက်လက်လှန် အိပ်ချလိုက်တယ်။ ကျနော်ကတော့ ကျောက်ရုပ်ကြီးလို ခပ်တောင့်တောင့်ထိုင်နေဆဲပဲ။ ကျနော်ပေါင်ပေါ်မှာ ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ သူမ ကိုငုံ့ကြည့်ရင်း

ရင်ဘတ်တွေပလောင်ဆူစပြုလာပီဗျာ။ တီရှပ်အဖြူပါးပါးလေး အောက်က ဘရာဗီယာ အနက်ကလေးခံထားလျက်နဲ့ နို့ကြီး ၂လုံးကအပြင်ကိုတော်တော်ကြီးစူထွက်နေတာကို အပေါ်စီးကနေမြင်နေရတယ်။ လည်တိုင်ဖော့ဖော့လေးက သွေးကြောမျှင်စိမ်း

စိမ်းလေးတွေယှက်သမ်းလို့။ မျက်နှာသွယ်လျလျလေးအပေါ်တစ်ခြမ်းအုပ်နေတဲ့

ဆံနွယ်ဖြောင့်ဖြောင့်ရှည်ရှည်လေးတွေကို ကျနော်လက်နဲ့သပ်ပေးလိုက်တော့ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ကျနော်ကို မော့ကြည့်နေတဲ့သူမ။ ရုတ်တရက်

သူမ လက်ချောင်းလေးတွေ ကျနော်ရှုပ် အင်းကျိုကြယ်သီးတွေကို လာဖြုတ်နေတာကို ခံစားလိုက်ရတာ။ ကြယ်သီး ၂လုံးလောက်ဖြုတ်လိုက်ပီးတာနဲ့ လက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေက ကျနော်ရင်အုံကို လျှိုပီး ခပ်ရွရွကလေးဆော့ကစားပွတ်သပ်လာပြန်

ပီ။ ကျနော်ဇနီး "မေ" နဲ့ တစ်အိမ်ထဲနေ နေလျက်နဲ့ လင်ရယ်မယားရယ် အိပ်ယာပေါ်မှာ

မနေရတဲ့ရက်တွေများလာခဲ့တဲ့ ကျနော်အတွက် ဒီအခြေအနေဟာ စိတ်ထချင်စရာအကောင်းဆုံးမဟုတ်လားဗျာ။

ခပ်လျော့လျော့ဝတ်ထားတဲ့ ကချင်ပုဆိုးအောက်

က ကျနော် ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကလည်း တဖြေးဖြေးထောင်ထစပြုလာတယ်။ ကျနော်ရင်ဘတ်ကို

ပက်လက်လှန်အိပ်ရင်းပွတ်နေရာက အတွင်းဖက်ကို ကိုယ်တစ်စောင်းလှဲအိပ်လိုက်ရင်းဆက်ပွတ်တယ်။

ကျနော်ပေါင်ကြားခွဆုံ နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအထား

သူမ ရောက်သွားတော့ ပုဆိုးအောက်က ထောင်ထနေတဲ့ ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကို အနီးကပ်မို့ မြင်သွားမှာသေချာနေပီ။

ကျနော်ကတော့ တရွရွနဲ့ ရင်ဘတ်အပွတ်ခံနေရတာရယ်..သူမ ဆီကရနေတဲ့

မွှေးပျံ့တဲ့သင်းရနံ့လေးတွေရယ်ကိုမျက်လုံးစုံမှိတ် ခပ်တောင့်

တောင့်ထိုင်ထားရင်း ခံစားနေမိတယ်။

ကျမ.. ရှင့်ကို လွမ်းလိုက်တာ..ကောင်လေးရာ..

အဲ့ဒီစကားသံနဲ့ အတူ ကျနော်ခါးမှာစည်းထားတဲ့ ပုဆိုးပြေလျော့သွားတာကို သတိပြုမိလိုက်တယ်...

.....

.....

.....

အတွင်းခံဘောင်းဘီအောက်က တင်းမာပီး ပေါက်ကွဲလုမတတ်မိုးပေါ် ထောင်မတ်နေတဲ့ အရာကို သူမ အတင်းဆွဲထုတ်နေပီဆိုတာ ကျနော်စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ သိလိုက်ရပီဗျာ။

အာ့!

ကျနော်ပါးစပ်ကနေ အသံထွက်ကျလာတဲ့ အထိမြည်တမ်းမိသွားတယ်ဗျာ။ သူမ လက်ချောင်းသွယ်လျလျလေးတွေက ပေါက်ကွဲမတတ်တင်းမာနေတဲ့ ကျနော်ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကြီးရဲ့ အရေပြားကို ဆွဲအချမှာ လူတစ်ကိုယ်လုံးကျဉ်တက်သွားအောင် ကောင်းသွားတယ်။ ၂-၃ချက်လောက် အတင်အချခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆက်တိုက်လုပ်ပီးသွားတာနဲ့ -စိတ်ထိပ်ဖူးကို နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးနဲ့ ငုံ့ပီးစုပ်ယူလိုက်ပြန်တော့ တင်ပါးက ကြွက်သားတွေကျုံ့သွားလောက်အောင် အားထည့်ပီးကျိတ်ခံနေလိုက်

မိပီ။ လက်တစ်ဖက်က ွင်းထုသလိုဆက်တိုက်လုပ်ပေးရင်း ပါးစပ်နဲ့ငုံ့ခဲပေးနေရာက ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်က ကျနော်ရင်ဘတ်ကို ပွတ်သပ်ပေးနေတာကို အလူးအလှိမ့်ခံစားနေရင်း ကျနော် စိတ်တအားကြွတက်လာပီဗျာ။

လူတစ်ကိုယ်လုံး လေထဲမြောက်တက်ပီး အာကာသထဲ တွယ်ရာမဲ့ လွင့်နေသလိုဖြစ်စပြုလာတယ်။

ကျနော်ကိုကျနော်ဘာလုပ်မိမှန်းမသိပဲ သတိဝင်လာတော့ ကျနော်ပေါင်ကြားထဲဝင်အိပ်နေတဲ့ သူမ ရဲ့အင်းကျီလည်ဟိုက်ကြားထဲက တဆင့်လျှိုပီး ဖွံ့ထွားတဲ့ နို့ကြီးတစ်လုံးကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ချေရင်း ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ နှုတ်ခမ်း ၂လွှာထဲကို ကော့ကော့ပီးိုး သွင်းနေမိမှန်းသတိထားမိပေမယ့် ညှာတာဖို့ သတိကိုမရတော့တာလေ။ တစ်ချက်တစ်ချက် မျက်နှာအပေါ်ကို ဖုံးဖုံးသွားတတ်တဲ့သူမရဲ့ ဆံနွယ်ဖြောင့်ဖြောင့်ရှည်ရှည်လေးတွေကို သပ်တင်ပေးရင်း အားရပါးရ ကျနော်ရမ်ဘို

ထိပ်ဖူးကြီးကို ငုံ့ခဲနေတဲ့သူမ မျက်နှာဖူးဖူးလေးကို အမြတ်တနိုးငုံ့ငုံ့ကြည့်နေမိတယ်။

ဖူးးးး .. ကောင်းလိုက်တာ နီ..ရာ ! ရှိးးး

ပလွတ်.. ပြွတ်..ပြွတ်.. အင်းးး

အားးး ... နီ..ကျနော် မရတော့ဘူး.. ကန်တော့နော် ကန်တော့..

တဖြေးဖြေးနဲ့ စိတ်ရိုင်းတွေဝင်သွားတဲ့ ကျနော် ဘယ်လိုမှမအောင့်နိုင်တော့ပဲ သူမရဲ့

ဆံပင်ရှည်နက်နက်ကလေးတွေကို လက်နဲ့အတင်းဆုပ်ကိုင်ထားရင်း အားရပါးရ သူမ ပါးစပ်ထဲကိုကော့ကော့ပီး - ိုးသွင်းတာ အင်မတန်ကြမ်းတမ်းလာတယ်။

အသက်ရှူမှားမတတ် ပါးစပ်ထဲကို အိုး ခံနေရတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးခမျာကို မျက်စိကို စုံမှိတ်လို့

ကြိတ်မှိတ်ခံနေရရှာဟန်တူရဲ့။ နောက်ဆုံး မိန်းမနဲ့ အထိအတွေ့မရှိတာကြာပီဖြစ်တဲ့

ကျနော်ဘယ်လိုမှဆက်မတောင့်ခံနိုင်တော့တဲ့ အနေအထား

ဖြစ်အလာ.. ဘယ်ဖက်လက်က တီရှပ်အောက်ကလျှိုပီး နို့ကိုညှစ်ထား.. ညာဖက်လက်က

ဆံပင်တွေကိုခပ်တင်းတင်းဆွဲလို့ အသားကုန်ကော့ပီး ဆောင့်သွင်းရင်း ပန်းချီဆရာမလေးရဲ့ ပါးစပ်ထဲကို

ပူနွေးပျစ်ခဲတဲ့ သုတ်ရည်တွေကို တဆစ်ဆစ်ပန်း

ထုတ်မိပီပေါ့။

ထွက်ကုန်ပီ..အားးးး...ကောင်းလိုက်တာ...ရှိးးးးး

....

နောက်ဆုံးဆောင့်တာကို ရပ်ပလိုက်တဲ့အထိ ကျနော်ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးထဲက နေလက်ကျန်သုတ်ရည်တွေကို သူမ ပါးစောင်လေးထဲပန်းထုတ်မိနေတုံးပဲ။ လူတစ်ကိုယ်လုံးနွဲ့ခွေသွားတဲ့အထိ ဆွေမျိုးမေ့မတတ်ကောင်းသွားပေမယ့် ပန်းချီဆရာမလေးကို

အတင်းဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ကျနော်လက်တွေကို လွှတ်မပေးမိသေးဘူး။ တင်းမာနေတာ ချက်ချင်းကျမသွား သေးတဲ့ ကျနော်ထိပ်ဖူးကို ပလွတ် ကနဲ ပါးစပ်ထဲက ဆွဲထုတ်လိုက်ပီး

ပါးစပ်ထဲပြည့်သိပ်နေတဲ့သုတ်ရည်တွေကိုတဝှတ်တဝှတ်နဲ့မျိုချလိုက်ပီး

-စ်နားတဝိုက်ကို လျှာဖျားကလေးနဲ့ ရစ်ဝိုက်လို့ လျှက်ပေးနေပြန်တော့ တင်းကြပ်မှုတွေပြေလျော့စ အခြေနေမှာ ကျဉ်စိမ့်စိမ့် အရသာလေးနဲ့ ဇိမ်တွေ့နေသေးတာပေါ့။ တဖြေးဖြေးနဲ့ ကောင်းနေတဲ့ခံစားချက်ကလေးကုန်သွားမှ ကျနော်သတိပင်လာ

တယ်။ အားနာစရာကောင်းလိုက်တာဗျာ။ သူပါးစပ်ထဲ ပန်းထုတ်မိသွားပီ။

နီ.. ကျနော်အားနာလိုက်တာဗျာ..ကန်တော့နော်..ကန်တော့

ခွို!

စိုလက်လက်နှုတ်ခမ်းလေးကို လျှာနဲ့သပ်ရင်း ကျနော်ကိုမော့ကြည့်လာတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေးက

အသံထွက်အောင်ရယ်တယ်။ အတန်ငယ်ပျော့သွားပီ ဖြစ်တဲ့ ကျနော် ရမ်ဘိုထိပ်ဖူးကို ကိုင်ထားရင်း

ဟိုရမ်းဒီရမ်းဆော့ကစားရင်း ပြုံးစစနဲ့ စကားစပြော

လာတယ်။

အားနာတယ်..ဟုတ်လား? ရှင် ကျမ ကိုမလုပ်ဖူးတာ ဘာများရှိလို့လဲ ကောင်လေးရာ..

နီ..မရွံ့ဘူးလားဗျာ.. အကုန်လုံးမျိုချပစ်တယ်..သနားပါတယ်..

သနားရင်..အားနာရင်..ဘာပြန်လုပ်ပေးမလဲ..ပြောလေ

အဲ့ဒီလိုပြုံးစစ စကားဆိုရင်း ကျနော်ပေါင်ကြားထဲ လှဲအိပ်နေရာကနေထလာပီး ဖရိုဖရဲဖြစ်နေတဲ့ သူမ ဆံပင်တွေကို သေသေချာချာလက်နဲ့ ဖီးသင်နေပြန်တယ်။

ဟွန်း! သူများ ဆံပင်တွေကို တအားဆွဲပေးတာ နာလိုက်တာတော်.. ပီးတော့..ဒီလောက်

အဆက်မပြတ်ကြီးဆောင့်ဆောင့်သွင်းတာ..အသက်ရှူလို့တောင်မဝဘူး..နားထဲကနေလေတွေတောင်ထွက်သွားပီ..

အကျင့်ပုတ်လေး..

ကျနော် စိတ်လွှတ်သွားလို့ပါ နီလေးရာ.. ဖွဖွ..

သွားပါ..ဟွန်း! ခဏ..နေဦးနော်..ကျမ ပလုတ်ကျင်းချင်တယ်..အနောက်ခဏလေးသွားဦးမယ်.. ပြန်လာရင် လျှော်ကြေးပေးဖို့ပြင်ထား..ဟုတ်ပီလား..ခွို

.....

.....

.....

သူမ လှစ်ကနဲထပီး အနောက်ဖေးရေချိုးခန်းဖက်ဆီပြေးသွားတော့မှ နွမ်းဟိုက်သွားတဲ့ ကျနော် ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ် ပက်လက်လှန်လဲအိပ်ချလိုက်ပီး မျက်လုံးစုံမှိတ်လို့ မှိန်းနေမိတယ်။ နားထင်နားမှာတဒိတ်ဒိတ်တိုးနေတဲ့ သွေးက

တဖြေးဖြေးပြေ

လျော့ကျလာသလို..ခုနက မွန်ထူနေတဲ့ လိင်စိတ်က ချက်ချင်းကျဆင်းစပြုလာပီ။ အဲ့ဒီတော့မှ ကျနော်အတွေးထဲမှာ ပကတိအခြေနေမှန်ကို တွေးဆဆင်ခြင်လာမိတယ်။

ဘုရားရေ!

ငါဟာ အိမ်ထောင်ကျပြီးသား ဖိုးသက်မလား? ငါဘာလုပ်လိုက်မိပီလဲ?" မေ" ကျနော်ချစ်ဇနီးလေး" မေ"

သာသိသွားရင် ကျနော်ကိုမှန်းတော့မှာပဲဗျာ။ ဖိုးသက်..မောင်..နင်ဟာ

ဘယ်တော့မှအချိုးမပြောင်းတော့ဘူးလားလို့မေးတော့မယ်ထင်တယ်။

ငါ့ကိုဂတိပေးခဲ့တာတွေအလကားဖြစ်သွားပီလား..လူလိမ်ကောင်...မိန်းမရှိလျက်နဲ့ဖောက်ပြန်တဲ့ကောင်..

လို့စွပ်စွဲတော့မယ်ထင်ပါရဲ့ လို့တွေးလာမိတာနဲ့ ကျနော်ရင်ထဲမှာ ကြောက်စိတ်တွေဝင်လာပီ။ ပီးတော့

ပန်းချီဆရာမလေး။ သူကျနော်ကိုလူလွတ်

လို့ထင်နေသေးတာလေ။ သူ့မျက်နှာလေးကို ကြည့်တာနဲ့သိသာတယ်။ ကွဲကွာနေတဲ့ ချစ်သူကိုပြန်တွေ့သလို

ရွှင်မြူးနေတာ.. အရင်ကလို လိင်စိတ်ဆာလောင်မှုကို အာသာဖြေချင်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ

ကျနော်ရိပ်မိနေပီ။ ဘုရားဘုရား ကျနော်

မှားကုန်ပီထင်တယ်။ ခုပန်းချီဆရာမလေး ပြန်ရောက်လာတော့မယ်။ ပြန်လာတာနဲ့ ကျနော်နဲ့ ပက်ပက်စက်စက်

လိင်ဆက်ဆံတော့မှာသေချာနေပီ။ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုဇာတ်လမ်းကြီးကို စတင်တော့မယ်။ သူမက

မသိရှာပေမယ့်..ကျနော်ကသိသိ

ကြီးနဲ့ လုပ်မိတော့မယ်။ ကျနော်ဘာလုပ်ရမလဲလို့တွေးရင်း ချွေးစေးတွေပြန်စပြုလာတယ်။

.....

.....

.....

"စကြာဝဠာ" ဟိုတယ်အောက်နားက ကုလားဆိုင်ကနေ

အာလူးဟင်းပျစ်ပျစ်နဲ့ထပ်တစ်ရာ ၂ပွဲ၊ လက်ဖက်ရည်ဖန်ချိုပါဆယ်တစ်ထုပ် ကျနော်ဝယ်ပီး သမီးလေးကို

မူကြိုကျောင်းမှာဝင်ကြိုလာခဲ့တယ်။

ရေချိုးခန်းထဲကနေ ပြန်ထွက်လာတဲ့ ပန်းချီဆရာမလေး ကျနော်ကိုမတွေ့တော့တဲ့အခါ

ဘယ်လိုဖြစ်သွားရှာမလဲလို့တွေးမိတိုင်း ကျနော်စိတ်ထိခိုက်ရပါတယ်ဗျာ။ နောင်တကြီးစွာရသွားတဲ့ ကျနော်

ချက်ချင်းပဲ ထွက်ပြေးလာခဲ့တာပေါ့။ ကျနော်ဟာတကယ်

တော့ သတ္တိမရှိတဲ့ ကြောင်သူတော်တစ်ကောင်ပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုလည်းရှေ့တန်းတင်ချင်သေးသလို

အတွေ့ကိုကြတော့လည်း မရှောင်နိုင်။ ဒီလိုနဲ့ဘဝမှာ မိန်းမတွေကို စိတ်ညစ်ညူးအောင်..စိတ်ဒဏ်ရာရအောင်

အကြိမ်ကြိမ်လုပ်ခဲ့မိတဲ့ကောင်ဖြစ်

မှန်းမသိဖြစ်ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့။ ခုလည်း ပန်းချီဆရာမလေး ဘာမှန်းမလည်ပဲ ကျန်ခဲ့ရှာပီဗျာ။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ကျနော်ဇနီးလေး မေ တစ်ယောက် အိမ်ကိုစောစောပြန်ရောက်နေတာတွေ့ရတယ်။

ကားပေါ်ကဆင်းဆင်းချင်း သမီးလေးက မေမေ ဆိုပီး ပြေးဖက်တာကို မေ ကဆွဲပွေ့ချိုလိုက်ရင်း..

ဘာတွေလဲ..အထုပ်တွေက?

အာလူးဟင်းနဲ့ထပ်တစ်ရာလေ.. မေ့ အတွက်မောင် ဝယ်လာတာ..

အမယ်မယ်.. သိတတ်ပြန်တာ..

ခုပြန်ရောက်တယ်.. ဗိုက်ဆာလာတာ.. ထပ်တစ်ရာစားရရင်ကောင်းမယ်လို့တွေးနေတာနဲ့
အတော်ပဲ.. ခုစားမယ်.. လက်ဖက်ရည်ပါသောက်မယ်.. မြန်မြန်လုပ်ကွာ.. မောင်

.....

ဧည့်ခန်းထဲက ဆက်တီစားပွဲမှာ ကျနော်တို့ သားအမိသားအဖ ဘုရားတို့တိုင်းဖွဲ့ပီး
အာလူးထပ်တစ်ရာနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဖန်ချိုလေး ငုံ့လွေးနေကြတယ်။ သမီးလေးနဲ့မေ စားဖို့အတွက် ထပ်တစ်ရာကို
အပိုင်းပိုင်းလေးတွေဖွဲ့ပေးနေရင်း ကျနော် မေ နဲ့
မျက်နှာချင်းမဆိုင်မိအောင်သတိထားနေမိတယ်။ မေ ဆိုတာ တချိန်က ဗိုင်းလေးဆိုတဲ့
ကျနော်သူငယ်ချင်းမလေးမဟုတ်လား။ ကျနော်တစ်ခုခုမဟုတ်တာလုပ်တာနဲ့
လိမ်လို့မရဘူးချက်ချင်းရိပ်မိခဲ့တာမျိုးဆိုတော့ ကျနော်အလိုလိုသွေးလန့်နေတယ်။

အား... ဗိုက်ကိုကားထွက်သွားတာပဲ.. ယောက်ျားများ တယ်အားကိုးရသကိုး.. ရယ်ပဲနော်..
စားသောက်ပီးသွားတဲ့ ပန်းကန်တွေကိုကျနော်ပဲဆေးကြောသိမ်းဆည်းလိုက်တယ်။ ဧည့်ခန်းထဲပြန်ထွက်လာတော့
သမီးလေးက ခုန်ပေါက်ဆော့ကစားနေသလို.. မေ ကဂျာနယ်တစ်စောင်ကို
လက်ဖက်ရည်လေးငုံရင်းဖတ်နေတာတွေရတော့ အသာလေး
မေထိုင်နေတဲ့အနောက်နား သွားရပ်ပီး ဆံထုံးလေးထုံးထားတော့ ကျော့ကျော့လေးဖြစ်နေတဲ့
လည်တိုင်ဝါဝင်းဝင်းလေးကို အသာအယာ လက်ချောင်းတွေနဲ့ နှိပ်နယ်ပေးရင်း ဇက်ကြောဆွဲပေးနေမိတယ်။
အင်း.. တနေကုန်တင်းနေတာ.. ကျေးဇူးကွာ..

.....

အင်း.. ပုခုံးလေးကော..

.....

ပေါ့သွားတာပဲ.. ဘာလဲ.. (ကျနော်မျက်နှာကိုမော့ကြည့်ရင်း) ဒီည ဆုချတာခံချင်နေပုံပေါက်တယ်.. ဟုတ်လား ...
မောင်.. (မချိုမချင်မျက်နှာပြုံးစိစိလုပ်နေတယ်)
အပြစ်တစ်ခုကို ကျူးလွန်ထားမိတဲ့ ကျနော်မှာတော့ မေ့ မျက်နှာလေးကို ငုံ့ကြည့်ရင်း မချိုပြုံးလေးပြုံးပြပီး
ခပ်တည်တည်ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ဒါပေါ့... ဒါပေါ့.. မိန်းမရာ!!

ဟာဟာ.. ရ မှာပေါ့.. အာလူးထပ်တစ်ရာနဲ့ဇက်ကြောအတွက်.. ဒီည ဆုခပ်ကြမ်းကြမ်းချမယ်
မောင်ရင်လေး.. ဟုတ်ပီလား..

ညကတိတ်ဆိတ်လို့ ပိုးပုရစ်ကလေးတွေ တစီစီ အော်မြည်သံလေးတွေကို ခပ်မျှင်းမျှင်းကြားနေရတယ်။
ညဦးပိုင်းက ကျနော်နဲ့မေ ရေမိုးချိုးချက်ပြုတ်စားသောက်ပီးလို့ ရုပ်မြင်သံကြားရှေ့မှာ ထိုင်ရင်း စာအုပ်ကိုယ်စီနဲ့
ဖိမ်ယူနေကြတာကို ပြေးလွှားခုန်ပေါက်ဆော့ကစားရင်း နောက်ယှက်နေခဲ့တဲ့ သမီးလေးတောင် မောပီး
ဆက်တီခုံရှည်

ပေါ်မှာ ကွေးကွေးလေးအိပ်မောကျနေရှာပီ။ ပက်လက်ကုလားထိုင် ၂လုံးကို အင်းဂလိပ်အက္ခရာ V
ပုံစံခပ်စောင်းစောင်းချ ပီး ကိုယ်စီထိုင်ရင်း စာဖတ်နေကြတဲ့ကျနော်နဲ့ မေက ကိုယ့်ဖာသာ ဈာန်ဝင်နေကြတုံးပဲ။
စာအုပ်နဲ့မျက်နှာအပ်

ထားတဲ့ ကျနော်ပေါင်ပေါ်ကို မေ့ ခြေဖဝါးကလေး အသာအယာလာတင်လိုက်တာကို သတိထားမိပေမယ့် ဖတ်နေတဲ့စာထဲ လူက မျှောနေတော့ ဆက်ဖတ်နေမိသေးတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျနော် ပုဆိုး ခါးပုံစ ကို ခြေမနဲ့ အသာညှပ်ပီး ဆွဲဖြေလိုက်တာကိုတော့ သိလိုက်ပီ။ အိမ်နေရင်းမို့ အတွင်းခံဘောင်းဘီမဝတ်ထားမိတဲ့ ကျနော်ဆီးခုံ အောက်ခြေနား အထိ ပုဆိုးကိုဆွဲချနေမှန်းသတိထားမိတယ်။ အဲ့ဒီနောက်မှာ ခပ်ခွေခွေဖြစ်နေတဲ့ ကျနော် ခုံးပျံ့ပျော့စိကို အသာအယာလေး ခြေဖဝါးလေးနဲ့ပွတ်သပ်ပေး နေတာကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး စာအုပ်နဲ့မျက်နှာကို ကွယ်ရင်း ငြိမ်ခံနေလိုက်တယ်။ သွေးသား သဘာဝ အရ ဆော့ကစားတာကို ခံရရင် တုံ့ပြန်တတ်တာမို့ ဥမိနစ်လောက်အတွင်းမှာကို ကျနော်ခုံးပျံ့က တဖြေးဖြေး မိုင်းဝ လာတဲ့မီးပုံးပျံ့ လို ထိုးထိုးထောင်ထောင် နဲ့ တင်းမာလာပီ။ အဲ့ဒီတော့မှ စာအုပ်နဲ့ မျက်နှာကိုကွယ်ထားတာကနေ စာအုပ်ကိုဖယ်ပီး မေ့ ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့.. မချိုမချင်မျက်နှာပေးနဲ့ လျှာထုတ်ပြနေတဲ့ ဇနီးချောလေးကိုမြင်လိုက်ရတယ်။

ညနေက

ရေမိုးချိုးရင်း ခါးလည်လောက်ရှိတဲ့ ဆံပင်နက်နက်ထူထူကြီးကို လျှော်ဖွယ်ထားပီး ဖားလျားချထားရာက ခုနကလေးတင် အိုက်လိုက်တာ ဆိုပီး ဘီးဆံပတ်ဆံထုံး ကြီးထုံးထားလိုက်တော့ နောက်စေ့တည့်တည့်မှာ ဆံပင်တွေဆွဲစုထားသလို

ဖြစ်ပီး နဖူးပြောင်ကလေးနဲ့ ဆိုတော့ ချစ်စရာမျက်နှာဖူးဖူးလေးကို ရှင်းရှင်းလေးမြင်နေရတယ်။

ရှင်မတောင်သနပ်ခါးလေးကို သွေးပီး ပါးကွက်ကြား ပါးပါးလေးရိုက်ထား တဲ့မျက်နှာလေးကလည်း အပျိုပေါက်ကလေးအလားပဲ။

သူ့ထုံးစံအတိုင်း စွပ်ကျယ်အဖြူပါးပါးလေးကို အောက်ကအခံမပါပဲဝတ်ထားတော့ တင်းကြပ်ကြပ်ကလေးဖြစ်နေတယ်။ (မေ့ရဲ့ ရင်သားတွေက ထွားကိုထွားလွန်းတာလေ) အောက်က အိမ်နေရင်း လုံချည်အဟောင်းပါးပါးလေးကိုဝတ်ထားပီး အရင်းဘက်ပေါ်မှာ ခါးကိုတစ်စောင်းလေးလိမ် ပီးထိုင်နေတော့ အောက်က တင်ပါးအိုး ပိုင်းစက်စက်ကလေးက တမင်ပိုစပေးထားသလို တင်းတင်းရင်းရင်းမြင်နေရတယ်။

အိမ်ထောင်ကျ ကာစ မှာ ဥဦးသား မီးပွင့်ထွက်မတတ် နေရာမရွေး အချိန်မရွေး စိတ်ရှိလက်ရှိိုး ခွဲကြပေမယ့် ခုနောက်ပိုင်း မေ တစ်ယောက် အလုပ်များစိတ်ရှုပ်နေတာကြောင့် လုံးဝ မလုပ်ဖြစ်ကြတာ လချီလာပီဗျ။ သူ့အလုပ်ရဲ့ သဘောသဘာဝက ဆောင်းဝင်စ ဒီလိုအချိန်ဆို နည်းနည်း အလုပ်ပါးစပြုလာပီး စိတ်ဖိဆီးမှုနည်း လာလို့များ စိတ်ပြန်ပါလာတာလားမသိဘူး။ ညနေက အပြစ်လုပ်ထားမိတဲ့ ကျနော် တခုတ်တရ မုန့်တွေပါတွေဝယ်လာပေးတာ၊

ယုယုယယလုပ်ပြမိတာကြောင့်ပဲ ဖီလင်တက်လာသလားတော့မပြောတတ်ပါဘူးဗျာ။ ကျနော်ကို လှမ်းကြည့်နေတဲ့ အကြည့်ကတော့ တခါက သူနဲ့ ကျနော်အိမ်ထောင်မကျခင် လက်လွန်ခြေလွန်ဖြစ်တဲ့အချိန်အခါတွေ တုံးက အရူးအမူးသောင်း

ကျန်းခါနီး ကြည့်တဲ့ အကြည့်မျိုးဆိုတာတော့ ကျနော်သိလိုက်တယ်။ လင်ရယ်မယားရယ်ဖြစ်လာကြမှတော့ ဒီလောက်တော့ ဓာတ်ပါတယ်လေ။ ရုတ်တရက် ကျနော် ခုံးပျံ့ကို ခြေဖဝါးနဲ့ ပွတ်နေတာရပ်ပလိုက်တော့ ဇိမ်တွေနေတဲ့ ကျနော်စိတ်ထဲ

ဟာတာတာဖြစ်သွားတယ်။ ဘာလဲကွာ.. ဆိုတဲ့အကြည့်မျိုးကြည့်လိုက်တော့ ပြုံးစိစိနဲ့ ထထိုင်ပီး ထမီပြင်ဝတ်တယ်။
သမီး.. မေမေ့.. ချစ်သမီးဆိုးဆိုးလေး.. ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်!!
ဆက်တီပေါ်က အိပ်ပျော်နေရာတဲ့ သမီးလေးကို အသာအယာပွေ့ချီပီး အိပ်ခန်းထဲကို ခေါ်သွားတယ်။ ခဏနေတော့
ရေချိုးခန်းဖက်ဆီက သွားတိုက်သံ၊ ခြေလက်ဆေးနေတဲ့အသံတွေကြားရတယ်။

မောင်! အို.. ကျမရဲ့ ချစ်လှစွာသော ဖိုးသက်ကလေး.. ထပါတော့.. မူမနေပါနဲ့တော့
အမ်! မေ .. အိပ်တော့မလိုလား..
ဘာအိပ်ရမှာတုံး ... စပ်မြင်ကိုကပ်တယ်.. ရှင်နော်ရှင်..

ဟီးဟီး

ဘာဟီးဟီးတုံး .. ရိုးသွားပီပေါ့.. ဟုတ်လား .. မပြောချင်ဘူးနော်.. မပြောချင်ဘူး.. စမောလ်များဆွဲနေသလား
စုံစမ်းဦးမှပဲ ဟွန်းး

ဟားဟား.. လုပ်ရဲပါဘူးဗျာ ကြောက်ပါတယ် ငါ့သူငယ်ချင်း ဗိုင်းလေးဆိုတာ ရုပ်ချောသလောက်

ပါးရိုက်ကြမ်းမှန်းသိပါတယ်နော်

ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတဲ့ရင်နဲ့ အတူမျက်နှာမပျက်အောင် အသာထိန်းပီး ကုလားထိုင်ပေါ်ကနေ ကျနော်ဆတ်ကနဲ
ထရပ်ပီး မေ့ ဆီကို ခြေလှမ်းပြင်လိုက်တော့ မေ က တမင်စူတူတူလုပ်ထားတဲ့ မျက်နှာပေးလေးနဲ့ အနောက်ဖက်ကို
ကိုယ်ရိုပီးရှောင်
ထွက်ဟန်ပြင်တယ်။ ခုနက ပြေလျော့ကျ နေတဲ့ ပုဆိုးကို ပြန်မစည်းမိတော့ ဇွေးတန်းလန်းဖြစ်သွားတဲ့ ကျနော်က မေ့
ကိုအတင်းလိုက်ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားတာကို မေ က ရုန်းဟန်ဆောင်ပီး မူနဲ့ပြနေသေးတယ်။

သွား.. မောင့်ကို ဘယ်သူက ချစ်မယ်လို့ ပြောသေးလို့လဲ..

အင်းပါ.. မေလေးရာ.. မောင်ကလည်း မချစ်ပါဘူး.. ိုး ိုး ချင်နေတာပါဗျာ..

အဘာ!! မောင် ကွာ အရမ်းဆိုးတယ်.. အဲ့လိုကြီး ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်မပြောနဲ့ မေ နားမထောင်ရဲဘူး

ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းကလေးပွက်ပီး ရှက်ဝဲဝဲလေသံကလေးနဲ့ မေ က ကြိတ်ပီးဆူသလိုလုပ်တာကို ဂရုမစိုက်ဟန်နဲ့
သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို ခပ်တင်းတင်းဖက်ထားရင်း ကျနော် ခပ်မြူးမြူးရယ်သံစွက်လို့ စနောက် နေမိပြန်တယ်။

လင်မယားချင်းပြောတာ ဘာဖြစ်လဲ.. မောင်က မောင့်ချစ်ဇနီးလေး မေ့ ကို အရမ်းိုးချင်နေတာ ကြာလှပီ.. -
ိုးမယ် ိုးမယ် ဟီဟီ

မောင်! သေချင်နေတာလား.. ပြောပါနဲ့ဆိုနော်..

ပြောမယ်ပြောမယ်.. မေ လည်း မောင့်ကိုိုးချင်နေတာမလား.. မောင့်ကိုမြင်းတက်စီး ချင်နေတာ ဟာဟာ..

အားးးးး

ပြောနေရင်း ကျနော့်ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံးပူတက်သွားလို့ လန့်ပီး မေ့ကို ဆွဲခွါလိုက်မိတယ်။ ရှက်ရှက်နဲ့ ကျနော့်ရင်အုံကို

သွားချွန်ချွန်လေးတွေနဲ့ဆွဲကိုက်ပလိုက်တာကိုးဗျ။ အာခေါင်ခြစ်ပီး ကျနော်အော်လိုက်တော့မှ မေ
ကလန့်သွားဟန်ကလေးနဲ့
မျက်လုံးလေးဝိုင်းပီး

မောင်.. တအားနာသွားပီလားဟင်.. ကန်တော့နော်ကန်တော့.. လာလာ မေ ကြည့်မယ်..ဥဲဗွဲ!
ကျနော်အင်းကျီကို အတင်းဆွဲလှန်ပီး ကိုက်လိုက်လို့ သွားရာ ထင်သွားတဲ့ နေရာလေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖိကပ်ပီး
နမ်းပေးနေတာတယ်။ ၄-၅ခါနမ်းပီးတာနဲ့ ကျနော်နို့သီးခေါင်းဆီ နှုတ်ခမ်းလေး ရောက်သွားပီး နှုတ်ခမ်းနဲ့ငုံခဲပီးစ
စို့တော့တာပါပဲ။
နို့စို့ရင်း အောက်ကလည်း ကျနော်ပျော့တွဲတွဲဖြစ်နေတဲ့ ခုံးပျံကို လက်ဖဝါးနဲ့ဆုပ်ကိုင်ပီး ခပ်ရွှေပွတ်ပေးစပြုလာတယ်။
နို့ကိုဆပ်မျှင်းမျှင်းလေး စုပ်တာခံရပီး အောက်ကီး ကို ဝှင်းတိုက်ပေးနေတာခံနေရတော့ ခုနက
အကိုက်ခံလိုက်ရလို့နာသွားတာ
တောင်ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိတော့ဘူး။ ရှိန်းတိမ်းဖိန်းတိမ်း အရသာလေးကို မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီး ခံစားနေမိတယ်။
တဖြေးဖြေးနဲ့ ကျနော်စိတ်ကြွလာတာနဲ့ အမျှ..မေ့ ကျောပြင်လေးကိုပါ လက်ဖဝါးနဲ့ အင်းကျီအောက်ကနေလှိုပီး
ပွတ်ပေးနေမိပီ။
ကျောပြင်ကိုပွတ်သပ်ပေးနေရင်းက မေ့ထမီလေးကို ဝှင်းလုံးချွတ်ချလိုက်တယ်။ ဒူးကိုအသာလေးကွေးလိုက်ပီး
အိစက်တုန်ခါနေတဲ့ မေ့ ဖင်သား ၂ခြမ်းကို အားရပါးရ ဆုပ်ချေလိုက်တော့ မေ့ က အင်း... ဆိုပီးငြီးသံလေးထွက်လာပီး
ကျနော်ကိုနို့စို့
ပေးတာ၊ ဝှင်းထုပေးနေတာပါ ပိုမြန်ပီးကြမ်းတမ်းလာတယ်။ အောက်က ခုံးပျံက တော်တော်ကြီးတင်းမာလာပီး
ပေါက်ကွဲမတတ်ဖြစ်လာတာနဲ့ မေ့ ကိုကျနော် တွန်းခွာလိုက်ပီး နှုတ်ခမ်းချင်း၃-၄ခါလောက် တပြတ်ပြတ်စုပ်နမ်းရင်း
ဆွဲပွေ့ချီလိုက်ရင်း
ကျနော်တို့ အိပ်ခန်းဖက်ဆီကို ခြေလှမ်းကျကြီးနဲ့ လှမ်းလာခဲ့မိတယ်။

.....
.....
.....

အား.. မောင်ရေ.. အာ့.. ဆိုးတယ်ကွယ်.. မေ့ နေလို့မတတ်တော့ဘူးနော်..
ဘယ်လိုတွေလုပ်ပေးနေတာလဲကွယ်.. အဟင့်.. အို့
ကုတင်စောင်းမှာ လေးဖက်ထောက်အနေအထား တင်ထားပေးပီး (စွပ်ကျယ်ဖြူဖြူလေးကို မချွတ်ခိုင်းထားဘူး)
မီးချောင်းက အလင်းရောင်အောင်မှာ ဖြူဖွေးပီးစွံ့ကားလွန်းတဲ့ မေ့ ဖင်တုံးပြောင်ပြောင် ၂ခုကို ကျနော်
လျှာနဲ့ဇတ်ဇတ်..ဇတ်ဇတ်မြည်အောင်
လျှောက်လျှက်ပေးနေမိတယ်.. တစ်ချက်တစ်ချက် သွားနဲ့ဖွဖွ မနာအောင် ကိုက်ပေးရင်းပေါ့။ မရိုးမရွှေခံစားနေရတဲ့ မေ့
ခမျာတော့ ခါးကလေးကွေးညွတ်လို့ ခေါင်းကလေးထောင်ထား တင်ကလေးနောက်ပစ်လို့
ကယောင်ကတမ်းလေးတွေ အော်မြည်စပြု
လာပီ။ ၃-၄-၅ မိနစ်လောက်အဲ့လို လုပ်ပေးနေပီးတာနဲ့ အနောက်ကို ပြုစုစဖြစ်နေတဲ့ မေ့ အဖုတ်ဖောင်းအိအိကို
ကျနော် လျှာနဲ့ သပ်ပီး စလျှက်တယ်။

ရိုး... .. အဟား... .. မောင်ကွာ.. ဖူး...

မေ့ဆီက ကြိတ်အော်သံလေးထွက်ကျလာတဲ့အမျှ ကျနော် လျှာကစားတာ ပိုပီး သွက်လက်လာသလိုပဲဗျ။

လေးဖက်ထောက်ပီး ဖင်ကိုကော့တော့တော့လေး ကုန်းထားပေးတဲ့ ကျနော်ဇနီးချောလေးရဲ့

ဖြူဖွေးဖွေးတင်ပါး ပြခြမ်းအလည်တည့်တည့်က အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကို ကျနော်အားရပါးရ တပြတ်ပြတ်မည်အောင် လျှက်ပေးလိုက်တာဘယ်

လောက်တောင်ကြာသွားလည်းမသိဘူး မေ့ အဖုတ်ထဲကနေ အရည်တွေတောက်တောက်ကျလာပီး

ခါးကလေးကွေးညွတ် လည်တိုင်ကလေးမော့ရင်း

အား... ရိုး... .. မောင်ရေ! အရမ်းကောင်းလာပီ အရမ်းကောင်းလာပီလို့ အော်ရင်း တင်ပါးကို

နောက်ပြန်ဖိကပ်လာရင်း ကျနော်မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ပေပွသွားတဲ့အထိ အတင်းပွတ်ချေရင်း

အထွတ်အထိတ်ရောက်သွားရှာတယ်။

ဖင်ကုန်းထားပေးတဲ့ အနေအထားကနေ ဒူးမထောက်နိုင်တော့ပဲ ခပ်ခွေခွေလေး အိပ်ယာပေါ် လှဲအိပ်သွားပီး

မှိန်းသွားတဲ့ မေ့ ကို ဘေးတိုက်ဝင်အိပ်လိုက်ရင်း ကျနော်အသာလေးဖက်ထားလိုက်တယ်။ ကျနော်ကို

ကျောပေးလျှက်ကလေး ခွေအိပ်နေတဲ့

သူမ ရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးကို ကျနော်လက်ဖဝါးနဲ့ လျှောက်ပွတ်ပေးနေလိုက်သေးတယ်။ တဆတ်ဆတ်နဲ့

အကြောလေးတွေတွန့်တွန့်သွားအောင် ကာမ အရသာကို သူခံနေရင်း ဖီးလ်တက်နေတုန်းဆိုတာ သိသာတယ်လေ။

လက်တစ်ဖက်ကို ဂျိုင်းအောင်ကနေ

လှိုပီး စွပ်ကျယ်ဖြူဖြူလေးအောက်က အအိုပေမယ့် မာတင်းအိစက်နေဆဲ နို့ကြီး ၂လုံးကို ကျနော်

အသာအယာဆုပ်ချေဆော့ကစားရင်း မေ့ဂုတ်ပိုးလေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိကပ်ပီး တရွရွနမ်းပေးရင်း

အပြည့်အဝဆုံးကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ရသွားအောင်ကြင်နာပြ

နေမိတယ်လေ။

တဖြေးဖြေးနဲ့ သူ ကိုနမ်းရင်းဆော့ရင်း ကျနော်ဒုံးပျံက ကွဲထွက်မတတ်

မာတောင့်ပီးထောင်ထောင်တက်လာမှန်းသတိထားလိုက်မိတော့ လှဲအိပ်နေရာက အသာအယာလေးထမ်း မေ့

ပေါင်၂ချောင်းကို ဆွဲကားလိုက်ရင်း ကျနော်ဒူးထောက်ထိုင်

ရင်းနေရာယူလိုက်ပီ။ အရည်တွေစိုအိနေဆဲ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးက လေးပေမီးချောင်းအောက်မှာ

အမွှေးအမျှင်တွေရိပ်သင်ထားလို့လားမသိဘူး ပြောင်လက်ပီး စိတ်ယားစရာကောင်းလွန်းနေတယ်။ အပေါ်ကို

တအားထောက်မတ်နေတဲ့ ကျနော် နီရဲ

မာတင်းနေတဲ့ ဒုံးပျံကို အရင်းကနေကိုင်ပီး မေ့ အဖုတ်ဝမှာသေသေချာချာတည့်ရင်း ခါးကို

အသာအယာရှေ့တိုးလိုက်တော့ အသာအယာပဲ ဖြုတ်ကနဲဝင်သွားတယ်။ လင်မယားဘဝရောက်လာပီမို့ သိပ်ပီး

အပေးအယူမျှနေမယ်ဆိုတာ ပြောစရာတောင်မလို

တော့ဘူးဗျာ။ ဇွတ်ကြီးတဆက်ထဲ ထိုးမထည့်ပဲ ၃-၄ချက်လောက်ခပ်ဆဆ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ရင်း အရင်းထိ

ဆောင့်ချလိုက်တော့ လူကို အိဆိမ့်သွားအောင် ကောင်းသွားတယ်။ ဆီးခုံချင်းဖျောက်ကနဲ ရိုက်မိသွားတယ်။

ခုနကတစ်ချိန်ပီးသွားလို့မှိန်းနေ

တဲ့ မေ ကလည်း မျက်လုံးလေးဖွင့်လာပီး မျက်နှာပေါ်ကပိုကရိုက်ကျနေတဲ့ ဆံပင်ရှည်တွေကို လက်နဲ့သပ်ပီးသိမ်းရင်း

ခေါင်းအုံးဘေးက ဆံပင်စည်းတဲ့သရေပျော့ကြိုးလေးနဲ့ မြင်းမြီးပုံစံခပ်သွက်သွက်ချည်လိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့ ပေါင်၂ချောင်းကို တအားကား ထားပေးရင်း အောက်ကနေ ပြန်ကော့ပေးလာတယ်။ တစ်ချက်တစ်ချက် သူက အောက်ကနေ အကော့ ကျနော်က အားနဲ့ဆောင့်အချ ဆုံမိရင်

ဖြောင်း! ဖြောင်း! ဖောက်! ဖောက်! ရှိုး... အု... အု... ဟား...။

အသံထွက်ပီး ၂ယောက်စလုံးအော်ညည်းမိတဲ့အထိကောင်းသွားတယ်ဗျာ။ တဖြေးဖြေးနဲ့ ဘယ်လောက်တောင်ကြမ်းလာသလဲ ဆိုရင် ၂ယောက်အိပ် သစ်သားကုတင်က ကျိကျိ...ကျိကျိ...မြည်သံတွေက တိတ်ဆိတ်တဲ့ည သန်းခေါင်ကြီးတစ်အိမ်လုံးမှာဆူညံ ပွက်လောက်ရိုက်နေတာပဲ။ အိမ်နီးနားချင်း မရှိလို့သာတော်တော့တယ်။ အိမ်ထဲမှာ ကုတင်ကမြည်သံ၊ မေ့အံ့ကြိတ်ပီး ညည်းသံ၊ ကျနော်မာန်ပါပါဆောင့်ချလိုက်သံတွေ ဆူညံနေတာပဲဗျာ။ တကယ့်ညားခါစ လင်မယားတွေဘဝ ကိုပြန်ရောက်သွားသလိုပါ ပဲဗျာ။

မောင်! အု အု.. မောင်! မေ.. အ့..ရှိုး မေ မချစ်ရတာကြာလို့လားမသိဘူး ခုခု-ခုခါ ဆက်တိုက်ပီးပီးသွားပီ သိလား

အင်း.. ရှိုး.. ကောင်းတယ်မလား မေလေး.. မောင်တော့ အရမ်းကောင်းလွန်းလို့ မပီးအောင်မနည်းအောင့်အောင့်ထားရတယ်..

မောင်..တအား မအောင့်ထားနဲ့တော့.. စိတ်လျှော့ပီး တအားဆောင့်ရင်းပန်းထုတ်လိုက်တော့.. ပီးမှ ခဏနားပီး နောက်တစ်ခါလုပ်လေ..နော်..

အဲ့ဒီလို မေ့ အကြံပြုချက်လေးရတာနဲ့ ကျနော်စိတ်ကိုတင်းထားတာ လျှော့ချလိုက်ရင်း မေ့ ဂျိုင်း၂ဖက်အောင်ကနေ လက်၂ဖက်လျှိုရင်း ပုခုံးလေးကိုစုံကိုင်လို့ အသားကုန်ပစ်ဆောင့်ချလိုက်တယ်။ ဘဝချက်လောက်ဆက်တိုက် အားနဲ့ကော့ကော့ပီးဆောင့်

ိုး လိုက်တော့ ကျနော်ခုံးပျံတစ်ခုလုံး ကျင်ဆိမ့်ပီး သုတ်ရည်ပန်းထုတ်ချင်လာပီ။ ချက်ချင်း ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ရင်း မေ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လက်ဖဝါး၂ဖက်နဲ့ အားရပါးရဆုပ် ကိုင်ထားရင်း အားကုန်ဆက်ဆောင့်တယ်။

ကျနော်ဆက်ထိန်းလို့ မရတော့ဘူး။

ခုံးပျံ ကျဉ်ချောင်းတစ်လျှောက် အရှိန်နဲ့ သုတ်ရည်တွေ ပြေးထွက်လာနေမှန်းခံစား သိရှိလိုက်ရတဲ့ကျနော် စိတ်မထိန်းနိုင်ပဲ ထုံးစံအတိုင်းလှုပ်ရှားလိုက်တယ်။

ဗြဲ့..မြစ်!

မေ့ရဲ့ ဝါဝင်းစိုပြေတဲ့နို့ကြီး၂လုံးကို ကြပ်ထုတ်နေအောင် ဖုံးထားတဲ့ စွပ်ကျယ်အပါးလေးကို လက်၂ဖက်နဲ့ ဆွဲဖြုတ်လိုက်တယ်။ ရင်ဘတ်နေရာကနေ ၂ခြမ်းပြဲသွားတဲ့ စွပ်ကျယ်အဖြူလေးအောက်နေ ထွက်ကျလာတဲ့ အိစက်ဝါဝင်းတဲ့ နို့ကြီးတွေကို အဝတ်

ပေါ်က နေမဟုတ်ပဲ အားရပါးရ ဆုပ်ကိုင် မိချိန်မှာ အောက်က မေ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းထဲကိုလည်း ပြင်းထန်တဲ့

အရှိန်နဲ့ ကျနော်သုတ်ရည်ပူပူတွေကို ပန်းထုတ် လိုက်မိတယ်။

အား..... မေလေးရာ.. ကောင်းလိုက်တာ.. ထွက်ကုန်ပီကွာ.. ထွက်ကုန်ပီ..

မာတင်းနေတဲ့ကျနော် ခုံးပျံတဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေတုံးမှာပဲ မေ့ အဖုတ်အတွင်းသားတွေက တဖီဖီနဲ့ ဆွဲညှစ်ရင်း သူနောက်ထပ်တစ်ချိန်ပီးသွားတာကိုကျနော် ခံစားမိရင်း မေ့ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်ကိုမှောက်ချလိုက်မိတယ်။

.....

.....

.....

နာရီဝက်လောက်ကြာသွားမလားမသိဘူး။ မီးကုန်ယမ်းကုန် အချစ်ကြမ်းလိုက်မိတော့ ၂ယောက်သား အားပျော့ပီး ခဏမှိန်းနေလိုက်ကြသေးတယ်။ ပီးတော့မှ မေ့ ကအရင်ထိပီး မီးဖိုချောင်ဖက်ကို အဝတ်မပါပဲ ဖင်တုံးလုံးလေးထသွားတယ်။

ရေချိုးခန်းဖက်က ရေကျသံတွေကြားရတော့မှ ဆေးကြောနေတယ်ဖြစ်မယ်လို့ တွေးမိရင်း အတော်အသန့်ကြိုက်တဲ့ ငိုမိန်းမ လို့တွေးရင်းပြီးမိသေးတယ်။ တော်တော်ကြာမှ ကမ္ဘာဦး ပုံပြင်ထဲကလို ဖင်တုံးလုံးလေးဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ချစ်ဇနီးလေး အိပ်ယာ

ပေါ်ပြန်တက်လာပီး ကျနော်ဘေးမှာ လှဲအိပ်နေတယ်။ ခပ်တည်တည်နဲ့ ကျနော်ကို ဖက်လုံးလိုသဘောထားပီး ခွအိပ်ရင်း ကျနော်နဖူးတွေ မျက်လုံးတွေကို နမ်းရင်း တတွတ်တွတ်နဲ့ ချစ်ပြနေတာကို မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီး ပြုံးနေမိတယ်။ လချီအောင် ကင်းကွာ

နေလို့လားမသိဘူး ခုမှ ကျနော်မိန်းမက အဖြစ်လာသည်းနေတာကိုးဗျ။

အမောပြေပီလား..မောင်!

အင်း..

မောင့်ကိုတစ်ခု မေး မလို့ကွာ.. အမှန်တိုင်းဖြေမလား(ရင်နည်းနည်းထိတ်သလိုဖြစ်သွားတယ်)

ဘာလဲ မေလေး?

မောင် လူပျိုဘဝရည်းစားထားတုံးက အကြောင်းတွေပါကွာ.. အင်တာဗျူးမလို့ ခွဲ

အင်း..မေးလေ(နည်းနည်းစိတ်အေးသွားတယ်)

မောင့်ရည်းစားတွေနဲ့အိပ်တုံးကလေ...

အင်း?

မောင် ဓမ္မတာ မဟုတ်တဲ့နေရာကိုလုပ်ဖူးလားဟင်

အမ်! ဘာကြီးလဲဟ မေလေးပြောတာ မောင်နားမလည်ဘူး

အမယ်မယ်..မသိခြင်ထောင်ထောင်နေတယ်..ဟွန်း နောက်ပေါက်လုပ်ဖူးလားလို့ဗျူးနေတာတော့ရှင်းပီးလား

.....

.....

.....